Βλάσης Γ. Ρασσιάς

ΜΙΑ.. ΙΣΤΟΡΙΑ ΑΓΑΠΗΣ

(Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΗΣΕΩΣ)

Εκδόσεις ΑΝΟΙΚΤΗ ΠΟΛΗ

Όπως κανείς και σε κανένα σχολείο δεν μας έδωσε το ανθρώπινο δικαίωμα της συνειδητής επιλογής, παρουσιάζοντάς μας αντικειμενικά τις καταφάσκουσες τη ζωή φυσικές Θρησκείες των εθνικών, όπως κανείς ποτέ δεν συζήτησε μαζί μας για το κατά πόσο είχε δίκιο ο Νίτσε που συνέστηνε να πλένουμε τα χέρια μας μετά από την ανάγνωση της Βίβλου, έτσι και κανείς έως τώρα απ'τους πομπώδεις "ιστορικούς" που η Χριστιανοσύνη χρησιμοποιεί ως λακέδες, ή τουλάχιστον ως υπηρέτες της, δεν φρόντισε να μας παρουσιάσει και την αηδιαστική Ιστορία των εγκλημάτων αυτής της εχθρικής προς τα έθνη ιδεολογίας, της πιο εγκληματικής ιδεολογίας που γνώρισε ποτέ το γένος των ανθρώπων, και η οποία, με διάφορα προσωπεία, καταδυναστεύει σήμερα πνευματικά, ψυχικά, αλλά και υλικά, ολόκληρη σχεδόν την ανθρωπότητα, μετά από μία αιματηρή πορεία αναρριχήσεως, που διήρκεσε αιώνες και άφησε πίσω της δισεκατομμύρια νεκρούς, τρισεκατομμύρια κακοποιημένους και, το χειρότερο, πισωγύρισε τουλάχιστον τρεις χιλιετίες τον ανθρώπινο Πολιτισμό.

Το ανά χείρας βιβλίο, αφιερώνεται με οίκτο, στους σφαγείς και τους απατεώνες του παρελθόντος, του παρόντος και του μέλλοντος.

Μία.. Ιστορία Αγάπης

(Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΗΣΕΩΣ)

ΜΙΑ.. ΙΣΤΟΡΙΑ ΑΓΑΠΗΣ

"Ο καλός χριστιανός δεν κάνει διάλογο με τον άπιστο αλλά του καρφώνει το ξίφος στην κοιλιά όσο πιό βαθιά μπορεί"
(Bernard Gui, ιεροεξεταστής)

Για το πώς επεκράτησε στην ανθρωπότητα ο Χριστιανισμός, ο μέσος σημερινός άνθρωπος πιστεύει, ούτε λίγο ούτε πολύ, ότι μία φορά κι έναν καιρό ήσαν κάποιοι άνθρωποι που ζούσαν στα.. "σκοτάδια της ειδωλολατρίας" και κάποτε εμφανίσθηκε κάποιος κύριος μ' ένα βιβλίο στο χέρι και ένα χαμόγελο στα χείλη και τους είπε κάτι ωραία λόγια και μετά εκείνοι.. "εφωτίσθησαν" και έγιναν αυτομάτως χριστιανοί (κάποιοι μάλιστα θύμωσαν κιόλας που τόσες χιλιάδες χρόνια λάτρευαν "είδωλα" και τά 'σπασαν μόνοι τους).

Πολύ καλό για να'ναι αληθινό, να όμως που δισεκατομμύρια άνθρωποι μοιάζει να το πιστεύουν, ή θέλουν να κάνουν ότι το πιστεύουν. Άλλωστε, στα πιστευόμενα αυτών των ανθρώπων ενυπάρχουν ακόμη πιό παράλογα πράγματα, ώστε αυτή η αφελέστατη αφήγηση να μοιάζει η πλέον πραγματική. Η αληθινή, δηλαδή η ανεξίθρησκη και μη ιδεολογικοποιημένη Ιστορία, λέει ωστόσο εντελώς διαφορετικά πράγματα: εκείνοι οι "ανόητοι" που ζούσαν στα.. "σκοτάδια" αρνήθηκαν να τα εγκαταλείψουν και χρειάσθηκε εξαιρετικά μεγάλη ποσότητα βίας για να το κάνουν. Και επειδή επίσης οι περισσότεροι απλώς δεν το έκαναν ποτέ, εξαφανίσθησαν από προσώπου γής γιατί η "νέα αλήθεια" δεν ανεχόταν ετεροδοξίες και άλλα συναφή. ή φαίνεται σύν τοίς άλλοις πως εκτιμούσε ότι έπρεπε να ξεπλύνει το αίμα κάποιων, ελαχίστων, χιλιάδων "μαρτύρων" της με την επί αιώνες κατασφαγή δισεκατομμυρίων "γκογίμ", δηλαδή, κατά τους ευαγγελιστές της, "αβαπτίστων κτηνανθρώπων". Μόνο ένας Θεός ώφειλε να υπάρχει στους ουρανούς και μόνο ένα είδος ανθρώπου πάνω στη γή.

Αυτή η αφύσικη και παράφρων απαίτηση, αυτή η διαστροφή του ανθρωπίνου νοός και ψυχισμού, σήμερα δεν ακούγεται φυσικά ως τέτοια. Είναι άλλωστε το εκάστοτε αυτί εκείνο που εκτιμά και χαρακτηρίζει τον κάθε λόγο. Και όταν υπάρχει μία ανθρωπότητα ήδη προγραμματισμένη στο να θεωρεί φυσιολογική την πιό πάνω απαίτηση, θα ήμασταν εμείς αντιθέτως εξαιρετικά παράλογοι να περιμέναμε εσωτερικά ερωτήματα και ευαισθησίες υπέρ της πολυμορφίας ή υπέρ της ελευθερίας του διαφέρειν. Απλώς, υπάρχουν πάντοτε κάποιοι λίγοι, διαφορετικοί, που τολμούν πού και πού να φωνάξουν, με υψηλό συνήθως κόστος, το ότι "ο βασιλιάς είναι γυμνός" (και, κυρίως, εξαιρετικά ακάθαρτος).

Ένας από αυτούς τους τολμηρούς ανθρώπους, η συγγραφέας Helen Ellerbe, έγραψε: *"Η σκοτεινή πλευρά της Χριστιανικής Ιστορίας δεν ήταν ένα αναπόφευκτο αποτέλεσμα της ανθρωπίνης φύσεως. Ήταν, αντιθέτως, το αποτέλεσμα μίας πολύ συγκεκριμένης ιδεολογίας και θρησκευτικής πίστεως. Όπως έχει αγνοηθεί επιμελώς ο τρόμος της χριστιανικής Ιστορίας, έχει επίσης αγνοηθεί και η καταγγελία των χριστιανικών αντιλήψεων και της επιβιώσεώς τους στον σύγχρονο, φαινομενικά μόνον θρησκευτικά αδιάφορο, κόσμο μας.."*. Λίγα θα μπορούσα να προσθέσω εγώ σε αυτά τα σύντομα αλλά μεστά λόγια. Θα πώ απλώς ότι ο χρονολογικός ιστορικός κατάλογος των βημάτων του Χριστιανισμού έως την (φαινομενικά) "τελική" επικράτησή του, που ακολουθεί, δεν είναι επ'ουδενί εξαντλητικός. Απλώς.. ο συγγραφέας κάπου εξαντλήθηκε. Αυτά που παρατίθενται είναι τελικά τα όσα (ελάχιστα) βρήκε μετά από (σχετικά σύντομη) έρευνα πέντε περίπου ετών και πάντοτε μόνο μέσα από εκείνα που έχουν επιβιώσει, μέσα από τις χρονογραφίες κυρίως των νικητών.

Θα σημειώσω ως παρένθεση εδώ ότι αν γινόταν να έγραφαν και οι νικημένοι, τότε το έργο προφανώς θα ήταν.. εκατοντάτομο. Εκτός του μεγέθους όμως, θα είχε επίσης και

πολύ μεγαλύτερο ενδιαφέρον, υπό την έννοια που το έβαζε κάποτε και ο E. Rauter, δηλαδή ότι μεγαλύτερη σημασία θα είχε να γράψει την Ιστορία της κατακτήσεως του Μεξικού έ-νας Αζτέκος. Πράγμα που όμως δεν είναι εφικτό, γιατί α-πλώς οι όποιοι μάρτυρες.. εμαρτύρησαν και εξέλειψαν. Εκεί-νο που μπορεί να υποσχεθεί τουλάχιστον ο γράφων, είναι ότι συνειδητά και προ πολλού έχοντας καθαρίσει τα μάτια του από την αχλύ της κυρίαρχης πίστεως και ανωμαλίας, μπορεί να εγγυηθεί μία δικαιότερη παρουσίαση των ηττημένων. Των δολοφονημένων. Των κατακρεουργηθέντων. Των πυρ-πολιθέντων. Εκείνων τέλος πάντων που κατεσπάραξε το κυ-ρίαρχο κτήνος, υπό άπειρες "θεόσταλτες" εμπνεύσεις "αγί-ων" εκπροσώπων του "Ενός Θεού", όπως λ.χ. το ανατριχια-στικό εκείνο *"καταραμένος να είναι εκείνος που αποφεύγει να βάψει με αίμα το σπαθί του"* του Πάπα Γρηγορίου του Ζ, για να μπορεί να άρχει σήμερα πάνω σε τούτη τη γή (οδη-γώντας μάλιστα το οικοσύστημά της με μαθηματική ακρί-βεια στον φυσικό όλεθρο).

Έκανα πιό πάνω λόγο για διαστροφή και ανωμαλία. Γνωρίζω καλά τι λέω και τι γράφω και κλείνω συνεπώς το προλόγισμα αυτό με ένα απόσπασμα του Ευσεβίου Καισα-ρείας Παμφίλου (από τον "Τριακονταετηρικό εις Κωνσταν-τίνον τον Βασιλέα", κεφ. 16), που έκλαμπρα καταδεικνύει την ολοκληρωτική αντίληψη για την ανθρωπότητα που γέν-νησε μοιραία τον πρωταρχικό φασισμό που απλώς εμπεριέ-χει όλους τους όποιους επιμέρους "φασισμούς". Είναι η πεποίθηση ότι οφείλουμε στο όνομα μίας απραγματοποίητης, φανταστικής και αφύσικης ομογενοποιήσεως ΟΛΩΝ των ανθρώπων, να τους φέρουμε, θέλουν δεν θέλουν αυτοί, στα δικά μας τα μέτρα. Είναι δηλαδή η αφετηρία της αναδείξεως του μίσους για τον μη όμοιο, από ωμό πρωτόγονο συναίσθη-μα σε ανώτατο πολιτισμικό και κοινωνικό θεσμό:

"Όλα τα έθνη της γής, από τα παλαιά τα χρόνια, ήσαν χωρισμένα και η ανθρωπότητα ολόκληρη ήταν κομματιασμέ-

νη.. Η αιτία αυτών των κακών δεν θα έπεφτες έξω, αν έλεγες ότι οφείλεται στην πλάνη της πολυθεΐας. Όταν όμως το μέσο της σωτηρίας -εννοώ το πανάγιο σώμα του Χριστού- που αποδείχθηκε ανώτερο από κάθε δαιμονική ενέργεια και πλάνη, άρχισε να υψώνεται σαν τρόπαιο που συνέτριβε τους δαίμονες και ξόρκιζε όλα τα κακά, άρχισαν να διαλύονται όλα τα έργα των δαιμόνων και δεν υπήρχαν πιά πολυαρχίες και δημοκρατίες.. αλλά κηρυσσόταν ένας μόνον Θεός για όλους τους ανθρώπους και από την άλλη επικρατούσε μόνον μία βασιλεία για όλους, η ρωμαϊκή και έσβυνε με μιας η προαιώνια ανειρήνευτη και ασυμβίβαστη έχθρα των λαών.."

Οι ομοϊδεάτες του παραληρούντος εδώ Ευσεβίου Καισαρείας Παμφίλου, δεν κατόρθωσαν ωστόσο να εξαλείψουν ούτε τους πολέμους, ούτε την δουλεία (ο Ratherius μάλιστα, επίσκοπος της Βερόνα, διεκήρυσσε τον 10ο αιώνα ότι *"η πολυευσπλαχνία του Θεού μας, απαιτεί να γίνονται δούλοι εκείνοι που δεν τους ταιριάζει να ζούν ελεύθεροι και κάτω από τις εντολές Του"*), ούτε τον ανθρώπινο πόνο. Αντιθέτως, προσθέτοντας στην προαιώνια ανθρώπινη ανοησία και την νεοφανή και απεριορίστου μεγέθους δική τους, την ανοησία των ανοησιών, προεκάλεσαν εκτόξευση της κτηνωδίας και του θανάτου στα ύψη και πισωγύρισαν κι από πάνω την πεπολιτισμένη ανθρωπότητα τουλάχιστον 2.000 χρόνια (όπως καυχήθηκε άλλωστε και ο γνωστός και μη εξαιρετέος Ιωάννης Χρυσόστομος, ότι δηλαδή *"κάθε ίχνος της αρχαίας φιλοσοφίας και λογοτεχνίας έχει εξαφανισθεί από προσώπου γής")*, σε σημείο που σήμερα επιτυγχάνουμε ή γνωρίζουμε πράγματα που ήσαν δεδομένα τουλάχιστον για τους "ειδωλολάτρες" Έλληνες, των οποίων το μεγαλύτερο επίτευγμα, η δημοκρατική Πολιτεία, απεκλήθη και αυτή από τους οπαδούς του σκότους.. "Πολιτεία του Διαβόλου" (*Civitas Diaboli*).

Θα σταματήσω εδώ. Οι χιλιάδες σελίδες που θα μπορούσαν να γραφούν πάνω στον φασισμό των φασισμών, στο

κακούργημα των κακουργημάτων, στην απάτη των απατών και στη θρασύτητα των θρασυτήτων, είναι ούτως ή άλλως μυριάδες (αρκεί να υπάρχει η απαραίτητη παρρησία και αφοβία, κύρια χαρακτηριστικά των αληθινών Ελλήνων προγόνων μας). Ας αφήσουμε λοιπόν να μιλήσει περισσότερο περιληπτικά και περιεκτικά η ίδια η αληθινή, δηλαδή ανεξίθρησκη, Ιστορία. Τα συμπεράσματα δικά σου, φίλε αναγνώστη και φίλη αναγνώστρια. Εγώ, θέλω απλώς να σου δωρίσω το προνόμιο να γνωρίζεις από εδώ και εμπρός το γιατί βρίσκεσαι και δράς στην από εδώ ή στην από εκεί όχθη του βαθυτάτου χάσματος που δεν επιτρέπει ουδετερότητες και συγχώρεσέ με αν τυχόν ζημιά σού κάνω ακυρώνοντας κάποια πολύ-πολύ βολικά άλλοθι. Καλή ανάγνωση και, κυρίως, καλή επιλογή.

Βλάσης Γ. Ρασσιάς
Αθήναι, Σεπτέμβριος του έτους "1999"

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΗΣΕΩΣ

(όλες οι χρονολογίες ανηκουν στην Βαρβαρική Εποχή και δίδονται συμβατικά, κατά την αυθαιρέτως επιβληθείσα από τους χριστιανούς παγκόσμια χρονολογία)

6 - 26 Ο Ρωμαίος αυτοκράτωρ Οκταβιανός καθαιρεί τον Ηρώδη Αρχέλαο και εγκαθιδρύει άμεση ρωμαϊκή διοίκηση στην Ιουδαία ώστε, ανάμεσα σε άλλα, να επιτύχει και την αποτελεσματική καταστολή του εβραϊκού εξτρεμισμού και των ανεξέλεγκτων μαχαιροβγαλτών ("σικαρίων") που έσφαζαν και λήστευαν τους Ρωμαίους και τους άλλους εθνικούς της επαρχίας (μέσα σε τρείς αιώνες, από το έτος 165 πριν την απαρχή της χριστιανικής χρονολογήσεως. έως την τελευταία εξέγερση του Μπαρ Κοσεβά, 132 - 135 μετά την απαρχή της χριστιανικής χρονολογήσεως, υπολογίζονται σε 62 εν συνόλω οι θρησκευτικοί πόλεμοι και ανταρσίες των Ιουδαίων Ζηλωτών κατά των εθνικών, με πολλαπλάσιες ενδιάμεσες μικροεξεγέρσεις ή περιοδικές σφαγές Ρωμαίων, Ελλήνων και Ελληνιστών). Εγκαινιάζεται μία εικοσαετής περίπου περίοδος ειρήνης σε ολόκληρη την επαρχία Ιουδαίας (Σαμάρεια, Ιουδαία και Ιδουμαία) επί διοικήσεως Κοπονίου, Μ. Αμπιβίου, Αννίου Ρούφου και Ποντίου Πιλάτου. Αυτή η (πρόσκαιρη) εξουδετέρωση του ιουδαϊκού εξτρεμισμού έχει ωστόσο ως παρενέργεια τον λεγόμενο "μεσσιανισμό": πάνω από 130 Ιουδαίοι ραβίνοι ή τυχοδιώκτες εμφανίζονται αυτήν την περίοδο ως "θεόθεν" ηγέτες και λυτρωτές του "Λαού του Ισραήλ" ("Μεσσίες") αν και κατά κανόνα εξουδετερώνονται από το ιουδαϊκό αρχιερατείο των Σανχεντρίν και από

τους Φαρισαίους που αποφεύγουν κάθε ρήξη με την ρωμαϊκή εξουσία.

19 Ο αυτοκράτωρ Τιβέριος απαγορεύει τον προσηλυτισμό Ρωμαίων πολιτών στον μεσσιανικό Ιουδαϊσμό, αλλά και συστήνει στη ρωμαϊκή διοίκηση της Ιουδαίας να μην προκαλέσει επ'ουδενί τον θρησκευτικό φανατισμό των εντοπίων. Μία δεκαετία αργότερα, φθάνει σε σημείο να διατάξει ακόμη και την ματαίωση μίας εκθέσεως ρωμαϊκών τροπαίων και σημαιών από τον Πόντιο Πιλάτο για να μην προσβληθεί το θρησκευτικό αίσθημα των Ιουδαίων οι οποίοι συνέπιπτε να έχουν τότε μία σημαντική τους εορτή.

34 Το αρχιερατείο των Σανχεντρίν κηρύσσει διωγμό όλων τών εκτός ιουδαϊκής Ορθοδοξίας θρησκευτικών παρατάξεων. Σαμαρείτες και άλλοι "βλάσφημοι" Ιουδαίοι (όπως λ.χ. ο λεγόμενος "πρωτομάρτυς" Στέφανος) λιθοβολούνται από τον ιουδαϊκό όχλο. Σε πολλαπλάσιες άλλες περιπτώσεις πάντως, οι Ρωμαίοι στρατιώτες επεμβαίνουν, αποκαθιστούν την τάξη και σώζουν τους απειλούμενους από την μισαλλοδοξία των Σανχεντρίν. Σύμφωνα με τον χριστιανό απολογητή Τερτυλλιανό (Apologeticum, V, 2) ο Τιβέριος φθάνει σε σημείο να εισηγηθεί στη Σύγκλητο την αναγνώριση ως μέλους του ρωμαϊκού Πανθέου του ραβί Τζεσουά ("Ιησού" ή "Χριστού"), ενός από τους 130 "μεσσίες" των Ιουδαίων που μία ανορθόδοξη τοπική παράδοση, η των λεγομένων "Ναζαρηνών" ή "Γαλιλαίων", ήθελε να έχει σταυρωθεί το προηγούμενο έτος στην Παλαιστίνη με προτροπή του ιερατείου των Σανχεντρίν (να σημειωθεί εδώ πάντως ότι κανείς μη-χριστιανός ή μη-Ιουδαίος συγγραφέας δεν αναφέρει κάτι σχετικό, εκτός βεβαίως του Τάκιτου, ο οποίος όμως έγραψε τα Annals του -XV 44.5- έναν σχεδόν αιώνα μετά το γεγονός ή "γεγονός")

35 Ο Βιτέλιος στέλνεται από τον Τιβέριο στην Ανατολή ως ληγάτος Συρίας και ανάμεσα σε άλλα καθαιρεί για κατά-

χρηση εξουσίας τον αρχιερέα των Σανχεντρίν Καϊάφα και απαλλάσσει των καθηκόντων του τον Πόντιο Πιλάτο μετά από μία καταγγελία των Σαμαρειτών Ιουδαίων εναντίον του. Για να διατηρηθεί η δημόσια τάξη, ο Βιτέλιος απαλλάσσει τους Ιουδαίους από διάφορους φόρους και χρηματοδοτεί ο ίδιος στην Ιερουσαλήμ μία μεγαλειώδη θυσία στον Ναό του Ιαχωβά.

41 Για τέσσαρα περίπου χρόνια η Ιουδαία κηρύσσεται αυτόνομη επαρχία με τοπικό (Ιουδαίο) βασιλιά, τον Ηρώδη Αγρίππα τον Α που ευνοεί την ιουδαϊκή Ορθοδοξία και διώκει τους Σαμαρείτες και τους Ναζαρηνούς.

42 Μία μυστηριώδης φυσιογνωμία, ο Σαούλ, Σαύλος ή Παύλος, ιδρύει τον λεγόμενο Χριστιανισμό με μέλη της ιουδαϊκής κοινότητος της Αντιοχείας, πόλεως έδρας του ληγάτου Συρίας. η οποία προσέφερε εξαιρετική ασυλία σε όλους τους εχθρούς των Σανχεντρίν. Σκοπός της νέας ιδεολογίας είναι από τη μία η απόσχιση από το συντηρητικό ιουδαϊκό εθνικοθρησκευτικό corpus και από την άλλη η ολοσχερής καταστροφή του Πολιτισμού των εθνικών. Επιζητώντας ο Σαούλ ένα θρησκευτικό αλλά συγχρόνως και ανατρεπτικό υπόβαθρο για τη νέα σχισματική ιδεολογία του, τοποθετεί ως κεντρικό πρόσωπό της τον προαναφερθέντα ραβί Τζεσουά την λατρεία του οποίου (αν θέλουμε βεβαίως να πιστέψουμε τον Τερτυλλιανό) η ρωμαϊκή Σύγκλητος είχε, επί Τιβερίου, θεωρήσει άπρεπη για τα παραδοσιακά δεδομένα. Ενδεδυμένος με τον νέο "θρησκευτικό" ιδεολογικό του μανδύα, ο Σαούλ μπορεί πλέον να αποκαλεί (σε μία τουλάχιστον από τις διασωθείσες επιστολές του προς τις χριστιανικές ιουδαϊκές κοινότητες) "λατρεία δαιμόνων" (..) τις Θρησκείες των εθνικών που αποτελούν το θεμέλιο του Πολιτισμού τους (Α Προς Κορινθ. Ι, 19, 21). Αυτή η θρασεία λογική είναι που θα γίνει αργότερα κυριολεκτικά η σημαία των χριστιανών στη μακραίωνα μάχη τους για την, σε παγκόσμια κλίμακα, καταστροφή του Εθνισμού: "omnes enim dii gentium daemonia"

("όλοι οι θεοί των εθνών είναι δαιμόνια"). Παρ'όλα αυτά όμως, η ανεξίθρησκη λογική των Ρωμαίων εθνικών τους κάνει να βλέπουν αρχικά την ανάδυση της νέας αυτής σχισματικής τάσεως του Ιουδαϊσμού ως μία αποκλειστικά εσωϊουδαϊκή υπόθεση, τις περισσότερες φορές δε ακόμη και να υπερασπίζονται τους οπαδούς της απέναντι στην εχθρότητα του ορθοδόξου ιερατείου των Σανχεντρίν. Δύο χαρακτηριστικά δείγματα αυτής της οπτικής είναι η περίπτωση των Ρωμαίων Γαλλίωνος στην Κόρινθο και Αντωνίου Φήλιξ και Πορκίου Φήστου στην Ιερουσαλήμ, οι οποίοι αρνήθησαν κατηγορηματικώς να παρέμβουν σε "εσωϊουδαϊκές υποθέσεις" όταν τα μέλη των τοπικών Συναγωγών ζήτησαν από τις ρωμαϊκές αρχές την δίωξη των χριστιανών.

45 Ένας ακόμη "μεσσίας" των Ιουδαίων, ο ραβί Θευδάς, ξεσηκώνει την Ιουδαία και συγκεντρώνει μεγάλα πλήθη κοντά στον Ιορδάνη ποταμό για να τους επιδείξει την.. θεϊκή δύναμή του, διαχωρίζοντας τα ύδατα όπως και ο Μωϋσής. Ο Ηρώδης διατάσσει την διάλυση του όχλου από το ιππικό και την άμεση θανάτωση του Θευδά. Παρά την καταστολή της αιρέσεως του Θευδά, για τα επόμενα 20 τουλάχιστον χρόνια η Ιουδαία κατακλύζεται από δεκάδες νέους "μεσσίες" που συχνά προκαλούν εξεγέρσεις του όχλου κατά των Ρωμαίων, των ρωμαϊζόντων ή των ελληνιστών. Η χειρότερη στάση σημειώνεται το έτος 54, όταν ένας ακόμη "μεσσίας", αγυπτιώτης Εβραίος αυτή τη φορά, συγκεντρώνει πλήθη θεομανών στο Όρος των Ελαιών, διακηρύσσοντας ότι με απλή επίκληση του πατέρα του Θεού Ιαχωβά θα σαρώσει τα τείχη της πόλεως και θα καταπλακώσει τους Ρωμαίους. Και αυτή η στάση βρίσκει άδοξο τέλος κάτω από τα ξίφη των λεγεωναρίων.

62 Οι Σανχεντρίν εκμεταλλεύονται ένα σύντομο κενό ρωμαϊκής εξουσίας στην Ιερουσαλήμ, ανάμεσα στον θάνατο του διοικητού Πορκίου Φήστου και στην άφιξη του νέου διοικητού Αλμπίνους, και αρχίζουν διωγμό κατά των σχισματικών Ιουδαίων που αυτοαποκαλούνται "Χριστιανοί", "Ναζαρηνοί" ή "Γαλιλαίοι". Οι σχισματικοί λιθοβολούνται

από τον ιουδαϊκό όχλο (σύμφωνα με τον Μωσαϊκό Νόμο) ως ένοχοι βλασφημίας. Η αποκατάσταση της ρωμαϊκής τάξεως σώζει τους σχισματικούς, ο δε Μέγας Αρχιερεύς των Σανχεντρίν Ανανίας καθαιρείται ως ένοχος καταχρήσεως εξουσίας.

63 (ή αρχές 64) Στη Ρώμη διώκονται οι στωϊκοί και οι πυθαγόρειοι εξαιτίας της δημοσίας εναντιώσεώς τους σε εξαλλοσύνες του αυτοκράτορος Νέρωνος., ο δε Χριστιανισμός έχει ήδη χαρακτηρισθεί από τη Σύγκλητο "παράνομη δεισιδαιμονία" (superstitio illicita) Μετά απο σύντομη φυλάκιση καταδικαζεται σε θάνατο και εκτελείται ο Σαουλ, Σαύλος ή Παύλος που αργότερα θα ονομασθεί "Απόστολος των Εθνών".

64 Φωτιά που ξεκινά από τους Ναούς των εθνικών Θεών καταστρέφει τη Ρώμη. Οι εθνικοί την αποδίδουν, όπως είναι λογικό, σε εμπρηστική ενέργεια χριστιανών τρομοκρατών και ακολουθεί ένας σύντομος αλλά μαζικός και άγριος διωγμός Μετά την επικράτηση του Χριστιανισμού ο εμπρησμός απεδόθη φυσικά στον.. αυτοκράτορα Νέρωνα, ο οποίος όμως έχει όλη τη συμπάθεια του αντικειμενικού ιστορικού (για το συγκεκριμένο γεγονός), καθώς απουσίαζε τότε από τη Ρώμη και επίσης, μετά την εσπευσμένη επιστροφή του, διέταξε ν᾽ανοίξουν οι κήποι των ανακτόρων ως καταφύγιο των αστέγων υπηκόων του.

70 Η Ρώμη συντρίβει την τελευταία πανεθνική ιουδαϊκή επανάσταση και καταστρέφει τον Ναό της Ιερουσαλημ.

80 - 90 Για μία ολόκληρη δεκαετία οι χριστιανοί ασκούν ψυχολογική τρομοκρατία στους ιουδαϊκούς όχλους με διασπορά μίας γελοίας "προφητείας" ότι τάχα ο Νέρων θ᾽αναστηθεί εκ νεκρών και θα κυβερνησει ως Αντίχριστος, με το όνομα Μπελιάρ, για αυτό πρέπει να υπάρξει συσπείρωση όλων γύρω από τις χριστιανικές κοινότητες που τις προστατεύει ο ίδιος ο.. Θεός.

81 - 96 Η βασιλεία του τυραννικού και ματαιόδοξου αυτοκράτορος Δομιτιανού που απαιτεί να τον λατρεύουν ως "ζώντα Θεό", γελοιοποιεί την Εθνική Θρησκεία αλλά και την καταδικάζει σε ένα ημιπαράνομο καθεστώς αφού δεν επιτρέπεται να ασκείται δίχως ταυτόχρονη λατρεία του αυτοκράτορος. Ο Δομιτιανός προκαλεί το θρησκευτικό συναίσθημα των Ρωμαίων απαιτώντας να τον αποκαλούν "dominus" και κηρύσσει διωγμό κατά των στωικών και των πυθαγορείων επειδη μιλουν ανοικτα εναντίον της ύβρεώς του και επισης απαγορευει το Θέατρο. Αργοτερα ο διωγμός κλιμακωνεται και εναντιον των Ιουδαιων, των χριστιανών, των θρησκευτών της Ίσιδος, και άλλων ανατολικών λατρειων. Μεσα σε αυτο το αρρωστημένο κλίμα, κυκλοφορει ενα απο τα πιό τρομακτικά βιβλία των ιουδαιοχριστιανών, η ανατριχιαστική "Αποκάλυψη" που με εναν καθαρα παραληρηματικο και παρανοικό λογο αποσκοπεί στό να σπειρει τον πανικό στους εθνικούς αλλά και στους πάμπολλους εκείνη την εποχή αποστάτες του Χριστιανισμού.

90 Η ιουδαϊκή Σύνοδος της Jamnia επιχειρεί τη διατυπωση μίας Ιουδαικής Ορθοδοξίας ως ξεπέρασμα της φαρισαϊκής αντιληψεως (έμφαση στο ανθρώπινο παρα στο θεόθεν στοιχείο) στην οποία θελουν οι Ιουδαίοι να φορτωσουν όλη την ευθύνη για την καταστροφή της Ιερουσαλήμ από τους Ρωμαίους. Στην ίδια Σύνοδο οι ακολουθουντες την αίρεση του Χριστιανισμου χαρακτηριζονται επικίνδυνοι "αποστάτες" (ως αρνουμενοι τον Νόμο του Τοραχ) και τίθενται εκτος της ιουδαικης Ορθοδοξιας. Θεμελιωνεται ετσι ένα αβυσσαλεο μίσος αναμεσα στους χριστιανους (που αργοτερα θ'αυξηθούν όμως ανομοια δια προσηλυτισμού των εθνικών) και στους καθαρόαιμους ορθοδοξους Ιουδαίους που θα διαρκεσει άσβεστο εως και τον αιωνα μας. Στο μεταξύ, από το έτος 90 έως τα τέλη του 3ου αιώνος, βρίσκουμε τους χριστιανούς συστηματικα από τη μία να υποσκαπτουν τον ελληνορωμαϊκό Πολιτισμό (γελοιοποιώντας κατά την μοντανιστική πρακτική όλους τους θεσμους του, προσβάλλοντας τα ιερα του

σημεία και κηρύσσοντας την πολιτική ανυπακοή και την άρνηση στρατεύσεως) και από την άλλη να συγκεντρώνουν αργά αλλά σταθερά (με απίθανη συνωμοτική πειθαρχία) τεράστια οικονομική και κοινωνική δύναμη. Οι ελάχιστοι, και αρκετά αφελείς, σποραδικοί διωγμοί εναντίον τους, δεν μπορούν ν᾽αναχαιτίσουν την πορεία αυτής της κινήσεως που ο Μινούκιος περιέγραψε ως "tenebrosa et lucifuga" (δηλ. σκιώδη και φωτοδιώκτρια) προς την κεφαλή της ρωμαϊκής εξουσίας, στην οποία άλλωστε απέβλεπαν εξαρχής οι ιδρυτές της. Στην αρχή, οι εθνικοί δεν παίρνουν καν στα σοβαρα αυτούς τους "ιδιόρρυθμους Ιουδαίους" Όταν το κάνουν, είναι μάλλον πολύ αργά, αφού εκείνοι έχουν ήδη πετύχει να ελέγχουν μεγάλες μαζες λαού και αξιωματούχων ακόμη και μέσα στην ίδια τη Ρώμη και να προσηλυτίσουν ακόμη και αυτοκράτορες, όπως λ.χ. ο Φίλιππος ο Άραψ για τον οποίο θα μιλήσουμε παρακάτω.

96 Με την πτώση του τυραννικού Δομιτιανού, ο αυτοκράτωρ Νέρβα, με προτροπή του θεοπνεύστου φιλοσόφου Απολλωνίου Τυανέως και άλλων φωτισμένων ανδρών, ακυρώνει όλα τα μέτρα του προκατόχου του κατα των στωϊκών και πυθαγορείων που είχαν γίνει στόχος εξαιτίας της τολμηρής και δημόσιας κριτικής τους κατά της αυτοθεοποιήσεως. Ο Νέρβα ακυρώνει ωστόσο και ολα τα μέτρα κατά των Ιουδαίων και των χριστιανών και απαθανατιζει μάλιστα αυτή την πράξη επιεικείας με κοπή ειδικού νομίσματος. Η Σύγκλητος εκφράζει τους ενδοιασμούς της για το αν πρέπει ν᾽ αφεθούν εντελώς ασύδοτοι οι Ιουδαίοι και χριστιανοί στη συστηματική διάβρωση των ρωμαϊκών ηθών

98 - 117 Προσπαθώντας να διατηρήσει την, από τον ρωμαϊκό πολυθεϊσμό θεωρούμενη θεία, ειρήνη και ευημερία των υπηκόων του (Pax Deorum, "Ειρήνη των Θεών"), ο αυτοκράτωρ Τραϊανός λαμβάνει μέτρα κατά της "αθεότητος" και της "διαδόσεως των Ιουδαϊκών ηθών" (και στα δυο περιλαμβάνεται ο Χριστιανισμός) αν και αρνείται συστηματικά να κη-

ρύξει διωγμό όπως ζητούν οι κυβερνήτες των ανατολικών επαρχιών όπου οι Ιουδαίοι προκαλούν συνεχώς ταραχές. Ο Τραϊανός αποθαρρύνει αποφασιστικά την προσωπολατρία του αυτοκράτορος και ενθαρρύνει αντιθέτως την αντίληψη περί θείας προελεύσεως των πολιτικών θεσμών. Την ίδια εποχή άλλωστε ανθεί ήδη η νέα τάση της διανοήσεως που ξεκίνησε ο Κούρτιος Ρούφος (Curtius Rufus) και η οποία καταδικάζει τον Ευημερισμό και την αυτοθεοποίηση των μοναρχών που είχε πρωτοξεκινήσει ο Αλέξανδρος ο Μακεδών η απαίτηση για απόδοση θεϊκών τιμών χαρακτηρίζεται σημείο ανατολίτικης διαφθοράς, αλλά και τυραννική, ματαιόδοξη, αλαζονική και προσβλητική προς τους Θεούς.

117 Ενθρονίζεται αυτοκράτωρ Ρώμης ο διανοούμενος Αδριανός (Hadrianus P. Aelius), που δείχνει εξαιρετική συμπάθεια προς όλους τους μειοψηφικούς Ιουδαίους (χριστιανούς, Σαμαρείτες, κ.ά.), σχεδιάζει μάλιστα την ανέγερση Ναών των χριστιανών με αγάλματα, σύμφωνα με τα πρότυπα των εθνικών (το γεγονός διασώζεται στην Historia Augusta, Vita Alex. 43, 6-7).

138 - 161 Ο αυτοκράτωρ Αντωνίνος Πίος, εξαιρετικά ανεξίθρησκος, συστήνει ανοχή προς όλες τις θρησκείες της Αυτοκρατορίας παρά τις συνεχείς αναφορές των διοικητών της Ανατολής που περιγράφουν συνεχείς ταραχές εξαιτίας των προκλήσεων των χριστιανών οι οποίοι σε καθημερινή βάση προσβάλλουν βωμούς και Ιερά, καταστρέφουν αγάλματα Θεών και ηρώων και κηρύσσουν ανοικτή ανταρσία κατά της ανθρώπινης κοινωνίας.

161 - 180 Στον θρόνο της Ρώμης βρίσκεται ο φωτισμένος στωϊκός φιλόσοφος Μάρκος Αυρήλιος, τυπικά ωστόσο, γιατί τον περισσότερο καιρό μάχεται στον Βορρά κατά των γερμανικών εθνών. Αφηνιασμένοι από την μοντανιστική λογική που κυριαρχεί ανάμεσά τους εκείνη την εποχή, οι χριστιανοί επιδίδονται σε ένα σωρό συνωμοσίες, διασπορά διαδόσεων

και κοινωνικές αναταραχές, αλλά επίσης και σε αθλιότητες και βεβηλώσεις κατά θεσμών και ιερών του Πολιτισμού των εθνικών. Παρά την αρχική ανοχή του, ο άγιος εκείνος άνθρωπος υποχρεώνεται να διατάξει επί διετία (166-168) αυστηρή καταστολή των εγκληματικών πράξεων, δίδοντας ιστορικά στους χριστιανούς την διόλου τιμητική ιδιαιτερότητα να έχουν υποχρεώσει σε βίαιη αντίδραση έναν πράο, ανεξίκακο, ανεξίθρηκο και γαλήνιο στωϊκό

170 Επιστολές του Διονυσίου, επισκόπου της Κορίνθου, με καταγγελίες ότι η Εκκλησία πλαστογραφεί συνεχώς τα αρχικά "Ευαγγέλια"

177 Με τη στέψη του υιού του Κόμμοδου ως συναυτοκράτορος, ο Μάρκος Αυρήλιος υποχρεώνεται σε νέον σύντομο διωγμό στις επαρχίες για να σταματήσει τα εγκλήματα των μοντανιστών χριστιανών. Οι λεγόμενοι "απολογητές" των χριστιανών στέλνουν επιστολές στον φιλόσοφο αυτοκράτορα και εξασφαλίζουν την -πολύ εύκολη άλλωστε- ευμένειά του, πείθοντάς τον προφανώς ότι οι μοντανιστές αποτελουν μειοψηφία μέσα στην κοινότητά τους.

180 - 192 Η βασιλεία του παράφρονος Κόμμοδου επιτρέπει όχι απλώς την ανασύνταξη της Εκκλησίας αλλα και την επιτυχημένη εισβολή της στην αυτοκρατορική αυλή Η Μαρκία βρίσκεται σε συνεχή επαφή με τον Πάπα Βίκτωρα και μεταφέρει άμεσα την επιρροή του στον ψυχοπαθή αυτοκράτορα.

202 Οι χριστιανοί πιστεύουν και διαδίδουν πως αυτό το έτος θα συμβεί η.. έλευση του Αντι-Χρίστου (..). Ο χρονογράφος Ιούδας σταματάει τη συγγραφή του Χρονικού του, απολύτως σίγουρος για την "επικείμενη" καταστροφή Η μεγαλύτερη υστερία εμφανίζεται σε νεοφώτιστους ("κατηχουμένους") της Αιγύπτου που βεβηλώνοντας Ιερά προκαλούν αντιχριστιανικές διαδηλωσεις του πληθους και ως λογική συνέπεια

έναν τοπικό διωγμό, παρά την de facto ασυλία προς όλες τις θρησκείες που έχει παράσχει η δυναστεία των Σεβήρων.

211 Το ανεξίθρησκο καθεστώς των Σεβήρων ενοχλεί τους σκληροπυρηνικούς μοντανιστές χριστιανούς (λ.χ. Τερτυλλιανός, De Idololatria, XV 1, De corona κ.α.) γιατί.. χαλυρώνει τον φανατισμό των ομοϊδεατών τους και άλλοτε ασπάζονται τα "ειδωλολατρικά" έθιμα ή δικαιολογούν τις τιμωρίες των παρανομουντων φανατικών

215 Στο έτος αυτό, επί βασιλείας Καρακάλλα, συναντάμε μία τρανή απόδειξη για την πλήρη ελευθερία αλλά και προστασία που απελάμβαναν οι χριστιανοί της Αυτοκρατορίας: Ο Ρωμαίος ληγάτος της Αραβίας ζητάει την έγκριση του επισκοπου Αλεξανδρείας για να επισκεφθεί ο Ωριγένης την γεμάτη από χριστιανούς αυλή του και να διδάξει την φιλοσοφία του.

216 Οι χριστιανοί απολαμβάνουν μία απέραντη ελευθερία και έχουν την δυνατότητα να διοργανώνουν ακόμη και στην περιφέρεια επισκοπικές Συνόδους. Το έτος αυτό αναφέρεται στην Βόρειο Αφρική Σύνοδος 71 επισκόπων υπό την προεδρία του επισκόπου Αγριππινου.

218 Ο ανώριμος νεαρός αυτοκράτωρ Ηλιογάβαλος εγκαθιδρύει μία ανατολιτικη ηλιολατρία στην οποία ένας μόνο ανώτατος Θεός υπάρχει (summus deus) και όλοι οι Θεοί και Θεές των εθνικών θρησκειών δεν είναι παρά ευκαιριακές εκδηλώσεις του. Η αυτοκρατορική αυλή κυριευεται από απίστευτη ανατολίτικη διαφθορα και έκλυση ηθών και αλωνίζουν κυριολεκτικά οι ευνούχοι ιερείς του Θεού Ελαγκαμπάλ, οι μάγοι, αλλά και οι Ιουδαίοι ραβίνοι και οι χριστιανοί ιερείς που βλέπουν την βασιλεία του έκφυλου νεαρου ως απρόσμενη και αριστη ευκαιρία να ξεμπλέξουν μία και καλή με την παραδοσιακή λατρεία των εθνικών. Όταν ο Ηλιογάβαλος ιδρύει Ναό στον Παλατίνο Λόφο προς τιμήν του ενός

Θεού του, τον διακοσμεί με ουκ ολίγα ιουδαϊκά και χριστιανικά σύμβολα (Hist. Augusta. Vita Heliogabali 3 4)

222 Ο μισητός πλέον Ηλιογάβαλος, η μητέρα του και όλοι οι ανατολίτες αυλικοί του, συμπεριλαμβανομένων πολλών ραβίνων και χριστιανών ιερέων (Καλιπόδιος, Ασκληπιάδης, κ.ά.) και αυτού ακόμη του Πάπα Καλλίστου (Callistus) λυντσάρονται από τον λαό και τον στρατό, και τα πτώματά τους ρίχνονται στην "Κλοάκα Μάξιμα", τον μέγα υπόνομο της Ρώμης. Οι χριστιανοί μαρτυρογράφοι που πολλούς αιώνες μετά συνέγραψαν, από το μυαλό τους όπως συνηθίζαν, το.. "Μαρτύριον" του Παπα τους, φρόντισαν επιμελώς πάντως να μην ταυτίσουν χρονικά αυτούς τους θανάτους ώστε ν'αποφευχθούν κάποιοι πολύ ενοχλητικοί λογικοί συνειρμοί.

222 Στέφεται αυτοκράτωρ ο νεαρός Αλέξανδρος Σεβήρος, μέγας προστάτης των Ιουδαιων και των χριστιανών. Εισηγήθηκε για μία ακόμη φορά στη Σύγκλητο την ένταξη του Ιζεσουά στο Πάνθεον της Ρώμης, σχεδίασε ανέγερση χριστιανικού Ναού μέσα στην Αιωνία Πολη, ενίσχυσε με σοβαρά ποσά την Εκκλησία, και έκαιε λιβάνι σε βωμούς με αγάλματα των Ιζεσουά και Αβρααμ. Η αυλή του αφελούς νεαρού αυτοκράτορος κατακυριευεται για μία ακομη φορά από ραβίνους και χριστιανούς ιερεις και η πλειοψηφια των στρατιωτικών και δημοσίων αξιωματων καταλαμβανεται απο χριστιανούς. Μάταια διαφοροι φωτισμένοι εθνικοι, όπως λ.χ. ο διανοούμενος Συγκλητικός και Υπατος Δίων Κάσσιος, προσπαθούν να δωσουν στον αυτοκράτορα να καταλάβει, με αρκετά έμμεσο ωστόσο τροπο, ότι ουσιαστικά αναθρέφει ένα τερας που σύντομα θα καταστρέψει τον ανθρώπινο Πολιτισμό.

227 Ακομη και αυτή η οργάνωση της Βιβλιοθήκης του Πανθέου ανατίθεται από τον Αλέξανδρο Σεβήρο στον δεδηλωμένο χριστιανό και πιθανώς Ιουδαίο (γεννημένο στην Aelia Capitolina, δηλαδή στην Ιερουσαλημ) Σέξτο Ιούλιο Αφρικανο

(Sextus Julius Africanus).

232 Η Ιουλία Μαμαία, μητέρα του Αλεξάνδρου Σεβήρου, καλεί με εξαιρετικές τιμές τον Ωριγένη στην Αντιόχεια για να διδάξει την ίδια και τους αυλικούς της.

235 Ο Αλέξανδρος και η Μαμαία εκτελούνται μετά από στάση αγανακτισμένων στρατιωτών. Οι λεγεώνες στέφουν αυτοκράτορα τον Μαξιμίνο Θράκα και ανακόπτεται έτσι προσωρινά η χριστιανική κυριαρχία. Στις 28 Σεπτεμβρίου, ο αυτοκράτωρ δίνει τέλος στις σκληρές συγκρούσεις ανάμεσα στους ήδη διασπασμένους χριστιανούς τηξ Ρώμης, εξορίζοντας τον Πάπα Ποντιανό και τον αντι-Πάπα Ιππόλυτο στη Σαρδηνία.

238 - 244 Επί της βασιλείας του Γορδιανού Γ, η δύναμη της Εκκλησίας είναι τέτοια που μπορεί πλέον να ελέγχει και αυτόν τον ίδιο τον αυτοκρατορικό θρόνο. Η συντριπτική πλειοψηφία των πραιτωριανών είναι πλέον χριστιανοί, το ίδιο και ο αρχηγός τους (M. Julius Philippus), αλλά και οι περισσότεροι κυβερνήτες των ανατολικών και βορείων επαρχιών, όπως λ.χ. ο ληγάτος Αιγύπτου Domitius Philippus κ.ά.

244 - 249 Ο χριστιανός διάδοχος του Γορδιανού, πρώην αρχηγός των πραιτωριανών, αυτοκράτωρ Ιούλιος Φίλιππος (M. Julius Philippus), αραβικής καταγωγής για αυτό και επονομασθείς Άραψ, υιός ενός κοινού ληστού της Αραβίας - κατά τον Aurelius Victor στο Epitome 28 4- χορηγεί νέα εξαιρετικά προνόμια στους χριστιανούς, προσπαθώντας να εξασφαλίσει την πλήρη στήριξη του θρόνου του από την Εκκλησία απέναντι σε εποφθαλμιούντες ομοθρήκους του. Ο εκχριστιανισμός και η ανατολικοποίηση της Αυτοκρατορίας είναι πλέον ένα ιστορικό γεγονός.

248 - 250 Ο απολογητής του Χριστιανισμού Ωριγένης, προσπαθώντας ν᾽απαντήσει στον παλαιότερό του εθνικό φι-

λόσοφο Κέλσο ("Αληθής Λόγος" ή "Κατά Χριστιανών") συγγράφει το βιβλίο του "Κατά Κελσου" σε υπεράσπιση του ιουδαϊκού έθους και κοσμοαντιλήψεως. Δύο χρόνια αργότερα, η επισκοπική Σύνοδος της Ρώμης τον καταδικάζει επειδή και μόνον ανέφερε την φήμη που υποστήριζε ο Κέλσος και απεδείκνυε ανύπαρκτη την "άμμωμο" σύλληψη του ραβί Τζεσουά, ο οποίος φερόταν ως νόθος υιός ενός Ρωμαίου μισθοφόρου, του Πάνθηρος

249 - 251 Ο φωτισμένος Ρωμαίος αυτοκράτωρ Δέκιος (που προσφωνείται σε επιγραφή "Restitutor Sacrorum", "Παλινορθωτής των Ιερών") επιχειρεί να σταματησει την πλήρη εξαφάνιση του ρωμαϊκού εθνισμού από την θρησκευτική μεροληψία του χριστιανού Φιλίππου. Στη διάρκεια της ολιγόχρονης βασιλείας του εξαφανίζει σχεδόν τον Χριστιανισμό όπως παραδέχεται ο Κυπριανός (De Lapsis 7-9) με το να υποχρεώσει απλώς όλους τους υπηκόους του ν'αποδείξουν την νομιμοφροσύνη τους, ρίχνοντας λιβάνι στον βωμό της Ρώμης. Ο Χριστιανισμός επιστρατεύει ωστόσο τους θεωρητικούς του (τους λεγόμενους "Πατέρες") για να πείσουν τους έτοιμους ν' αποστατήσουν χριστιανούς ότι είναι προτιμώτερη μία σύντομη θανάτωση για προδοσία από τα.. αιώνια βασανιστήρια στην υποτιθέμενη Κόλαση. Ο Δέκιος σκοτώνεται όμως πολεμώντας κατά των βαρβάρων (ο πρωτος αυτοκράτωρ που σκοτώνεται στο μέτωπο), τα μετρα του παύουν και οι χριστιανοί συνεχίζουν ανενόχλητοι το ανατρεπτικό τους έργο.

252 Κατά τη διάρκεια σοβαρης επιδημίας, ο αυτοκράτωρ Τριβωνιανός Γάλλος (Trebonianus Gallus) προσφέρει θυσια στους Θεούς για τη σωτηρία του λαού του. Οι χριστιανοί, κυρίως των ανωτέρων τάξεων, επιχειρούν να γελοιοποιήσουν τις ιεροπραξίες με αποτέλεσμα βίαιες διαδηλώσεις του λαού εναντίον τους. Ο αυτοκράτωρ αποτρέπει την αιματοχυσία εξορίζοντας απλώς τον Πάπα Κορνήλιο (Cornelius) Απτόητοι πάντως οι χριστιανοί εξακολουθούν να ασκούν

συστηματικά έντονη ψυχολογική τρομοκρατία στις μάζες, ισχυριζόμενοι ότι οι επιδημίες και οι πολεμικες ήττες της Αυτοκρατορίας είναι τιμωρία του αμαρτωλού "ειδωλολατρικού" κοσμου από τον "Εναν και αληθινό Θεό" και ότι πλησιάζει η ώρα που θα βγεί αληθινή η . "Αποκάλυψη" του Ιωάννου.

253 Ενθρονιζεται ο αυτοκράτωρ Βαλεριανός (Valerianus), ο οποιος, οπως αλλωστε μαρτυρούν και οι χριστιανοί συγγραφείς (Διονύσιος Αλεξανδρεύς, Κομμοδιανος) περιστοιχίζεται σχεδόν καθ'ολοκληρίαν από χριστιανούς. Παρ'όλα αυτά, βαθύτατα εκτεθειμένος ύστερα από βεβήλωση Ιερου του Πανος στην Καισάρεια της Παλαιστίνης απο χριστιανο αυλικο του (Austurius) και πιεζόμενος από πάμπολλους εθνικούς που θεωρούν ότι η ασέβεια των χριστιανών προκαλεί τις αλλεπάλληλες σιτοδείες, επιδημιες και στρατιωτικές ήττες που αντιμετωπιζει η Αυτοκρατορία ειναι αποτέλεσμα της "οργής των Θεων", εκδίδει το 257 και 258 δύο έδικτα κατά των χριστιανών υπηκόων του, τους οποιους καλεί να επιστρεψουν στην παραδοσιακή λατρεία. Διδαχθείς ωστόσο απο την αποτυχία του Δεκίου, ο Βαλεριανος δεν ζητάει αποδείξεις νομιμοφροσύνης από τους ιερείς των χριστιανών και τους συγκλητικούς, αλλά τους εξορίζει, κατασχει την απίστευτα μεγάλη περιουσία των πρώτων και σφραγίζει τις εκκλησιες. Με το δεύτερο έδικτο (258), τέλος, οριζει την ποινή του θανάτου ή των καταναγκαστικών έργων για όσους αξιωματούχους ή στρατιωτικους επιμένουν στην απαγορευμένη λατρεία.

260 - 262 Ο αυτοκράτωρ Γαλιηνός, σταματά όλες τις διώξεις των χριστιανών, έχοντας ξενελωσθεί από τους χριστιανους συμβούλους του και την επισης χριστιανή σύζυγό του Κορνηλια Σαλόνικα (Cornelia Salonica) ότι ταχα ο Χριστιανισμός είναι εντελως ακίνδυνος και αποτελει απλώς μία ιδιότυπη πλευρά του . Μιθραϊσμού. Ο Γαλιηνός νομιμοποιει πληρως και ενισχύει οικονομικα την Εκκλησια, αλλά και

αναγνωρίζει τους επισκόπους ως επίσημο ιερατείο νομίμου θρησκείας (religio licita, όπως ήταν ήδη και η Ορθόδοξη Ιουδαϊκή). Το καθεστώς αυτό θα παραμείνει σε ισχύ πάνω από 40 χρόνια (έως το 303), στη δε διάρκειά του η Εκκλησία θεριευει σε ένα παντοδύναμο κράτος εν κράτει μέσα στην Αυτοκρατορία, την οποία αρχίζει πλεον να κατατρώει κανονικά, συστηματικα και από μεσα.

287 Με την χριστιανική Εκκλησία να γιγαντώνεται με γεωμετρική πλέον προοδο και τους αλαζονες επισκόπους της να προσβάλλουν ανοικτά τα εθνικά ιερατεία αλλά και αυτή την ιδια την αυτοκρατορική εξουσια, ο αυτοκράτωρ Διοκλητιανος διαλυει την επιβληθεισα από τον Αυρηλιανο λατρεία του Ανικήτου Ηλιου και καθιερώνει την πιό παραδοσιακή Τριάδα Jupiter, Hercules, Victoria. Με έδικτο του εναντιώνεται στις δυϊστικές θρησκειες της Ανατολής, τις οποίες αποκαλεί "αντικοινωνικές, πονηρές και δεισιδαιμονικες διδασκαλίες που μισούν αυτή την ιδια την ανθρωπινη φυση"

298 Ο Διοκλητιανος μετατρέπει την φύση της λατρείας του Αυτοκράτορος στον Ρωμαϊκό Στρατό από συλλογική σε ατομική και αποκαλύπτονται έτσι και καταγραφονται όλοι οι χριστιανοί και οι μανιχαίοι.

301 - 302 Ο Πάρθος χριστιανός προσηλυτιστής Γρηγόριος, που αργότερα απεκλήθη "φωτιστης της Αρμενιας", κατορθώνει, εκμεταλλευόμενος στη διαρκεια μίας "θεομηνιας" την ανατολίτικη δεισιδαιμονία, να βαπτίσει χριστιανό τον βασιλιά της Αρμενίας Τιριδάτ Ι (τον "Μέγα"). Ο Τιριδάτ, εμπνεόμενος από τον Προφήτη Ελάϊα (Ηλια, "Θεος μου ειναι ο Γιαχβέ") στο Καρμιλλον όρος, διατάσσει την κατασφαγη του εθνικού ιερατείου και την μετατροπή ολων των Ναων του Μίθρα, της Αναΐτιδος, του Ορμοϊσδ και των διαφορων ελληνορωμαϊκών Θεών σε εκκλησίες ή οίκους κηρύγματος Ολες οι θαυμαστές βιβλιοθήκες της Αρμενίας, ιδρυθεισες πριν από αιώνες από τους ελληνιστές ηγεμόνες της, πυρ-

πολούνται ως.. "κιβωτοί δαιμονικής γνώσεως". Ο Γρηγόριος στέφεται πρώτος επίσκοπος της χώρας και πλήθη προσηλυτιστών από τη Συρία συρρέουν στην Αρμενία η οποία μετατρέπεται πλέον στο πρώτο στην Ιστορία χριστιανικό Κράτος.

303-304 Αρχίζει, δίχως όμως την ελάχιστη πιθανότητα επιτυχίας, ο τελευταίος και μονος ουσιαστικός και σοβαρός διωγμός των χριστιανών (όπως παραδέχονται ακόμη και χριστιανοί ιστορικοί, όπως λ.χ. η ρωμαιοκαθολική Marta Sordi), κατά διαταγή του Αυτοκράτορος Διοκλητιανού, με προτροπή του νικητού των Περσών Γαλερίου και του φιλοσόφου Ιεροκλέους που διαβλέπουν την εξαγωγή του "αρμενικού φαινομένου" και την πλήρη κατάρρευση του παραδοσιακού Πολιτισμού. Το αρχικό έδικτο διατάσσει απλώς την συλλογή και καταστροφή των χριστιανικών βιβλίων και την αναίμακτη απαγόρευση της κρυφής συγκεντρώσεως και λατρείας. Οι χριστιανοί απαντούν στην εφαρμογή του εδίκτου με πυρπόληση του ανακτόρου στης Νικομηδείας και εξεγέρσεις σε όλες τις πόλεις της Μικράς Ασίας που διέθεταν επαρκές ιουδαϊκό και χριστιανικό στοιχείο. Ο Διοκλητιανός υποχρεώνεται να εκδώσει δεύτερο έδικτο, με το οποίο διατάσσεται η σύλληψη όλων των χριστιανών επισκόπων και ιερέων. Η περιορισμένη χωρητικότης των ρωμαϊκών φυλακών αλλά και η πιθανότητα εξεγέρσεως των πραιτωριανών ή άλλων στρατιωτικων μονάδων που ελέγχονταν από χριστιανούς, υποχρεώνουν τον αυτοκράτορα σε έκδοση ενος τρίτου εδίκτου, με το οποίο ζητείται απλώς από τους κρατούμενους να θυσιάσουν υπερ της Ρωμης και του αυτοκράτορος. Τέλος, την Άνοιξη του 304, τέταρτο έδικτο του Διοκλητιανού απαιτεί από όλους τους υπηκοους της Αυτοκρατορίας να θυσιάσουν. Ακόμη και ο 29ος Πάπας των χριστιανών (Μαρκελλίνος) θυσιάζει στους εθνικούς Θεούς !!

305 - 311 Ο Διοκλητιανός παραιτειται. Ο διωγμός συνεχίζεται μόνο στις ανατολικες επαρχίες που ελέγχονται από τον

Γαλέριο.

306 Οι χριστιανοί της Ρώμης διχάζονται για μία ακόμη φορά. Ο αντι-Πάπας Μάρκελλος προσπαθεί να καθαιρεσει τον "αποστάτη" και "ειδωλοθύτη" Πάπα Μαρκελλίνο, αλλά εξορίζεται από τον Μαξέντιο.

309 Σε επίδειξη δυνάμεως, οι σκληροπυρηνικοί χριστιανοί πυρπολούν το Ναό της Θεάς Φορτούνα.

311 Ο δεισιδαίμων αυτοκράτωρ Γαλέριος αρρωσταίνει σοβαρά, και θεωρώντας ότι τιμωρείται "από τον Θεό των χριστιανών" για τον 8ετή εναντίον τους διωγμό που ειχε ο ίδιος εισηγηθεί στον Διοκλητιανό, εκδίδει στη Σαρδική (σημερινή Σόφια) διάταγμα που απαγορεύει κάθε καταδίωξη των χριστιανών. Σε ολόκληρο τον "μεγάλο διωγμό", έχασαν τη ζωή τους στην Παλαιστίνη (όπου έχουμε ασφαλείς πληροφορίες χάρη στον Ευσέβιο που συνέγραψε το "Μάρτυρες της Παλαιστίνης") 86 μόνον χριστιανοί, εκ των οποίων μόνο ένας επίσκοπος, ο δε W. H. C. Frend (σελ. 536-537) υπολογίζει το σύνολο των μαρτύρων σε ολόκληρη την Αυτοκρατορία το πολύ σε 3.500 άτομα. Την ίδια εποχή ωστόσο, ο διανοούμενος στρατιωτικός Μαξιμίνος Ντέα (Maximinus Daia), γαμπρός, ανεψιός ή κατ`άλλους υιός του Γαλερίου, ήδη στεφθείς αύγουστος της Ανατολής, σε μία ακόμη απελπισμένη προσπάθεια να αναχαιτισθεί ο Χριστιανισμός, ιδρύει στην Αντιόχεια τον Ναό του Διός Φιλανθρώπου και επανδρώνει όλα τα εθνικά Ιερά με νεοσύστατα ιερατεία. Στα σχολικά βιβλία συμπεριλαμβάνεται και ένα ειδικά αφιερωμένο στους χριστιανούς, των οποίων οι ιδρυτές αποκαλούνται "εγκληματίες Ιουδαίοι". Όλα τα είδη τροφίμων αφιερώνονται υποχρεωτικά στους Θεούς προτού πωληθούν από τους εμπόρους, το ίδιο και τα ύδατα των υδραγωγείων.

312 Πρώτη και υποκριτική προπαγανδιστική χρήση του Χριστιανισμού εν καιρώ πολέμου. Στις 28 Οκτωβρίου, ο ηλιο-

λάτρης Φλάβιος Βαλέριος Κωνσταντίνος κατανικά τον επισης εθνικό αντίπαλό του Μαξέντιο με χριστιανικά εμβλήματα στις ασπίδες των -κυρίως Γαλατών- στρατιωτών του. Οι ανατολικές επαρχίες της Αυτοκρατορίας δέχονται συνεχείς επιθέσεις του χριστιανού βασιλιά της Αρμενίας ως αντιπερισπασμό στην προσπάθεια του Μαξιμίνου Ντέα να διαλύσει τους χριστιανους των περιοχών που διοικεί.

313. Δεύτερη υποκριτική προπαγανδιστική χρήση του Χριστιανισμού εν καιρω πολέμου. Ενας δηλωμενος άθεος (ο Λικίνιος) κατανικά, στις 30 Απριλίου, τον εθνικό αύγουστο της Ανατολης Μαξιμίνο Ντέα. Τα στρατεύματά του μπαίνουν ωστόσο στη μάχη ψάλλοντας το "Summe Sancte Deus !" ("Ώ Ανώτατε και Άγιε Θεέ !") Ο ηττημένος Ντέα εκδιδει μετά από μερικές ημέρες το Διάταγμα της Νικομηδείας με το οποίο χορηγείται πλήρης θρησκευτική ελευθερία σε ολους όσους υπακούουν απλώς στη ρωμαϊκή εξουσία Καταδιωκομενος ωστόσο από τον Λικίνιο, ο Ντέα αυτοκτονεί μετά απο 3 - 4 μήνες με δηλητηριο. Μετά τον θανατό του, όλα τα γραπτά και τ`αγάλματά του καταστρέφονται από τον Λικίνιο και τους χριστιανους. Το γελοιο της ιστορίας ωστόσο είναι οτι πέντε έτη αργότερα, ο υποτίθεται "των χριστιανών φιλος" Λικίνιος, θα ηττηθεί από τον ηλιολάτρη Κωνσταντίνο, παλι στο όνομα του Θεού των χριατιανών αφού οι στρατιώτες του τελευταίου, κατά την μυθιστορία τουλάχσιτον του Ευσεβίου, έψαλλαν το "Deus Summus Salvator !" ("Ω Θεε Ανώτατε Σωτηρα"). Πριν συγκρουσθούν πάντως μεταξι τους, με το Διαταγμα των Μεδιολάνων (για τη Δύση), το οποίο ήλθε να συμπληρώσει εκείνο της Νικομηδείας που είχε εκδώσει (για την Ανατολή) ο Μαξιμίνος Ντέα, οι αυγουστοι Λικίνιος και Φλαβιος Βαλέριος Κωνσταντίνος εγγυώνται και αυτοί πλήρη θρησκευτική ελευθερία σε όλους όσους υπακουουν στη ρωμαϊκή εξουσία. Οι χριστιανοί, πολυάριθμοι πια και έχοντας προ πολλού σταματησει τα κηρύγματά τους κατά της δημοσίας τάξεως και του στρατού, υποτίθεται ότι απολαμβάνουν πλέον τα ίδια δικαιώματα με

τους εθνικούς. Αυτοί ωστόσο δεν αρκούνται εκεί, αλλά εκμεταλλευονται την εύνοια του Κωνσταντινου, που ελέγχεται απολύτως από την αρνητική προς τις εθνικές λατρείες μητερα του, για να καταστρέψουν ΟΛΕΣ τις άλλες λατρείες. Ο επίσκοπος Ειρηναίος είχε άλλωστε ήδη διακηρύξει ότι οι χριστιανοί "δεν χρειάζονται τους νόμους, διότι βρίσκονται πολύ υπεράνω αυτών". Ο ("Άγιος") Αντώνιος της Αιγύπτου, ιδρυτής του μοναχισμού, προτρέπει ήδη ανοικτά σε άμεσο αφανισμό του "ειδωλολατρικου" κοσμου με.. φωτιά (..)

314 Κτίζεται στη Ρώμη η πρώτη χριστιανικη Βασιλική. Αμέσως μετά την νομιμοποίησή της από τον ηλιολάτρη Ρωμαίο αυτοκρατορα Φλάβιο Βαλέριο Κωνσταντινο, η Χριστιανικη Εκκλησία αρχίζει την επιθεσή της κατά των θρησκειών των εθνικών. Η Σύνοδος της Αγκυρας ταυτιζει πτυχές της λατρειας της Θεάς Αρτέμιδος (Diana) με.. μαγεία και. λατρεια του **Σατανά των χριστιανών.**

315 Στις 13 Αυγουστου (Ζωναράς Annales, Bibliotheca Hagiographica Graeca 365 και Χρονικό Γεωργίου Μοναχού XI, 1) γίνεται διαγωνισμός ανάμεσα σε δώδεκα Εβραίους ραβίνους και τον εκ Ρώμης γνωστό "εξορκιστή" επίσκοπο Συλβέστρο για το αν ο αυτοκράτωρ και η μητέρα του Ελένη θα ασπασθούν την Ιουδαϊκη Ορθοδοξια ή τον σχισματικό Χριστανισμό. Η θαυματοποιια του Συλβέστρου αποδεικνύεται πιό δυνατή και εντυπωσιάσας την Ελένη γίνεται ο προσωπ**ικός της "πνευματικός".**

319 Ο Κωνσταντίνος εκδίδει διάταγμα με το οποιο απαλλασσει πλήρως την Εκκλησία από φορους και τους χριστιανούς κληρικούς από στρατιωτικές υποχρεωσεις

324 Ο Κωνσταντίνος ανακηρύσσει τον Χριστιανισμό μονη επίσημη λατρεία της Αυτοκρατοριας. Λεηλατεί το Μαντείο του Διδυμαίου Απόλλωνος και θανατώνει με βασανιστήρια όλους τους ιερείς του με την κατηγορία της εσχάτης προ-

δοσίας. Στο ιερό όρος Άθως εξαπολύεται μέγας διωγμός κατά των εθνικών και καταστρέφονται όλα τα εκεί ελληνικά Ιερά.

326 Με προτροπή της μητέρας του Ελένης, ο Κωνσταντίνος δολοφονεί τη σύζυγό του Φαύστα. Η Ελένη φεύγει με τους "πνευματικούς" της για την Ιερουσαλήμ, όπου, παρά το οτι οι νόμοι των Ιουδαίων προέβλεπαν την καύση όλων ανεξαιρέτως των σταυρών μετά τις θανατώσεις, η Ελένη, και όπως βεβαίως θα ισχυρισθεί η χριστιανική Γραμματεία 114 χρόνια αργότερα, "ανακάλυψε" (με τη βοήθεια φυσικά . Εβραίων ραβίνων !!) άθικτο τον λεγομενο "Τίμιο Σταυρό" που πάνω του είχε σταυρωθεί σύμφωνα με την χριστιανική παράδοση ο ραβί Τζεσουά. Με προτροπή της Ελένης, ο υιός της εκθεμελιώνει το Ιερό του Θεού Ασκληπιού στις Αιγές της Κιλικίας και χρησιμοποιεί τους κίονές του για κατασκευή εκκλησιών. Επίσης, καταστρέφει τον Ναό της Θεάς Αφροδιτης πάνω στον υποτιθέμενο τάφο του ραβί Τζεσουά, αλλά και άλλους της ιδίας Θεάς όπως λ.χ. στην Αφάκα Λιβάνου, τη Μάμβρη, την Φοινίκη και τη Βααλβέκ (Ηλιόπολη).

330 Οι χριστιανοί λεηλατούν και πυρπολούν στο Bayeux το Ιερό του κελτορωμαϊκού Θεού Βελένου Απόλλωνος και λυντσάρουν τους ιερείς του. Ο Κωνσταντίνος, σε ημερομηνια που τού υπέδειξαν οι αστρολόγοι (11 Μαΐου, "Ηλιος στον Τοξότη με επιρροές Καρκίνου, άρα μία πόλη θρησκευτική") μεταφέρει την πρωτεύουσα της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας ανατολικά, στην ιδρυθείσα από αυτόν Κωνσταντινουπολη, την οποία διακοσμεί λεηλατώντας τα Ιερά των εθνικών.

331 Ο Κωνσταντίνος συνεχίζει τη καταλήστευση των Ιερών των εθνικών σε ολόκληρη την Αυτοκρατορια. Παραβιάζονται τα θησαυροφυλάκια όλων ανεξαιρέτως των "ειδωλολατρικών" Ναών.

335 Εγκαίνια της Εκκλησίας του . "Αγίου Τάφου", ο οποίος

κτίσθηκε στη θέση του Ναού της Θεάς Αφροδίτης που ο Κωνσταντίνος κατέστρεψε το 326-327. Για τον διάκοσμό του λεηλατούνται όλα τα εθνικά Ιερά της Παλαιστίνης και της Μικράς Ασίας. Με ειδικό αυτοκρατορικό διάταγμα σταυρώνονται ως.. υπαίτιοι της κακής συγκομιδής εκείνου του έτους (..) όλοι οι "μάγοι και μάντεις", και ανάμεσά τους μαρτυρεί ο νεοπλατωνικός φιλόσοφος Σώπατρος που είχε προσωπικά επιχειρήσει να επαναφέρει τον Κωνσταντίνο στον εθνισμό μέσω της φιλοσοφίας και είχε συγκεντρώσει πάνω του το μίσος των χριστιανών αυλικών.

337 Ο ετοιμοθάνατος Κωνσταντίνος βαπτίζεται από τον αρειανό επίσκοπο Ευσέβιο Νικομηδείας.

341 Ο αυτοκράτωρ Φλάβιος Ιούλιος Κωνστάντιος κηρύσσει διωγμό "κατά των μάντεων και των ελληνιζόντων". Πολλοί εθνικοί φυλακίζονται ή εκτελούνται.

342 - 353 Χριστιανοί προσηλυτιστές από την Κωνσταντινούπολη με επικεφαλής τον Ουλφίλα (Ulfila), επιχειρούν τον εκχριστιανισμό των Βησιγότθων.

346 Μέγας διωγμός στην Κωνσταντινούπολη κατά των εθνικών. Ο ρήτωρ Λιβάνιος εξορίζεται με την κατηγορία της "γοητείας" (μαγείας).

348 Ο βασιλιάς των Βησιγότθων Αθανάριχος (Athanaric) εκδιώκει από την χώρα του τον αρειανό χριστιανό προσηλυτιστή Ουλφίλα (Ulfila).

350 Ο, επί Διοκλητιανού διοικητής των επιλέκτων λεγεώνων του Ιούπιτερ και του Ηρακλέους, Φλάβιος Μάγνος Μαγνέντιος (Magnentius) οργανώνει εξέγερση στη Δυτική Αυτοκρατορία κατά του Χριστιανισμού, αυτοστεφθείς αυτοκράτωρ στις 18 Ιανουαρίου.

351 - 353 Τον Σεπτέμβριο του 351 ο Κωνστάντιος νικά τον

Μαγνέντιο στη μάχη της Μούρσα (Mursa) και του καταφέρει το τελειωτικό κτύπημα το καλοκαίρι του 353 στην μάχη του Μονς Σελεύκους (Mons Seleukus) Στις 10 Αυγούστου ο Μαγνέντιος αυτοκτονεί στη Λυών (Lyon) της Γαλατίας.

352 - 363 Ο βασιλιάς των Βησιγότθων Αθανάριχος κηρυσσει ανένδοτο αγώνα κατα του εκχριστιανισμού του έθνους του. Εκδιώκει όλους τους προσηλυτιστες και περιφερει σε όλη την επικράτεια του τα αγαλματα των εθνικών Θεών στα οποια ζητείται από όλους τους υπηκόους του να δηλωσουν σεβασμό.

353 Έδικτο του Κωνσταντίου απαγορευει επί ποινη θανατου τη λατρεία δια θυσιών και αγαλμάτων

354 Νέο έδικτο του Κωνσταντίου επαναλαμβάνει την απαγορευση επί ποινή θανάτου της λατρειας δια θυσιων και αγαλμάτων και διατάσσει το σφράγισμα όλων των εθνικων Ιερών ή τη βεβήλωση τους με παράδοσή τους σε χαρτοπαίκτες και πορνες για κυβευτήρια ή πορνοστασια Ο επίσκοπος Ρώμης Λιβεριος (Liberius) ορίζει τον εορτασμό της γεννήσεως του ραβί Γζεσουά στις 25 Δεκεμβρίου, ημέρα κατά την οποία οι εθνικοι εώρταζαν παλαιότερα τη γέννηση του Θεού Ανικητου Ηλίου (Sol Invictus).

355 Χορηγείται από τον αυτοκράτορα Φλαβιο Ιουλιο Κωνστάντιο πληρης ασυλία των χριστιανων επισκοπων απεναντι στα όποια δικαστήρια.

354 Νέο έδικτο του Κωνσταντιου με το οποιο "επιβαλλει αυθις την ποινήν του θανατου εις τους θύοντας.. και τα Ιερα και τους Ναούς τους μέν έκλεισε τους δε κατεσκαψε" όπως γράφει ο Λιβάνιος. Σε ολη την Αυτοκρατορία στήνονται ασβεστοκάμινα δίπλα στα εθνικά Ιερά όπου μετατρέπεται σε

ασβέστη η γλυπτική και αρχιτεκτονική των "ειδωλολατρών". Αρχίζουν οι πρώτες πυρπολήσεις μεγάλων βιβλιοθηκών.

357 Ο Κωνστάντιος θέτει εκτός νόμου επί ποινή θανάτου όλες τις μαντικές μεθόδους, συμπεριλαμβανομένης και της Αστρολογίας. Σε επίσκεψή του στη Ρώμη σφραγίζει τον Ναό του Θεού Απόλλωνος, φυλακίζει τους ιερείς και αφαιρεί τον βωμό της Νίκης από την αίθουσα συνεδριάσεων της Συγκλήτου. Η Θεά Νίκη (Βικτόρια) αποτελούσε από την εποχή του Διοκλητιανού (284-305) τμήμα της ανωτάτης Τριάδος (Jupiter, Hercules, Victoria) του Πανθεου των εθνικών.

359 Η λατρεία των Διοσκούρων κηρύσσεται εκτος νόμου ως.. "μαγική", θανατώνονται οι ιερείς της και κλείνονται τα Ιερά της. Στη Σκυθόπολη της Συρίας στήνονται τα πρώτα "στρατόπεδα θανάτου", οργανωμένα δηλαδή κεντρα βασανισμού και θανατώσεως των εθνικών.

360 Στο Παρίσι, τον Φεβρουάριο του 360, ο 28χρονος Καίσαρ και Ύπατος Φλάβιος Κλαύδιος Ιουλιανός, σπουδαγμένος στις φιλοσοφικες σχολες των Αθηνών (355) νικητης των Αλαμανών, των Σαλιων Φραγκων και των Χαμαβών στις τέσσαρες "Γαλατικές Εκστρατείες" του (356 - 359), στέφεται Αυτοκράτωρ από τις ρωμαϊκές λεγεώνες.

361 - 363 Κήρυξη πλήρους ανεξιθρησκίας από τον αυτοκράτορα Ιουλιανό που μπαινει στην Κωνσταντινούπολη στις 11 Δεκεμβριου του 361. Ο Γρηγόριος Ναζιανζηνός (Invective versus Julianus, I 58-61) διαμαρτυρεται ότι στέρησε τους Χριστιανούς της πόλεως από την.. χαρά του μαρτυριου (..)

363 Ο Ιουλιανός διατάσσει την απομάκρυνση από τον Ναό του Απόλλωνος στη Δάφνη της Αντιοχειας του μιάσματος των λειψάνων του Αγιου Βαβύλα (επισκόπου Αντιοχείας που υποτίθεται ότι είχε μαρτυρήσει επί Δεκιου, αλλα στην πραγματικότητα είχε εκτελεσθεί από τον χριστιανο αυτο-

κράτορα Φίλιππο τον Άραβα επειδή, ως επιτίμιο για τη δολοφονία του Γορδιανού, του είχε αρνηθεί την "θεία κοινωνία", Lieu, 1989, σελ. 48). Χριστιανοί εμπρηστές πυρπολούν τον Ναό μετά την απομάκρυνση των λειψάνων. Στις 26 Ιουνίου, ο Ιουλιανός δολοφονείται άνανδρα από χριστιανό ακόλουθό του, ενώ πολεμά κατά των Περσών.

364 Ο νέος αυτοκράτορας Φλάβιος Ιοβιανός διατάσσει την πυρπόληση της Βιβλιοθήκης της Αντιοχείας.

364 Στις 11 Σεπτεμβρίου εκδίδεται έδικτο με το οποίο απαγορεύεται η εθνική λατρεία επί ποινή θανάτου. Στα χρησιμοποιούμενα βασανιστήρια κατά των εθνικών προστίθεται ο κατακομματιασμός των πλευρών με σιδερένια άγκιστρα. Με θάνατο τιμωρούνται και οι σπλαχνοσκοπήσεις: sileat omnibus perpetuo divinandi curiositas ("για να πάψει διαπαντός η μαντική περιέργεια"). Με τρία διατάγματα (της 4ης Φεβρουαρίου, 9ης Σεπτεμβρίου και 23ης Δεκεμβρίου) ξανακατάσχονται οι περιουσίες των εθνικών Ιερών που είχαν επιστραφεί από τον Ιουλιανό και απαγορεύονται ακόμη και οι ιδιωτικές σπονδές, θυσίες και επωδές. Η Σύνοδος της Λαοδικείας εισηγείται την ποινή του θανάτου για τους αστρολόγους και τους χριστιανούς που εορτάζουν τα Σάββατα.

365 Έδικτο της 17ης Νοεμβρίου απαγορεύει στους εθνικούς αξιωματικούς να διατάσσουν χριστιανούς στρατιώτες.

366 Νέος διχασμός των χριστιανών της Ρώμης ανάμεσα σε δύο 37ους Πάπες (Δάμασος Α και Ουρσίνος). Ο Παπας Δάμασος εξοντώνει όλους τους ηγέτες των Ουρσινιανών με τη βοήθεια πληρωμένων δολοφόνων.

367 Ο εθνικός Βέττιος Αγόριος Πραιτεξτάτος αναστηλώνει στη Ρώμη, με δικά του έξοδα και παρά τις διαμαρτυρίες του Πάπα, το Ιερό των Δώδεκα Ολυμπίων Θεών.

370 Ο αυτοκράτωρ Βάλης εξαπολύει μεγάλο διωγμό κατά των εθνικών σε ολόκληρη την Ανατολική Αυτοκρατορία με κέντρο την Αντιόχεια (όπου μαρτυρούν ο πρώην κυβερνήτης Φιδούστιος, οι ιερείς Ιλάριος και Πατρίκιος κ.ά.). Σωροί βιβλίων καίγονται στις πλατείες και θανατώνονται ή βασανίζονται χιλιάδες αθώοι άνθρωποι που απλώς αρνούνται να προδώσουν την λατρεία των προγόνων τους. Στα θύματα του διωγμού συμπεριλαμβάνονται και όλοι οι επιφανείς συνεργάτες του Ιουλιανού (Ορειβάσιος, Σαλλούστιος, Πηγάσιος, κ.ά). Μετά από φρικτά βασανιστήρια καίγεται ζωντανός ο φιλόσοφος Σιμωνίδης και αποκεφαλίζεται, στις 12 Μαρτίου, ο φιλόσοφος Μάξιμος.

370 - 371 Ο αυτοκράτωρ της Δύσεως Βαλεντινιανός που "μισούσε τους καλοντυμένους, τους μορφωμένους, τους πλούσιους και τους ευγενείς" (όπως υπογραμμίζει ο ιστορικός Αμμιανός Μαρκελλίνος), εξαπολύει μεγάλο διωγμό κατά των Ρωμαίων εθνικών Χιλιάδες εξορίζονται, βασανίζονται ή θανατώνονται και όλων η περιουσία κατάσχεται και αποδίδεται στην Εκκλησία. Ο Πάπας Δάμασος κατηγορείται για φόνο, πλην όμως ο αυτοκράτωρ τον απαλάσσει από κάθε κατηγορία με την απίστευτη δήλωση ότι ο Πάπας.. "δεν μπορεί να δικασθεί από κανέναν θνητό".

370 - 372 Ο ένοπλος "Άγιος" Μαρτίνος γκρεμίζει εθνικά Ιερά, εκχριστιανίζει βιαίως χιλιάδες Γαλάτες και κατασφάζει όσους αρνούνται να βαπτισθούν. Ο ποιητής Ρουτίλιος Ναματιανός, "ψυχή" των Γαλατών εθνικών, στηλιτεύει την μισανθρωπία και αρνησιζωϊα των χριστιανών.

372 Ο κατεχόμενος από υστερικό φόβο προς την μαγεία αυτοκράτωρ Βάλης, εξουσιοδοτεί τον ανθύπατο Ασίας Φήστο να αφανίσει όλους τους εθνικούς και τα έργα τους. Έντρομοι οι άνθρωποι αρχίζουν και καίνε μονοι τους τις βιβλιοθήκες τους για να γλυτώσουν. Οι υπόλοιποι παραδίδονται στους δήμιους.

373 Επαναλαμβάνεται η απαγόρευση των μαντικών πρακτικών και της Αστρολογίας. Πρωτοχρησιμοποιείται ο όρος pagani (παγανιστές, άνθρωποι της υπαίθρου) για μείωση των εθνικών.

375 Ο "Άγιος" Μαρτίνος ολοκληρώνει την καταστροφή των εθνικών Ιερών της Γαλατίας και κτίζει πάνω στα ερείπια μοναστήρια. Οι χριστιανοί της Ανατολικής Αυτοκρατορίας κλείνουν το Ασκληπιείο της Επιδαύρου και ποινικοποιούν ακόμη και τις παράλληλες εκδηλώσεις τής εκεί λατρείας, συμπεριλαμβανομένων των θεατρικών παραστάσεων.

376 Ο αβουλος αυτοκράτωρ της Δύσεως Γρατιανός επιτρέπει στην χριστιανικη κοινότητα της Ρώμης να καταστρέψει πολλά Μιθραία και Ιερά των παραδοσιακών εθνικών λατρειών μέσα στην "Αιωνία Πόλη", καταργεί το αφορολόγητο των κτήματων που ανήκουν στα "ειδωλολατρικά" ιερατεία, απαγορεύει την κληροδότηση νέων περιουσιών σε αυτά και κατάσχει όλη την κινητή τους περιουσία. Επίσης, υπό την καθοδήγηση των επισκόπων Αμβροσίου και Δαμασου, διατάσσει τη νέα απομάκρυνση του Βωμού της Νίκης από την αίθουσα συνεδριάσεων της Συγκλήτου όπου τον είχε επανατοποθετήσει ο Ιουλιανός. Επίσης απαρνειται δημοσίως τον τίτλο του Pontifex Maximus, ως αξίωμα των "ειδωλολατρών". Το αποκηρυχθέν αξίωμα ωστόσο ιδιοποιειται αμέσως ο επίσκοπος Δάμασος και από εκεί περνά έκτοτε στην Παποσύνη της Ρώμης.

378 Με νόμο του χριστιανού επάρχου του Πραιτωριου Γράκχου και προγραφή όλων των ιερέων του Θεού Μιθρα, τα ανά την Αυτοκρατορια "Μιθραία" κατεστρέφονται από τους χριστιανούς με φωτιά και παραχώνονται.

379 Η Εκκλησία της Κωνσταντινουπόλεως υιοθετεί την 25η Δεκεμβρίου του επισκόπου Ρώμης Λιβεριου (354) για τον εορτασμό της γεννήσεως του ραβί Τζεσουά στις 25 Δεκεμβρίου.

380 Στις 27 Φεβρουαρίου, ο αυτοκράτωρ Φλάβιος Θεοδόσιος απαγορεύει όλες τις θρησκείες πλην της χριστιανικής. Όλοι οι μη χριστιανοί χαρακτηρίζονται στο εξής "σιχαμεροί, αιρετικοί, μωροί και τυφλοί" Ο επίσκοπος Μεδιολάνου Αμβρόσιος εξουσιοδοτειται να καταστρέψει όλους τους Ναούς των εθνικών και να κτίσει επάνω στα θεμέλιά τους εκκλησίες. Οι αρχηγοί μερικών γοτθικών φυλών βαπτίζονται χριστιανοί. Καθοδηγούμενος από το μισαλλόδοξο ιερατείο, ο χριστιανικός όχλος επιτίθεται στο ελληνικό Ιερό της Ελευσίνος, το βεβηλώνει και απειλεί να λυντσαρει τους ιερεις Νεστόριο και Πρίσκο. Ο 95χρονος Ιεροφάντης Νεστοριος, γεμάτος θλίψη και αγανάκτηση, ανακοινωνει το οριστικο τέλος των πανάρχαιων Ελευσινίων Μυστηρίων και την απαρχή της επί γής βασιλείας του πνευματικού σκότους. Ο αυτοκράτωρ Θεοδόσιος αποκαλεί σε διάταγμά του "παράφρονες" ολους οσους διαφωνούν με το χριστιανικό δόγμα της Αγίας Τριάδος και απαγορεύει κάθε διαφωνία με τις θελησεις της Εκκλησίας. Εξαπολυονται διωγμοί κατα των χριστιανών "Μακεδονιανων" και "Απολλιναριανών" με την κατηγορία της "αιρέσεως".

381 Στις 2 Μαΐου, εκδίδεται από τον Θεοδόσιο ο νόμος κατά των "αποστατών" που τιμωρεί με πλήρη στέρηση ατομικων δικαιωμάτων όλους τους πρώην χριστιανούς που απογοητευμένοι από την χριστιανική μισαλλοδοξία αποκηρυσσουν μαζικά την κρατούσα Θρησκεία και επιστρέφουν στην ανεκτική και καταφάσκουσα τη ζωή εθνική και παραδοσιακή λατρεία. Όλες οι εκκλησίες των διαφόρων δογμάτων των χριστιανών, περνούν υποχρεωτικά στα χέρια των Καθολικών επισκόπων (τότε από κοινού Ορθοδόξων και Ρωμαιοκαθολικών). Ο Πατριάρχης των Ορθοδόξων Ιουδαίων Γαμαλιήλ, γίνεται στενός φίλος του Θεοδοσίου και εξασφαλίζει την εξαίρεση των ομοθρήσκων του από τους διωγμούς κατά των "αιρετικών και αλλοθρησκων" (Μ Grant, σελ.273)

381 Στις 21 Δεκεμβρίου, εκδίδεται εδικτο του Θεοδοσίου με

το οποίο απαγορεύεται κάθε θυσία ή απλή επίσκεψη σε εθνικούς Ναούς. Κύμα λεηλασιών, βεβηλώσεων, πυρπολήσεων και κάθε είδους καταστροφών σαρώνει από άκρου σε άκρο της Ανατολικής Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας τους Ναούς, τα μνημεία και τις Βιβλιοθήκες των εθνικών. Στην Κωνσταντινούπολη μετατρέπεται σε πορνοστάσιο ο Ναός της Θεάς Αφροδίτης και σε αποθήκες οι Ναοί του Ηλίου και της Αρτέμιδος.

382 Στις χριστιανικές εκκλησίες καθιερώνεται το "αλληλούϊα" (hallelu-Jah) δηλαδή "δόξα στον Ιαχωβά". Ο αυτοκράτωρ της Δύσεως Γρατιανός διατάσσει το σβύσιμο της "αιωνίας" Ιεράς Πυράς της Θεάς Βέστα και τον διωγμό των ιερειών της. Η μεγάλη περιουσία των φυλακισμενων Εστιάδων, μεταβιβάζεται στην Εκκλησία.

384 Οι εθνικοί Βέτιος Αγόριος Πραιτεξτάτος (έπαρχος Πραιτωρίου) και Αυρήλιος Σύμμαχος (έπαρχος άστεως), εξουσιοδοτημένοι από την Σύγκλητο, κάνουν έκκληση στον διάδοχο του Γρατιανού Βαλεντινιανό Β να παλινορθώσει τον Βωμό της Νίκης. Ο επίσκοπος Αμβρόσιος απειλεί με αφορισμό τον νεαρό αυτοκράτορα και το αίτημα απορρίπτεται. Ο φωτισμένος Πραιτεξτάτος πεθαίνει από την θλίψη του λίγους μήνες αργότερα. Ο Θεοδόσιος διορίζει υπαρχο Ανατολής τον φανατικό Μάτερνο Κυνήγιο που επιστρατεύει, σε συνεργασία με τους ανά τόπους επισκόπους, στρατιές μοναχών και λαϊκών για την καταστροφή των εθνικών Ναών της βορείου Ελλάδος και της Μικράς Ασίας.

385 Η Εκκλησία χρεώνεται την πρώτη θανάτωση αιρετικού χριστιανού (Πρισκιλλιανός, Ισπανός αιρεσιάρχης με μανιχαϊκή αντίληψη για τον Κόσμο με τεράστια απήχηση στην Ιταλία. Τον αφόρισαν το 381 στη Σύνοδο της Σαραγόσσας και τον καταδίκασαν μετά από τέσσαρα χρόνια σε θάνατο δια ξίφους).

385 - 388 Οι Μάτερνος Κυνήγιος και επίσκοπος ("Άγιος") Μάρκελλος, καταστρέφουν αμέτρητα μικρασιατικά Ιερά. Ανάμεσά τους και ο Ναός της Εδέσσης, τα Καβείρεια Ίμβρου, ο Ναός του Απαμείου Διός, το Διδυμαίο Ιερό, όλα τα Ιερά της Παλμύρας, κ.ά. Στα στρατόπεδα θανάτου της Σκυθοπόλεως μαρτυρούν μυριάδες αθώοι άνθρωποι: "Και από τα πιό απομακρυσμένα σημεία της Αυτοκρατορίας σέρνονταν δεμένοι με αλυσίδες αμέτρητοι πολίτες κάθε ηλικίας και κάθε κοινωνικής τάξεως. Και από αυτούς πολλοί πέθαιναν στη διαδρομή ή στις ανά τόπους φυλακές. Και όσοι κατόρθωναν να επιζήσουν, κατέληγαν στη Σκυθόπολη, μία απόκεντρη πόλη της Παλαιστίνης, όπου είχαν στηθεί τα όργανα των βασανιστηρίων και των εκτελέσεων" γράφει ο Αμμιανός Μαρκελλίνος.

386 Νόμος της 16ης Ιουνίου απαγορεύει κάθε φροντίδα των έρημων εθνικών Ιερών. Νέες συλλήψεις εθνικών και πυρπολήσεις ιδιωτικών βιλιοθηκών.

387 Απαγορεύονται από τον αυτοκράτορα της Δύσεως Βαλεντινιανό οι τελευταίες εθνικές εορτές των Ρωμαίων. Ο επίσκοπος Μεδιολανων (Μιλάνου) Αμβρόσιος αποκτά πλήρη πνευματικό έλεγχο πάνω στον αυτοκράτορα της Ανατολής Θεοδόσιο.

388 Απαγορεύονται από τον αυτοκράτορα Θεοδόσιο όλες οι δημόσιες συζητήσεις για θρησκευτικά ζητήματα. Ο γηραιός ρήτωρ Λιβάνιος δικάζεται μαζί με άλλους εθνικούς για.. "μαγεία" αλλά αθωώνεται από τον εθνικό δικαστή Τατιανό. Μετά την αθώωσή του στέλνει στον Θεοδόσιο την έκκληση "Υπερ των Ιερών" με την οποία τον παρακαλεί να σταματήσει την καταστροφή των εθνικών Ναών. Ο μισαλλόδοξος επίσκοπος Αμβρόσιος υπερασπίζεται τους συναδέλφους του των ανατολικών επαρχιών (Νικηφόριον κ.α.) που καταστρέφουν επίσης και Ιουδαικές Συναγωγές, με το επιχείρημα ότι αυτές αποτελούν "οίκους παραφροσύνης και ασεβείας", και

εξασφαλίζει, απειλώντας να μην ξαναλειτουργήσει για τον αυτοκράτορα, την μη τιμωρία τους και την ακύρωση της διαταγης να ξανακτισθούν οι Συναγωγές με έξοδα των χριστιανών.

389 Κηρύσσεται εκτός νόμου κάθε μη χριστιανική μέθοδος χρονολογήσεως. Πλήθη μοναχών της ερήμου εισβάλουν στις πόλεις της Μέσης Ανατολής και καταστρέφουν με μανία αγάλματα, βωμούς και Ιερά, λυντσάρουν εθνικούς και καίνε Βιβλιοθήκες. Ο Πατριάρχης Αλεξανδρείας Θεόφιλος κινητοποιεί τον φανατισμένο χριστιανικό όχλο για να κάνει μεγάλους διωγμούς κατά των εθνικών. Μετατρέπει σε εκκλησία τον Ναό του Θεού Διονύσου, πυρπολεί το Μιθραίο και καταστρέφει τον Ναό του Διός. Ο ιερευς του Διός, Ελλάδιος, γλυτώνει το λυντσάρισμα σκοτώνοντας 9 οχλοκρατες. Ο όχλος διαπομπεύει ανά ομάδες τους εθνικούς ιερείς σκοτώνοντάς τους στη συνέχεια με λιθοβολισμό. Τα ιερά σύμβολα και αγάλματα παραδίδονται στη χλεύη των χριστιανών περιφερόμενα πάνω σε γαϊδούρια προτού καταστραφούν. Οι χριστιανοί "Ευνομιανοί" κηρύσσονται εκτός νόμου και διώκονται απεινώς ως "σιχαμεροί αιρετικοί".

390 Οι μισάνθρωποι μοναχοί παραμένουν στις πόλεις και τρώνε τις περιουσίες των θυμάτων τους εθνικών, αλλά επεκτείνουν την κακοποιό δράση τους και στους μη εθνικούς. Στις 2 Σεπτεμβρίου επιχειρείται ανεπιτυχώς με διάταγμα του Θεοδοσιου η εκδίωξή τους από τις πόλεις της Μέσης Ανατολής.

391 Στις 24 Φεβρουαρίου έδικτο του Θεοδοσίου απαγορεύει κάθε επίσκεψη στους εθνικούς Ναούς αλλά και το απλό ακόμη.. κοίταγμα των αγαλμάτων. Νέος μεγάλος διωγμός σε ολόκληρη την Αυτοκρατορία. Στην Αλεξάνδρεια, οι ελάχιστοι εθνικοί εξεγείρονται με επικεφαλής τον φιλόσοφο Ολύμπιο και κλείνονται στο Ιερό του Σεράπιδος. Οι χριστια-

νοί το καταλαμβάνουν με δόλο, το ισοπεδώνουν και πυρπολούν την ονομαστή Βιβλιοθήκη του που φιλοξενούσε τμήμα της θρυλικής συλλογής της Βιβλιοθήκης της Αλεξανδρείας. Τα ιερά σκεύη του Σεραπείου διαπομπεύονται στους δρόμους της Αλεξανδρείας.

392 Στις 22 Αυγούστου ανακηρύσσεται αυτοκράτωρ της Δύσεως στο Λούγδουνο από τους εθνικούς, ο ρήτωρ Φλάβιος Ευγένιος που αποκηρύσσει το βάπτισμά του κι επιστρέφει στην εθνική λατρεία. Στις 8 Νοεμβρίου ο αυτοκράτωρ της Ανατολής Θεοδοσιος θέτει εκτός νόμου όλες τις μη χριστιανικές λατρείες, τις οποίες χαρακτηρίζει "εθνικές δεισιδαιμονίες" (gentilicia superstitio). Στη Γαλατία σφάζονται όλοι οι ιερείς και κατάσχονται οι περιουσίες όλων των εθνικών Ναών που στη συνέχεια πυρπολούνται κι εκθεμελιώνονται

392 Νέος μεγάλος διωγμός κατα των εθνικών σε ολόκληρη την Αυτοκρατορία. Σβήνουν τα Μυστήρια της Σαμοθράκης μετά από κατασφαγή των ιερέων και όλων των θρησκευτών από απόσπασμα "διωγμιτών" που αποβιβάσθηκε στο νησί. Καταστροφή του Μαντείου του Άμμωνος Διός στην Άφυτο της Χαλκιδικής. Στις αίθουσες των δικαστηρίων "κυλούν ρυάκια αίματος", όπως χαρακτηριστικά γράφει ο Λιβάνιος Στην Κύπρο, ο εβραϊκής καταγωγής επίσκοπος ("Άγιος") Επιφάνειος και ο "Άγιος" Τύχων εκχριστιανίζουν μαζικά και με την απειλή του φασγάνου και της πυράς χιλιάδες εθνικούς και καταστρέφουν όλα τα Ιερά της νήσου. Παύουν οριστικά τα κυπριακά Μυστήρια της Αφροδίτης. Το σχετικό διάταγμα του Θεοδοσίου δηλώνει κυνικά: "όποιος δεν υπακούσει στον πατέρα Επιφάνειο δεν έχει θέση πάνω στο νησί". Στις μεσανατολικές πόλεις Πέτρα, Αερόπολη, Ράφια, Γάζα και Βααλβέκ (Ηλιόπολη) ξεσπούν απελπισμένες εξεγέρσεις των εθνικών κατά των διωγμητών, των χριστιανών οχλοκρατών και των μοναχών ροπαλοφόρων. Στην πόλη Σούφες της Β. Αφρικής, 60 χριστιανοί πληρώνουν με τη ζωή τους την προσπαθειά τους να γκρεμίσουν το εκεί άγαλμα του Ηρακλέους.

393 Ο αυτοκράτωρ Ευγένιος φθάνει στην Ιταλία, όπου ο διανοούμενος στρατηγός Βίριος Νικόμαχος Φλαβιανός ξαναστήνει τον Βωμό της Νίκης στην αίθουσα της Συγκλήτου κι επαναφέρει τη λατρεία των παραδοσιακών Θεών. Στην Ανατολή, ο Θεοδόσιος καταργεί τα Πύθια, τα Άκτια και τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Δήωση της Ολυμπίας και ισοπέδωση όλων των βωμών της.

394 Πλήρης παλινόρθωση του ρωμαϊκού Εθνισμού στη Δυτική Αυτοκρατορία. Ο Φλαβιανός, με το αξίωμα του υπάτου Ρώμης και υποστηριζόμενος ψυχικά από την ευσεβή σύζυγό του, αναβιώνει όλες τις καταργηθείσες από τους χριστιανούς λατρείες. Στην Όστια επανανοίγει το Ιερό του Ηρακλέους. Στις 27 Μαρτίου, 1 Απριλίου και 28 Απριλίου έως 3 Μαΐου οι Ρωμαίοι ξαναεορτάζουν με μεγαλοπρέπεια την Εορτή της Κυβέλης, την Εορτή της Βήνους Βερτικόρντια, τα Μεγαλήσια και τα Φλοράλια. Κατά χιλιάδες οι χριστιανοί επιστρέφουν στην εθνική Θρησκεία φοβούμενοι το οριστικό τέλος του Χριστιανισμού.

394 Στις 5 και 6 Σεπτεμβρίου συγκρούονται οι στρατοί των εθνικών (υπό τον Φλαβιανό) και των χριστιανών (υπό τον αυτοκράτορα της Ανατολής Θεοδόσιο) στην κοιλάδα του ποταμού Φρίγδου. Οι κατά πολύ ολιγώτεροι εθνικοί ηττώνται και κατασφάζονται. Ο αυτοκράτωρ Ευγένιος συλλαμβάνεται, βασανίζεται, αποκεφαλίζεται και το κεφάλι του περιφέρεται πάνω σε παλούκι σε ολόκληρη την Δυτική Αυτοκρατορία για παραδειγματισμό. Ο Φλαβιανός αυτοκτονεί για να μην πέσει στα χέρια των χριστιανών.

395 Νόμοι της 22ας Ιουλίου και 7ης Αυγούστου, κηρύσσουν νέους διωγμούς κατά των εθνικών.

395 Ο ευνούχος πρωθυπουργός του αυτοκράτορος Αρκαδίου Ρουφίνος κατευθύνει τις ορδές τών, υπό τον Αλάριχο, χριστιανών Γότθων προς τον ελλαδικό χώρο. Ακολουθούμενοι

από πλήθη φανατισμένων μοναχών, οι Γότθοι του Αλαρίχου (ο οποίος είχε πολεμήσει με τον Θεοδόσιο κατά των εθνικών του Φλαβιανού) κατασφάζουν αμέτρητους εθνικούς Έλληνες και καταστρέφουν πόλεις και Ιερά στο Δίον, τη Θεσσαλία, τους Δελφούς, τη Βοιωτία, την Αττική, τα Μέγαρα, την Κόρινθο, τη Φενεό, το Άργος, τη Νεμέα, τη Λυκόσουρα, τη Σπάρτη, τη Μεσσήνη, τη Φιγαλεία, την Ολυμπία. Στην Ελευσίνα πυρπολείται το εκεί πανάρχαιο Ιερό και θανατώνονται στην πυρά ο Θεσπιεύς Ιεροφάντης Ιλάριος και όλοι οι ιερεις των Μυστηρίων τα οποία είχαν αναβιώσει από τους Μιθραϊστές λίγο μετά τον θάνατο του Νεστορίου

396 Ο Σκύθης βασιλιάς Βακούρ, που είχε εκχριστιανισθεί μετά από μία 17ετή υπηρεσία ως μισθοφόρος των Βυζαντινών, επιστρέφει στη χώρα του κι επιβάλλει δια της βίας τον αμεσο εκχριστιανισμό όλων των υπηκόων του. Νόμος της 23ης Μαρτίου, απαγορεύει σε ολόκληρη της Ανατολική Αυτοκρατορία ακόμη και την απλή παρατήρηση "ειδωλολατρικών" τελετών.

396 Στις 7 Δεκεμβρίου, νόμος του αυτοκράτορος Φλαβίου Αρκαδίου, εξισώνει την εθνική λατρεία με προδοσία κατά του Κράτους. Οι τελευταίοι εθνικοί ιερείς και ιεροφάντες καθαιρούνται και φυλακίζονται.

397 Νέος νόμος του Αρκαδίου απαιτεί την ισοπέδωση όλων των εθνικών Ναών της Ανατολικής Αυτοκρατορίας που τυχόν στέκουν ακόμη όρθιοι.

398 Η Τετάρτη Σύνοδος της Καρθαγένης απαγορεύει ακόμη και στους επισκόπους την ανάγνωση των βιβλίων των εθνικών. Ο ("Άγιος") επίσκοπος Γάζης Πορφύριος κλείνει τους περισσότερους εθνικούς Ναούς της πόλεώς του. Σε Δύση και Ανατολή αμέτρητα φιλοσοφικά και επιστημονικά βιβλία του προχριστιανικού κόσμου εξαφανίζονται στην πυρά. Ο εκχριστιανισμένος Βανδαλος στρατηγός Στηλίχων πρωτοστατεί

σε καταστροφές εθνικών Ιερών και σφαγές ιερέων και θρησκευτών. Με διάταγμα του Αρκαδίου εξουσιοδοτούνται οι τοπικές αρχές να ξυλοκοπούν τους φανατικούς μοναχους που συνηθίζουν να επιτίθενται, ν'αποσπούν από τα χέρια των στρατιωτών και να λυντσάρουν τους συλλαμβανόμενους εθνικούς.

399 Νέος νόμος (13 Ιουλίου) του αυτοκράτορος Αρκαδίου απαιτεί την ισοπέδωση και των ελαχίστων πλέον Ναών των εθνικών που εδώ κι εκεί έστεκαν ακόμη όρθιοι, κυρίως σε αγροτικές περιοχές. Ανάμεσα σε άλλα Ιερά ισοπεδώνονται και οι Δελφοί. Στη Βόρειο Αφρική οι διωγμήτες Ιόβιος και Γαυδέντιος κτυπούν όλα τα αστικά κέντρα των εθνικών, καταστρέφουν τους Ναούς, καίνε τις βιβλιοθήκες και θανατώνουν τους ιερείς.

400 Ο επίσκοπος Νικήτας καταστρέφει το Μαντείο του Διονύσου των Βεσσών και εκχριστιανιζει με τη βια ολη την γύρω περιοχή.

401 Ο χριστιανικός όχλος της Καρχηδόνος λυντσάρει εθνικούς και καταστρέφει Ναούς και αγάλματα. Ο ("Άγιος") επίσκοπος Πορφύριος, οργανώνει μαζικά λυντσαρίσματα εθνικών και καταστρέφει με τη βοήθεια του φανατισμένου όχλου τους οκτώ εν ενεργεία Ναούς της Γάζης. Η ΙΕ Σύνοδος της Καρχηδόνος, εκδίδει κανόνα με τον οποίο αφορίζονται ακόμη και μετά θάνατον όλοι όσοι δημιουργούν συγγένειες με εθνικούς ή δεν αποκληρώνουν τους ήδη συγγενείς τους που παραμένουν εθνικοί.

402 Ο στρατηγός Στηλίχων καίει στη Ρώμη τα περίφημα Σιβυλλικά Βιβλία.

405 Ο Ιωάννης ο λεγόμενος "Χρυσόστομος", στέλνει ορδές ροπαλοφόρων μοναχών να σαρώσουν τα "είδωλα" (Ναούς, αγάλματα και βωμούς) όλης της Παλαιστίνης. Ο εθνικός

Σκύθης Ραδέγαιζος συνενώνει τους μη εκχριστιανισθέντες Σκύθες και Γότθους σε στρατό και αρχίζει επιδρομές κατά της Ανατολικής Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας.

406 Ο Ιωάννης "Χρυσόστομος" συγκεντρώνει χρήματα από θεομανείς προσήλυτες για τις εργασίες διαλύσεως των εθνικών Ναών. Το ίδιο έτος διατάσσει την εκθεμελίωση και πυρπόληση του θαυμαστού Ναού της Εφεσίας Αρτέμιδος. Στην Σαλαμίνα της Κύπρου οι "Άγιοι" Επιφάνειος και Ευτύχιος συνεχίζουν τις καταστροφές των Ιερών και την κατασφαγή όσων αρνούνται να βαπτισθούν.

407 Νέος νόμος ανανεώνει την ποινικοποίηση κάθε μη χριστιανικής τελετής.

408 Κοινός νόμος των Αρκαδίου και Ονωρίου διατάσσει την αφαίρεση του κάθε είδους γλυπτού διακόσμου από τα αρχαία μνημεία ή από τα συντρίμμια των εθνικών Ναών. Ακόμη και οι ιδιώτες οφείλουν να παραδώσουν όλα τ`αγαλματίδια που τυχόν έχουν στην κατοχή τους. Ο Στηλίχων ληστεύει στη Ρώμη τον χρυσό του Ναού του Καπιτωλίου Διός. Νέοι διωγμοί και καταστροφές Βιβλιοθηκών υπό την αμεση εποπτεία των ανά τόπους επισκόπων. Οι δικαστές που φαίνονται επιεικείς προς τους "ειδωλολάτρες" μετατρέπονται αυτομάτως σε κατηγορούμενους Στην πόλη Καλάμα της σημερινής Αλγερίας, η σκληρότητα των διωγμών προκαλεί μεγάλη εξέγερση του πληθυσμού με πυρπολήσεις εκκλησιών η οποία όμως πνίγεται στο αίμα υπό την εποπτεία του "Αγίου" Αυγουστίνου.

409 Επαναλαμβάνεται η επί ποινή θανάτου απαγόρευση όλων των μαντικών πρακτικών και της Αστρολογίας.

410 Ο αυτοκράτωρ Ονώριος κηρύσσει νεό διωγμό κατά των εθνικών. Στο σχετικό διάταγμά του αναφέρει: "Ας μάθουν λοιπόν όλοι αυτοί ποι δρούν ενάντια στους αγίους νόμους

ότι η εμμονή τους στην αιρετική δεισιδαιμονία, τού να α-σκούν λατρεία σε απόμακρα μαντεία, τιμωρείται με εξορία ή αίμα, ώστε να μην ξανατολμήσουν να συγκεντρωθούν σε τέ-τοια μέρη για τις εγκληματικές τους δραστηριότητες"

410 Στις 24 Αυγούστου, ο Αλάριχος καταλαμβάνει μετά από προδοσία την Ρώμη και επί τρείς ημέρες λεηλατεί τους θησαυρούς της, καταστρέφει τα έργα τέχνης και τα βιβλία των εθνικών και κατασφάζει τους κατοίκους της "Αιωνίας Πόλεως". Το χάλκινο άγαλμα της Θεάς Βίρτους (Ανδρείας) καταστρέφεται στο χυτήριο από τους φανατικούς μοναχούς.

410 - 411 Κατασφάζονται οι τελευταίοι Γαλάτες εθνικοί της Αρμορίκης.

415 Λίγο πριν το Πάσχα, κατά προτροπή του επισκόπου Κυ-ρίλλου, η εθνική φιλόσοφος Υπατία δολοφονείται με άγριο τρόπο από τον χριστιανικό όχλο της Αλεξανδρείας. Οδηγεί-ται στην πατριαρχική εκκλησία του "Αγίου Μιχαήλ", όπου ο οι χριστιανοί την κόβουν κομμάτια και περιφέροντάς τα στους δρόμους της πόλεως, τα καίνε τελικά μαζί με τα συγ-γράμματα της φιλοσόφου σε μία τεράστια πυρά στη θέση Κυναρών. Στις 30 Αυγούστου εκδίδεται έδικτο που απαιτεί να συλλαμβάνονται και να σταυρώνονται ή καίγονται ζωντα-νοί όλοι οι εθνικοί ιερείς της Βορείου Αφρικής.

416 Στις 7 Δεκεμβρίου, καθαιρούνται όλοι οι μη χριστιανοί στρατιωτικοί, αυλικοί, δημόσιοι υπάλληλοι και δικαστικοί. Ο μοναχός Υπάτιος, επονομαζόμενος "Η Σπάθα του Θεού", περιοδεύει την Βιθυνία και εντοπίζει "κρυφούς" λάτρεις των αρχαίων Θεών, τους οποίους εξοντώνει μαζί με τις οικογέ-νειές τους δίχως μεσολάβηση δίκης.

418 Απρίλιος. Ο Πάπας αφορίζει τον φιλελεύθερο Ιρλανδό μοναχό Πελάγιο και έκτοτε γίνεται αποδεκτή ως δόγμα των χριστιανών η κληρονομική τάχα μετάδοση του λεγομένου.. "προπατορικού αμαρτήματος".

421 Ισοπεδώνεται το μεγάλο Ιερό της Κελαιστίδος στην Καρχηδόνα. Νεες σφαγές εθνικών σε ολόκληρη την Βόρειο Αφρική.

423 Στις 8 Ιουνίοι, ο αυτοκράτωρ της Ανατολής Θεοδόσιος ο επονομαζόμενος "Μικρός", εκδίδει νόμο του με τον οποίο τιμωρείται με φυλάκιση και βασανιστήρια η παραδοσιακή λατρεία, η οποία χαρακτηρίζεται "λατρεία των δαιμόνων".

429 Δήωση του Παρθενώνος των Αθηνών και μέγας διωγμός των εκεί.. "οπαδών των δαιμόνων".

431 Το ιερό σύμβολο των εθνικών, ο Σταυρός, ως χριστιανικό πλέον σύμβολο, εισάγεται στις εκκλησίες, Η Γ Οικουμενική Σύνοδος της Εφέσσου καταδικάζει ως "αίρεση" τη διδασκαλία του Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Νεστορίου (428 - 431) ότι η ανθρώπινη φύση του "Χριστού" είναι ανεξαρτητη από την θεϊκή και άρα η μητέρα του Μύριαμ (Παναγία) υπήρξε όχι Θεοτόκος αλλά Χριστοτόκος, και υιοθετεί επίσης την λατρεία της ως επίσημο δόγμα. Πλήθη πιστών, ιδίως γυναίκες, παραληρούν στους δρόμους από την χαρά τους. Ναοί των εθνικών που στέγαζαν λατρεία γυναικείων θεοτήτων, μετατρέπονται από τους χριστιανούς σε εκκλησίες της Παναγίας· στη Ρώμη ο Ναός της Κυβέλης στον Εσκουϊτίνο Λόφο, μετατρέπεται σε εκκλησία της Santa Maria Maggiore, και την ίδια μοίρα έχει ο Ναός της Ίσιδος δίπλα στο Πάνθεον.

435 Νέος νόμος του Θεοδοσίου απειλεί στις 14 Νοεμβρίου με θάνατο όλους τους "αιρετικούς" και εθνικούς της Αυτοκρατορίας. Μόνο ο Ιουδαϊσμός γίνεται αποδεκτός ως νόμιμη θρησκεία, αν και καθίσταται αδύνατη η σχέση ή απλή επικοινωνία μεταξύ χριστιανών και Ιουδαίων. Σε περίπτωση κρυφού μικτού γάμου η χριστιανή γυναίκα θανατώνεται ως.. μοιχαλίδα. Με τον ίδιο νόμο ορίζεται ο εξαγνισμός και στη συνέχεια χρήση ως εκκλησία του κάθε Ναού των εθνικών που δεν έχει ακόμη γκρεμισθεί.

438 Έδικτο του Θεοδοσίου, υπενθυμίζει στις 31 Ιανουαρίου την ύπαρξη της θανατικής ποινής για τιμωρία της "ειδωλολατρίας" την οποία κατηγορεί μάλιστα ως.. αιτία ενός προσφάτου λιμού !!

440 114 χρόνια μετά την επίσκεψη της Ελένης στην Ιερουσαλήμ, πρωτοαναφέρεται η ιστορία της "ανευρέσεως" του "Τιμίου Σταυρού" (Forlong J.G.R., σελ. 494)

440 - 450 Καταστροφή όλων των μνημείων, βωμών και Ναών που έστεκαν ακόμη στην Αθήνα, την Ολυμπία και τις άλλες ελληνικές πόλεις.

448 Ο Θεοδόσιος διατάσσει να παραδοθούν στις φλόγες όλα τα "αντιχριστιανικά" βιβλία. Ανάμεσά τους καταστρέφονται και τα βιβλία του νεοπλατωνικού Πορφυρίου που βήμα προς βήμα ξεσκέπαζαν την αληθινή φύση του Χριστιανισμού

450 (περίπου). Σαρώνεται στην εντός του Αδριανείου Τείχους Βρετανία ο ρωμαιοβρετανικός Χριστιανισμός μετα την αποχώρηση των Ρωμαίων, καθώς αρχίζει η επί ενάμιση περίπου αιώνα επικράτηση των Αγγλοσαξώνων εισβολέων (Άγγλοι από την Ν. Δανία, Σάξωνες από την Β. Γερμανία, Ιούτοι από την Β. Δανία και Φρισιανοί από την Β. Ολλανδία). Οι ρωμαιοβρετανοι χριστιανοί είδαν την εισβολή ως μία.. θεία τιμωρία για τα εγκλήματά τους. Ο Ουαλλος μοναχός Gildas ("De Excidio") γράφει τα εξής "Σε δίκαια τιμωρία για τα εγκλήματα που είχαμε διαπράξει, μία φωτιά που άναψε και φούντωσε από τα χέρια των εξ ανατολής εισβολέων, εξαπλώθηκε από την μία θάλασσα έως την άλλη.. Όλες οι μεγάλες πόλεις ισοπεδώθησαν από τα αλλεπάλληλα πλήγματα των πολιορκητικών κριών των εχθρών. και σφάχτηκαν όλοι οι κάτοικοί τους, οι εκκλησιαστικοί αξιωματούχοι, οι ιερείς και οι άλλοι σημαντικοί άνθρωποι.."

450 Καταστρέφονται όλοι οι Ναοί και οι Βιβλιοθήκες της Αφροδισιάδος της οποίας το όνομα αλλάζει σε Σταυρούπο-

λις. Το ίδιο έτος προστίθενται στην λεγομένη "Αγία Γραφή" τα περί αναστάσεως του Ραβί Τζεσουά (Μάρκος 16, 9-20).

451 Η Δ Οικουμενική Σύνοδος της Χαλκηδόνος καταδικάζει ως "αίρεση" τη διδασκαλία του Πατριάρχου Αλεξανδρείας Κυρίλλου (νικητού στην προηγούμενη κατά του Νεστορίου) ότι η ανθρώπινη φύση του "Χριστού" απορροφήθηκε ολότελα από την θεϊκή ("Μονοφυσιτισμός") και επισης αναγνωρίζει επισήμως την παρθενικότητα της Μύριαμ. Ο Επιφάνειος καταγγέλει τους λάτρεις της Μύριαμ σε Θράκη, Μ. Ασία και Αραβία που την λατρεύουν ως θεά με προσφορές γλυκισμάτων στο βωμό της. Τονίζει ότι η Μύριαμ πρέπει να τιμάται και όχι να λατρεύεται (The Catholic Encyclopedia, Vol 15, σελ. 460, λημμα Virgin Mary). Στις 4 Νοεμβρίου, νόμος του αυτοκράτορος Θεοδοσίου ανανεώνει όλους τους προηγούμενους που προέβλεπαν ποινή θανάτου για τους "ειδωλολάτρες".

457 - 491 Σποραδικοί διωγμοί εθνικών στην Ανατολική κυρίως Αυτοκρατορία (αφού η Δυτικη κατελύθη το 476). Ανάμεσα σε χιλιάδες ανωνυμους μάρτυρες θανατώνονται ο ιατρός Ιάκωβος και φιλόσοφος Γέσσιος, ενώ φυλακίζονται οι Σεβηριανός, Ηραίστιος, Ζώσιμος, Ισίδωρος κ.ά. Την ίδια εποχή, ο προσηλυτιστής Κόνων κατασφάζει τους "pagani" της νήσου Ίμβρου, ενώ άλλοι προσηλυτιστές εξοντώνουν τους τελευταίους λάτρεις του Διός Λαβρανίου στη Φασούλα της Κύπρου και της Ίσιδος στην Αίγυπτο.

482 Ο αυτοκράτωρ Ζήνων προσπαθεί να συμβιβάσει τους Καθολικούς/Ορθοδόξους χριστιανούς με τους Μονοφυσίτες της Αιγύπτου και της Συρίας που κάνουν αλλεπάλληλες εξεγέρσεις. Το περίφημο "Ενωτικό" διάταγμά του, θεωρείται από τον Πάπα Ρώμης Φήλικα απαράδεκτη επέμβαση στα ζητήματα της Εκκλησίας και αναθεματίζει τον Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως που ανέχθηκε την επέμβαση. Πρώτο εκκλησιαστικό σχίσμα (484-518) για τους χριστιανούς

482 - 488 Πνίγονται στο αίμα οι τελευταίες εξεγέρσεις των εθνικών της Μικράς Ασίας.

484 Μεγάλη εξέγερση των Σαμαρειτών της Μέσης Ανατολής κατά της τυραννίας των χριστιανών.

486 Στην Αλεξάνδρεια γενικεύονται οι διαπομπεύσεις και μαρτυρικές θανατώσεις των "κρυφών" εθνικών ιερέων. Δολοφονούνται διάφοροι εθνικοί στρατιωτικοί, όπως λ.χ. ο νικητής των Βανδάλων στρατηγός Μαρκελλίνος.

489 Ο ανατολικορωμαίος αυτοκράτωρ Ζήνων κατασφάζει στην Έδεσσα τους Νεστοριανούς χριστιανούς Τα απομεινάρια τους βρίσκουν καταφύγιο στην Περσία.

494 Ο Παπας Γελάσιος αφορίζει τους εορταστές των Λουπερκαλίων. Σφραγίζονται όλοι οι ακόμη όρθιοι αρχαίοι Ναοί της Δύσεως.

500 Η χριστιανική εσχατολογία προβλέπει, ανεπιτυχώς φυσικά, ότι το συγκεκριμένο έτος θα γίνει η.. συντέλεια του Κόσμου. Νέες πυρές των χριστιανών καταστρέφουν ό,τι είχε απομείνει από την σοφία και επιστήμη των εθνικών. Η ανθρωπότητα πέφτει σε ακόμη μεγαλύτερη αποκτήνωση. Εξαφανίζονται παντελώς η αποχέτευση των οικιών, η ρωμαϊκή κεντρική θέρμανση και τα κρεβάτια. Ο γνωστός συγγραφέας McCabe (στο "History's Greatest Liars", σελ. 27) κάνει μία εκπληκτική σύγκριση ανάμεσα στον ρωμαϊκό κόσμο των εθνικών και σε εκείνον των χριστιανών του Μεσαίωνος: "Στη Ρώμη του τετάρτου αιώνος, αντιστοιχούσαν τρείς ελεύθεροι χειρώνακτες σε έναν σκλάβο.. αλλά από το 500 έως το 1100 η συντριπτική πλειοψηφία των χειρωνακτών της Ευρώπης ήσαν δουλοπάροικοι.. Στη Ρώμη, οι εργάτες των πόλεων μπορούσαν ν'απολαύσουν δωρεάν εκπαίδευση, φθηνή διασκέδαση, φθηνή τροφή, υπέροχα λουτρά και γυμναστήρια, εορτές και αργίες για τουλάχιστον 200 από τις 365 ημέρες του έτους. Από το 500 έως το 1100, οι εργατες της Ευρώπης δεν

είχαν κανένα από τα παραπάνω αγαθά, ούτε ελευθερία, ούτε προστασία από τον νόμο. Στην παγανιστική Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία οι γυναίκες είχαν ισονομία και ίση κοινωνική αντιμετώπιση με τους άνδρες Από το 500 έως το 1100 τις αντιμετωπιζαν όπως και τα ζώα. Οι παγανιστές Ρωμαίοι παρήγαγαν μία μενάλη βιβλιογραφία, οικοδόμησαν εκπληκτικά κτίρια ακόμη και στις περιφέρειες, καθώς και υδραγωγεία, γέφυρες, υπέροχες οδούς, θέατρα κ.τ.λ. Από το 500 έως το 1100 σχεδόν κανένα βιβλίο δεν παρήχθη, τουλάχιστον σημαντικό ώστε να διαβάζεται και σήμερα, σχεδόν κανένα ζωγραφικό έργο ή γλυπτό ή οικοδόμημα που να είναι σήμερα αξιοθέατο. Οι Ρωμαίοι διέθεταν βιβλιοθήκες μέχρι και 500.000 τόμων. Από το 500 έως το 1100 δεν υπήρχαν πάνω από 600 τόμοι σε ολόκληρη την Ευρώπη. "

500 Το "ειδωλολατρικό" θυμίαμα γίνεται για πρώτη φορά δεκτό στις εκκλησίες των χριστιανών. Στη Ρώμη γίνονται τα πρώτα αρχιτεκτονικα σχέδια του Βατικανού.

503 Αποτυγχάνει η πρώτη απόπειρα προσηλυτισμού του βασιλέως των Σαλίων Φράγκων Χλωδοβίκου με τη βοήθεια της ήδη χριστιανής Βουργουνδής συζύγου του Χλωτίλδης (Clotilde) Ο πρωτότοκος υιός τους νηπιοβαπτίζεται παρά τις αντιρρήσεις του Χλωδοβίκου και πεθαίνει μετά από λιγο, γεγονός που εκλαμβάνεται από τους εθνικούς ως "ανικανότητα του χριστιανικού Θεού".

506 Χριστούγεννα. Μετά από νικηφόρα δύσκολη μάχη κατά των Αλαμανών, ο Χλωδοβίκος (Clovis) πείθεται από τον επίσκοπο Ρεμίγιο να βαπτισθεί μαζί με 3.000 πολεμιστές τοι χριστιανός και να επιβάλλει με τη βία τη νέα Θρησκεία στους υπηκόους του. Όσοι Φράγκοι παραμένουν πολυθεϊστές κρεμώνται από δένδρα και θανατώνονται με λογχισμούς για παραδειγματισμό. Με τη βοήθεια της παπικής Εκκλησίας ο Χλωδοβίκος αρχίζει αιματηρούς πολέμους κατά των χριστιανών, πλην όμως αρειανών, Βησιγότθων.

508 Οι χριστιανοί που χρησιμοποιούν το αλεξανδρινό σύστημα χρονολογήσεως του Αννιανού προβλέπουν, ανεπιτυχώς φυσικά, για το συγκεκριμένο έτος τη.. συντέλεια του Κόσμου.

515 Ο αυτοκράτωρ της Ανατολικής Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας Αναστάσιος διατάσσει την κατασφαγή των εθνικών της πόλεως Ζοάρα της Αραβίας και την εκθεμελίωση του εκεί Ιερού του Θεού Θεανδρίτου. Το βάπτισμα γίνεται υποχρεωτικό επί ποινή θανάτου, ακόμη και για όσους δηλώνουν ήδη χριστιανοί.

520 Στο Βασίλειο των Ομηριτών (σημερινή Υεμένη) οι Ορθόδοξοι Ιουδαίοι προσηλυτίζουν τον ηγεμόνα Ντου Νουβάς Η Ανατολική Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία επεμβαίνει στρατιωτικά και ο βασιλιάς διατάσσει ως αντίποινα τη σφαγή των χριστιανών της χώρας του.

522 Οι χριστιανοί Ρωμαίοι συντρίβουν στρατιωτικά τον Ντου Νουβάς και η χώρα του περνά στον έλεγχο του χριστιανικού Βασιλείου της Αιθιοπίας.

528 Με έδικτο του αυτοκράτορος Γιουτπράδα-Ιουστινιανού, καταργούνται οι εξόριστοι στην Αντιόχεια Ολυμπιακοί Αγώνες. Ο ίδιος εχει ήδη νομοθετήσει να θανατώνονται με κατασπαραγμό από θηρία, θάνατο στην πυρά, σταύρωση ή ξέσκισμα με σιδερόνυχα όλοι οι "καταγινόμενοι με την μαγείαν, την μαντικήν, την γοητείαν και την ειδωλολατρίαν" και απαγορεύσει να διδάσκουν "οι πάσχοντες από την ιερόσυλη ψυχική νόσο των Ελλήνων" δηλαδή οι εθνικοί.

529 Με έδικτο του αυτοκράτορος Γιουτπράδα-Ιουστινιανού, κλείνει η Ακαδημία των Αθηνών και κατάσχεται η περιουσία της. Οι επτά τελευταίοι διδάσκαλοι καταφεύγουν στον βασιλιά των Περσών Χοσρόη που τους δίδει έδρες στο Πανεπιστήμιο του Ιουντισαπούρ (Jundishapur)

532 Μία ακόμη χριστιανική εσχατολογία προβλέπει, ανεπιτυχώς φυσικά, ότι το συγκεκριμένο έτος θα γίνει η.. συντέλεια του Κόσμου. Ο μοναχός Ιωάννης Ασιακός, επικεφαλής ενόπλων ομάδων προσηλυτιστών, αρχίζει γενοκτονία κατά των Μικρασιατών εθνικών.

540 Η ελληνική Ιατρική έχει ήδη απαγορευθεί ως "γνώση του Διαβόλου" και τα συγγράμματά της έχουν ηδη χαθεί για πάντα στη φωτιά των χριστιανών. Με μόνη θεραπευτική μέθοδο την.. αφαίμαξη και το διάβασμα εξορκισμών, αρχίζει στην Ανατολική Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία η μεγάλη επιδημία που υπολογίζεται (Panati Charles, 1989) ότι εξόντωσε 100 εκατομμύρια ανθρώπους. Η Εκκλησία βγαίνει παρόλα αυτά κερδισμένη, καθώς αποδίδει την επιδημία στην οργή του Θεού για την επιβίωση των "αιρέσεων" και της "ειδωλολατρίας". Ο όχλος τρέχει πανικόβλητος να εκκλησιασθεί. Ο Πέρσης βασιλιάς Χοσροης σαρώνει τις χριστιανικές πόλεις της Συρίας. Την μόνη πολη που δεν καταστρέφει ή λεηλατεί είναι η Χαρράν (ελληνιστί Κάρρες), της οποίας οι κάτοικοι είχαν παραμείνει πεισματικά εθνικοί.

542 Ο Γιουτπράδα-Ιουστινιανός αναθέτει καθήκοντα αυτοκρατορικού προσηλυτιστού ("επισκόπου τιτουλαρίου") στον Ιωάννη Ασιακό. Επί 35 ολόκληρα χρόνια ο τελευταίος εφαρμόζει μαζικούς και βιαίους εκχριστιανισμούς των εθνικών της Φρυγίας, Καρίας και Λυδίας και κτίζει 99 εκκλησίες και 12 μοναστήρια πάνω στα συντρίμμια των εθνικών Ιερων.

545 - 546 Ο Ιωάννης Ασιακός εξοντώνει εκατοντάδες εθνικούς της Κωνσταντινουπόλεως. Τα θύματα της χριστιανικής παραφροσύνης σταυρώνονται ("φουρκίζονται"), κόβονται κομμάτια ή πνίγονται στην θάλασσα μέσα σε σάκκους, και σε πολλές περιπτώσεις τα έντερά τους περιφέρονται ως τρόπαια στους δρόμους από τον χριστιανικο όχλο (Mac Mullen, "Christianity & Paganism..", σελ. 176-177. σημ. 89) Πολλοί ευγενείς εθνικοί γλυτώνουν την βάπτιση ή το μαρ-

τύριο αυτοκτονώντας. Οι χριστιανοί βεβηλώνουν τα πτώματά τους και τους πετούν στους σκουπιδότοπους.

550 Οι Πίκτοι και οι Σκώτοι εκδιώκουν τις χριστιανικές ιεραποστολές και επιστρέφουν στην εθνική τους Θρησκεία. Ο προσηλυτιστής Kentigern οργανώνει εναντίον τους μία αιματηρή Σταυροφορία. Στην Κυρηναϊκή και τη Σίβα, σφάζονται οι τελευταίοι λάτρεις του Άμμωνος Διος. Βίαιος εκχριστιανισμός των εθνών της Νουβίας (σημερινό Σουδάν) και της Σαχάρας. Αφρικανική επισκοπική Σύνοδος αφορίζει τον.. Πάπα, για ενδοτισμό προς τον Γιουτπράδα-Ιουστινιανό και την πρώην πόρνη αυτοκράτειρα Θεοδώρα.

550 - 552 Κατασφάζονται οι τελευταίοι εθνικοί της Κορσικής, της Σαρδηνίας και της Γαλατίας και πυρπολούνται όλα τα Ιερά τους. Ολοκληρωνεται ο βίαιος προσηλυτισμός των Ερούλων του Δουνάβεως.

553 Η Ε Οικουμενική Σύνοδος της Κωνσταντινουπόλεως αναθεματίζει τον χριστιανό απολογητή του 3ου αιώνος Ωριγένη, επειδή άφηνε να εννοηθεί η προύπαρξη των ψυχων και άρα παρουσίαζε πιθανή την μετενσάρκωση ή παλιγγενεσία..

554 Ο χριστιανός μοναχός Ρούανταν Λόθρα (Ruadhan Lothra) αναθεματίζει το γεωμαντικό κέντρο Tara της Ιρλανδίας και απειλεί "με αιώνια μαρτύρια στην Κόλαση" όσους προσφεύγουν εκεί.

555 Σφάζονται οι τελευταίοι λάτρεις του Θεού Βάαλ στις διάφορες πόλεις του Λιβάνου.

556 Ο Ιουστινιανός στέλνει στην Αντιοχεια τον φοβερό ιεροεξεταστή Αμάντιο που συλλαμβάνει, βασανίζει και θανατώνει τους τελευταίους εθνικούς της πόλεως και καίει όλες τις ιδιωτικές βιβλιοθήκες

557 Η χριστιανική εσχατολογία προβλέπει, ανεπιτυχως φυσι-

κά, ότι το συγκεκριμένο έτος θα γίνει η.. συντέλεια του Κόσμου. Ο Φράγκος βασιλιάς Χιλδεβέρτος Α (Childebert) εκδίδει έδικτο με το οποίο διατάσσει την καταστροφή όλων των "ειδώλων" και την εσχάτη τιμωρία για όσους αντιστέκονται στον εκχριστιανισμό.

560 Ο ευνούχος Αρμένιος στρατηγός της Ανατολικής Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας Ναρσής, νικά τους εθνικούς Βλέμυες και καταστρέφει το τελευταίο Ιερό της Ίσιδος στη νησίδα Φιλά του Νείλου.

562 Μετά από διορία τριών μηνών για εγκατάλειψη των πατρογονικών λατρειών, ο Ιουστινιανός διατάσσει μαζικές συλλήψεις, διαπομπεύσεις, βασανιστήρια, φυλακίσεις και εκτελέσεις Ελλήνων εθνικών στην Αθήνα, την Αντιόχεια, την Παλμύρα και την Κωνσταντινούπολη. Στην πλατεία του Κυνηγίου της τελευταίας, καίνονται σε τεράστιες πυρές χιλιάδες βιβλία και πολλά ιδιωτικά αγάλματα (Ι. Μαλάλας "Χρονογραφία"). Οι συντεχνίες και οι οικογένειες καθίστανται αποκλειστικά υπεύθυνες για τις θρησκευτικές αντιλήψεις των μελών τους. Το ίδιο και οι αφέντες για τις αντιλήψεις των δούλων τους.

565 Πεθαίνει ο Ντιάρματ Μακ Σέρμπαιλ (Diarmat McCerbaill), ο τελευταίος εθνικός βασιλιάς της Ιρλανδίας. Ο διάδοχος του Ainmire βαπτίζεται χριστιανός και προσκαλεί στο νησί τον Ουαλλό προσηλυτιστή Γκίλντας (Gildas).

566 Η Σύνοδος της Τούρ απαγορεύει τον εορτασμό της ημέρας του ρωμαϊκού Θεού Ιανού (την 1η Ιανουαρίου). Ο Gildas πείθει τον βασιλιά Ainmire να βαπτίσει με τη βια των όπλων όλους τους Ιρλανδούς.

568 Οι Λογγοβάρδοι, εθνικοί γερμανικής καταγωγής, εισβάλλουν από την Παννονία στη Βόρειο Ιταλία, όπου και

εγκαθίστανται. Σβήνει εντελώς ο εκεί Χριστιανισμός. Ιδρύεται η πόλις του Μπενεβέντο (Benevento) που θα αντισταθεί για έναν περίπου αιώνα στις επιθέσεις των Ρωμαίων χριστιανών.

569 - 571 Μεγάλες εξεγέρσεις των Μαυρουσίων εθνών της Βορείου Αφρικής κατά των χριστιανών κατακτητών.

570 Ο Ρωμαίος αυτοκράτωρ Ιουστίνος Β τυπώνει νομίσματα με ένα πτερωτό πλάσμα, το "γκένιους" της Κωνσταντινουπόλεως, πάνω από το κεφάλι του αντί του καθιερωμένου σταυρού Η Εκκλησία ξεσηκώνει εναντίον του τον όχλο των ανατολικών επαρχιών διαδίδοντας ότι ίσως είναι "αποστάτης".

573 (ή 575) Στην αιματηρή μάχη του Άρμτεριντ (Armderyd ή Armtered), βόρεια του Κάρλαϊλ (Carlisle), ο στρατός του χριστιανού βασιλιά Ρυδερίχου (Rhydderch) του Strathelyde (δηλ. της σημερινής Σκωτιας) νικάει έξω από το Αδριάνειο Τείχος τους τελευταίους Κέλτες εθνικούς των σκωτικων πεδιάδων υπό τους Ουέντολω (Gwendolau) και Μόρκαν (Morcant). Ο Ουέντολω σκοτώνεται στο πεδίο της μάχης, αλλά παρά τα έως τότε συνηθιζόμενα, οι μαχητές του δεν παραδίδονται αλλά εξακολουθούν τον πόλεμο μέσα από το κάστρο του νεκρού τους ηγέτη και υφίστανται την επί ενάμιση μήνα πολιορκία των χριστιανών. Τελικά, το κάστρο πέφτει και οι υπερασπιστές του κατασφάζονται μέχρι ενός. Η χριστιανική μυθοπλασία παρουσιάζει το σύμβολο του αρχαιοβρετανικού Παγανισμού, τον δρυΐδη Μέρλιν (Merlin), να παραφρονεί βλέποντας νεκρούς όλους τους ομοθρήσκους του και να χάνεται για πάντα στα πυκνά δάση της περιοχής. Μετά την κατασφαγή των πολεμιστών εθνικών, ο τύραννος Rhydderch καλεί τον προσηλυτιστή Kentiger να επιβάλλει με τη βία σε όλους τους κατοίκους της περιοχής τον Χριστιανισμό.

575 Ο χριστιανός επίσκοπος Μαρτίνος (Martin) της Braga απαγορεύει στους χριστιανούς να συμμετέχουν σε εορτές εθνικών: "Δεν πρέπει να τελείτε τις κολασμένες εορτές των Καλένδων και να συμμετέχετε στις χαρές των εθνικών, ούτε πρέπει να διακοσμείτε τα σπίτια σας με κορδέλλες και χλωρα κλαδιά. Όλες αυτές οι πράξεις είναι σατανικές" (Acta Conciliarum, V, III, 399)

578 - 582 Επί αυτοκράτορος της Ανατολικής Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας Τιβερίου, οι χριστιανοί διώκτες φυλακίζουν, βασανίζουν και σταυρώνουν εκατοντάδες επιφανείς Έλληνες τους οποίους υποπτεύονται για Εθνισμό. Ο επικεφαλής των περιβόητων "διωγμητών" Θεόφιλος, κατασφάζει ή σταυρώνει όλους τους τελευταίους εθνικούς της Ηλιοπόλεως (Βααλβέκ).

580 Έφοδος των "διωγμητών" της Αντιοχείας σε μυστικό Ναό του Θεου Διός. Ο ιερεύς αυτοκτονεί επί τόπου, αλλά συλλαμβάνονται αρκετοί θρησκευτές και ανάμεσά τους ο ύπαρχος Ανατόλιος. Οι κρατούμενοι βασανίζονται και στέλνονται στην Κωνσταντινουπολη για να δικασθούν (και σε αυτό το χρονικό σημείο τοποθετούν οι μη χριστιανοί ερευνητές την απαρχή του ιεροεξετασμού). Ο χριστιανικός όχλος της Κωνσταντινουπόλεως, ερεθισμένος από τις μυστικές δίκες, λυντσάρει στους δρόμους διάφορους, πραγματικούς ή υποτιθέμενους, εθνικούς. Οι Αντιοχείς εθνικοί καταδικάζονται σε θάνατο και ρίχνονται στα θηρία του Ιπποδρόμου που όμως δεν δείχνουν πρόθυμα να τους κατασπαράξουν. Οι χριστιανοί τους θανατώνουν τελικά με σταύρωση. Τα πτώματά τους σύρονται από τον όχλο στους δρόμους της πολεως και πεταγονται άταφα στους σκουπιδότοπους.

583 Νέοι διωγμοί κατά των εθνικών από τον αυτοκράτορα Μαυρίκιο.

584 Ιδρύεται στην αγγλοσαξωνική Βρετανία το βασίλειο της

Mercia που σύντομα θα αποτελέσει το προπύργιο της αρχαίας θρησκείας κατά του εκχριστιανισμού των Αγγλοσαξώνων.

586 Το ιερό σύμβολο των εθνικών, ο Σταυρός, ως χριστιανικό πλέον σύμβολο, τοποθετείται πάνω στα κωδωνοστάσια των εκκλησιών.

589 Ο Λομβαρδός βασιλιάς Ωθάριος (Authari) με προτροπή της χριστιανής συζύγου του Θεοδελίνδης (Theodelinda) διατάσσει τον άμεσο εκχριστιανισμό όλων των υπηκόων του. Όσοι αρνούνται, κατασφάζονται οικογενειακώς από τους στρατιώτες του. Τον ίδιο χρόνο, η Σύνοδος της Ναρβονης απαγορεύει να εορτάζεται η ημέρα της Πέμπτης, ημέρα του Θεού Διός ή Jupiter, ενώ στα πρακτικά του 3ου Συνεδρίου του Τολέδο τονίζεται το ότι "..η βλασφημία της ειδωλολατρίας εξακολουθεί να ζει σε όλη την Γαλατία και την Ισπανία"

590 Ο υιός του Authari και νεός βασιλιάς των Λομβαρδών Αγκιλούλφος (Agilulf, 590-615) ολοκληρώνει τον βίαιο εκχριστιανισμό των υπηκόων του. Στην Ανατολική Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία, οι καταδότες της Εκκλησίας "ανακαλύπτουν" συνεχώς "συνωμοσίες" των εθνικών. Νέες εκτελέσεις με παλουκώματα, σταυρώσεις και αποκεφαλισμούς. Στον παπικό θρόνο ανεβαίνει ο Πάπας Γρηγόριος ο λεγόμενος "Μέγας" (590 - 604), που θα κάψει σε λίγο την Βιβλιοθήκη του Παλατίνου Απόλλωνος "για να μη στερήσει τους πιστούς η θύραθεν σοφία της από την Βασιλεία των Ουρανών.."

596 - 597 Απόφαση του Πάπα Γρηγορίου να τσακισθεί ο σαξωνικός Παγανισμός και ν᾽αναβιώσει ο σχεδόν νεκρός ρωμαιοβρετανικός Χριστιανισμος (μετά την απόσυρση των Ρωμαίων και την επί ενάμιση αιώνα επικρατηση των Αγγλοσαξώνων εισβολέων) με προσηλυτισμούς ηγεμόνων και βί-

αιη επιβολή της νέας θρησκείας στους υπηκόους τους. Σε επιστολή του προς Φράγκο ηγεμόνα, ο Πάπας γράφει το χαρακτηριστικό "έφθασε στα αυτιά μας ότι οι αγγλικές φυλές ανυπομονούν να βαπτισθούν χριστιανοί.." (..) Αρχηγος της ιεραποστολής ορίζεται ο Αυγουστίνος και ως προγεφύρωμα επιλέγεται το βασίλειο του Κεντ (Kent), ο αγαθός βασιλιάς του οποίου Εθελμπέρτος (Ethelbert) γίνεται ένα ακόμη θύμα της πανούργας τακτικής του προσηλυτισμού μέσω της συζύγου που αργότερα θα χρησιμοποιήσουν κατά κόρον οι χριστιανοί. Ο χριστιανός Φράγκος βασιλιάς των Παρισίων Χαριμπέρτος (Charibert) του προσφέρει για σύζυγο την κόρη του Μπέρθα (Bertha) με την συμφωνία όμως να ασκεί αυτή ανοικτά και απρόσκοπτα τα θρησκευτικά της καθήκοντα στο παλάτι. Η Μπέρθα φέρνει φυσικά μαζί της τον επίσκοπο Λιουντχάρδο (Liudhard) και μεγάλο πλήθος προσηλυτιστών.

597 Ο βασιλιάς του Κέντ Εθελμπέρτος, υποδέχεται τους προσηλυτιστες στο Thanet της Βρετανίας, τους ακούει αλλά τους δηλώνει ότι δεν μπορεί να προδώσει την λατρεία των εθνικών Θεών αλλά παρόλα αυτά τους επιτρέπει να εγκατασταθούν στο βασίλειό του για χάρη της χριστιανής συζύγου του που υπεραγαπά.

600 (περίπου) Ο βασιλιάς Εθελμπέρτος πείθεται από την χριστιανή σύζυγό του να βαπτισθεί. Ο Πάπας του απονέμει τον βαρύγδουπο τίτλο του "Βασιλέως όλων των Άγγλων" (Rex Anglorum) και στέλνει νέους φανατικούς προσηλυτιστές (Mellitus, Justus, Paulinus, Rufinian, κ.ά.) για την επέκταση του Χριστιανισμού και στα γύρω βασίλεια. Την ίδια στιγμή επιπλήττει σε επιστολή του την βασίλισσα Μπέρθα γιατί αν και μορφωμένη και φανατική χριστιανή άργησε πολύ να πείσει τον σύζυγό της ν'απαρνηθεί την εθνική του θρησκεία. Για τους Άγγλους ωστόσο, τα χριστιανικά διδάγματα, θεωρούμενα αφύσικα και αντιανθρώπινα, ελαχιστα παίρνονται στα σοβαρά αλλά αντιμετωπίζονται σαν μία ακόμη λατρεία κάποιων περίεργων Θεών. Αρχίζει η λεγομενη

εποχή της "Διπλής Πίστεως" την οποία οι χριστιανοί ανέχονται, ελπίζοντας να επιβληθούν με τον καιρό όταν αποκτήσουν την πλήρη ισχύ των όπλων Ο χριστιανός χρονογράφος Μπέντε (Bede) αναφέρει ως τυπικό παράδειγμα της εποχής τον βασιλιά της Ανατολικής Αγγλίας Ρέντγουωλντ (Redwald) που είχε "..έναν βωμό για να θυσιάζει στον Χριστό και έναν άλλον για να θυσιάζει στους δαίμονες" (..)

600 Η Χριστιανική Εκκλησία, δια στόματος Πάπα Γρηγορίου, αναγγέλλει για μία ακόμη φορά τη. συντέλεια του κόσμου. Τρομοκρατημένοι πάμπολλοι δουλοκτήτες και γαιοκτήμονες χαρίζουν την περιουσία και τους δούλους ή δουλοπάροικούς τους στην Εκκλησία και ντύνονται μοναχοί.

601 Ο αυτοκράτωρ Μαυρίκιος διατάσσει τον βίαιο εκχριστιανισμό της Χαρράν (Κάρρες). Ανάμεσα σε δεκάδες μάρτυρες εθνικούς, σταυρώνεται και ο επικεφαλής της στρατιωτικής δυνάμεως της πόλεως Ακίνδυνος μετά από κατάδοση συνεργατών του. Ο Πάπας Γρηγόριος διατάσσει τον εξαγνισμο όλων των "ειδωλολατρικών" τόπων λατρείας και συστηνει αργή και συστηματική δράση των προσηλυτιστών ώστε να μην προκαλέσει βίαιες αντιδράσεις: "Δεν μπορεί ν'ανέβει κανείς στην κορυφή ενός όρους με ένα μόνο άλμα, αλλα χρειάζεται να το κάνει σιγά και μεθοδικά, βήμα προς βήμα. Πρέπει να προσέξουμε πρώτα από όλα να μην εξοργίσουμε τους ειδαλολάτρες και να μη καταστρέφουμε τους ναους τους. Πρέπει να καταστρέφουμε μόνο τα είδωλα και έπειτα να ραντίζουμε το μέρος με αγιασμό και να τοποθετούμε μέσα του άγια λείψανα.. Αν οι ναοί αυτοί είναι καλοκτισμένοι, μάς συμφέρει να τους μετατρέπουμε απλώς από χώρο λατρείας των δαιμόνων σε χώρο λατρείας του αληθινού Θεού". Σε εφαρμογή αυτή της οδηγίας, ο Άγγλος βασιλιάς Εθελμπέρτος, με προτροπή των προσηλυτιστών του, εκδίδει διαταγή να γκρεμισθούν ή καούν όλα τα εθνικά Ιερά του βασιλείου του ή να μετατραπούν σε εκκλησίες τα καλύτερα από αυτά.

602 Αρχίζει στην Αγγλία η ιδιοποίηση των εορτών των εθνικών από τους χριστιανούς. Το χριστιανικό Πάσχα ονομάζεται Ήστερ (Easter) και ορίζεται να συμπίπτει με την εορτή της Θεάς Eostre Στην Ανατολή, με τον θάνατο του αυτοκράτορος Μαυρικίου, αρχίζουν αλληλοσφαγές των αποκτηνωμένων όχλων στις πόλεις της Κιλικίας, Παλαιστίνης, Ιλλυρίας, καθώς και στη Θεσσαλονίκη και Κωνσταντινούπολη.

603 Ο συνεργάτης του Αυγουστίνου Μέλλιτος (Mellitus) πείθει στο Λονδίνο τον βασιλιά του Έσσεξ Σημπέρτο (Sebert) να γίνει χριστιανός για να μην υστερεί σε στρατιωτική ισχύ από τον εχθρό του βασιλιά του Κέντ. Ο Ναός των εθνικών Θεών γκρεμίζεται και ο χώρος καταλαμβάνεται από Καθεδρικό Ναό (τον γνωστό Paul`s Cathedral).

609 Νέες σφαγές εθνικών στην Αγγλία, την Ιλλυρία, την Μέση Ανατολή και τη Μικρά Ασία. Το Ρωμαϊκό Πάνθεον μετατρέπεται σε Εκκλησία της "Σάντα Μαρία Ροτόντα".

610 Ο ιδρυτής του Μωαμεθανισμού Μωάμεθ (Abu al-Quasim Muhammad ibn Abd Allah ibn Abd al-Muttalib ibn Hashim, 570 - 632) αρχίζει να βλέπει.. οράματα που τα καταγράφει στο "Κοράνι" και συσπειρώνει γύρω του τους πρώτους οπαδούς του, τους οποίους αποκαλεί "Ούμμα", δηλαδή "Λαό του Θεού Αλλάχ". Από το Corpus του Ορθοδόξου Ιουδαϊσμού αποσχίζεται μία δεύτερη μετά τον Χριστιανισμό τάση που πολύ σύντομα θα γιγαντωθεί όπως ο πρώτος και με τις ίδιες μεθόδους, δηλαδή τον βίαιο προσηλυτισμό. Η μόνη διαφορά των δύο αυτών αποστασιών του Ιουδαϊσμού είναι ότι ο δεύτερος, μη αποδεχόμενος "προπατορικό αμάρτημα", δεν κατεδίωξε ποτέ, στην αρχική του φάση τουλάχιστον, την ανθρώπινη γνώση με αποτέλεσμα τον λαμπρό Πολιτισμό της εποχής των Χαλιφάτων.

614 Αμέσως μετά τον θάνατο του ανεψιού του Εθελμπέρτου

και βασιλιά του Έσσεξ (Essex) Σημπέρτου, οι τρείς υιοί του Saxred, Sigebert ο Α και Seward εκδιώκουν από το Λονδίνο όλους τους χριστιανούς προσηλυτιστές του οργάνου του Βατικανού Μελίτου (Mellitus), οι οποίοι καταφεύγουν πανικόβλητοι στο Καντένμπουρυ με προοπτική να φύγουν οι περισσότεροι ακόμη και εντελώς από την Βρετανία (πράγμα που έπραξαν οι Mellitus και Justus που κατέφυγαν στην Γαλατία). Ο Καθεδρικός του Λονδίνου μετατρέπεται σε Ναό των εθνικών Θεών για πάνω από 41 χρόνια. Στην Ανατολή, οι Πέρσες καταλαμβάνουν την Ιερουσαλήμ. Οι Ιουδαίοι αγοράζουν από τους Πέρσες αρκετούς χριστιανούς αιχμαλώτους και τους θανατώνουν δημοσίως και με άγριο τρόπο

616 - 618 Σε μίμηση των συγγενών του τού Έσσεξ, ο διάδοχος του βασιλιά Εθελμπέρτου Ηντβάλδος (Eadbald) απαρνείται τον Χριστιανισμό και επαναφέρει την εθνική λατρεία στο βασίλειό του.

619 Ο Αρχιεπίσκοπος Λώρενς (Lawrence) επιτυγχάνει να τρομοκρατήσει τον Ηντβάλδο με τα.. "αιώνια μαρτύρια που περιμένουν τους αποστάτες" στην Κόλαση των Χριστιανών. Ο βασιλιάς επιστρέφει φοβισμένος στον Χριστιανισμό και υποχρεώνεται να παντρευθεί μία Φράγκα πριγκήπισσα με τη γνωστή φυσικά ρήτρα να φιλοξενούνται στο παλάτι οι πολυπληθείς "πνευματικοί" της. Ο βασιλιάς της Νορθούμβρια (Northumbria) Έντουϊν (Edwin) παντρεύεται την αδελφή του Ηντβάλδου, επίσης με την γνωστή ρήτρα. Και στους δύο βασιλείς στέλνει συνεχείς κολακείες ο Πάπας Βονιφάτιος ο Ε.

622 Η Εγήρα (Hejira) των Μωαμεθανών που σηματοδοτεί την απαρχή της δικής τους χρονολογήσεως. Εκδιωχθείς από την Μέκκα, ο Μωάμεθ χαιρετίζεται αντιθέτως στην πόλη Μεδίνα ως "μέγας προφήτης του Θεού". Κεντρική θέση της ιουδαιογενούς θρησκείας του, που ανάμεσα σε άλλα κηρύσσει και την ισότητα και αδελφότητα και δέχεται ως προγενέστερους έγκυρους προφήτες τους Μοζαρέφ (Μωϋσή) και ρα-

βί Γζεσουά, ο Μωάμεθ αναδεικνύει το δόγμα "Δεν υπάρχει άλλος Θεός εκτός από τον Ένα Αλλάχ και προφητης αυτού είναι ο Μωάμεθ". Στη διάδοση των μεσσιανικών απόψεών του, ο Μωάμεθ εκμεταλλεύεται μία μακρά ξηρασία σε ολόκληρη την αραβική χερσόνησο και προσηλυτίζει αρκετούς ιουδαίους και χριστιανούς. Η συνέχεια της διαδόσεως έγινε δια του ξίφους: "Εγώ ο τελευταίος των προφητών στάλθηκα με το ξίφος. Μην επιτρέψετε σε αυτούς που αμφισβητούν την πίστη μου αντιρρήσεις ή συζητήσεις, αλλά σφάξτε όλους όσους αρνούνται υποταγή".

625 Η χριστιανική Σύνοδος της Ρεμς αναθεματίζει όλους τους χριστιανούς που ανέχονται την "ειδωλολατρία" και ακυρώνει το δικαίωμα αγωγής των σκλάβων κατά των κυρίων τους για κακομεταχείρηση που είχε δώσει τον 1ο αιώνα ο Ρωμαίος αυτοκράτωρ Νέρων. Αιτιολογικό είναι ότι οι σκλάβοι δεν δικαιούνται ποτέ να κατηγορούν ελευθέρους γιατί αυτό αντίκειται στην.. τάξη του Θεού.

626 Στέφεται βασιλιάς της αγγλικής Μέρσια (Mercia) ο θρυλικός Πέντα (Penda) υιός του Πυββα, παλαιόθρησκος αλλά ανεξίθρησκος ηγεμόνας που αργότερα θα εξελιχθεί σε ήρωα των βρετανών εθνικών.

627 Ο βασιλιάς Έντουϊν (Edwin) της Νορθούμβρια προσηλυτίζεται τελικά από τους "πνευματικούς" της συζύγου του, βαπτίζεται χριστιανός στην Υόρκη (York) και διατάσσει την πυρπόληση όλων των εθνικών Ιερών (Bede, Εκκλησιαστική Ιστορία, II, 13) και τον άμεσο εκχριστιανισμό όλων των υπηκόων του.

628 Ο Πέντα κατανικάει τις δυνάμεις του βασιλείου του Ουέσσεξ (Wessex).

631 Ο προσηλυτισμένος στην Γαλατία βασιλιάς Σιγιμπέρτος Sigibert) της Ανατολικής Αγγλίας, βαπτίζεται χριστιανός

και διατάσσει τον άμεσο εκχριστιανισμό όλων των υπηκόων του.

633 Ο βασιλιάς Έντουϊν της Νορθούμβρια και ο υιός του Όσφριντ (Osfried) σκοτώνονται στις 12 Οκτωβρίου πολεμώντας στο Χέρτφορντσάϊρ εναντίον του αρχαιόθρησκου Πέντα της Μέρσια. Τον νεκρό βασιλιά διαδέχονται οι εκχριστιανισμένοι Όσρικ (Osric, στη Δέϊρα) και Ήνφριθ (Eanfrith, στη Βερνικία), οι οποίοι ωστόσο αμέσως μετά την ενθρόνισή τους απαρνούνται την ξένη λατρεία κι επιστρέφουν στη λατρεία του Βόνταν.

634 Μετά από εξορία πολλών ετών, ο "Άγιος" Οσβάλδος (Oswald) στέφεται βασιλιάς στο αγγλικό βασίλειο της Νορθούμβρια. Στη διάρκεια των περιπλανήσεών του προσηλυτίστηκε από τους μοναχούς της μεγάλης μονής της Ιόνα και βαπτίστηκε χριστιανός. Αμέσως μετά τη στέψη του κηρύσσει μοναδική θρησκεία του Κράτους του τον Χριστιανισμό. Στην Ανατολή, ο αυτοκράτωρ Ηράκλειτος διατάσσει την βίαιη βάπτιση όλων των Ιουδαίων της Αυτοκρατορίας.

635 Ο Πέντα ("ο πιό φρικτός από όλους τους ειδωλολάτρες . που δεν σεβόταν καθόλου τη θρησκεία του Χριστού" σύμφωνα με τον χριστιανό χρονογράφο Bede) κατανικά τον χριστιανικό στρατό της Ανατολικής Αγγλίας. Ο φανατικός χριστιανός βασιλιάς Σιγιμπέρτος (Sigibert), που κάτω από την προπαγάνδα των προσηλυτιστών ήθελε να γίνει.. μοναχός. σκοτώνεται στη διάρκεια της μάχης

635 - 640 Ο Φράγκος βασιλιάς Νταγκοβέρτος Α (Dagobert) εκστρατεύει κατά των Βάσκων για να επιβάλλει τον χριστιανισμό και στα Πυρηναία Όρη. Παρά τις στρατιωτικές ήττες τους, οι Βάσκοι αντιστέκονται στον εκχριστιανισμό.

636 Οι μωαμεθανοί Άραβες κατατροπώνουν τους χριστιανούς της Ανατολικής Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας στη μάχη

του Γιαρμουχά (Yarmouk). Οι Φράγκοι βασανίζουν και σφάζουν χιλιάδες Βάσκους εθνικούς.

637 Οι μωαμεθανοί Άραβες κατανικούν στη μάχη της Καδαισίας τους Πέρσες και καταστρέφουν το Κράτος των Σασσανιδών.

639 Ο απεσταλμένος του Πάπα Ονωρίου επίσκοπος Βιρίνος (Birinus) βαφτίζει χριστιανό τον ετοιμοθάνατο βασιλιά του Ουέσσεξ (Wessex) Κυνέγιλο (Cynegils) μαζί με όλη την οικογένειά του.

640 Ο μωαμεθανός στρατηγός Amribn al-As εισβάλλει στη Βόρειο Αφρικη (Αίγυπτο) και γίνεται δεκτός ως ελευθερωτής από τους εκεί χριστιανούς που μισούσαν θανάσιμα την τυραννία της Κωνσταντινουπόλεως. Οι Ανατολικοί Ρωμαίοι κλείνονται στην Αλεξάνδρεια την οποία καταλαμβάνουν οι μωαμεθανοί μετά από δύο έτη.

642 Ο Πέντα ("με τη βοήθεια του Διαβόλου αφού ήταν αβάπτιστος και άπιστος" σύμφωνα με τον χριστιανό χρονογράφο Nennius που, παρά το ότι έγραψε δύο αιώνες αργότερα, καταφανώς εκνευριζόταν από τις απανωτές νίκες του "ειδωλολάτρη") κατανικά στις 5 Αυγούστου, στο Μάσερφελθ (Maserfelth) του Σρόψσάϊρ, τον χριστιανό βασιλιά της Νορθούμβρια "Άγιο" Οσβάλδο που χανει άδοξα τη ζωή του. Οι χριστιανοί προσθετουν έναν ακόμη "μάρτυρα" στο μαρτυρολόγιό τους, ο Bede αποδίδει.. θαυματουργές ιδιότητες στο χώμα όπου χύθηκε το αίμα του (..), ενώ η επίσημη Εκκλησία τον ανακηρύσσει "Άγιο". Οι μωαμεθανοί Άραβες κατανικούν εν τώ μεταξύ τους χριστιανούς της Ανατολικής Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας και καταλαμβάνουν την Αντιόχεια, οι κάτοικοι της οποίας τους υποδέχονται ως απελευθερωτές.

643 Ο διάδοχος του βασιλιά του Ουέσσεξ (Wessex) Κυνεγί-

λου Γκένγουεαλ (Genwealh) αμέσως μετά τη στέψη του απαρνείται την ξένη θρησκεία και επιστρέφει στη λατρεία του Θεού Βόνταν. Επιδιώκει στενές σχέσεις με τον παλαιόθρησκο Πέντα και παντρεύεται την αδελφή του τελευταίου.

645 Μετά από διαβολή κρυπτοχριστιανών αυλικών του, ο εύπιστος Γκένγουεαλ επιστρέφει την σύζυγό του στον αδελφό της Πέντα. Ξεσπά σύντομος πόλεμος ανάμεσα στα δύο βασίλεια με αποτέλεσμα την σαρωτική ήττα του Γκένγουεαλ που εξορίζεται και μέσα στα δύο επόμενα χρόνια, από μίσος προς τον Πέντα, ξαναεπιστρέφει στον Χριστιανισμό.

653 Ο βασιλιάς του Έσσεξ (Essex) Σιγιμπέρτος Β (Sigibert) κατά μίμηση του συνωνύμου του βασιλιά της Ανατολικής Αγγλίας πριν από 22 χρόνια, βαπτίζεται χριστιανός και διατάσσει την άμεση μεταστροφη των υπηκόων του από την παραδοσιακή θρησκεία στον Χριστιανισμό. Ο πρίγκηπας Πεαντα (Peada), υιος του Πέντα και κυβερνήτης της Μέσης Αγγλίας βαπτίζεται κι αυτός χριστιανός στην αυλή της Νορθούμβρια.

654 Ο 79χρονος Πέντα κατανικά τον χριστιανό βασιλια της Ανατολικής Αγγλίας Άννα (Anna) που χάνει τη ζωή του. Ο αδελφός του Έθελχερ (Ethelhere), εκδιώκει τους χριστιανούς παπάδες ως υπεύθυνους για τον πόλεμο και τον θάνατο του αδελφού του και δηλώνει υποταγή στον Πέντα προσφέροντας την πλήρη στρατιωτική συμμαχία του.

655 Στις 15 Νοεμβρίου ηττώνται και χάνουν τη ζωή τους στο Λήντς (Leeds) από τον Όσβυ (Oswy), ηγεμόνα της Νορθούμβρια και αδελφό του Οσβάλδου, ο 80χρονος πλέον Πέντα και ο σύμμαχός του βασιλιάς Έθελχερ. Την παραμονή της μάχης, ο Όσβυ τάζει στον Θεό των χριστιανών να κάνει την θυγατέρα του μοναχη (.) και να κτίσει δώδεκα μοναστήρια (κατά τα γραφόμενα του Bede), αλλά φροντίζει επίσης να εξαγοράσει και τον Ουαλλό Cadefel που εγκαταλεί-

πει τον Πέντα πριν από την κρίσιμη μάχη

658 Στέφεται από χριστιανούς ευγενείς βασιλιάς της Μέρσια ο δεύτερος υιός του σκοτωμένου Πέντα, ο Γούλφχερ (Wulfhere), ήδη βαπτισμένος που μέχρι τότε κρυβόταν σε μοναστηρι.

662 Ο "Άγιος" Μπαρμπάτος (Barbato) προσπαθεί ανεπιτυχώς να προσηλυτίσει τον Δούκα του Benevento Ρόμουαλντ (Romuald) Ο εκχριστιανισμός του επιτυγχάνεται μόνο μετά από πολιορκία της πόλεως από τον Αυτοκράτορα Κώνσταντα τον Β ο οποίος απειλούσε να κατασφάξει όλους τους κατοίκους της.

663 Ο Κώνστας Β λύει την πολιορκία του Benevento μόνο όταν ο Ρόμουαλντ δέχεται τελικά να βαπτισθεί. Ο "Άγιος" Μπαρμπάτος, που διορίζεται επίσκοπος της πόλεως, διατάσσει στη συνέχεια τον Ρόμουαλντ να κάνει διωγμούς κατά των "ειδωλολατρών" υπηκόων του. Σφάζονται όλοι όσοι επιμένουν στα παλαιά έθιμα και τα ιερά δένδρα κόβονται και καίγονται. Το ίδιο έτος, η Σύνοδος του Whitby συνδέει επισήμως τον βρετανικό Χριστιανισμό με το Βατικανό.

664 Ο βασιλιάς του Έσσεξ Σίγκχερ (Sighere) επιστρέφει στην παραδοσιακή λατρεία μαζί με μεγάλο τμήμα του λαού του.

665 Ο χριστιανός βασιλιάς της Μέρσια Γούλφχερ, απειλεί τον Σίγκχερ με εισβολή και κατασφαγή του λαού του. Ο τελευταίος φοβάται και υπογράφει συμφωνία με την οποία υποχρεώνεται να ξαναδεχθεί στο Έσσεξ το χριστιανικό ιερατείο και επίσης να παντρευθεί την χριστιανή πριγκήπισσα Όσγκιθ (Osgith) με την γνωστή ρήτρα. Οι μωαμεθανοί, υπό τον στρατηγό Ακμπάχ (Akbah), ολοκληρώνουν την κατάκτηση της Βορείου Αφρικής και φθάνουν στον Ατλαντικό Ωκεανό.

675 Εκκλησιαστική οδηγία του συγκεκριμένου έτους προς Ι-σπανούς επισκόπους μαρτυρεί ότι οι τελευταίοι συνήθιζαν να ακρωτηριάζουν ή να θανατώνουν τους σκλάβους και τις σκλάβες τους.

677 Ο επίσκοπος Βίλφριντ (Wilfrid) του Υόρκ ταξιδεύει προς τη Ρώμη κατά διαταγή του βασιλιά Έγκφιρθ (Ecgfrith της Νορθούμβρια. Ναυαγεί όμως στις ακτές της Φρισία, ό-που αλλάζει τα σχέδιά του και σε συνεργασία με τον τότε πρωθυπουργό των Φράγκων Πιππίνο (Pippin the Arnulfing) αρχίζει βίαιο εκχριστιανισμό των Φρισιανών Σαξώνων.

678 Οι Φρισιανοί εθνικοί κατανικούν τους Φράγκους, κατα-λαμβάνουν την Ουτρέχτη και εκδιώκουν την χριστιανική Επισκοπή.

680 Ο βασιλιάς των Βισηγότθων Βάμπα (Wamba) ντύνεται μοναχός. Ολοκληρώνεται και ο εκχριστιανισμος των υπηκό-ων του. Ο Πάπας Ονώριος αναθεματίζεται από την Έκτη Οι-κουμενική Σύνοδο Κωνσταντινουπόλεως.

681 Η επισκοπική Σύνοδος του Τολέδο, καλεί εν ονόματι του.. "Δευτερονομίου" τις πολιτικές αρχές να συλλάβουν και να κατασφάξουν όλους όσους ενέχονται σε μη χριστιανικές λατρείες.

682 Οι χριστιανοί της Ανατολικής Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας καίνε στην πυρά τον Κωνσταντίνο της Αρμενίας, θεολόγο των "Παυλικιανών" αιρετικών.

685 Στη μάχη του Φόρφαρσαϊρ (Forfarshire), ο βασιλιάς της Νορθούμβρια Έγκφιρθ σκοτώνεται πολεμώντας κατά των εθνικών Σκώτων και ολόκληρος ο στρατός του εξολοθρεύ-εται. Το χριστιανικό ιερατείο αποδίδει την πανωλεθρία σε

συμμαχία των "ειδωλολατρών" με τους. "δαίμονες του σκότους".

686 Εκχριστιανίζεται το Σάσσεξ (Sussex), το τελευταίο αρχαιόθρησκο βασίλειο της Βρετανίας. Τα κεφάλια των εθνικών ιερέων εκτίθενται σε δημόσια θέα προς παραδειγματισμό.

687 Ο Ιρλανδός προσηλυτιστής Κίλιαν (Kilian) στέλνεται από τον Πάπα Κόναν (Conan) να εκχριστιανίσει την Κεντρική Γερμανία.

690 Ο Νορθουμβριανός προσηλυτιστής Βίλιμπρορντ (Wilibrord) φθάνει στη Φρισία με πλήθος βοηθών του και αρχίζει προσηλυτισμούς. Ο Φρισιανός βασιλιάς Ράντμποντ (Radbod), αν και εθνικός και δηλωμένος εχθρός των Φράγκων, επιτρέπει τη δράση των προσηλυτιστών που ιδρύουν παντού Επισκοπές. Στην Αγγλία κυκλοφορεί "Κατάλογος τιμωριών για παγανιστές και άλλους που ανθίστανται στην Εκκλησία του Θεού" που προβλέπουν ποινές ακόμη και για εκείνους που.. άθελά τους τρώνε ή πίνουν κοντά σε "ειδωλολατρικό" Ιερό.

692 Η "Εν Τρούλλω" ή "Πενθέκτη" Σύνοδος της Κωνσταντινουπόλεως, καταδικάζει τον εορτασμό των Καλενδών, των Βρουμαλιων, των Ανθεστηριων, καθώς και τις διονυσιακές πομπές και τις μεταμφιέσεις.

694 Ο βασιλιάς του Έσσεξ, Σέμπι, εγκαταλείπει τα εγκόσμια και ντύνεται μοναχός.

698 Οι μωαμεθανοί Άραβες καταλαμβάνουν την Καρχηδόνα.

700 - 715 Έχοντας εξασφαλίσει τις αναγκαίες βάσεις τους στη Φρισία, οι χριστιανοί αλλάζουν κατά τη.. δοκιμασμένη μέθοδό τους το "καλωσυνάτο" πρόσωπό τους με το επιθετικό

και κάνουν αγριότητες κατά των εθνικών που κατά κανόνα αρνούνται επιμόνως να βαπτισθούν.

704 Ο βασιλιάς της Μέρσια Έθελρεντ, εγκαταλείπει και αυτός τα εγκόσμια και ντύνεται μοναχός

709 - 710 Ανεπιτυχής προσπάθεια των Φράγκων να εκχριστιανίσουν με τη βία των όπλων τους Δανούς.

711 Ο Μαυριτανός στρατηγός Ταρίκ (Tarig ibn Ziyad) εισβάλλει με 12.000 μωαμεθανούς στην Ισπανία και συντρίβει τον, εξαπλάσιο σε αριθμό, χριστιανικό στρατό του τελευταίου Βισηγότθου βασιλέως Ροδερίχου (Roderic) που χάνει άδοξα τη ζωή του.

712 Οι μωαμεθανοί, εγκαθίστανται στην Ισπανια και με κέντρο την Ανδαλουσία αναπτύσσουν έναν εκπληκτικό πολιτισμό, βασισμένο πάνω στην γνώση που έχουν αντλήσει από μετάφραση αρχαίων ελληνικών και ρωμαϊκών βιβλίων, του οποίου η σύγκριση με τον αντίστοιχο των χριστιανών είναι συντριπτική: εκατοντάδες δημόσια λουτρά από τη μία και πλήρης απαγόρευση του πλυσιματος, ως συνήθεια των ελληνορωμαίων αρχαίων "ειδωλολατρών", από την άλλη. Εκπαίδευση για όλον τον λαό από τη μία και από την άλλη αναλφαβητισμός σε ποσοστό 99,5 τοίς εκατό του λαού. Εβδομήντα δημόσιες βιβλιοθήκες από τη μία (εκείνη της Κορδοβα μόνον, είχε 600.000 χειρόγραφα) και καμμία, τουλάχιστον έως τον 12ο αιώνα, από την άλλη. Δέκα επτά Πανεπιστήμια από τη μία και μόνο δύο, ελεγχόμενα ασφυκτικά από την Εκκλησία, από την άλλη.

716 Ο αρχαιόθρησκος Σάξωνας βασιλιάς της Φρισία Ρέντμποντ, αντιλαμβάνεται το σφάλμα του και αρχίζει εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα κατά των Φράγκων και των χριστιανών, και ξανακτίζει τα εθνικά Ιερά πάνω από τις εκκλησίες.

717 Οι μωαμεθανοί Άραβες πολιορκούν την Πέργαμο. Οι πολιορκούμενοι χριστιανοί, πανικόβλητοι και δεισιδαίμονες, ξεκοιλιάζουν, μετά από.. "θείο όραμα" ενός καλογέρου, μία έγκυο γυναίκα, βράζουν το έμβρυο και βρέχουν τα χέρια τους με το.. "μαγικό" νερό για να γίνουν υποτίθεται . άτρωτοι (..). Οι Άραβες τους κατανικούν ωστοσο υπερβολικά εύκολα και κυριεύουν την πόλη.

719 Ο βενεδικτίνος διάδοχος του προσηλυτιστού Βίλφριντ, "Άγιος" Βονιφάτιος (Boniface), εξουσιοδοτημένος από τον ίδιο τον Πάπα Γρηγόριο τον Β, καταφθάνει εσπευσμένως στην Φρισία, και με τη βοήθεια των κατακτητών χριστιανών καταστρέφει Ιερά των εθνικών και απαγορεύει κάθε μετάδοση "ειδωλολατρικής γνώσεως"

720 - 722 Οι προσηλυτιστές του Βονιφατίου μπαίνουν επικεφαλής του στρατού του Φράγκου Καρόλου Μαρκέλλου στην προσπάθεια υποδουλώσεως και εκχριστιανισμού των Φρισιανών. Κατασφάζεται από τους χριστιανούς ο μισός πληθυσμός των Κάτω Χωρών.

722 Δύο ήδη βαπτισθέντες Φρισιανοί πρίγκηπες, οι Ντέρδικ (Derdic) και Ντιέρολφ (Dierolf), επιστρέφουν στη λατρεία των προγόνων τους μαζί με τους ανθρώπους τους.

725 Ο "Άγιος" Βονιφάτιος κόβει στο Fritzlar Hesse την πανάρχαια βελανιδιά, το ιερό Δέντρο Ντόναρ (Donar) αφιερωμένο στον Θεό Θώρ, κηρύσσοντας τον υποτιθέμενο "θάνατο" των εθνικών Θεών και χρησιμοποιεί την ξυλεία του για ανέγερση εκκλησίας του Αγίου Πέτρου. Ωστόσο, στην Έσση και Θουριγκία ο εκχριστιανισμός ελαχιστα προχωρεί και οι "βαπτιζόμενοι" εξακολουθούν να τελούν τις ιεροπραξίες των προγόνων τους. Σε επιστολή του προς τον Πάπα Ζαχαρία, ο Βονιφάτιος καταγγελει ακόμη και πρεσβυτέρους του που "προσέφεραν θυσίες στους ειδωλολατρικούς Θεούς".

726 Αρχίζει στην Ανατολή η λεγόμενη "Εικονομαχία". Έως το 842 οι χριστιανοί αλληλοσφάζονται αγρίως για ν'ανακαλύψουν τελικά με πολύ τραγικό τρόπο την απέραντη ανοησία του ιουδαιογενούς Ανεικονισμού. Οι επικρατήσαντες "εικονολάτρες", χρησιμοποιούν τελικά για να δικαιολογήσουν την αντίληψή τους, τα ίδια ακριβώς επιχειρήματα των εθνικών (ότι δεν λατρεύεται δηλαδή η υλική απεικόνιση ή το σύμβολο, αλλά το μή ορατό Θείο) τους οποίους όμως οι ίδιοι είχαν μέ τόση αγριότητα κατασφάξει στο όνομα του Τζεσουά.

731 Ο "Άγιος" Βονιφάτιος με την βοήθεια των οπαδών του, ανατρέπει την "ανεκτική προς τους ειδωλολάτρες" Μεροβιγκιανή Δυναστεία και ενθρονίζει βασιλιά των Φράγκων τον φανατικό Πιππίνο. Νέοι άγριοι διωγμοί των υπόδουλων στους Φράγκους εθνών που επέμεναν στη λατρεία των εθνικών Θεών.

732 Αρχίζει μεγάλη εξέγερση των υπό φραγκική κατοχή Σαξώνων κατά των χριστιανών. Οι προσηλυτιστές αναφέρουν στον Πάπα Στέφανο την κατεδάφιση ή πυρπόληση περίπου 30 εκκλησιών από τους εξεγερμένους. Η εξένερση καταστέλλεται από τον στρατό των χριστιανών μέσα σε ποταμούς αίματος.

740 Για να κτυπήσει τον σαξωνικό Παγανισμό, ο Πάπας Γρηγόριος ο Γ απαγορεύει την κατανάλωση κρέατος αλόγου ως "σιχαμερή πράξη ειδωλολατρίας".

743 Η Σύνοδος της Ρώμης απαγορεύει με πολύ σκληρές ποινές όλες τις προσφορές προς τους εθνικούς Θεούς.

745 Η Χαρράν (Κάρρες) επιλέγεται ως πρωτεύουσα του χαλιφάτου Ουμαγιάντ. Αντίθετα από τους χριστιανούς, οι μωαμεθανοί δείχνουν εκπληκτική ανοχή προς τους εθνικούς της πόλεως, στους οποίους επιτρέπουν τη συνέχιση των δημοσίων ιεροπραξιών και ταυροθυσιών τους.

747 Με αφορμή την περίπτωση του επισκόπου του Mainz Γκέβιλιμπ (Gewilib), που προ δύο ετών κατέσφαζε προσωπικά τους Σάξωνες για να εκδικηθεί τον, σε μάχη, θάνατο του πατέρα του, ειδική Σύνοδος στη Βόρειο Φρανκία καλεί τους χριστιανούς ιερείς ν᾽ αποφεύγουν την οπλοφορία ή την πολυτελή ενδυμασία, συνήθειες που προκαλούν αρνητικά αποτελέσματα στην υπόθεση του προσηλυτισμού.

754 Στις 5 Ιουνίου, θανατώνεται στο Ντόκουμ (Dokkum) από Φρισιανούς εθνικούς που αρνούνταν να βαπτισθούν με τη βία, ο "Άγιος" Βονιφάτιος και οι 53 ένοπλοι βοηθοί του ("δομέστικοι"). Η, πάντα ακραία, χριστιανική μυθοπλασία τους παρουσιάζει ν᾽αρνούνται τάχα κάθε αντίσταση ή να αμύνεται ο Βονιφάτιος κατά των σπαθιών μόνο με μία . Βίβλο !

764 Διακόσιοι νεκροί σε σύντομο πόλεμο μεταξύ των.. μοναστηριών Clonmacnois και Durrow για οικονομικούς λόγους.

772 Αρχίζει η υποταγή και ο εκχριστιανισμός (επί ποινή θανάτου σε περίπτωση αρνήσεως) ολόκληρης της Σαξωνίας από τον "Άγιο" Καρλομάγνο. Οι προσηλυτιστές καταστρέφουν το Κοσμικό Δένδρο Ίρμινσουλ (Irminsul) στον εθνικό Ναό του Έρεσμπουργκ (Eresbourg) και κατακρεουργούν τους "ειδωλολάτρες" ιερείς.

775 Ο "Άγιος" Καρλομάγνος κατασφάζει μεχρι ενός τους εθνικούς Βεστφαλούς, Αγκριβαρίους και Οστφαλίους Σάξωνες, κρατώντας ζωντανά μόνο ελάχιστα από τα παιδιά τους, τα οποία χαρίζει ως δουλους στους χριστιανούς προσηλυτιστές.

779 Ο Καρλομάγνος απαγορεύει επί ποινή θανάτου τις κάθε είδους συντεχνίες ("gildoniae") με την υποψία ότι αυτές αποτελούν "άντρα ειδωλολατρών συνωμοτών"

780 Ο προσηλυτιστής Βίλλεχαντ (Willehad) από την Νορθούμβρια οργανώνει βίαιες μαζικες βαπτίσεις στη Σαξωνία.

781 - 782 Οι απερίγραπτες αγριότητες των χριστιανών προσηλυτιστών προκαλούν γενική εξέγερση όλων των Σαξώνων εναντίον τους. Καίγονται οι εκκλησίες, και εκδιώκονται όλοι οι προσηλυτιστές. Ο πολύς Βίλλεχαντ επιστρέφει πανικόβλητος στην Αγγλία Ο Φράγκος βασιλιάς Καρλομάγνος αναλαμβάνει την καταστολή της εξεγέρσεως των Σαξώνων εθνικών.

782 Στο Λίππε, ο Καρλομάγνος απαιτεί την δήλωση υποταγής σε αυτόν και στον Χριστιανισμό όλων των σαξωνικών και γειτονικών εθνών. Ανάμεσα σε εκείνους που υποτάσσονται είναι και ο Δανός βασιλιάς Σίγκριντ. Σε όλη την Σκανδιναβία εισβάλλουν χριστιανοί προσηλυτιστές και αρχίζει η λεγόμενη "Εποχή των Βίκινγκς" (782 - 1080), οι οποίοι είναι αρχαιόθρησκοι Σκανδιναβοί που υπό την πίεση των Φράγκων αρχίζουν επιδρομές στις βόρειες θάλασσες κάτω από την σημαία του Μαύρου Κορακιού του Θεού Βόνταν. Στο Βερντέν, ο Καρλομάγνος κατακρεουργεί 4.500 αιχμάλωτους Σάξωνες που αρνούνταν να βαπτισθούν.

783 Πρώτη προσπάθεια των Ρωμαίων της Ανατολής να εκχριστιανίσουν με τη βία τους Σλάβους της ηπειρωτικής Ελλάδος.

785 Όλα τα Ιερά του σαξωνικού Θεού της Δικαιοσύνης, της Λογικής, των Νόμων και της Ειρήνης Φόσιτ (Fosite), συμπεριλαμβανομένου κι εκείνου στην Ιερά Νήσο Χελίγκολαντ (Heligoland), καταστρέφονται από τους χριστιανούς εισβολείς και κόβεται και εκεί η "Κολώνα των Ουρανών", το Ιερό Δένδρο Irminsul. Ο εθνικός Βεστφαλός Σάξωνας δούκας Βίντουκιντ (Widukind), ποι πολέμησε επί πολλά χρόνια κατά των Φράγκων, υποχρεώνεται να βαπτισθεί χριστιανός. Ο Καρλομάγνος νομοθετεί την θανάτωση όλων όσων αρνούν-

ται να βαπτισθούν ή εμμένουν σε τελετές της εθνικής Θρησκείας: "Αναφορικά με τους άθλιους εκείνους που κάνουν λαμπαδηφορίες ή άλλες δεισιδαιμονίες, ορίζουμε ότι όλες οι ανεπιθύμητες στον Θεό πράξεις, όπου κι αν γίνουν αντιληπτές, πρέπει να αφανίζονται από το πρόσωπο της γής..".

786 Η αγγλικη Εκκλησία απαγορεύει τη χρήση των "ειδωλολατρικών" κεράτων για την πόση του ευχαριστηρίου οίνου.

787 Η Σύνοδος του Σέλκυθ (Celchyth) απαγορεύει στη Βρετανία, ως επιβίωση του σαξωνικού Παγανισμού, την κατανάλωση κρέατος αλόγου.

789 Οι Βίκινγκς αποβιβάζονται για πρώτη φορά στην Βρετανία, στις ακτές του Ντόρσετ (Dorset) Στις χριστιανικές χώρες της Δύσεως απαγορεύονται επί ποινή θανάτου η δενδρολατρία και κρηνολατρία.

793 Παρά την κτηνώδη καταπίεση, οι Σάξωνες εξεγείρονται για μία ακόμη φορά κατά των χριστιανών. Η εξέγερση πνίγεται στο αίμα και με διαταγή του Καρλομάγνου εξοριζεται το ένα τρίτο από τους επιζήσαντες Σάξωνες. Οι Βίκινγκς λεηλατούν στις 8 Ιουνίου το Lindisfarne.

794 Στον απόηχο της "Εικονομαχίας" των Ανατολικών, η Σύνοδος της Φραγκφούρτης υπό τον Καρλομάγνο, καταδικάζει κάθε εικονιστική λατρεία, καθώς και κάθε θυσία στους Θεούς των "ειδωλολατρών" αλλά και στους χριστιανούς "Αγίους" που τους είχαν υποκαταστήσει. Διατάσσεται η κοπή και η καύση όλων ανεξαιρέτως των ιερών δένδρων.

795 Οι Βίκιννκς κατανικούν παντού τους χριστιανούς Φράγκους και λεηλατούν τις πόλεις Skye, Iona και Rathlin.

799 Ο. Βίκινγκς λεηλατούν το βαθύπλουτο μοναστήρι του "Αγίου" Φιλιμπέρτου στο Noirmoutier.

800 Ο Πάπας στέφει τον Καρλομάγνο "Αυτοκράτορα και Αύγουστο" (Imperator et Augustus) της Μεγάλης Χριστιανικής Αυτοκρατορίας. Ο δεύτερος γονατίζει μπροστά του και δηλώνει πως στο εξής ο στρατός του θα είναι ο στρατός της Αγίας Έδρας.

801 Στη Βρετανία, η Εκκλησία απαγορεύει στους χριστιανούς να τραγουδούν ή και να ακούν ακόμη τα επικά άσματα των "ειδωλολατρών" Οι Βίκινγκς λεηλατούν τα χριστιανικα τμήματα της Σαξωνίας.

802 Καταστροφή της Iona με φωτιά μετά από επιδρομή των Βίκινγκς.

804 Ολοκληρώνεται, μετά από απερίγραπτες κατασφαγές και θηριώδεις θανατώσεις, η υποταγή και ο εκχριστιανισμός της Σαξωνίας από τον Καρλομάγνο Οι Έλληνες εθνικοί της Λακωνικής αντιστέκονται με επιτυχία στην απόπειρα του Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Ταρασίου να τους εκχριστιανίσει.

805 Ο Καρλομάγνος ανανεώνει την απαγόρευση επί ποινή θανάτου των κάθε είδους συντεχνιών ("gildoniae") με την υποψία ότι αυτές αποτελούν "άντρα ειδωλολατρών συνωμοτών".

808 Μεγάλες στρατιωτικές επιτυχίες των εθνικών Δανών κατά των χριστιανών, υπό τον ανδρείο βασιλιά Γκόντφρεντ (Godfred). Στα χωριά που απελευθερώνονται καίγονται οι εκκλησίες και γίνονται μαζικές τελετές "αποβαπτισμού".

810 Οι εθνικοί Δανοί καταλαμβάνουν ολόκληρη σχεδόν την Φρισία, αλλά ο δυναμικός ηγέτης τους Γκόντφρεντ δολοφονείται. Ο διάδοχός του Χέμμινγκ (Hemming), ανίκανος να συνεχίσει τον άγριο πόλεμο, υπογράφει ειρήνη με τους Φράγκους χριστιανούς.

812 - 813 Με προτροπή του Πατριάρχου Νικηφόρου, ο αυτοκράτωρ της Ανατολικής Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας Μιχαήλ ο Α, αρχίζει μέγα διωγμό κατά της "αιρέσεως" των "Παυλικιανών" και νομοθετεί την θανάτωσή τους.

821 Επτά χρόνια μετά τον θάνατο του Καρλομάγνου, η Εκκλησία φροντίζει γιά μία ακόμη ανανέωση της απαγορεύσεως επί ποινη θανάτου των κάθε είδους συντεχνιών ("gildoniae") με την υποψία ότι αυτές αποτελούν "άντρα ειδωλολατρών συνωμοτών".

823 Ο Αρχιεπίσκοπος του Rheims Έμπο (Ebo), επιχειρεί κατά διαταγή του Πάπα Πασχάλη, τον εχριστιανισμό των Δανών, υποδαυλίζοντας τον εμφύλιο πόλεμο ανάμεσα στους υιούς του βασιλιά Γκοντφρεντ και στον σφετεριστή Χάραλντ που ζητά την βοήθεια των Φράγκων χριστιανών.

826 Ο σφετεριστής του θρόνου των Δανών Χάραλντ ή Χαράλδος ο 6ος (Harold, 814-842) εκβιάζεται από τους Φράγκους και βαπτίζεται στο Ίνγκελχάϊμ (Ingelneim) μαζί με τη σύζυγό του, τον υιό του Γοδεφρείδο και την ακολουθία του. Επιστρέφοντας στη Δανία, κατά διαταγή του Φράγκου αυτοκράτορα Λουδοβίκου, φέρνει μαζί του τον ιεραπόστολο Άνσγκαρ (Ansgar) με σκοπό τον προσηλυτισμό των υπηκόων του. Οι λιγοστοί χριστιανοί Δανοί αρχίζουν αγριότητες κατά των ομοφύλων τους. Οι εθνικοί αρχίζουν αλλεπάλληλες εξεγέρσεις για την ανατροπή του Χάραλντ και την εκδίωξη των χριστιανών.

827 Ο χριστιανός Χάραλντ και οι προσηλυτιστές του εκδιώκονται τελικά από την Δανία.

829 Η Σύνοδος των Παρισίων, στ`όνομα της Βίβλου ("Λευϊτικόν" 20, 6 και "Έξοδος" 22,18), νομοθετεί την θανατική ποινή για όσους κατηγορούνται για "μαντικές" ή "μαγικές" πρακτικές".

830 Οι εθνικοί της Χαρράν (Κάρρες) ανανεώνουν, μετά από συνομιλίες με τον Άραβα διοικητή της πόλεως, την πλήρη θρησκευτική ελευθερία τους.

831 - 835 Κατά διαταγή του προ δεκαετίας βαπτισθέντος ηγεμόνος της Μοραβίας Mojmir, όλοι οι Μοραβοί υποχρεώνονται σε άμεσο εκχριστιανισμό. Όσοι αντιστέκονται στα μαζικά βαπτίσματα των προσηλυτιστών, θανατώνονται επι τόπου, οικογενειακώς.

834 - 836 Επιδρομές των Βίκινγκς κατά χριστιανικών οχυρών στη Δυτική Σαξωνία, την Αγγλία και την Ιρλανδία.

837 Μεγάλες στρατιές Βίκινγκς καταλαμβάνουν την ιρλανδική ενδοχώρα.

839 Οι Βίκινγκς επιτίθενται κατά των Πικτών Σκώτων

840 - 841 Οι Βίκινγκς παραμένουν στην Ιρλανδία, έχοντας καταλάβει το Δουβλίνο. Εμφύλιος πόλεμος ανάμεσα στους Φράγκους για τη διαδοχή του Λουδοβίκου του Ευσεβούς.

842 Συμμαχία Βίκινγκς και Ιρλανδών εθνικών

843 Οι Βίκινγκς λεηλατούν την Νάντη.

844 Λεηλατούνται από τους Βίκινγκς η Τουλούζη, η Γαλικία και η Ανδαλουσία. Στην Ιρλανδία, εντόπιοι και Βίκινγκς λεηλατούν μαζί τα πλούσια χριστιανικά μοναστήρια της ενδοχώρας.

845 Βοημοί φύλαρχοι που ζητούν προστασία από τις επιδρομές των Ούγγρων, βαπτίζονται στην αυλή του Γερμανού βασιλέως Λουδοβίκου. Πολιορκείται από τους Βίκινγκς το Παρίσι και λεηλατείται το Αμβούργο. Οι προσηλυτιστές της Μπίρκα (Birka) φεύγουν πανικόβλητοι μετά από μεγάλη εξέγερση των "ειδωλολατρών".

845 - 848 Οι χριστιανοί Ιρλανδοί ηγεμόνες έχουν πολλές στρατιωτικές επιτυχίες κατά των Βίκινγκς και των εθνικών ομοφύλων τους.

848 Οι Βίκινγκς καταλαμβάνουν μετά από πολύμηνη πολιορκία το Μπορντώ (Bordeaux).

849 Πολλές μικρές γαλλικές πόλεις πέφτουν στα χέρια των Βίκινγκς. Νέα μεγάλη στρατιά αποβιβάζεται στην Ιρλανδία

850 Ο βασιλιάς των Δανών Χόρικ ο Α (Horik) επιτρέπει στον προσηλυτιστή Άνσγκαρ να κτίσει μεγάλο αριθμό εκκλησιών στα εδαφη που ο ίδιος εξουσιάζει.

850 - 900 Από τον Αρμένιο προσηλυτιστή Νίκωνα τον "Μετανοείτε" και τους ένοπλους μοναχούς του, εκχριστιανίζονται με τη βία οι τελευταίοι Έλληνες εθνικοί της Λακωνίας και κατασφάζονται οι δούκες και οι ιερείς τους.

851 Για πρώτη φορά μεγάλα πληθη Βίκινγκς ξεχειμωνιάζουν με άνεση στα Βρετανικά νησιά, έχοντας ήδη καταλάβει το Λονδίνο και το Καντένμπουρυ. Τριακόσια πλοία τους "δένουν" στις εκβολές του ποταμού Τάμεσι.

852 Η Σύνοδος της Νάντης (Nantes) επαναλαμβάνει την απαγόρευση των κάθε είδους συντεχνιών ("gildoniae"). Οι Δανοί επιτίθενται στην Ουαλλία. Υπό την προστασία του βασιλέως Χόρικ, ο Άνσγκαρ επιστρέφει στην Μπίρκα και επανιδρύει τις ιεραποστολές.

854 Οι εθνικοί Βίκινγκς, επιστρέψαντες στην πατρίδα τους μετά από πολυετείς εκστρατείες, συγκροτουν στρατό κατά του χριστιανού πλέον βασιλέως Χόρικ και τον κατανικούν σε μία αιματηρή μαχη, όπου ο τελευταίος χάνει τη ζωή του.

856 - 862 Οι Βικινγκς επιτίθενται κατά των φραγκικών εδα-

φών και λεηλατούν μοναστήρια και επισκοπές. Εκατοντάδες "ντρακάρ" εισέρχονται στη Μεσόγειο και λεηλατούν τις ακτές της Βορείου Αφρικής.

860 Ο Βίκινγκ Ράγκναρ Λόντμπροκ (Ragnar Lodbrok) καταλαμβάνει όλα τα ανατολικά παράλια της Αγγλίας και παλινορθώνει τους εθνικούς Θεούς των Σαξώνων.

861 Ο 9ος Κανών της Συνόδου της Κωνσταντινουπόλεως παρακαλεί τους φανατικούς μοναχούς να πάψουν να.. κακοποιούν ή να λυντσάρουν στους δρόμους εκείνους που θεωρούν "αμαρτωλούς".

862 Ο Ragnar Lodbrok σκοτώνεται από τους χριστιανους στη Νορθούμβρια. Ο Βούλγαρος βασιλιάς Βόρις ο Α απευθύνεται για συμμαχία στους Γερμανούς ως μία πολιτικοστρατιωτική κίνηση κατά της Κωνσταντινουπόλεως και δέχεται στη χώρα του Γερμανους προσηλυτιστές.

863 Απειλούμενος στρατιωτικά από τους Ρωμαίους της Κωνσταντινουπόλεως, ο πονηρός Βόρις σπάζει τη συμμαχια του με τους Γερμανούς και δέχεται στη Βουλγαρία Κωνσταντινουπολίτες προσηλυτιστές.

864 Ο Βόρις (πρώτος "Άγιος" της Βουλγαρικής Εκκλησιας) βαπτίζεται χριστιανός με ανάδοχό του τον αυτοκράτορα Μιχαήλ και διατάσσει τον άμεσο και μαζικό εκχριστιανισμό όλων των υπηκόων του.

865 Μεγάλη στρατιά Δανών Βίκινγκς αποβιβάζεται στην Αγγλία και λεηλατεί τα χωριά των χριστιανών. Στη Βουλγαρία, οι προσηλυτιστές του Βόριδος κάνουν απερίγραπτες φρικαλεότητες κατά των εθνικών. Μεγάλη εξέγερση εναντιον του Βόριδος, που απειλεί όχι απλώς τον θρόνο του αλλά και αυτή την ίδια τη ζωή του, καταστέλλεται μέσα σε οργιο σφαγών και βασανιστηρίων.

866 Οι φρικαλεότητες των χριστιανών Βουλγάρων κατά των "ειδωλολατρών" "τρομάζουν" ακόμη και αυτόν τον Πάπα Νικόλαο Α, ο οποίος, περισσότερο όμως ως αντίδραση στον Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως και με δεδομένο το ότι ήδη ο Βόρις απευθύνεται ξανά για συμμαχία σε αυτόν και τον Γερμανό βασιλιά Λουδοβίκο, απευθύνει έκκληση στον Βουλγαρο βασιλιά να περιορίσει τα βασανιστήρια και τις φρικτές θανατώσεις, τις οποίες χαρακτηρίζει "απαράδεκτες τόσο για τους θείους όσο και για τους ανθρωπίνους νόμους".

867 - 868 Οι Φράγκοι εξαπολύουν διωγμό κατά των "οπαδών της Ντιάνα, των μάγων και εκείνων που απειλούν με επιστροφή στη λατρεία των ειδώλων". Χιλιάδες Σάξωνες βρίσκουν μαρτυρικό θάνατο στα χέρια των τυράννων. Στην Αγγλία, οι εθνικοί Βίκινγκς καταλαμβάνουν το Υόρκ.

870 Ο Σαξωνες αρχαιόθρησκοι εξεγείρονται με επιτυχία κατά της τυραννίας των χριστιανών και των Φράγκων. Για λίγα χρονια το έθνος τους επιστρέφει στην εθνική Θρησκεία

872 Οι ανατολικοί χριστιανοί Ρωμαίοι της Κωνσταντινουπόλεως κατανικούν τους δυϊστές "Παυλικιανούς". Το κεφάλι του αρχηγού των "Παυλικιανών" Χρυσόχειρος στέλνεται ως τρόπαιο στον Αυτοκράτορα.

875 Η χριστιανική εσχατολογία προβλεπει, ανεπιτυχώς φυσικά, ότι το συγκεκριμένο έτος θα γίνει η. συντέλεια του Κόσμου.

876 Ο Δανός Βίκινγκ πρίγκηπας Halfdene ιδρυει στην Αγγλια το βασίλειο του Υόρκ. Απο εκεί αρχίζει επιθέσεις κατά των γειτονικών χριστιανικών βασιλείων.

877 Οι Δανοί Βίκινγκς, υπό τον πρίγκηπα Γκούθρουμ (Guthrum), καταλαμβάνουν την Μέρσια και το Ουέσσεξ και λεηλατούν τα εκεί βαθύπλουτα μοναστήρια.

878 Ο χριστιανός βασιλιάς της Αγγλίας Αλφρέδος ο λεγόμενος "Μέγας", κατανικά στη μάχη του Ουέντμορ (Wedmore) τον Δανό πρίγκηπα Γκούθρουμ και τον υποχρεώνει να βαπτισθεί μαζί με 30 από τους καλύτερους πολεμιστές του. Στην Ανατολή, οι χριστιανοί Ρωμαίοι καταστρέφουν την έδρα των "Παυλικιανών" αιρετικών Τεφρική. Χιλιάδες "Παυλικιανοί", άνδρες και γυναικόπαιδα, κατασφάζονται από τους νικητές.

879 Αλληλοαφορισμός Πάπα και Πατριάρχου Κων/πόλεως. Στην Αγγλία γίνεται συστηματικός εκχριστιανισμός των εθνικών Δανών της περιοχής του Υόρκ. Όσοι εμμένουν στην αρχαία θρησκεία γδέρνονται ζωντανοί και το δέρμα τους καρφώνεται πάνω στις θύρες των εκκλησιών για παραδειγματισμό (πρόκειται για το περιβόητο "daneskin").

890 Ο φανατικός χριστιανός βασιλιάς της Αγγλίας Αλφρέδος, εκδίδει νόμο κατά των εθνικών υπηκόων του: "Όσοι θυσιάζουν στους θεούς αντί στον Ένα και Μοναδικό Θεό να καταδικάζονται εις θάνατον".

890 - 892 Ο διάδοχος του Βόριδος Βλαδίμηρος (Vladimir), παρακινεί τους Βουλγάρους να επιστρέψουν στην εθνική τους Θρησκεία και οι επιζήσαντες των σφαγών του 866 ευγενείς ("βογιάροι") στηρίζουν την προσπάθειά του νέου βασιλέως.

893 Ο πατέρας του Βλαδιμήρου Βόρις, αν και είχε ήδη αρχίσει να "αγιάζει" σε μοναστήρι, επιστρέφει στα εγκόσμια και οργανώνει την ανατροπή, την τύφλωση και θανάτωση του ίδιου του του υιού. Στη συνέχεια ενθρονίζει βασιλια τον θεόδουλο και μεγαλωμένο στην Κωνσταντινούπολη υιό του Συμεών. Το όνομα του Βλαδιμήρου διαγράφεται ακόμη και από τον κατάλογο των βασιλέων της Βουλγαρίας !

893 - 894 Κατασφαγή των τελευταίων Βουλγάρων εθνικών

από τον νέο βασιλιά Συμεών.

895 Και άλλοι Βοημοί φύλαρχοι που ζητούν από τους Γερμανούς προστασία από τις επιδρομές των Ούγγρων, βαπτίζονται στο Ρέγκενσμπουργκ.

900 Εθνικοί Βίκινγκς συμπολεμούν με τον διεκδικητή του αγγλικού θρόνου Έθελουολντ (Ethelwold) κατά του βασιλέως Εδουάρδου (Edward).

906 Σε επισκοπικές οδηγίες της Βορείου Ιταλίας, εκφράζεται ανησυχία για την, παρά τους διωγμούς, επιβίωση της "ειδωλολατρίας" Το ίδιο έτος εκδίδεται η Εκκλησιαστική Οδηγία "Canon Episcopi" στην οποία η πιστη σε δυνάμεις εκτός εκείνων του "Ενός και Μοναδικού Θεού" χαρακτηρίζεται "επικίνδυνη αίρεση" καθώς κα. η πίστη περί υπάρξεως "μαγείας".

912 Ο βασιλιάς της Γαλλίας Κάρολος ο Ευήθης, επιτρέπει τη μόνιμη εγκατάσταση στα σύνορα του κράτους του των εθνικών ακόμα Νορμανδών (Βίκινγκς), με συμφωνία ν'αναγνωρίσει ο ηγεμόνας τους Ρόλο ή Ρολφ (Rollo, Rolf) την κυριαρχία του Καρόλου και να βαπτισθούν όλοι χριστιανοί. Δημιουργείται έτσι ο πυρήνας του δουκάτου της Νορμανδίας

913 - 914 Οι χριστιανοί Νορμανδοί εξοντώνουν όσους ομοφύλους τους επιμένουν στην αρχαία λατρεία

921 Βαπτίζονται από Γερμανούς ιεραπόστολους οι πρώτοι Βοημοί χριστιανοί

924 Παρά τις παρακλήσεις της μητέρας του, ο προσηλυτισμένος στη νέα Θρησκεία και υπό τον πλήρη έλεγχο των ιεραπόστολων συμβούλων του νεαρός Βενκέσλαος ή Βάκλαφ (Wenceslaus), αμέσως μετά την πρόωρη στέψη του εξαιτίας του θανάτου του πατέρα του, διατάσσει τον άμεσο

εκχριστιανισμό των υπήκοών του Βοημών. Αργότερα η Εκκλησία θα τον ανακηρύξει "Άγιο" προστάτη της Τσεχοσλοβακίας και της Βοημίας.

930 Ο βασιλιάς της Δανίας Γκορμ (Gorm), ο επονομαζόμενος "Γηραιός", αν και εθνικός στο θρήσκευμα και μέγας πολέμιος των Γερμανών, κάνει το λάθος να επιτρέψει την είσοδο Γερμανών προσηλυτιστών στη χώρα του, που έρχονταν να συνεχίσουν την αποτυχημένη προηγούμενη προσπάθεια τού Άσγκαρ. Με τον προσηλυτισμό του υιού του (και μετέπειτα βασιλιά) Harold Bluetooth, αρχίζει η άλωση και του εκεί εθνισμού.

933 Υπό την αρχηγία του πρίγκηπα Τούργκαϊς (Turgeis) εθνικοί Βίκινγκς καταλαμβάνουν το Δουβλίνο Η σύζυγος του Ότα (Ota), λατρεύει την Θεά Φρέγια μέσα στην εκκλησία του Clonmacnoise.

935 Ο Βενκέσλαος, που κάτω από τον έλεγχο των προσηλυτιστών του είχε δηλώσει υποταγή στους Γερμανούς, δολοφονείται από τον αδελφό του Βολέσλαο τον Α (Boleslaw) με την υποστήριξη των εθνικών ευγενών και της μητέρας τους Δαχομίρας. Ακολουθεί πολυετής εμφύλια σφαγή μεταξύ εθνικών και χριστιανών Βοημών για πάνω από μισόν αιώνα.

941 Η χριστιανική εσχατολογία προβλέπει, ανεπιτυχώς φυσικά, ότι το συγκεκριμένο έτος θα γίνει η.. συντέλεια του Κόσμου.

942 Πρώτες απόπειρες εκχριστιανισμού της Ουγγαρίας από τους ανατολικούς χριστιανούς, με βάπτιση καποιων ηγετών τους στην Κωνσταντινούπολη.

943 Ο Βίκινγκ βασιλιάς του Υόρκ Όλαφ (Olaf), βαπτίζεται χριστιανός στην αυλή του βασιλέως του Ουέσσεξ Έντμουντ (Edmund).

944 Ο Όλαφ εκδιώκεται από το Υόρκ και καταφεύγει στο Δουβλίνο της Ιρλανδίας, όπου είχαν βασιλεύσει ο παππούς και ο πατέρας του. Εκεί στέφεται βασιλιάς ως Olaf Cuaran.

950 Μεγάλο τμήμα των προ 40 ετών εκχριστιανισθέντων Νορμανδων αποστατεί, σφάζει το χριστιανικό ιερατείο και επαναφέρει τη λατρεία του Θεού Θώρ. Στην Ανατολή οι μωαμεθανοί κλείνουν το τελευταίο ελληνικό εθνικό Ιερό στην Χαρράν (ελληνιστί Κάρρες). Χριστιανοί Δανοί πρίγκηπες αποβιβάζονται στη Νορβηγία, κατασφάζουν τους εθνικούς, λεηλατούν και γκρεμίζουν τα Ιερα. Η κτηνωδία τους είναι τέτοια ποι οι ίδιοι οι μη χριατιανοί Δανοί πρίγκηπες και ευγενείς εξεγείρονται εναντίον τους και τους εκτελούν, επιτρέποντας παράλληλα στους Νορβηγούς την παλινόρθωση των εθνικών Θεών τους.

950 - 960 Οι χριστιανοί πλέον Σάξωνες, καταλαμβάνουν τη Σιλεσία και επιβάλλουν τον Χριστιανισμό στους Ουεντούς.

954 Ο τελευταίος Βίκινγκ βασιλιάς του Υόρκ Ερρίκος Μπλούνταξ (Eric Bloodaxe) σκοτώνεται από τους βασιλείς του Ουέσσεξ.

955 Οι Γερμανοί νικούν τους Ούγγρους και απαγχονίζουν όσους από τους αιχμαλώτους είχαν βαπτισθεί χριστιανοί στην Κωνσταντινούπολη και μετά επέστρεψαν στην εθνική λατρεία.

955 - 957 Η Ρωσίδα δούκισα Όλγα επισκέπτεται την Κωνσταντινούπολη όπου βαπτίζεται χριστιανή και παίρνει το όνομα Ελένη. Οι χριστιανοί προσηλυτιστές φθάνουν μαζικά στη Ρωσία.

960 Ο Δανός βασιλιάς Αράλδος Μπλούτουθ (Harold Bluetooth, 935-986) προσηλυτίζεται από τον Γερμανό ιεραπόστολο Πόππο (Poppo) και βαπτιζεται, ανακηρύσσοντας τον Χριστιανισμό μόνη επίσημη θρησκεία της Δανίας και πα-

ράλληλα εισβάλλει στη Νορβηγία για να την εκχριστιανίσει Κατατρομαγμένος από τις εικόνες περί Κολάσεως με τις οποίες τον βομβάρδιζε καθημερινά ο προσηλυτιστής του, ξεθάβει γεμάτος απόγνωση τα λείψανα του πατέρα και της μητέρας του και τα ξαναθάβει με χριστιανική τελετή. Την ίδια χρονιά, ο Μιεκίσλαος (Miecyslav) στέφεται πρώτος χριστιανός βασιλιάς του έθνους των Πολωνών

962 Ο Πάπας στέφει μονάρχη της "Αγίας Αυτοκρατορίας" τον Γερμανό βασιλιά Όθωνα τον Α. Στη Ρωσία στέφεται βασιλιάς ο αρχαιόθρησκος Σβιατοσλάβος (Svyatoslav), και επί δέκα χρόνια ο ρωσικος εθνισμός παλινορθώνεται σε βάρος του Χριστιανισμού.

963 Ο βασιλιάς Χάκον (Haekon) ο επονομαζόμενος "Καλός", παρασυρμένος από τους χριστιανούς προσηλυτιστές, προσπαθεί να εκχριστιανίσει τους Νορβηγούς Η έντονη αντίδραση των πριγκήπων του, με απειλή καθαιρέσεώς του, τον υποχρεώνει να εγκαταλείψει όχι μόνο το σχέδιό του, αλλά και αυτόν τον ίδιο τον Χριστιανισμό για όλη την υπόλοιπη ζωή του.

966 Ο βασιλιάς Μιεκίσλαος ή Μιέσκο (Miecyslav), αναγνωρίζει την γερμανική επικυριαρχία και επιχειρεί να επιβάλλει με τη βία τη χριστιανική θρησκεία στους Πολωνούς. Παρά την κατασφαγή όμως δεκάδων χιλιάδων "ειδωλολατρών", ο Χριστιανισμός γίνεται για την ώρα ελάχιστα αποδεκτός στην χώρα αυτή.

968 Εθνικοί Βίκινγκς καταλαμβάνουν την πόλη Santiago de Compostela της βορειοδυτικής Ισπανίας. Ο Σάξωνας χρονογράφος και ιεραπόστολος στη Δανία Widukind of Corvey, διαμαρτύρεται για το ότι οι λιγοστοί ήδη εκχριστιανισμένοι Δανοί εξακολουθούν οχι μόνο να λατρεύουν αγάλματα, αλλά και να προσεύχονται ανοικτά στον Θεό Θώρ

968 - 970 Ο βασιλιάς των Βοημών Βολέσλαος Β, επιβάλλει με τη βία τον Χριστιανισμό σε όλους τους υπηκόους του.

970 - 975 Ο βασιλιάς της Αγγλίας Έντγκαρ (Edgar), εκδίδει σκληρούς νόμους κατά των εθνικών και απαγορεύει κάθε είδους δενδρολατρία, κρηνολατρία, παιγνίδια, άσματα και μαντικές πρακτικές: "Διατάσσουμε την επίμονη διάδοση του Χριστιανισμού από τους ιερείς και την εξαφάνιση κάθε είδους ειδωλολατρίας"

978 Με τον θάνατο του εθνικού βασιλιά Domnal Hua Neill, αρχίζει η συστηματική εξολόθρευση των τελευταίων Ιρλανδών εθνικών. Τα κεφάλια των εθνικών ιερέων εκτίθενται για παραδειγματισμό έξω από τις χριστιανικές εκκλησίες.

980 Ο Ούγγρος ηγεμόνας Γκέζα (Geza), προσθέτει καλοπροαίρετα στο εθνικό του πάνθεον "τον Θεό των χριστιανών". Όπως διασώζει ο χρονογράφος Thietmar von Merseburg, στις διαμαρτυρίες των χριστιανών προσηλυτιστών που απαιτούσαν το τέλος όλων των άλλων λατρειών, ο Γκέζα απαντά ότι "είναι αρκετά πλούσιος για να μπορεί ν'αντεπεξέλθει οικονομικά στη λατρεία πολλων Θεών".

983 Μεγάλη εξέγερση των σλαβονικών και πρωσσικών εθνών στο Βραδεμβούργο και το Χάβελμπουργκ κατά των χριστιανών Γερμανών κατακτητων και του.. "τευτονικού Θεού" ("teutonicus deus"). Οι Γερμανοί εκδιώκονται και γκρεμίζονται τα οχυρά και οι εκκλησίες τους.

984 Οι Ουεντοί εθνικοί φθάνουν μέχρι το Αμβούργο το οποίο λεηλατούν. Ο αρχιεπίσκοπος Μαγδεμβούργου συγκεντρώνει στρατό εναντίον τους για να σώσει την υπόλοιπη Γερμανία.

985 Ο Σβάϊν Χάραλντσον (Svein Haraldsson), υιός του Αράλδου Μπλούτουθ, εκθρονίζει τον πατέρα του και παλινορ-

θώνει τους εθνικούς Θεούς.

988 Κάτω από τις απειλές των χριστιανών γειτόνων του, ο Σβαϊν βαπτίζεται τελικά χριστιανός. Ο Βλαδίμηρος ο λεγόμενος Μέγας (Vladimir), ηγεμόνας του Κιέβου, παντρεύεται την αδελφή του αυτοκράτορος Κωνσταντινουπόλεως Άννα και διατάσσει τον άμεσο εκχριστιανισμό των Ρώσων. Πλήθη υπηκόων του οδηγούνται από το στρατό και τους προσηλυτιστές στον Δνείπερο ποταμό και βαπτίζονται μπροστά στα πτώματα των σφαγμένων ιερέων και τα βεβηλωμένα θρησκευτικά σύμβολα της προηγούμενης θρησκείας που στη συνέχεια πετιώνται στον ποταμό. Στον κάθε βαπτισμένο Ρώσο οι προσηλυτιστές δίνουν από έναν σταυρό και τον προειδοποιούν ότι οφείλει να τον φοράει συνεχώς μέχρι τον θάνατό του, αν θέλει να γλυτώσει τα αιώνια μαρτύρια της χριστιανικής Κολάσεως.

993 Ο μετέπειτα Νορβηγός βασιλιάς Όλαφ (Olaf Tryggvason) βαπτίζεται χριστιανός στην Αγγλία. Εξέγερση των Τσέχων εθνικών κατά των χριστιανών.

994 Ο χριστιανός βασιλιάς της Ιρλανδίας Mael Seachlainn καταλαμβάνει το Δουβλίνο, εκδιώκει τους Βίκινγκς και ληστεύει και καταστρέφει τον Ναό του Μαύρου Θώρ ("Το Χρυσό Κάστρο").

995 Ο Νορβηγός βασιλιάς Όλαφ (Olaf Tryggvason) επιχειρεί τον βίαιο εκχριστιανισμό του έθνους του, αλλά και των Ισλανδών, από τους οποίους κρατεί ομήρους που απειλεί να θανατώσει αν δεν γίνουν όλοι οι Ισλανδοί χριστιανοί. Προσηλυτίζεται από την Πολωνή και χριστιανή σύζυγό του, θυγατέρα του βασιλέως Μιέσκο (Miecyslav), και βαπτίζεται ο Σουηδός βασιλιάς Ούλοφ Σκούτκονουγκ (Olof Skoetkonung).

997 Αρχίζει η άνωθεν και συστηματική επιβολή του Χρι-

στιανισμού στους Ούγγρους, με την στέψη του βασιλέως Στεφάνου του "Αγίου", φανατικού οργάνου του Πάπα από τον οποίο χρίσθηκε.. "Αποστολικός Βασιλεύς" (!). Την ίδια χρονιά ωστόσο, ο επίσκοπος Πράγας Ανταλμπέρτος (Adalbert ή σλαβιστί Voitech, που αργότερα αγιοποιήθηκε και αυτός) και οι ένοπλοι Πολωνοί προσηλυτιστές του, χάνουν τη ζωή τους στις 23 Απριλίου, προσπαθώντας ανεπιτυχώς να επιβάλλουν τη θρησκεία τους στους Πρώσσους.

998 Ο βασιλιάς Όλαφ (Olaf Tryggvason) συνεχίζει με νέα ένταση την κατασφαγή των Νορβηγών εθνικών. Γκρεμίζει και πυρπολεί Ιερά, λεηλατεί, βασανίζει μέχρι θανάτου ή γδέρνει ζωντανούς όσους δεν βαπτίζονται και παίρνει ομήρους από τα εκχριστιανισμένα χωριά για να εξασφαλίσει ότι δεν θα επιστρέψουν στον Παγανισμό. Από τους αμέτρητους μάρτυρες του σκανδιναβικού εθνισμού έχουν διασωθεί τα ονόματα του ιερέως Θώρλαϊφ (Thorleif) του Σοφού (που τον εκτύφλωσε ο Όλαφ), του Eyvid Kelde (που τον έπνιξαν στη θάλασσα μαζί με τους συντρόφους του), του Eyvid Kinnviti (που τον έψησαν ζωντανό πάνω σε κάρβουνα) και του Raud του Δυνατού (που τον βασάνισαν μέχρι θανάτου με πυρωμένα σίδερα). Επίσης, ο ήρωας των εθνικών Iron Skegge, κατασφάζεται στο Μάρι (Mari), προσπαθώντας μάταια με τους λιγοστούς του συντρόφους να υπερασπισθεί τον εκεί Ναό των εθνικών Θεών.

1000 Χριστιανοί ιεραπόστολοι αποβιβάζονται μαζικά σε Ισλανδία και Γροιλανδια και ζητούν να γίνουν δεκτοί σε αντάλλαγμα της μη θανατώσεως των ομήρων που κρατεί ο βασιλιάς Όλαφ (Olaf Tryggvason). Μπροστά στον ωμό εκβιασμό και εχοντας κακή ανάμνηση από τις προγενέστερες ένοπλες απόπειρες εκχριστιανισμού τους, οι Ισλανδοί συγκαλούν τις αμεσοδημοκρατικές Συνελεύσεις τους. Ο εξαγορασμένος από τους χριστιανούς ρήτορας Thorgeirr Thorkelsson, πείθει τους ομοεθνείς του να δεχθούν "δοκιμαστικά" τις ιεραποστολές. Ο Νορβηγός βασιλιάς Όλαφ πνίγεται στη θά-

λασσα προσπαθώντας να σωθεί στη διάρκεια στρατιωτικής πανωλεθρίας του από αρχαιόθρησκους Σκανδιναβούς. Το ίδιο έτος, η χριστιανική εσχατολογία προβλέπει για μία ακόμη φορά, ανεπιτυχώς φυσικά, ότι το συγκεκριμένο έτος θα γίνει η.. συντέλεια του Κόσμου

1001 Χριστιανοί προσηλυτιστές από τη Νορβηγία, φθάνουν στη Γροιλανδία. Ο βασιλιάς Ερρίκος ο Κόκκινος (Eric the Red) θέλει να τους εκδιώξει, αλλά πείθεται για το αντίθετο από τη χριστιανή σύζυγό του Θιοντχίλδη (Thjodhild).

1002 Ο βασιλιάς Ερρίκος ο Κόκκινος, εκβιάζεται από τη σύζυγό του που. αρνείται να κοιμηθεί μαζί του όσο παραμένει "ειδωλολάτρης", και βαπτίζεται τελικά χριστιανός

1004 Ο προσηλυτιστής Μπρούνο (Bruno του Querfurt) χρίζεται από τον Πάπα "archiepiscopus gentium", δηλαδή "αρχιεπίσκοπος των εθνικών", και στέλνεται στην Ουκρανία και τη Σουηδία.

1006 Κυκλοφορεί το παπικό "Decretum", στο 19ο βιβλίο του οποίου επιβεβαιώνεται η, παρά τους διωγμούς, επιβίωση της εθνικής λατρείας μέσα από τα λαϊκά έθιμα των Ιταλιωτών.

1008 Ο βασιλιάς της Αγγλίας Έθελρεντ ο Β (Aethelred) εκδίδει νόμο κατά των εθνικών. Ο Γερμανός μοναχός Βονιφάτιος ή Μπρούνο (Bruno του Querfurt), ο.. "αρχιεπίσκοπος των εθνικών", ξεκινάει εκστρατεία για τον εκχριστιανισμό των Νοτιολιθουανών (Σουδαβών)

1009 Ο (επίσης αγιοποιηθείς) Bruno του Querfurt χάνει τελικα την ζωή του, προσπαθώντας να εκχριστιανίσει τα Γιαρβεγιανά έθνη (Νοτιολιθουανούς και Ανατολικοπρώσσους) Ο Χριστιανισμός ξερριζώνεται εντελώς από ολόκληρη την περιοχή.

1012 Πρώτοι διωγμοί "αιρετικών" χριστιανών στην Γερμανία

1013 Βαπτίζεται στη Νορμανδία χριστιανός ο Όλαφ ο Β ο Παχύς

1015 Ο Όλαφ ο Β ο Παχύς (ο μετέπειτα αγιοποιηθείς από την Εκκλησία) επαναφέρει τον Χριστιανισμό στη Νορβηγία, την Ισλανδία και τη Γροιλανδία και προκαλεί αλυσιδωτές εξεγέρσεις των παλαιοθρήσκων υπηκόων του. Ο βασιλιάς Ερρίκος διατάσσει την εξόντωση των πολεμιστών του Όντιν "Μπερσέκων". Οι Βίκινγκς λεηλατούν την επισκοπική πολη Γιυ της βορειοδυτικής Ισπανίας.

1018 Οι Ουεντοί (Wends) εκδιώκουν από τα εδάφη τους τους χριστιανούς προσηλυτιστές. Ο νεαρός Δανός αρχηγός της "Μεγάλης Στρατιάς" Κανούτος (Cnut), στέφεται από τους Άγγλους βασιλιάς της χώρας τους. Συνενώνει στην Οξφόρδη τους Δανούς και Άγγλους ευγενείς και βαπτίζεται χριστιανός.

1019 Ο βασιλιάς Κανούτος αρχίζει να μετατρέπεται σε ζηλωτή της χριστιανικής θρησκείας. Αρχίζει διωγμό κατά των εθνικών υπηκόων του και κρεμά το στέμμα του πάνω από την Αγία Τράπεζα του καθεδρικού Ναού του Ουϊντσεστερ δηλώνοντας ότι ο "Μόνος και Ένας Θεός" των χριστιανών είναι ταυτοχρόνως και ο "Μόνος και Ένας Βασιλιάς" του κόσμου.

1020 Ο βασιλιάς της Αγγλίας Κανούτος, εκδιώκει από τη χώρα του όλους τους Ιουδαίους και εξαπολύει νέους διωγμούς κατά των εθνικών και των "μάγων".

1020 - 1035 Κατά διαταγή του βασιλέως Στεφάνου του "Αγίου", οι Ούγγροι χωρικοί υποχρεώνονται να κτίζουν σε όλη την ύπαιθρο χώρα εκκλησίες παραχωρώντας χωράφια τους, χρήματα και κοπάδια για εκμετάλλευση.

1022 Πρώτη δια πυράς θανάτωση γυναικών με την κατηγορία της "μαγείας", στην Ορλεάνη της Γαλλίας.

1024 Ο βασιλιάς Ούλοφ (Olof Scotkonnung) επιβάλλει τον Χριστιανισμό σε τμήμα της Σουηδίας. Ο Βολέσλαος Α ο "Ανδρείος" (Chrobry), αυτοανακηρύσσεται βασιλιάς της Πολωνίας και αρχίζει βίαιους προσηλυτισμούς των υπηκόων του

1025 Η Εκκλησία αρχίζει διωγμό κατά των "Αιρετικών του Αρράς", χριστιανών αρειανών που κήρυσσαν την λιτότητα και την φυσική ζωή.

1030 Ο Όλαφ ο Β χάνει τη ζωή του, πολεμώντας κατά των επαναστατών αρχαιοθρήσκων Νορβηγών στη μάχη του Στίκλεσταντ. Η Νορβηγία κατακτάται στη συνέχεια από τον χριστιανό βασιλιά της Αγγλίας Κανούτο.

1030 - 1036 Αλλεπάλληλες εξεγέρσεις των εθνικών Πολωνών κατά του εκχριστιανισμού τους από τον βασιλιά Βολέσλαο.

1035 Ο φανατικός χριστιανός βασιλιάς της Αγγλίας Κανούτος, εκδίδει νέους νόμους κατά των παλαιοθρήσκων υπηκόων του: "Όλοι όσοι θυσιάζουν στους δαίμονες μικρά ζώα θα φυλακίζονται σε μοναστήρι για ένα χρόνο και όσοι θυσιάζουν μεγάλα ζώα θα φυλακίζονται για δέκα χρόνια. Όσοι τρώγουν ή πίνουν κοντά σε ειδωλολατρικό τόπο λατρείας και όσοι τρώγουν τροφές που προέρχονται από ειδωλολατρικές θυσίες θα τιμωρούνται επίσης με φυλάκιση.."

1037 - 1039 Η Εκκλησία πνίγει στο αίμα τις τελευταίες εξεγέρσεις των Πολωνών εθνικών.

1041 Εθνεγερσία των Ούγγρων κατά του χριστιανού βασιλέως τους Πέτρου, του επονομαζομένου "Γερμανού", φανατικού οργάνου της Εκκλησίας και των Γερμανών. Στον θρόνο ανε-

βαίνει ο ανεξίθρησκος Άβα Σαμουήλ, που αν και χριστιανός δίνει εξαιρετικά προνόμια στους εθνικούς.

1043 Ο αυτοκράτωρ της Γερμανίας Ερρίκος ο Γ, φοβούμενος την παλινόρθωση της αρχαίας Θρησκείας των Ούγγρων, εισβάλλει στην Ουγγαρία, και μετά από πόλεμο ενός έτους ανατρέπει τον Άβα Σαμουήλ και επανενθρονίζει ως πειθήνιο όργανό του τον θεόδουλο Πέτρο.

1045 Εκτελείται, από τους Γερμανούς κατακτητές, ο φυλακισμένος βασιλιάς των Ούγγρων Άβα Σαμουήλ.

1046 Ο ηγέτης των εθνικών Ούγγρων Βάτα, στέφει βασιλιά τον Ανδρέα Α (1046-1060). Ο τελευταίος, υπό τον πλήρη έλεγχο των χριστιανών προσηλυτιστών, στρέφεται κατά των ευεργετών του εθνικών και διατάσσει τον άμεσο εκχριστιανισμό όλων των υπηκόων του.

1047 Ο Σταυροφόρος Γκότσαλκ (Gottschalk), ιδρύει το "Χριστιανικό Βασίλειο των Ουεντών" από τον ποταμό Έλβα έως τον Όντερ. Πρώτες μεγάλες ήττες των Νορμανδών εθνικών.

1050 Οι Σελτζουκίδες Τούρκοι καταστρέφουν στην Χαρράν (ελληνιστί Κάρρες) την τελευταία νεοπλατωνική φιλοσοφική σχολή του ελληνικού εθνισμού. Μετά από μία ολόκληρη δεκαετία ένοπλης αντίστασης στην απαίτηση του βασιλιά Βέλαντ για άμεσο εκχριστιανισμό όλων των υπηκόων του, οι τελευταίοι Νορμανδοί εθνικοί πέφτουν μέχρι ενός πολεμώντας ηρωϊκά αλλά δίχως ελπίδα τους εχθρούς των εθνικών τους Θεών.

1050 - 1060 Ηρωϊκός αγώνας των Ούγγρων εθνικών κατά του Χριστιανισμού Η "ειδωλολατρία" τιμωρείται πλέον με την ποινή του θανάτου.

1052 Καίνεται ζωντανός ως.. ύποπτος "άγνωστης αιρέσεως" στο Goslar της Γερμανίας, κατά διαταγή μάλιστα του ιδίου

του αυτοκράτορος Ερρίκου Γ, ένας άνδρας που απλώς.. απέφευγε να σφάξει κοτόπουλα.

1060 Η Σουηδία επιστρέφει στην εθνική Θρησκεία. Καίγονται όλες οι χριστιανικές εκκλησίας και εκδιώκονται οι επίσκοποι της Sigtuna και Skava.

1061 Ο Ούγγρος βασιλιάς Μπέλας (Belas), διατάσσει την άμεση βάπτιση ή, στην αντίθετη περίπτωση, θανάτωση, όλων των υπηκόων του.

1066 Για δεύτερη φορά μετά το 1018, οι Ουεντοί (Wends) εκδιώκουν από τα εδάφη τους όλους τους χριστιανούς. Ο τύραννος Γκότσαλκ σκοτώνεται, ο επίσκοπος Ιωάννης του Mecklenburg αποκεφαλίζεται και εκατοντάδες μοναχοί λιθοβολούνται έως θανάτου από τους εξεγερμένους. Η σύζυνος και ο διάδοχος του Γκότσαλκ, αυτοεξορίζονται στη Δανία, ενώ στον θρόνο ανεβαίνει ο εθνικός πρίγκηπας Κροΐτο (Cruto). Ο Ερρίκος Δ της Σαξωνίας (1056-1106), αδυνατεί να επαναφέρει τον Χριστιανισμό σε αυτά τα πρώην εδάφη του που θα παραμείνουν ελεύθερα και κάτω από την εθνική Παράδοση για περίπου δύο ακόμη αιώνες

1080 Εκδιώκεται από την Ουψάλα (Uppsala) της Σουηδίας και καθαιρείται, ο βασιλιάς Ίνγκε (Inge) ο Γηραιός, επειδή περιφρονούσε τις ιεροπραξίες της εθνικής Θρησκείας. Ο γαμπρός του Σβέϊν (Sweyn), στέφεται βασιλιάς από τους εθνικούς. Το ίδιο έτος, στέφεται βασιλιάς της Δανίας ο Κανούτος ο Δ, ο επονομαζόμενος "Άγιος". Εκχριστιανίζει με τη βία την Κουρλανδία και τη Λιβονία και απαγορεύει επί ποινή θανάτου σειρά πατροπαράδοτων εθίμων των υπηκόων του.

1081 Ο βασιλιάς της Σουηδίας Σβέϊν, ευνοεί την εθνική θρησκεία και αποκαλείται από τους χριστιανούς "Sweyn ο θυσιαστής".

1085 Ο "Όσιος" Χριστόδουλος καταστρέφει στην Πάτμο τον ακόμη όρθιο Ναό της Αρτέμιδος και θεμελιώνει πάνω του τη Μονή του Ιωάννου Θεολόγου.

1086 Στραγγαλίζεται από στασιαστές ο Κανούτος ο Δ. Δεκατέσσερα χρόνια μετά θα ανακηρυχθεί.. "Άγιος" από τον Πάπα Πασχάλη τον Β.

1087 - 1100 Ο εκθρονισθείς χριστιανός βασιλιάς της Σουηδίας Ίνγκε αρχίζει πολεμο κατά του εθνικού βασιλιά Σβεϊν. Στο τέλος ο Ίνγκε επικρατεί, κατασφάζει τους εθνικούς και τον ίδιο τον Σβεϊν και καταστρέφει όλα τα Ιερά.

1093 Ο εξόριστος υιός του Γκότσαλκ Ερρίκος, επιστρέφει στη χώρα των Ουνετών υποστηριζόμενος από έναν μεγάλο στρατό Σαξώνων και Δανών. Ενθρονίζεται ως βασιλιάς-μαριονέττα των Γερμανών μέχρι τον θάνατό του το 1127, αλλά αποτυγχάνει να προχωρήσει έστω και στο ελάχιστο τον εκχριστιανισμό των υπηκόων του που εμμένουν στην εθνική τους Παράδοση. Η μοναδική εκκλησία σε ολόκληρη την χώρα, παραμένει εκείνη στην οχυρωμένη κατοικία του στο Luebeck.

1095 Ο Πάπας Ουρβανός ο Β καλεί την ευρωπαϊκή χριστιανική Ιπποσύνη σε Σταυροφορία, τάχα για την απελευθέρωση της Ιερουσαλήμ από τους.. "απίστους" Μωαμεθανούς, αλλά με πραγματικά κίνητρα την λεηλασία του εκεί πλούτου (οι χριστιανοί αντιμετώπισαν εξ αρχής ως "αιρεσιάρχη" τον Μωάμεθ και ως "αποστάτες, αρνητές του Χριστού" τους οπαδούς του). Αρχίζει η καταστροφή του λαμπρού αραβικού Πολιτισμού και η έκτοτε καταδίκη του μωαμεθανικού κόσμου σε αγροικία και βαρβαρότητα.

1096 Οι Σταυροφόροι και ο όχλος που τους ακολουθεί καταλαμβάνουν το Βελιγράδι. Λεηλασία και σφαγή των χριστιανών Ορθοδόξων κατοίκων του.

1099 Οι χασάπηδες της Πρώτης Σταυροφορίας, καταλαμβάνουν την Ιερουσαλήμ και κατασφάζουν μωαμεθανούς Άραβες αλλά και Ιουδαίους. Ο χρονογράφος Raymond de Aguilers γράφει: "Μπορούσε κανείς ν'απολαύσει υπέροχα πράγματα. Αμέτρητοι Σαρακηνοί αποκεφαλίζονταν.. άλλοι καρφώνονταν με βέλη ή τους πέταγαν από τους πύργους, άλλους τους βασάνιζαν για πολλές ημέρες και στο τέλος τους έκαιαν στην πυρά. Στους δρόμους υπήρχαν σωροί από κεφάλια και χέρια και πόδια. Στον Ναό του Σολομώντος τα άλογα των Σταυροφόρων είχαν αίμα μέχρι τα γόνατά τους, άλλα έως τη σέλλα τους. Ήταν μία δικαία και υπέροχη επιλογή του Θεού μας το ότι αυτός ο τόπος έπρεπε να γεμίσει από το αίμα των απίστων.."

1100 (περίπου) Οι νικητές του εμφυλίου σουηδικού πολέμου χριστιανοί, καταστρέφουν τον χρυσοστόλιστο Ναό των εθνικών Θεών στην Ουψάλα. Ο Πάπας Γρηγόριος Ζ στέλνει συγχαρητήρια στον χριστιανό βασιλιά Ίνγκε.

1115 - 1120 Οι "Βογόμιλοι" της Θράκης, της Βουλγαρίας, της Σερβίας και της Βοσνίας κατασφάζονται από τον Αλέξιο Α Κομνηνό και ο αιρεσιάρχης Βασίλειος θανατώνεται στην πυρά το 1118. Κατά τους "Βογομίλους" που απέρριπταν την Παλαιά Διαθήκη, την λατρεία, τις εικόνες, τους αγίους, το βάπτισμα και την ευχαριστία, οι υπόλοιποι χριστιανοί λατρεύουν τον άρχοντα του σκότους Σατανιήλ με κέντρο την Αγία Σοφία.

1119 - 1130 Με απαίτηση της Ορθοδόξου Εκκλησίας, κατασφάζονται οι τελευταίοι "Βογόμιλοι" της Σερβίας που αποτελούσε το τελευταίο καταφύγιό τους στην Ανατολική Αυτοκρατορία. Όσοι γλυτώνουν, καταφεύγουν στη Δύση και δημιουργείται έτσι η "αίρεση" των "Καθαρών".

1119 Αναθεματίζονται απ'τη Σύνοδο της Τουλούζης οι "Καθαροί" και οργανώνεται σκληρός διωγμός εναντίον τους.

1120 Ο χριστιανός βασιλιάς της Νορβηγίας Σίγκουρντ (Sigurd) ο επονομαζόμενος "Προσκυνητής της Ιερουσαλήμ", ξεκινάει Σταυροφορία κατά των εθνικών της νοτίου Σουηδίας. Στο όνομα του "Θεού της Ιερουσαλήμ" κατασφάζει τους εκεί πληθυσμούς, καταστρέφει τα ιερά και ερημώνει ολόκληρη την περιοχή.

1121 Ο Πάπας εξοργίζεται στο άκουσμα απλώς ότι στην πόλη Guetzkow οι Πομμερανοί εθνικοί κτίζουν από το υστέρημά τους μεγάλο Ναό προς τιμήν των εθνικών τους Θεών. Το ίδιο έτος διατάσσεται η καύση των συγγραμμάτων του γάλλου θεολόγου Abelard Peter.

1123 Στην Ισλανδία διατάσσεται η άμεση σύλληψη και εξορία όλων όσων ακόμη γνωρίζουν πώς να εγκατέχονται από τον Θεό Όντιν σύμφωνα με την πρακτική των "Μπερσέκων". Με φυλάκιση τιμωρούνται επίσης όσοι γνωρίζουν και δεν καταδίδουν τους "Μπερσέκους".

1124 Ο προσηλυτιστής επίσκοπος Όθων (Otto) του Μπάμπεργκ και οι βοηθοί του, εκδιώκονται κακήν κακώς από την περιοχή των Ουεντών λιθοβολούμενοι από τους πάντες.

1125 - 1127 Από τον Δούκα της Πολωνίας Βολέσλαο τον Γ' τον επονομαζόμενο "Λοξόστομο" (Boleslas), οργανώνεται η Πρώτη Ουεντική Σταυροφορία υπό την καθοδήγηση του επισκόπου Όθωνος (Otto) του Μπάμπεργκ. Εκχριστιανίζονται και εκγερμανίζονται 22.000 περίπου κάτοικοι της Πομμερανίας, των εδαφών δηλαδή ανάμεσα στους ποταμούς Όντερ και Βιστούλα και ανάμεσα σε άλλα Ιερά καταστρέφεται και ο περίφημος Ναός του Guetzkow. Οι κάτοικοι της πόλεως Szczecin, που είχαν τραυματίσει με πέτρες το 1124 τον επίσκοπο και του είχαν σπάσει την επισκοπική ράβδο, υποχρεώνονται σε μαζική βάπτιση, την οποία όμως ο Όθων κάνει μέσα από οχυρό, φοβούμενος για τη ζωή του. Το ασημένιο κεφάλι από το άγαλμα του Θεού Τρίγκλαους στέλνεται στον Πάπα ως "σημείο θριάμβου κατά του Παγανισμού". Οι

υπόλοιποι Πομμερανοί ξεκινούν λυσσώδη αντίσταση κατά των Γερμανών κατακτητών.

1127 - 1128 Με την αναχώρηση του Όθωνος για το Μπάμπεργκ, οι περισσότεροι νεοπροσήλυτοι χριστιανοί αποστατούν και επιστρέφουν στην παραδοσιακή λατρεία των Ουεντών. Ο Όθων επιστρέφει και με τη βοήθεια των Σταυροφόρων πνίγει στο αίμα την αποστασία.

1128 - 1134 Ο Πομμερανός Βρατισλάβος (Vratislav), φανατικός χριστιανός και πειθήνιο όργανο των Γερμανών, γενικεύει τους διωγμούς κατά των εθνικών συμπατριωτών του, υπό την καθοδήγηση του επισκόπου Όθωνος του Μπάμπεργκ.

1134 Ο βασιλιάς της Δανίας Ερρίκος Β, επιτίθεται κατά των εθνικών της νήσου Ρούγκεν (Ruegen) της Βαλτικής, τους υποτάσσει, τους βαπτίζει μαζικά και σφάζει τους ιερείς του λατρευομένου εκεί Θεού Σβάντοβιτ.

1135 Στο θρόνο των Ουεντών ανεβαίνει ο εθνικός πρίγκηπας Νάυκλοτ (Duke Nyklot ov Abotrites) που επαναφέρει την εθνική λατρεία. Αμέσως μετά την επιστροφή του Ερρίκου Β στη Δανία, οι κάτοικοι την νήσου Ρούγκεν εκδιώκουν τους χριστιανούς ιερείς και επαναφέρουν τη λατρεία του Θεού Σβάντοβιτ.

1139 Οι δυτικοί χριστιανοί γενικεύουν μετά από τη Σύνοδο του Λατεράνου τους διωγμούς κατά των "αιρετικών" (με κεντρικό στόχο τους "Καθαρούς" και όλους όσους τους υποστηρίζουν) Ο αυγουστινιανός μοναχός Αρνάλδος της Μπρέσια (Arnold) που είχε καταγγείλλει την μανία της χριστιανικής Εκκλησίας για πλουτισμό και παγκόσμια κυριαρχία, διώκεται από τον Πάπα Ιννοκέντιο Β και τα βιβλία του παραδίδονται στην πυρά. Ο προσηλυτιστής Όθων πεθαίνει και οι Πομμερανοί επιστρέφουν για μία ακόμη φορά στην εθνική

τους λατρεία, όπως έχουν κάνει ήδη όλοι οι υπόλοιποι Ουεντοί.

1146 Ο Αρνάλδος της Μπρέσια (Arnold) και οι οπαδοί του ("Αρναλδικοί") εκδιώκουν μετά από επανάσταση τον Πάπα Ευγένιο από την πόλη της Ρώμης.

1147 Υπό την ευλογία του "αστέγου" Πάπα Ευγενίου Γ, ξεκινάει η Δεύτερη Ουεντική Σταυροφορία των χριστιανών Σαξώνων και Δανών για την πλήρη εξολόθρευση των εθνικών Ουεντών

1148 Δεύτερο ανάθεμα κατά των "Καθαρών" από τον Πάπα Ευγένιο Γ. Οι Σταυροφόροι κτυπούν άγρια τον Ουεντό Δούκα Νάυκλοτ απο στεριά και θάλασσα και αυτός ζητάανακωχή. Οι χριστιανοί εισπράττουν μεγάλα χρηματικά ποσά, τους επιστρέφονται όλοι οι αιχμάλωτοι, ένα εθνικό Ιερό καίγεται, και στο Dobin βαπτίζονται μερικές δεκάδες πολεμιστές.

1149 Ο "Άγιος" Βερνάρδος διαμαρτύρεται για το ότι οι εκκλησιαστικές αρχές δεν είναι επαρκώς ανώτερες από τις κοσμικές. Ο "άστεγος" Πάπας Ευγένιος επιχειρεί ανεπιτυχώς να επανακαταλάβει την Ρώμη.

1153 Παρά τη συνεχιζόμενη Σταυροφορία, ο Θεός Τρίγκλαβ των Ουεντών εξακολουθεί να λατρεύεται στο Βραδεμβούργο από Σλαβόνους και Σάξωνες.

1154 Ο "άστεγος" Πάπας Αδριανός Δ, καταλαμβάνει την Ρώμη με τη βοήθεια του Γερμανού Αυτοκράτορος Φρειδερίκου Μπαρμπαρόσα και εκδιώκει τους "Αρναλδικούς".

1155 Μέγας και άγριος διωγμός σε ολόκληρη την Ιταλία κατά των "Αρναλδικών". Ο ηγετης τους Αρνάλδος απαγχονίζεται, καίγεται στην πυρά και οι στάχτες του πετιούνται στον Τίβερι ποταμό.

1160 Ο Δούκας Νάυκλοτ σκοτώνεται από τους Σταυροφόρους. Οι Ουεντοί χάνουν έναν φωτισμένο υπερασπιστή της εθνικής τους Παραδόσεως.

1163 Τρίτο ανάθεμα κατά των "Καθαρών", από τη Σύνοδο της Τουρ (Tours) και τον Πάπα Αλέξανδρο Γ. Η Εκκλησία εξαπολύει εναντίον τους νέους και θηριωδέστερους διωγμούς.

1165 Στις 29 Δεκεμβρίου αγιοποιείται ο.. Καρλομάγνος Υποβιβάζεται βεβαιως τον 18ο αιώνα σε απλό "ευλογημένο", από τον Πάπα Βενέδικτο τον 14ο

1168 Ο αρχιεπίσκοπος Αμπσολόμ (Absolom) και ο Δανός βασιλιάς Βαλντεμαρ (Valdemar) ο Α, ο επονομασθείς "Μέγας", καταστρέφουν τα Ιερά και κατασφάζουν τους ιερείς των Θεών Σβάντοβιτ και Ρούγκεβιτ στη νήσο Ρούγκεν της Βαλτικής. Τα ξύλινα αγάλματα των Θεών κομματιάζονται και χρησιμοποιούνται ως.. καύσιμα για να μαγειρευθεί το εορταστικό γεύμα των νικητών. Για να αποφευχθεί νέα αποστασία των κατοίκων, όπως εκείνη του 1135, στέφεται τοπικός ηγεμόνας - μαριονέττα ο φανατικός χριστιανός πρίγκηπας Γιαρομίρ.

1170 Ο Πάπας Αλέξανδρος ο Γ, ορίζει ότι καμμία διαθήκη δεν θα θεωρείται στο εξής έγκυρη αν δεν παραβρίσκεται ως μάρτυρας στη σύνταξή της ένας τουλάχιστον ιερεύς. Όλοι οι συμβολαιογράφοι που συντάσσουν διαθήκες χωρίς παρουσία ιερέως αφορίζονται. Με αυτόν τον τρόπο η Εκκλησία εξασφαλίζει εντυπωσιακή αύξηση της περιουσίας της με πνευματική και ψυχολογική βία πάνω στους ετοιμοθάνατους ανθρώπους.

1171 Όλοι οι Καθολικοί της Ανατολικής Αυτοκρατορίας φυλακίζονται από τους Ορθοδόξους και κατάσχονται οι περιουσίες τους.

1179 - 1180 Ο Πάπας Αλέξανδρος ο Γ, οργανώνει Σταυροφορία κατά των "Καθαρών", τους οποίους χαρακτηρίζει "εχθρούς της Εκκλησίας". Υπόσχεται άφεση αμαρτιών σε όλους όσους στρατευθούν και αιώνιο ζωή σε εκείνους που θα πεθάνουν στον αγώνα κατά των "αντιχρίστων". Παραταύτα η Σταυροφορία γνωρίζει πλήρη αποτυχία.

1180 Ο επίσκοπος Λιβονίας Μάϊνχαρντ (Meinhard) επιχειρεί τον βίαιο εκχριστιανισμό των Λατβίων (Λεττονών) και Σαμαγιτών.

1181 Ο Δόγης Όριο Μαλιπιέρι (Orio Malipieri) της Βενετίας αρχίζει διωγμό κατά των "παγανιστών" και "μάγων" της περιοχής του. Ανάλογοι διωγμοί ξεσπούν και στη Γαλλία.

1182 Στην Κωνσταντινούπολη, οι Ορθόδοξοι χριστιανοί κατασφάζουν τους Καθολικούς Πισάτες και Γενοβέζους.

1183 Στη Σύνοδο της Βερόνα, υπό τον Πάπα Λούκιο τον 3ο και τον αυτοκρατορα Μπαρμπαρόσα, μεθοδεύεται η οργάνωση της περιβόητης "Ιεράς Εξετάσεως" (Inquisitio Haereticae Pravitatis, Εξέταση της Αιρετικής Διαστροφής) για την εξόντωση των φυλετικών, εθνικών και θρησκευτικών μειονοτήτων, μία "τρομερή επινόηση, αποκλειστικά χριστιανική" όπως χαρακτηριστικά την απεκάλεσε ο Βολταίρος.

1184 Αφορισμός και γενικός διωγμός κατά των "Βαλδεσιανών" χριστιανών.

1198 Ο διάδοχος του Μάϊνχαρντ, επίσκοπος Μπερτόλδος (Bertold, Berthold), και οι Σταυροφόροι του, προσπαθώντας ανεπιτυχώς να υποδουλώσουν τους Πρώσσους και τα άλλα έθνη της Βαλτικής (που κατά τον επίσκοπο "αποστρέφονταν τον Χριστιανισμό όπως τα σκυλιά τον εμετό", "..tanquam canes ad vomitum"), ηττώνται και οι πιο πολλοί εξοντώνονται, του Μπερτόλδου συμπεριλαμβανομένου. Τα λείψανα του

σταυροφορικού στρατού, επιβιβάζονται στα πλοία τους και επιστρέφουν στην Γερμανία. Οι μερικές εκατοντάδες ήδη βαπτισμένοι Λιβονοί, μπαίνουν στα ύδατα του ποταμού Νταουγκάβα (Daugava) και ξεπλένουν από το κορμί τους "την αηδιαστική παρουσία του Θεού των εισβολέων" και τη στέλνουν προς τη θάλασσα "να τους ακολουθήσει στη φυγή τους" (Scriptores Rerum Livonicarum, τόμος I, 62-66) Ωστόσο, νέα σταυροφορικά Τάγματα ιδρύονται στις χριστιανικές χώρες και οργανώνονται νέες επιθέσεις κατά των "ειδωλολατρών". Ο Πάπας Ιννοκέντιος Γ κηρύσσει νέο διωγμό κατά των "Καθαρών".

1199 Ο Πάπας Ιννοκέντιος Γ στέλνει "ιεροεξεταστές" μοναχούς σε όλες τις χριστιανικές περιοχές που οι πληροφοριοδότες της Εκκλησίας έχουν εντοπίσει ύπαρξη "αιρετικών" ή "ειδωλολατρών". Το δικαίωμα των Ιεροεξεταστών να παίρνουν την περιουσία των θυμάτων τους, τούς κάνει φυσικά υπερβολικά.. "ένθερμους" στον εντοπισμό των "εχθρών του Χριστού".

1200 Ο Αλμπέρτος (Albrecht, Albert) της Βρέμης, τρίτος κατά σειράν επίσκοπος Λιβονίας, φθάνει εκεί με 23 πλοία γεμάτα στρατό, κηρύσσει άμεσο εκχριστιανισμό όλων των εθνικών και ιδρύει το κάστρο της Ρίγα, από όπου εξορμούν τακτικά οι Γερμανοί Σταυροφόροι του για επιχειρήσεις γενοκτονίας κατά των υπόδουλων εθνικών. Ο Πάπας, στην πρώτη από τις 150 (!!) εν συνόλω Βούλες που εξέδωσε τον 13ο αιώνα κατά των "ειδωλολατρικών" εθνών της Βαλτικής, καλεί τους χριστιανούς σε μεγάλη Σταυροφορία κατά των.. "κτηνανθρώπων που αρνούνται να δεχθούν τον Ιησού Χριστό".

1201 Ο Πάπας καλεί τους "Ταπεινούς" (Humiliati), μία χριστιανική "αίρεση" που προπαγάνδιζε την λιτότητα και την ταπεινοφροσύνη, να επιστρεψουν στην χριστιανική Ορθοδοξία. Οι ανυπότακτοι από αυτούς κηρύσσονται εκτός νόμου

και παραδίδονται στους βασανιστές.

1202 Για τον εκχριστιανισμό των "ειδωλολατρικών" εθνών γύρω από την Βαλτική, ιδρύεται από τον επίσκοπο της Ρίγα Αλμπέρτο το φοβερό "Τάγμα του Ξίφους" ή "Ξιφοφόροι" (Fratres Militiae Christi ή Gladiferi). Ο βίαιος προσηλυτισμός που επιχειρούν οι λευκοντυμένοι Σταυροφόροι, συναντά τη λυσσώδη αντίσταση των προς υποδούλωση εθνών (Λιβονών, Λιετγάλων, Σιελιανών και Εσθονών).

1204 Μία ακόμη Σταυροφορία (η Τέταρτη Αντιαραβική) "ευλογημένη" από τον Πάπα Ιννοκέντιο τον Γ, εκπορθεί την Κωνσταντινούπολη. Κατασφάζονται οι Ορθόδοξοι κάτοικοί της και λεηλατούνται όλοι η θησαυροί της πόλεως.

1205 Αποτυχημένη εκστρατεία των Λιθουανών εθνικών κατά των χριστιανικών βάσεων στην Εσθονία. Αυτοκτονούν οι γυναίκες των σκοτωμένων πολεμιστών.

1206 Ο Ισπανός μοναχός Δομίνικος Γκούτζμαν ("Άγιος" Δομίνικος), πρωτοστατεί στην εξολόθρευση των "Καθαρών".

1208 Ο Πάπας Ιννοκέντιος ο Γ, εξαπολύει την 30ετή Αλμπιγκενσιανή Σταυροφορία κατά των "Καθαρών", με υπόσχεση εκτός από "άφεση αμαρτιών και ζωή αιώνιο" και το.. μοίρασμα στους 20.000 Σταυροφορους των περιουσιών και γαιών των "αιρετικών" και των συνοδοιπόρων τους. Στη διάρκεια αυτής της φοβερής Σταυροφορίας, κατεσφάγησαν περίπου 1.000.000 κάτοικοι της Νοτίου Γαλλίας, σχεδόν ολος της ο πληθυσμός. Μόνο στον Καθεδρικό του Αγίου Ναζαίρ, κατεσφάγησαν 12.000 άτομα και στην Τουλούζη ο επίσκοπος Folque κατακρεούργησε 10.000. Ο ίδιος ο Πάπας δηλώνει κυνικά ότι "όλοι όσοι αποτολμούν προσωπικές ερμηνείες του Θεού που έρχονται σε αντίθεση με το δόγμα της Εκκλησίας πρέπει να καίγονται δίχως το παραμικρό έλεος.."

1209 ΟΙ σταυροφόροι καταλαμβάνουν στις 22 Ιουλίου την πόλη Beziers, ένα από τα τελευταία προπύργια των "Καθαρών". Σε ερώτηση του αρχηγού των σταυροφόρων προς τον παπικό ληγάτο Arnaud για το πώς θα ξεχωρίσουν τους "Καθαρούς" από τον υπόλοιπο πληθυσμό της πόλεως, δίνεται η γεμάτη παραφροσύνη απάντηση: "σφάξτε τους όλους και ο Κύριος θ' αναγνωρίσει τους δικούς του". Από την σφαγή δεν γλύτωσαν ούτε τα βρέφη και όλες οι γυναίκες βιάστηκαν προτού ξεκοιλιασθούν. Η αναφορά του παπικού ληγάτου κάνει λόγο για 20.000 νεκρούς, ενώ άλλοι χρονογράφοι της εποχής κάνουν λόγο για 60.000 ή 100.000 νεκρούς. Την ίδια χρονιά, ο Πάπας αφορίζει ολόκληρη την Αγγλία (!) εξαιτίας των διαφορών του με τους βασιλείς της.

1210 Ο Πάπας απαγορεύει κάθε ασχολία με την φιλοσοφία του Αριστοτέλους. Στο Παρίσι καίγονται ζωντανοί δεκάδες πανθεϊστές Αμαλρικιανοί ή Αμαυριανοί (οπαδοί του φιλοσόφου Amalric de Bena) και παραδίδονται στην πυρά τα βιβλία του αριστοτελιστού φιλοσόφου David Dinant.

1211 Βασανίζεται άγρια και θανατώνεται με λιθοβολισμό ο ηγέτης των "Καθαρών" Giraude de Lavaur.

1212 Χιλιάδες άπορα παιδιά οδηγούνται από την Εκκλησία στον θάνατο ("για τη δόξα του Θεού") με την γελοία αλλά και τραγική "Σταυροφορία των Παιδιών".

1215 Η Τετάρτη Σύνοδος του Λατεράνου, αποφασίζει την ίδρυση οργανωμένων μηχανισμών καταδοτών σε ολες τις επισκοπές, την φυλάκιση των αιρετικών και τη δήμευση των περιουσιών τους. Στις χώρες της Βαλτικής συνεχίζεται η Σταυροφορία για την υποταγή και εκχριστιανισμό ή εξολόθρευση των εθνικών. Από χρονικό του έτους 1215 διαβάζουμε την ακόλουθη περιγραφή ενός σταυροφόρου: "Όταν φθάσαμε εκεί, στήσαμε φρουρές σε όλους τους δρόμους, των χωριών και της υπαίθρου. Πυρπολήσαμε και καταστρέψαμε

τα πάντα, σκοτώσαμε όλους τους αρσενικούς κατοίκους, σκλαβώσαμε τις γυναίκες και πήραμε τα κοπάδια και τα άλογα των ειδωλολατρών.. Δεν έμεινε μέρος χωρίς να βαφτεί με ειδωλολατρικό αίμα..” (Scriptores Rerum Livonicarum). Ο μοναχός Χριστιανός (Christian of Oliva) τοποθετείται από τον Πάπα επίσκοπος Πρωσσίας, ενώ οι Πρώσσοι, κρυβόμενοι από τους σταυροφόρους μέσα στα πυκνά δάση τους, απαντούν με πυρπόληση όλων των χριστιανικών βάσεων. Ο Πάπας Ιννοκέντιος Γ, παρακαλεί τους σταυροφόρους της Λιβονίας να περιορίσουν τις αγριότητες κατά των “ειδωλολατρών” επειδή προκαλούν απανωτές εξεγέρσεις.

1216 Λιθουανοί και Πρώσσοι κάνουν αντεπιθέσεις αντιποίνων κατά των χριστιανών Πολωνών. Ο άστεγος επίσκοπος Πρωσσίας φιλοξενείται από τον ηγεμόνα της Μασοβίας Κόνραντ (Koenrad), και από εκεί οργανώνει για τα επόμενα 10 χρόνια συνεχείς Σταυροφορίες με Τσέχους, Σλοβάκους, Ούγγρους, Πολωνούς και Γερμανούς ιππότες. Πρώσσοι και Λιθουανοί αγωνίζονται γενναία και όχι λίγες φορές εκδιώκουν τους σταυροφόρους και εισβάλλουν στην Κουλμία, τη Μασοβία και την Πομμερανία.

1217 Πρώτη επίσημη Σταυροφορία κατά των “ειδωλολατρών” Πρώσσων. Στο Παρίσι, μέγα θεολογικό κέντρο της Δυτικής Ευρώπης, η “ειδωλολατρική” φιλοσοφία των Ελλήνων έχει σημαντική διάδοση. Το Βατικανό στέλνει δομινικανούς “κυνηγούς αιρετικών” να κτυπήσουν την αναβίωση των “αντιχριστιανικών” θεωριών και αντιλήψεων. Αρχίζει η Πέμπτη Αντιαραβική Σταυροφορία (1217 - 1221)

1218 Οι εθνικοί Εσθονοί (“υπό την ηγεσία του. Σατανά” σύμφωνα με τους χριστιανούς χρονογράφους !!) κατανικούν τον σταυροφόρο Δανό βασιλιά Βαλντεμάρ Β. Ο τελευταίος, παρουσιάζει την προσωπική σωτηρία του ως.. “θαύμα” συνοδευόμενο από θεϊκό όραμα. Μία ερυθρά σημαία με λευκό σταυρό “κατέβηκε από τον ουρανό” και απετέλεσε το

δείγμα για την έκτοτε κρατική σημαία της Δανίας, το λεγόμενο "ντάνεμπουργκ". Ο πρίγκηπας Κόνραντ και ο επίσκοπος Χριστιανός, ιδρύουν το "Ντομπριανό Τάγμα", που όμως δεν καταφέρνει ούτε καν να υπερασπισθεί το ίδιο του το κάστρο, το οποίο πέφτει άδοξα στα χέρια των εθνικών. Σε ένα χριστιανικό παραλήρημα στις 15 Μαΐου του ιδίου έτους, ο Πάπας Ονώριος Γ χαρακτηρίζει τα έθνη της Βαλτικής "άθρησκα, θαμμένα σε ζωώδες σκότος.. όπου δίπλα δίπλα μητέρες και θυγατέρες συνουσιάζονται με άνδρες και οι αιχμάλωτοι θυσιάζονται στα είδωλα" (..)

1219 Ο Πάπας Ονώριος, εκδίδει Βούλα με την οποία καλεί τους χριστιανούς να φανούν ανελέητοι απέναντι στους "αιρετικούς". "ο καθένας σας οφείλει να ζωστεί το σπαθί και να μη λυπηθεί μήτε αδελφό, μήτε τον όποιον άλλο στενό συγγενή του". Επίσης, απαγορευει στους ιερείς να μελετούν τη Ρωμαϊκή Νομοθεσία και καταργεί διάφορες έδρες στο Πανεπιστήμιο των Παρισίων.

1219 - 1250 Ανταγωνισμός Ρώσων και λοιπών Σλάβων (Ορθοδόξων) από τη μία και Πολωνών, Τσέχων, Δανών, Γερμανών και Σουηδών (Καθολικών) απο την άλλη, για τον προσηλυτισμό των εθνικών της Βαλτικής. Γο βάπτισμα από τους μεν, τιμωρείται με βασανιστήρια ή και θάνατο από τους δε.

1220 Ο αρχιεπίσκοπος Ενρίκος (Henry) του Δουβλίνου, διατάσσει το σβήσιμο του "ειδωλολατρικού" Ιερού Πυρός της "Αγίας Μπριγκίτας", χριστιανικής επικαλύψεως της ηλιακής εθνικής Θεάς Μπρίγκιτ ή Μπριγκίτα (Brighid, Brighit) προστάτιδος της πνευματικής εξελίξεως και της εμπνεύσεως, της ποιήσεως, των τεχνών και της χειροτεχνίας. Αφιερωμένο σε αυτή την "Αγία", που υποτίθεται ότι έζησε στο τέλος του 5ου αιώνος με αρχές του 6ου, υπήρξε το γυναικείο μοναστικό Τάγμα των "Μπιργκιτιανών Αδελφών" που διατηρουσε το άσβεστο Ιερό Πύρ, μέχρι που διαλύθηκε βιαίως ως "ειδωλολατρικό". Στις 8 Μαΐου, ο Πάπας Ονώριος συστήνει

στον επίσκοπο Πρωσσίας Χριστιανό να μη κακομεταχειρίζεται τους βαπτισμένους τουλάχιστον Πρώσσους

1222 Ο Πάπας Ονώριος, προσπαθώντας να περιορίσει τις χριστιανικές αγριότητες στην Πρωσσία, απειλεί τους Γερμανούς σταυροφόρους με αφορισμό.

1225 Το χριστιανικό Τάγμα "Τεύτονες Ιππότες" (λευκοντυμένοι σταυροφόροι με μαύρο σταυρό στο στήθος), εκδιώκεται από τα φέουδά του στην Τρανσυλβανία από τους πολυθεϊστές Κουμάνους (Kumans) ή Πετσενέγκους, και για να καταλάβει νέα εδάφη, φθάνει στην Πρωσσία όπου, σε συνεργασία με τον επίσης άστεγο επίσκοπο Χριστιανό, ξεκινάει έναν 60ετή πόλεμο κατά των εκεί εθνών.

1228 - 1229 Έκτη Αντιαραβική Σταυροφορία.

1229 Η Σύνοδος της Τουλούζ υπό τον ("Άγιο") Δομίνικο αποφασίζει την γενικευμένη εξόντωση όλων των "αιρετικών". Λεηλατούνται εκατοντάδες σπίτια και καίγονται στην πυρά οι ιδιοκτήτες τους. Ορίζεται να κομματιάζονται ζωντανοί και οι τυχόν αξιωματούχοι που αποδεικνύονται επιεικείς προς τους "αιρετικούς". Την ίδια χρονιά τερματίζεται, με την κατάληψη της Τουλούζ, η πολυετής Σταυροφορία (1208 - 1229) κατά των "Καθαρών". Στις πόλεις Minerve και Lavaur διαπράττονται οι μεγαλύτερες αγριότητες των χριστιανών· εκατοντάδες άνθρωποι καίγονται ζωντανοί κατά την παράδοση των δύο πόλεων στους σταυροφόρους.

1230 Οι "Τεύτονες Ιππότες" (ορκισμένοι να εξοντώσουν όλους τους "εχθρούς του Χριστού") κτίζουν σειρά από κάστρα σε εδάφη που τους παρεχώρησε ο πρίγκηπας Κόνραντ, και από εκεί αρχίζουν γενοκτονία κατά των Πρώσσων εθνικών. Στις 13 Σεπτεμβρίου του ιδίου έτους, ο Πάπας Γρηγόριος Θ καλεί με Βούλα του σε μία ακόμη πανευρωπαϊκή

Σταυροφορία, αυτή τη φορά κάτω από τη σημαία των "Τευτόνων Ιπποτών" για.. "να παρθεί εκδίκηση για το κακό που έκαμαν οι ειδωλολάτρες στον Σωτήρα Ιησού" (..). Στο Παρίσι, καταφθάνουν φραντσεσκανοί κυνηγοί "αιρετικών" για να πολεμήσουν την "αίρεση και την ειδωλολατρία" που εξακολουθούν ν'ανθούν παρά την εκει δράση πριν από 13 χρόνια των δομινικανών συναδέλφων τους.

1231 Οι χριστιανοί αποφασίζουν την γενίκευση της δια πυράς θανατώσεως των "αιρετικών". Κατασφαγή των Πρώσσων εθνικών από τους "Τεύτονες" σταυροφόρους.

1232 Η "Ιερά Εξέταση" ανακηρύσσεται επίσημος θεσμός, άμεσα εξαρτώμενος από τον "Αγία Έδρα" και η δράση της ανατίθεται από τον Πάπα Γρηγόριο τον Θ στο Τάγμα των δομινικανών μοναχών. Στα 430 περίπου έτη από την επισημοποίηση της δράσεώς της έως το τέλος της (1765), η "Ιερα Εξέταση" θα δολοφονήσει με άγριο τρόπο, στο όνομα της ιδιόρρυθμης "Αγάπης" του ραβί Τζεσουά (Ιησού), εκατομμύρια αθώους ανθρώπους.

1233 Κωδικοποιούνται οι ανακριτικές μέθοδοι των Ιεροεξεταστών και συντάσσονται πρακτικοί οδηγοί βασανιστηρίων και κατάλογοι εργαλείων για πρόκληση σωματικού πόνου και ψυχικού μαρτυρίου.

1234 Οι χριστιανοί κατακτητές απαγορεύουν την ομιλία της πρωσσικής γλώσσης και την προσέγγιση των "ειδωλολατρών" στα νεκροταφεία των Γερμανών εποίκων (Herrenvolk). Εκτός από τους λίγους ευγενείς εθνικούς (και αυτό για ν'αποφευχθούν εξεγέρσεις) όλοι οι άλλοι χαρακτηρίζονται δούλοι και "κτηνάνθρωποι". Όσοι δραπετεύουν καταδιώκονται και αφού τους περάσουν χαλκάδες από τη μύτη, τους σέρνουν αλυσοδεμένους πίσω στον χριστιανό αφέντη τους.

1235 Κατά διαταγή του Πάπα, σταυροφορικά στρατεύματα

από όλη την Ευρώπη συγκεντρώνονται στη Ρίγα και αρχίζουν επιθέσεις κατά των Λιθουανών "ειδωλολατρών". Από το Ντουμπρόβνικ, οργανώνεται η "Αντιβοσνιακή" Σταυροφορία για να συντριβεί η δυνατή τοπική Εκκλησία των Βογομίλων.

1236 Το "Λιβονικό Τάγμα του Ξίφους" και οι σύμμαχοί του, χάνουν την αιματηρή "Μάχη των Βάλτων" της Σάουλε Μπάουσκα (Saule Bauska) και αποδεκατίζονται από τον στρατό των ενωμένων εθνικών Λιθουανών. Από τον μεγάλο στρατό των χριστιανών, μόνο το ένα δέκατο διεσώθη, ενώ σκοτώθηκαν όλοι οι αρχηγοί του, του Μεγάλου Μαγίστρου συμπεριλαμβανομένου.

1237 Τα απομεινάρια του "Λιβονικού Τάγματος του Ξίφους" ζητούν την προστασία των "Τευτόνων Ιπποτών" και υπό την ευλογία του Πάπα Γρηγορίου Θ τα δύο Τάγματα ενώνονται σε ένα, το φοβερό "Τευτονικό Τάγμα της Παναγίας Παρθένου Μαρίας" με έδρα τη Λιβονία. Ενθουσιασμένοι από τη νίκη των Λιθουανών στη Saule Bauska, εξεγείρονται κατά των χριστιανών και οι εθνικοί της Πρωσσίας και Λιβονίας.

1243 Καταλαμβάνεται μετά από τρίμηνη πολιορκία από τους σταυροφόρους η πόλη Μονσεγκύρ. Εκατοντάδες "Καθαροί" θανατώνονται μαζικά πάνω σε μία τεράστια πυρά μπροστά από τα τείχη της πόλεως. Ο Πάπας Ιννοκέντιος Δ στέλνει στρατιές αμνηστευμένων καταδίκων ως σταυροφόρους στην Πρωσσία και τη Λιβονία.

1243 - 1249 Γενική εξέγερση των Πρώσσων κατά των χριστιανών κατακτητών.

1244 Η Σύνοδος της Ναρβόννης, αποφασίζει ότι μαζί με τους "αιρετικούς" πρέπει να τιμωρούνται και οι σύζυγοί τους, οι γονείς τους και τα παιδιά τους. Η μαστίγωση γίνεται

υποχρεωτική σε όλες τις βαθμίδες των ανακρίσεων.

1245 Οι ιεροεξεταστές και οι βοηθοί τους, αποκτούν το δικαίωμα να σκοτώνουν ή να βασανίζουν κατά βούληση όποιους αυτοί κρίνουν υπόπτους "αιρέσεως" και πολύ σύντομα αποκτούν τεράστια οικονομική δύναμη από τις εξαγορές διώξεων ή τα "δώρα" πλούσιων ανθρώπων που δεν θέλουν να πέσουν στα χέρια τους

1248 - 1254 Η Έβδομη Αντιαραβική Σταυροφορία συντρίβεται από τους Άραβες και ο βασιλιάς της Γαλλίας Λουδοβίκος ΙΕ συλλαμβάνεται αιχμάλωτος. Χιλιάδες "θεοσεβείς" σταυροφόροι χάνουν τις ζωές τους και οι περιουσίες τους μένουν στα χέρια της Εκκλησίας.

1250 Ο Μέγας Δούκας Μιντάουγκας (Mindaugas) υποχρεώνεται από τον σταυροφόρο ηγεμόνα της Λιβονίας Αντρέας Φον Στίρλαντ (Andreas von Stirland) και τον επίσκοπο Πρωσσίας Χριστιανό, να βαπτισθεί χριστιανός, μαζί με 600 ευγενείς, παρά το ότι οι υπήκοοί του παρέμειναν πολυθεϊστές. Στο "Γαλικιανό - Λιβονικό Χρονικό" αναφέρεται σχετικά ότι "κρυφά εξακολουθούσε να κάνει θυσίες στους Θεούς, στον Νέναντεϋ, τον Τέλιαβελ, τον Ντιβέρικς και την Μάϊνταϊν.. Τιμούσε τον νέο Θεό του, αλλά και παρευρισκόταν σε αποτεφρώσεις νεκρών ή δημόσιες ειδωλολατρικές τελετές.."

1251 Ο Δούκας Μιντάουγκας ενθρονίζεται, από τον αντιπρόσωπο του Πάπα επίσκοπο Ερρίκο του Κούλμ, βασιλιάς της Λιθουανίας. Το Νοτιολιθουανικό έθνος των Σαμογετών του ζητάει να εγκαταλείψει τον Χριστιανισμό και να επιστρέψει στην αρχαία λατρεία, με αποτέλεσμα να δεχθούν οι Σαμογέτες την επίθεση των σταυροφόρων κατακτητών.

1252 Υπό την ευλογία του Πάπα Ιννοκεντίου Δ (που εκδίδει το περιβόητο διάταγμά του "Ad Estirpanda"), η "Ιερά Εξέτα-

ση" εγκαινιάζει την υποχρεωτική ανάκριση με σωματικά βασανιστήρια όλων των συλλαμβανόμενων "αιρετικών". Ορίζεται οι απαρνούμενοι τις υποτιθέμενες "διαβολικές" πίστεις τους, να μεταβαίνουν κάθε Κυριακή στην εκκλησία για να μαστιγώνονται από τους ιερείς, οι δε αρνούμενοι να "μετανοήσουν", να φυλακίζονται, να τους κατάσχεται η περιουσία, να βασανίζονται δημόσια και τέλος να καίγονται ζωντανοί στην πυρά. Ο Πάπας Ιννοκέντιος ο Δ ευλογεί τα βασανιστήρια ως "θεάρεστα" και, σε μία.. κρίση ειλικρινείας, "απολύτως σύμφωνα με το πνεύμα του Χριστιανισμού".

1254 Ο Πάπας Αλέξανδρος Δ, δίνει αμνηστία και άφεση αμαρτιών σε όλους τους Γερμανούς εγκληματίες που κατατάσσονται στα σταυροφορικά Τάγματα κατά των "ειδωλολατρών" της Βαλτικής (έως τότε, στα γερμανικά τάγματα, κατατάσσονταν μόνον οι ευγενείς).

1256 Ο Πάπας Αλέξανδρος Δ δίνει απόλυτη εξουσία στους Ιεροεξεταστές και επίσης επαναλαμβάνει τη στρατολόγηση εγκληματιών για την επάνδρωση του "Τευτονικού Τάγματος" στη Λιθουανία. Στις γερμανικές χώρες καθιερώνεται το "έθιμο" Heidenwerfen για ρίζωμα του μίσους κατά των εθνικών στο υποσυνείδητο του όχλου: ένα ξόανο που συμβολίζει τάχα τον παγανιστικό κόσμο (και συχνά ονομάζεται Jupiter, Ζεύς) στήνεται στα προαύλια των εκκλησιών, πετροβολείται, σπάζεται και ρίχνεται στην πυρά.

1258 Οι μωαμεθανοί Μογγόλοι, καταλαμβάνουν και καταστρέφουν την Βαγδάτη, καίνε τις ονομαστές βιβλιοθήκες της και θανατώνουν τον τελευταίο Χαλίφη.

1259 - 1260 Οι "Ιππότες του Ξίφους" παθαίνουν πανωλεθρία πολεμώντας κατά των εθνικών Σαμογετών στη μάχη της Λιεπάγια (Liepaja). Οι Σαμογέτες στη συνέχεια συνασπίζονται με τις υπόλοιπες λιβονικές φυλές και αρχίζουν επίθεση κατά της Ρίγα, με επικεφαλής τον πρίγκηπα Τρενιότα

(Treniota), ανεψιό του Μιντάουγκας. Σε ολόκληρη την Πρωσσία και Λιβονία γκρεμίζονται, εκτός από τέσσαρα, όλα τα κάστρα των χριστιανών. Ο Πάπας, με μία ακόμη Βούλα του, καλεί την ένοπλη χριστιανοσύνη της Ευρώπης να βοηθήσει τους Γερμανούς "αδελφούς" που απειλούνται από τους "οπαδούς των δαιμόνων" και τα "τέκνα του Σατανά" (..)

1260 Ο σταυροφόρος Βόλραντ (Wolradt), προσκαλεί στο κάστρο του 50 Πρώσσους ευγενείς με την πρόφαση ενός δείπνου συμφιλιώσεως, τούς κλειδώνει στην τραπεζαρία και τους καίει ζωντανούς. Το γεγονός πυροδοτεί την υπό τους πρίγκηπες Μάντας, Γκλάππας, Άουκτουμς, Τρενιότα και Ντιβανέ, δεκατετραετή μεγάλη εθνική εξέγερση των Πρώσσων και Δυτικολιθουανών κατά των Γερμανών σταυροφόρων, της Καθολικής Εκκλησίας και των δυτικών φεουδαρχών, που θα κρατήσει έως το 1274. Οι "Τεύτονες Ιππότες", υποχρεώνουν όλους τους κατοίκους της χώρας να ορκισθούν πίστη στον "Έναν και Μοναδικό Θεό" των χριστιανών. Όσοι αρνούνται, και δεν προλαβαίνουν να προσχωρήσουν στους επαναστάτες, θανατώνονται με απερίγραπτα μαρτύρια προς παραδειγματισμό Ο αρχηγός της εξεγέρσεως Τρενιότα ζητάει από τον Μιντάουγκας να επιστρέψει στην εθνική λατρεία, στρεφόμενος και αυτός κατά των Γερμανών.

1262 Οι Ιεροεξεταστές απαλλάσσονται από κάθε υποχρέωση εξηγήσεων, σε περίπτωση που κάποιος ανακρινόμενος πεθάνει στη διάρκεια των βασανιστηρίων. Τέτοιοι θάνατοι αποδίδονται στο εξής από την Εκκλησία στον.. Σατανά που τάχα ήθελε να κλείσει το στόμα των οπαδών του (.) Στη Λιθουανία, ο, φυσικά απρόθυμος, βαπτισμένος βασιλιάς Μιντάουγκας, πολιορκεί ανεπιτυχώς διάφορα χριστιανικά κάστρα της Λιβονίας. Ο ανεψιός του, Τρενιότα, σημειώνει ωστόσο αρκετές σημαντικές νίκες κατά των χριστιανών στην Πρωσσία.

1263 Όταν ο Μιντάουγκας εγκαταλείπει ένα ολόκληρο στρά-

τευμα που πολεμούσε κατά των Ορθοδόξων χριστιανών στη Ρωσία, δολοφονείται ως προδότης από τον Τρενιότα και τον πρίγκηπα Νταουμάντας (Daumantas).

1270 - 1273 Τα τρία ένοπλα χριστιανικά Τάγματα ("Τεύτονες Ιππότες", "Ιππότες του Σταυρού", "Ιππότες του Ξίφους"), αναδιοργανώνονται και ξεκινούν μία συντονισμένη και άγρια τριετή γενοκτονία κατά της Σαμπιανής φυλής των Πρώσσων.

1270 Μία ακόμη, η Όγδοη, αποτυχημένη Αντιαραβική Σταυροφορία, υπό τον αμετανόητο Λουδοβίκο ΙΕ που είχε ταπεινωθεί από τους Άραβες πριν από 16 χρόνια. Χιλιάδες "θεοσεβείς" σταυροφόροι χάνουν τις ζωές τους και οι περιουσίες τους μένουν στα χέρια της Εκκλησίας.

1272 Ο Πάπας απαγορεύει κάθε συζήτηση πάνω σε θεολογικά ζητήματα. Ένταση των δραστηριοτήτων της "Ιεράς Εξετάσεως".

1273 Ο στρατός του παλαιοθρήσκου εθνικού ήρωος των Πρώσσων, Χέρκους Μάντας (Herkus Mantas), κατασφάζεται μέχρι ενός από τους Γερμανούς σταυροφόρους στο Νόρκιττεν.

1274 Εξοντώνονται από τους Γερμανούς σταυροφόρους και την Καθολική Εκκλησία οι τελευταίοι επαναστάτες Πρώσσοι, Εσθονοί και Δυτικολιθουανοί. Το Συμβούλιο της Λυών, κηρύσσει διωγμό κατά των "αιρετικών" γυναικών "Μπεγουΐνών".

1275 Ο Πάπας αφορίζει μία ολόκληρη πόλη, την Φλωρεντία, για άρνηση καταβολής φόρων (..). Στην Τουλούζη θανατώνεται η πρώτη γυναίκα υποτιθέμενη "μάγισσα": ο ιεροεξεταστής Hugues de Baniols βασανίζει την άτυχη Angele de la Barthe με την κατηγορία ότι.. συνουσιάσθηκε με δαίμονες (..) και την καταδικάζει να καεί ζωντανή.

1277 Η "Ιερά Εξέταση" φυλακίζει ως.. "μάγο" τον Ρότζερ Μπαίηκον (Roger Bacon), επειδή προπαγάνδιζε την ελεύθερη έρευνα του φυσικού κόσμου και την μελέτη των γλωσσών, των μαθηματικών και της χημείας. Οι εκκλησιαστικές αρχές των Παρισίων, αναθεματίζουν την Αστρολογία και αρχίζουν άγριο διωγμό ενάντια σε όλους τους ενασχολούμενους με αυτήν.

1279 Εμφάνιση των πρώτων απεικονίσεων "μαγισσών" που πετούν πάνω σε.. σκουπόξυλα. Οι Ιεροεξεταστές "υπολογίζουν" μάλιστα το.. βάρος που μπορεί να κρατήσει το σκουπόξυλο, και χαρακτηρίζουν ύποπτες "μαγείας" όλες τις γυναίκες με βάρος κάτω των 40 κιλών (που υποτίθεται ότι αντέχει η.. πτήση του σκουπόξυλου). Μεγάλη διετής εξέγερση των εθνικών Ζεμγαλών (Zemgals) κατά των σταυροφόρων, μετά από ύπουλη κατασφαγή εκατοντάδων ευγενών τους. Ο Λιθουανός βασιλιάς Τραϊντένις (Traidenis), αρνείται να βαπτισθεί από τον αρχιεπίσκοπο της Ρίγα, δηλώνοντάς του οτι δεν θέλει να έχει και αυτός την τύχη των Ζεμγαλών.

1280 Ξεκινάει νέα Σταυροφορία κατά των Πρώσσων και μετά από τρία έτη αγρίου πολέμου, ο Χριστιανισμός επεκτείνεται έως τη Σουδοβία, στα ανατολικά της Πρωσσίας. Όλοι οι κάτοικοι της περιοχής σφαγιάζονται ή εκδιώκονται και τα χωριά τους καίγονται μέχρι ενός. Η Πρωσσία εποικίζεται στη συνέχεια με Γερμανούς και Πολωνούς, και έως το 1525 θα παραμείνει μία Ordenstaat, δηλαδή χώρα υπόδουλη στα Χριστιανικά Τάγματα. Ο Ζεμγαλός πρίγκηπας Ναμεϊτις (Nameitis), μαζί με τους εναπομείνατες πολεμιστές του, καταφεύγει στη Λιθουανία

1283 Οι χριστιανοί επικρατούν πλήρως (πλην των Λιθουανών) στα έθνη της Βαλτικής. Οι Λιθουανοί αποκαλούνται από τους χρονογράφους της Εκκλησίας.. "υιοί του Σατανά" και.. "κτηνάνθρωποι που δεν έχουν δικαίωμα ούτε καν να ζούν" (..).

1283 - 1300 Οι εθνικοί Φινλανδοί δέχονται την άγρια βία δύο Σταυροφοριών Χιλιάδες "ειδωλολάτρες" κατασφάζονται και αρκετοί άλλοι υποχρεώνονται να βαπτισθούν μαζικά. Σε μεγάλες πυρές καίγονται ζωντανοί οι αρχηγοί και οι σαμάνοι των φινλανδικών φυλών μαζί με τα ιερά τύμπανά τους, τα περίφημα "κουόντμπας".

1290 Οι χριστιανοί υποτάσσουν τους Λατβίους (Λεττονούς) εθνικούς. Επίσης, καίγονται από τους χριστιανούς σταυροφόρους τα τελευταία οχυρα και χωριά των Ζεμγαλών εθνικών. Εκατό χιλιάδες από αυτούς καταφεύγουν πρόσφυγες στη Λιθουανία, ενώ όλοι οι υπόλοιποι γίνονται σκλάβοι των χριστιανών.

1294 Η Πομμερανία αφομοιώνεται από την Πολωνία και χάνονται οι έσχατες επιβιώσεις του Εθνισμού της.

1299 Δεύτερος διωγμός κατά των "αιρετικών" γυναικών "Μπεγουϊνών".

1300 Ο Πάπας Βονιφάτιος Η κηρύσσει "ιωβηλαίο" και χαρίζει "άφεση αμαρτιών" στους πιστούς που θα προσκυνήσουν στην εκκλησία του "Αγίου" Πέτρου. Δύο εκατομμύρια "αμαρτωλοί" προσέρχονται μέσα σε ένα έτος και καταθέτουν αμέτρητους θησαυρούς στον τύμβο του "Αγίου" Πέτρου.

1301 Από το Ντουμπρόβνικ, οι Καθολικοί οπλοφόροι κάνουν επιδρομες στη Βοσνία και συλλαμβάνουν νεαρούς και των δύο φύλων που τους πωλούν στη συνέχεια στο σκλαβοπάζαρο της πόλεως. Η Εκκλησία καθαγιάζει τις επιχειρήσεις, με το αιτιολογικό ότι οι Βόσνιοι, ως Βογόμιλοι, δικαίως τιμωρούνται για τις "ανομίες" τους.

1302 Ο Πάπας Βονιφάτιος ο Η, εκδίδει την απερίγραπτη Βούλα Unam Sanctam, με την οποία ανακηρύσσει.. μοναδική επί γής οδό για τη σωτηρία της ψυχής την πλήρη υποταγή

στην Αγία Έδρα.

1304 Μεγάλη εξέγερση στην Βόρειο Ιταλία κατά της Καθολικής Εκκλησίας υπό την ηγεσία του Bentivenga de Gubbio.

1305 Για να γλυτώσει την Ρίγα από τη ληστρική μανία των χριστιανών σταυροφόρων, ο αρχιεπίσκοπος της πόλεως προτιμά να επανδρώσει την φρουρά της πόλεως με Λιθουανούς εθνικούς (!)

1307 Για οικονομικοπολιτικούς λόγους, στις 13 Οκτωβρίου, συλλαμβάνονται όλοι οι Ναΐτες Ιππότες της Γαλλίας με την χαλκευμένη κατηγορία της "σεξουαλικής μαγείας". Οι κρατούμενοι βασανίζονται τόσο φρικτά, που 36 από αυτούς πεθαίνουν τις αμέσως επόμενες ημέρες από την σύλληψή τους. Ένα μήνα αργότερα, ο Πάπας Κλήμης Ε, με Βούλα του, απαιτεί την σύλληψη όλων των Ναϊτών που βρίσκονται σε χριστιανική επικράτεια.

1310 Μετά από τρία έτη αγρίων βασανιστηρίων, 54 Ναΐτες καίγονται ζωντανοί ως.. "λάτρεις του Διαβόλου". Η Σύνοδος του Trier, αποφαίνεται ότι οι διωκόμενες "μάγισσες" είναι όλες.. λάτριδες της Θεάς Diana (Αρτέμιδος). Στο Παρίσι θανατώνεται στην πυρά η "Αδελφός του Ελευθέρου Πνεύματος" Marguerite Porete.

1311 Η Καθολική Εκκλησία δολοφονεί τον Γάλλο ιατρό και αλχημιστή Αρνάλδο Βιλλνέβ (1240-1311) . Μέγας διωγμός στην Γερμανία κατά των "Αδελφών του Ελευθέρου Πνεύματος".

1312 Ο Πάπας παραδέχεται, "κατόπιν εορτής", ότι η κατηγορία της "λατρείας του Διαβόλου" δεν ευσταθεί για την περίπτωση των Ναϊτών. Ο αρχηγός των Ναϊτών Ζακ Ντε Μολαί (Jacques de Molais), καταδικάζεται σε ισόβια δεσμά.

1313 Μεγάλη εξέγερση στη Νότια Γαλλία υπέρ των "Μπεγουϊνών", εκδιώκει τους φραντσεσκανούς Ιεροεξεταστές.

1314 Ο κατάδικος τέως αρχηγός των Ναϊτών Ζακ Ντε Μολαί, οδηγείται μπροστά στη Νοτρ Νταμ (Notre Dame) για δημόσια εξομολόγηση. Εκεί, διακηρύσσει ότι το μόνο έγκλημά του υπήρξε ότι.. ομολόγησε ψέμματα κάτω από τα βασανιστήρια των ιεροεξεταστών και ότι οι Ναΐτες θανατώθησαν αδίκως. Την δύση της επομένης ημέρας, ο βασιλιάς Φίλιππος Δ και ο Πάπας, παρέστησαν στον αργό θάνατό του πάνω στην πυρά.

1315 Κηρύσσονται "εχθροί του Χριστού" και αναθεματιζονται οι Fraticelli (Φρατιτσέλοι, Πνευματικοί Φραντσεσκανοί) επειδή επέμεναν στις απόψεις περί λιτότητος του ιδρυτού του τάγματος Αγίου Φραντσίσκου της Ασίζης. Το χωριό τους Μαγκναλάτα ισοπεδώνεται και κατασφάζονται οι κάτοικοί του.

1317 Η Ιερά Εξέταση αρχίζει μεγάλο διωγμό κατά των "αιρετικών" γυναικών "Μπεγουϊνών" και εκατοντάδες μέλη της αιρέσεως θανατώνονται στην πυρά. Στο Στρασβουργο, θανατώνονται στην πυρά δεκάδες μέλη της "αιρέσεως" των "Μπεγκάρντι" (του ανδρικου κλάδου των "Μπεγουϊνών") και εκατοντάδες άλλοι παραδίδονται στους βασανιστές.

1318 Στη θεμελίωση μίας μονής, στο Koenigsfelden της Γερμανίας, μαρτυρείται επιβίωση του αρχαίου παγανιστικού τυπικού, με θυσία αλόγου. Στην Μασσαλία, καίγονται ζωντανοί οι πρώτοι "Φρατιτσέλοι", ως.. "αντάρτες κατά της θείας τάξεως του Θεού".

1320 Ο παρανοϊκός Πάπας Ιωάννης ΚΒ (που πίστευε ότι οι εχθροί του συνωμοτούσαν να τον σκοτώσουν με . μάγια), εξουσιοδοτεί την, υπό τους δομινικανούς, "Ιερά Εξέταση", να στραφεί με όλη τη δύναμή της κατά των "μαγισσών".

1324 Πρώτη θανάτωση γυναίκας στην Ιρλανδία, με την κατηγορία της "μαγείας". Θύμα μία νεαρή, η Πετρονίλλα (Petronilla), που την καίνε ζωντανή αφού πρώτα "ομολογεί την ενοχή της" μετά από έξι μαστιγώσεις της για την υπόθεση Dame Alice Kyteler. Άλλοι επτά κατηγορούμενοι καταδικάζονται σε δημόσια μαστίγωση. Το "κυνήγι των μαγισσών" επεκτείνεται και στις Άλπεις και τα Πυρηναία, όπου θανατώνονται στην πυρά χιλιάδες αθώοι άνθρωποι. Η Ιερά Εξέταση της Μπολόνια, αρχίζει άγριο διωγμό κατά της Αστρολογίας.

1326 Η Καθολική Εκκλησία κηρύσσει με έδικτό της (Cum inter nonnullos) ποινικά κολάσιμη "αίρεση" την άποψη ότι τάχα ο ραβί Τζεσουά (Ιησούς) και οι Απόστολοι δεν είχαν περιουσία (..). Με τη Βούλα "Super Illius Specula", ο Πάπας Ιωάννης ΚΒ εξισώνει με εσχάτη προδοσία την ενασχόληση με "αντιχριστιανικές και μαγικές πρακτικές".

1327 Θανατώνεται στην πυρά ο Ιταλός αστρολόγος Cecco d'Ascoli, με την κατηγορία ότι ετόλμησε να υπολογίσει το.. ωροσκόπιο του Τζεσουά (Ιησού).

1333 Στους Ορθόδοξους χριστιανούς επικρατεί η "ησυχαστική" αντίληψη του Γρηγορίου Παλαμά. Ο μυστικισμός, ο αναχωρητισμός και η ομφαλοσκοπία, δημιουργούν ένα πανίσχυρο κοινωνικό πρότυπο που αποσυνθέτει το τελευταίο υπόλειμμα της πάλαι ποτέ κραταιάς Ανατολικής Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας.

1335 Πρώτη μεγάλη δημόσια δίκη "μαγισσών" στην Γαλλία

1336 Οι "Τεύτονες" σταυροφοροι, πολιορκούν το ξύλινο κάστρο Πίλεναϊ (Pilenai) στον ποταμό Nemunas. Λίγο πριν πέσει το φλεγόμενο κάστρο στα χέρια των χριστιανών, οι πολιορκούμενοι 4.000 Λιθουανοί πετούν σε τεράστια πυρά τα υπάρχοντά τους, σκοτώνουν τις γυναίκες και τα παιδιά τους και, ευχαριστώντας τους εθνικούς τους Θεούς που δεν θα γί-

νουν σκλάβοι κανενός, αυτοκτονούν ομαδικά αποκεφαλισθέντες από τον Δούκα Μαργκίρις (Margiris) και μία γυναίκα με έναν τεράστιο πέλεκυ, οι οποίοι και αυτοκτόνησαν τελευταίοι, λίγο πριν συλληφθούν από τους εισβολείς. Η γυναίκα άνοιξε μόνη της το κεφάλι της στα δύο, με τον δικό της πέλεκυ. Ο χριστιανός χρονικογράφος Wigand von Marburg, θα γράψει αργότερα στο έμμετρο χρονικό του (1393-1394), ότι "δεν ήταν τίποτε το εκπληκτικό, το έπραξαν σύμφωνα με την θρησκεία τους που τους είχε εξοικειώσει με τον θάνατο.."

1337 Οι "Τεύτονες" σταυροφόροι, ως πολεμική επίδειξη στον επισκέπτη τους πρίγκηπα Άλμπρεχτ Β της Αυστρίας, αρχίζουν αιφνιδιαστικές επιθέσεις για μία ολόκληρη εβδομάδα κατά των εθνικών Σαμογετών (τους οποίους αποκαλούν.. "υιούς του Σατανά"). Μόνο σε ένα χωριό, αιφνιδιάζοντας ένα γαμήλιο γλέντι, σφάζουν 60 "ειδωλολάτρες" και, ανάμεσα στα πτώματα και τα αποκαΐδια, χρίζουν "στο όνομα του Χριστού" ιππότες τον Αυστριακό πρίγκηπα και άλλους 74 "θεοσεβείς" φίλους του (Scriptores Rerum Prussicarum, II, 165-166).

1343 Συνεχείς σφαγές, βιασμοί, πυρπολήσεις, βασανιστήρια, λεηλασίες και απαγωγές παιδιών ή γυναικών στη Λιθουανία, από τους χριστιανούς σταυροφόρους. Στη διάρκεια μίας τέτοιας "ευσεβούς" εκστρατείας, παραφρονεί, κάτι που θεωρήθηκε τιμωρία από τους Θεούς των παγανιστών, ο Μάγιστρος των σταυροφόρων Λούντολφ Κόενιγκ (Ludolf Koenig).

1344 Ο Syffridus de Danveld, μάρσαλ (marschalkus) της Λιθουανίας, σφάζει στη Στρέβα (Streva, Streba) ανήμερα της Εορτής του "Αγίου" Παύλου όλους τους "ειδωλολάτρες" της πόλεως, γυναίκες, άνδρες, γέρους και παιδιά και πυρπολεί όλα τα σπίτια, τις αποθήκες και τα χωράφια (Scriptores Rerum Prussicarum, II, 510-511).

1348 Η Δυτική Εκκλησία χρεώνει στους.. "μάγους" την επιδημία πανούκλας εκείνης της χρονιάς.

1358 Ο Λιθουανός Δούκας Τζογκάϊλα παντρεύεται την Πολωνή πριγκήπισσα Χέντβιτζ και βαπτίζεται χριστιανός. Στη συνέχεια επιτρέπει στους Πολωνούς προσηλυτιστές να επιβάλλουν με τη βία τη νέα Θρησκεία στους υπηκόους του. Ωστοσο, πέραν από το Βίλνιους, ολόκληρη η χώρα, κυρίως η ύπαιθρος, θα παραμείνει πεισματικά πιστή στην παραδοσιακή, εθνική, λατρεία για άλλα 200 - 300 χρόνια. Το 1377, ο Δούκας Algirdas, αποτεφρώθηκε με μεγαλοπρέπεια "κατά τα πάτρια ειωθότα" σε ιερό δάσος βορείως του Βίλνιους, το ίδιο και ο αδελφός του Kestutis το 1382, ενώ ο ιστορικός Γκλούγκοτς (Dlugosz) μαρτυρεί ακόμη και στις αρχές του 15ου αιώνος την διατήρηση Ιερών Άλσεων που λέγονταν Alka, όπου οι Λιθουανοί συνέχιζαν τις αποτεφρώσεις των νεκρών τους μαζί με κοσμήματα, ακριβά ενδύματα, όπλα και εργαλεία.

1360 Στην Γαλλία, η Εκκλησία, προσπαθώντας να δικαιολογήσει τα εγκλήματά της με το να κατασκευάσει ένα σοβαρό "αντίπαλο δέος", κάνει για πρώτη φορά λόγο για οργανωμένες . "λατρείες του Σατανά" σε ολόκληρη την Ευρώπη

1362 Τα, υπό τον έλεγχο του Ορθοδόξου ιερατείου, ενωμένα χριστιανικά σταυροφορικά τάγματα, πολιορκούν το κάστρο Κάουνας (Kaunas), το οποίο θεωρούν "πύλη εισόδου στο ειδωλολατρικό τμήμα της Λιθουανίας". Την Μεγάλη Παρασκευή (15 Απριλίου), το κάστρο πυρπολείται και πέφτει στα χέρια των σταυροφόρων Κατασφάζονται οι 3.500 υπερασπιστές του, ενώ 1.500 άμαχοι, πνιγμένοι στους καπνούς, αυτοκτονούν για να μη γίνουν σκλάβοι των χριστιανών. Την Κυριακή του Πάσχα, οι σταυροφόροι εορτάζουν δίπλα στα πτώματα των εθνικών με επικεφαλής τον επίσκοπο Βαρθολομαίο του Σάμλαντ, ψάλλοντας "Christus surrexit.. nos omnes volumus letari, pagani sunt in omni pena, Kir.eleison"

(Χριστός Ανέστη.. ας χαρούμε με την δυστυχία των ειδωλολατρών, Κύριε ελέησον"). Οι Δούκες των εθνικών Κεστούτις και Αλγκίρντας ορκίζονται εκδίκηση, ενώ ο Καθολικός αρχιεπίσκοπος του Γκνιέζνο, καταδικάζει την επιδρομή "σε αυτή την άγια ημέρα" και κατηγορεί τους σταυροφόρους ότι γκρεμίζουν τις εκκλησίες των Καθολικών και πριμοδοτούν τους "σχισματικούς" (δηλ. τους Ορθοδόξους).

1367 Με διαταγή του Πάπα Ουρβανού Ε, η "Ιερά Εξέταση" εξοντώνει στη βορειοδυτική Ευρώπη, με φρικτές μεθόδους, όλους τους λεγομένους "Αδελφούς του Ελευθερου Πνεύματος". Επρόκειτο για μία πανθεϊστική κίνηση που θεωρούσε τον Θεό ταυτόσημο του Κόσμου και επίσης δυνατή την τελειότητα της ανθρωπίνης φύσεως μέσω της συνειδητοποιήσεως ότι και η τελευταία, οπως το κάθε τι, ταυτίζεται με τον Θεό.

1370 Επί πολλές ημέρες, οι χριστιανοί κατασφάζουν όλους τους "ειδωλολάτρες" των περιοχών Promedien, Wayken, Rassyn, Eroflen, Goysow, Galanten, Pasten και Schogen της Λιθουανίας (Scriptores Rerum Prussicarum, II, 569). Οι ελάχιστες γυναίκες που επιζούν της κατασφαγής, γίνονται σκλάβες των προσηλυτιστών.

1375 Στις χώρες της Βαλτικής, ο μάρσαλ Γοδεφρείδος ντε Λίντο (Gottfridus de Lindo), κατασφάζει στην πόλη Pawnden τους "ειδωλολάτρες" Σουδαβούς (Scriptores Rerum Prussicarum, II, 579).

1375 - 1377 Ο Πάπας, καταστέλλει την εξέγερση μερικών ιταλικων πόλεων με τη βοήθεια μισθοφορικού στρατού υπό τον Ρομπέρτο της Γενεύης. Μόνο στην πόλη Cessna κατασφάζονται, στις 3 Φεβρουαρίου του 1377, πάνω από 5.000 άνθρωποι.

1378 Ο Ρομπέρτος της Γενεύης, ανεβαίνει στον παπικό θώκο

ως Πάπας Κλήμης ο Ζ.

1378 - 1417 Ο δυτικός Χριστιανισμός βιώνει ένα αστείο και τραγικό συνάμα σχίσμα, ανάμεσα σε δύο αντιπάλους Πάπες με έδρα τη Ρώμη και την Αβινιόν.

1386 Ένωση Πολωνίας και Λιθουανίας και προσπάθεια για εξόντωση, από τους ιεροεξεταστές, των τελευταίων Λιθουανών εθνικών.

1387 Οι χριστιανοί πατούν την Aukstaitija, τελευταία περιοχή της Λιθουανίας που παρέμενε παγανιστική. Ο πληθυσμός εκχριστιανίζεται επιφανειακά για ν'αποφύγει τις βιαιότητες των προσηλυτιστών.

1390 Η "Ιερά Εξέταση" του Μιλάνο, αποσπά με βασανιστήρια "ομολογίες" πολλών γυναικών ότι είναι τάχα.. "μάγισσες" και λατρεύουν την Θεά των "ειδωλολατρών" Diana (Αρτέμιδα). Στο Παρίσι, καίγονται, στις 19 Αυγούστου, οι "μάγισσες" Jehanne de Brigue και Macette de Ruilly που "ομολόγησαν" την ενοχή τους, φυσικά μετά από απερίγραπτα σωματικά βασανιστήρια.

1405 Αρχίζουν στη Βοημία μεγάλοι διωγμοί κατά της χριστιανικής αιρέσεως των "Αδαμιτών". Λίγα χρόνια αργότερα, η κυρίαρχη στην περιοχή χριστιανική αίρεση των "Ταβοριτών" θα κάψει ζωντανούς στην Πράγα όλους τους "Αδαμίτες" της πόλεως.

1407 Φθάνουν στη Γερμανία, από την άγνωστη ανατολική πατρίδα τους, οι πρώτοι Αθίγγανοι. Ως νομάδες και παγανιστές, αντιμετωπίζονται με φοβερό μίσος από τους γερμανούς χριστιανούς.

1410 Στην Κεντρική Λιθουανία, οι σταυροφόροι κατασφάζουν, χάριν διασκεδάσεως, τους αόπλους "ειδωλολάτρες". Η γενοκτονία τερματίζεται μόνο όταν ο Δούκας των Λιθουα-

νών Βιτάουτας ο Μέγας (Vytautas, 1392-1430) κατανικάει με τον μικρό στρατό του τους χριστιανούς στο Τάννενμπεργκ (Tannenberg).

1415 Καίγονται στο Saugerhusen, από την "Ιερά Εξέταση", 92 "αιρετικοί" χριστιανοί της κινήσεως των "Μαστιγουμένων". Στις 6 Ιουλίου, θανατώνεται στην πυρά ο Τσέχος προτεστάντης Jan Hus, ιδρυτής των "Χουσιτών".

1421 Στη Βοημία, κατασφάζονται από τον Ζίσκα οι αυτοπιστές - κοινοτιστές "Νικολαΐτες Χριστιανοί" ως επικίνδυνοι για την Εκκλησία και τη μοναρχία. Το ίδιο έτος, φθάνουν στη Γαλλία από την άγνωστη ανατολική πατρίδα τους οι πρώτοι Αθίγγανοι. Ως νομάδες και παγανιστές αντιμετωπίζονται με μίσος και από τους εκεί χριστιανούς.

1428 Οι χριστιανοί των σταυροφορικών Ταγμάτων της Λιθουανίας και Λιβονίας, δολοφονούν, με την ανοχή του Πάπα, με πνιγμό ή δηλητήριο, δεκάδες χριστιανούς ιερείς και επισκόπους, κατά τη διάρκεια μίας μεγάλης διαμάχης για ζητήματα πλούτου και εξουσίας. Ήδη, από το 1330, ο αντι-Πάπας Νικόλαος Ε είχε αναγνωρίσει ως ανώτερη την εξουσία του Μαγίστρου των Ταγμάτων από εκείνη των επισκόπων.

1435 Στην Κεντρική Λιθουανία, οι σταυροφόροι κατασφάζουν τους "ειδωλολάτρες" στο Παμπάϊσκας (Pabaiskas).

1442 Οι χριστιανοί πιάνουν στην Αφρική τους πρώτους μαύρους σκλάβους. Ο Πορτογάλος πρίγκηπας Ερρίκος, σκλαβώνει μαύρους ιθαγενείς και τους δωρίζει στον Πάπα Μαρτίνο Ε. Σε ανταπόδοση του "δώρου", ο Πάπας, ως.. εκπρόσωπος του "Χριστού" που συνεπώς του.. ανήκει όλος ο κόσμος (..) χορηγεί στους Πορτογάλους το δικαίωμα της εκμεταλλεύσεως όλων των χωρών από το Πράσινο Ακρωτήριο της Αφρικής έως την Ινδία !

1444 - 1445 Οι χριστιανοί δουλέμποροι, αρχίζουν αμέτρητες επιθέσεις σε αφρικανικά χωριά για αιχμαλωσία σκλάβων. Οι φυλές της Γουϊνέα, εξοντωνονται προσπαθώντας ματαίως ν'αντισταθούν, και οι λίγοι επιζήσαντες φορτώνονται στα δουλεμπορικά πλοία. Στα "ανδραγαθήματα" των δουλεμπόρων πρωτοστατεί ο ιερέας Τζων Νιούτον (John Newton), συνθέτης του γνωστού ύμνου "How sweet the name o Jesus sounds" ("Πόσο γλυκό ηχεί το όνομα του Ιησού").

1450 Παλουκώνονται ή σταυρώνονται στην Κωνσταντινούπολη οι εντοπισμένοι οπαδοί του φιλοσόφου Πλήθωνος ως "αποστάτες που επιχειρούν ν'αναζωπυρώσουν την αλόγιστον των εθνικών εποποιΐαν".

1450 - 1550 Δεκάδες νόμοι της Ελβετίας, νομιμοποιούν τη σύλληψη και τον βασανισμό, από τον οποιονδήποτε χριστιανό, των "ειδωλολατρών" Αθιγγάνων, ασχέτως ηλικίας και φύλου.

1452 Με προτροπή της Εκκλησίας, θανατώνεται στην Πελοπόννησο με μαρτυρικό τρόπο, ο οπαδός του Πλήθωνος Ιουβενάλιος. Ο εντός ολίγου πρώτος υπότουρκος Πατριάρχης Σχολάριος, συγχαίρει τους βασανιστές του Ιουβεναλίου αποκαλώντας τους "στρατιώτες του Χριστού": "τους γούν δυσσεβείς και αλάστορας ελληνιστάς και πυρί και σιδήρω και ύδατι και πάσι τρόποις εξαγάγετε της παρούσης ζωης.. ράβδιζε, είργε, είτα γλώτταν αφαίρει, είτα χείραν απότεμνε, και αν και ούτω μενη κακός θαλάττης πέμπε βυθώ..". Το ίδιο έτος, ο Σχολάριος καίει στην αυλή του Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως τα έργα του εθνικού φιλοσόφου Πλήθωνος Γεμιστού.

1453 Οι Τούρκοι του Μωάμεθ Β, του λεγομένου "Πορθητού", καταλαμβάνουν μετά από προδοσία των "ανθενωτικών" χριστιανών την Κωνσταντινούπολη, ο βασιλιάς της οποίας δεν μπόρεσε να συλλέξει σοβαρό στρατό την ίδια

στιγμή που στα ορθόδοξα μοναστήρια "μόναζαν", ως αποτέλεσμα της καταστροφικής "ησυχαστικής" αντιλήψεως, πάνω από μισό εκατομμύριο άνδρες. Ο δυτικός Χριστιανισμός απαλλάσσεται για λίγο από τον ανατολικό ανταγωνιστή του, ο οποίος πλέον στρέφει αποκλειστικώς το ενδιαφέρον του στη διαβουκόληση των ορθοδόξων χριστιανών υπηκόων της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας και την αύξηση της οικονομικής του δυνάμεως, οπλισμένος με απίστευτα προνόμια από τους κατακτητές: Με ειδικό Βεράτιό του (διάταγμα), ο Μωάμεθ Β παραχωρεί στον Πατριάρχη διοικητικές και δικαστικές εξουσίες, με δική του αστυνομία και δικό του φοροεισπρακτικό σύστημα.

1457 Όπως διασώζει ο Nicholas του Cus, η "Ιερά Εξέταση" του Μπρεσσανόνε (Bressanone) αποσπά με βασανιστήρια "ομολογίες" διαφόρων γυναικών ότι τάχα είναι. "μάγισσες" και λατρεύουν την Θεά των "ειδωλολατρών" Diana (Ντιάνα, Αρτέμιδα)

1459 - 1460 Οι ιεροεξεταστές καίνε εκατοντάδες "μάγους" και "μάγισσες" στη Βόρειο Γαλλία και Γερμανία. Ο Αρχιεπίσκοπος της Ρεμς, ένας φωτισμένος άνθρωπος, τολμά ν'αποκαλέσει "εφεύρημα της φαντασίας" την ύπαρξη "μάγων" και με απόφαση του Κοινοβουλιου των Παρισίων διατάσσεται η απελευθέρωση δεκάδων μελλοθανάτων που όμως είχαν ήδη βασανισθεί φρικτά.

1460 Αρχίζει τις θηριωδίες του κατά των μωαμεθανών ο ορθόδοξος χριστιανός ηγεμόνας Βλάντ "ο Ανασκολοπιστής" (τον οποίο η ρουμανική λαϊκή παράδοση θυμάται ως "Δράκουλα")

1463 Ο υπότουρκος Πατριάρχης Σχολάριος καίει στην αυλή του Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως νέα αντίτυπα των έργων του φιλοσόφου Πλήθωνος Γεμιστού.

1474 - 1484 Ο ιεροεξεταστής Χάϊνριχ Κράμερ (Heinrich Kramer) φυλακίζει, βασανίζει και θανατώνει χιλιάδες ανθρώπους στο Τυρόλο, το Σάλτσμπουργκ, τη Βοημία και τη Μοραβία.

1474 - 1566 Μέγας, άγριος και αιματηρός ανταγωνισμός Πορτογάλων και Ισπανών χριστιανών για τον έλεγχο του διεθνούς δουλεμπορίου "ειδωλολατρικών" εθνών.

1477 Συνεχίζεται στη Λιβονία ο εμφύλιος μεταξύ των χριστιανικών Ταγμάτων και της επισήμου Εκκλησίας για ζητήματα εξουσίας και πλούτου. Ο επίσκοπος Θεόδωρος (Theodorus of Samland) αλυσοδένεται από τον Μάγιστρο σε ένα υπόγειο της εκκλησίας του και αφήνεται να πεθάνει από πείνα. Επτά ιερείς καθησυχάζουν τον Πάπα ότι ο επίσκοπος πέθανε από.. φυσική αιτία. Ο Αρχιεπίσκοπος Συλβέστρος (Sylvester) αναθεματίζει το "Τευτονικό Τάγμα" ως "τέκνο του Σατανά", συλλαμβάνεται όμως, καθαιρείται και ρίχνεται στην φυλακη όπου πεθαίνει το 1479.

1480 Κατά διαταγή του Πάπα Σέξτου ΙΕ, η Σύνοδος του Τολέδο ιδρύει την Ισπανική "Ιερά Εξέταση" κατά των "αιρετικών", των Εβραίων και των Μαυριτανών, η οποία μέσα στα επόμενα 8 μόνο έτη έκαψε ζωντανούς (σύμφωνα με την εκτιμηση του ιερέως Χουάν Αντόνιο Λορέντε) 8.800 ανθρώπους και βασάνισε 96.500.

1483 Ο δομινικανός Θωμάς Τορκουεμάδα (Tomas de Torquemada), αυτονομοποιεί την Ισπανική "Ιερά Εξέταση" από την παπική εξουσία και παίρνει τον τίτλο του "Γενικού και Ανωτάτου Ιεροεξεταστού".

1484 Ο Πάπας Ιννοκέντιος ο ΙΙ, βαθύτατα ενοχλημένος από μία υφέρπουσα δυσπιστία περί πραγματικής υπάρξεως.. "μάγων" και "οπαδών του Διαβόλου", κηρύσσει στις 9 Δεκεμβρίου, με τη Βούλα του Summis Desidenantes, μέγα διωγμό

κατά των "μάγων" και των "αιρετικών". Η "αντιμαγική" μανία των χριστιανών (που εγκαινιάσθηκε με την θανάτωση στην πυρά 41 ανθρώπων στο Como, μετά από φρικτά βασανιστήρια από τους δομινικανούς Ιεροεξεταστές,), αγγίζει στην Ιταλία τα όρια της παραφροσύνης, με αμέτρητα θύματα.

1485 Ο Πάπας Ιννοκέντιος ο Η, διατάσσει να καίγονται μαζί με τις "μάγισσες" και οι.. "διαβολικές γάτες τους", μία πρακτική που έκτοτε καθιερώθηκε σε ολόκληρη την Ευρώπη μέχρι το τέλος των "κυνηγίων των μαγισσών".

1486 Με εντολή του Πάπα, οι δομινικανοί Ιεροεξεταστές Χάινριχ Κράμερ και Γζαίημς Σπρενγκερ (James Sprenger) συγγράφουν το αρρωστημένο αλλά πολυσέλιδο "Malleus Meleficarum", που, με τη μορφή μίας "δαιμονολογικής μελέτης", προσπαθεί να δικαιολογήσει την αντιμαγική παραφροσύνη των χριστιανών. Οι "μαγισσες" κατηγορούνται ως λάτριδες του Διαβόλου, της ρωμαϊκής Θεάς Ντιάνα, της Ηρωδιάδος, των Σατύρων και, φυσικά, του.. Θεού Πανός. Με την ανακάλυψη της τυπογραφίας, το "Malleus Meleficarum", φυσικα εξαιτίας και των πορνογραφικών του τμημάτων που υποτίθεται ότι θέλουν απλώς να περιγράψουν το πώς.. συνουσιάζονται οι "μάγισσες" με τους "δαίμονες" (..), κυκλοφόρησε σε πολύ μεγάλους αριθμούς στους ψυχικά διαταραγμένους πληθυσμούς της εποχής (15 εκδόσεις από 1487 έως 1520 και 16 από 1574 έως 1669), και αύξησε κατά πολύ την αντιμαγική υστερία του χριστιανικού όχλου.

1488 Παπική Βούλα καλεί τους λαούς της Ευρώπης να σώσουν την Εκκλησία του Χριστού "που έχει διαβρωθεί από τις τεχνικές του Σατανά" (..) Η χριστιανοσύνη υπακούει τυφλά τον πνευματικό ηγέτη της, προχωρώντας σε ένταση του "κυνηγίου μαγισσών". Αμέτρητα, καινούργια. αθώα θύματα έρχονται να προστεθούν στον μακρύ κατάλογο των θυμάτων της δεισιδαιμονίας και της παράνοιας. Αντίθετα από τη

χριστιανική θέση του 906 (Canon Episcopi), τώρα από την Εκκλησία θεωρείται "αίρεση" το να μην πιστεύει κανείς στην ύπαρξη μαγισσών και εν γένει άλλων δυνάμεων εκτός του "Ενός και Αληθινού Θεού" (!!), και, επίσης, γίνεται αποδεκτή η μαρτυρία κατηγορίας ακόμη και μικρών παιδιών που μόλις άρχισαν να ομιλούν.

1492 Ο τυχοδιώκτης Χριστόφορος Κολόμβος, "ανακαλύπτει" την αμερικανικη ήπειρο και η Θρησκεία του βρίσκει αμέτρητα καινούργια εδάφη να κατακτήσει και εκατομμύρια νέους "ειδωλολάτρες" να υποδουλώσει ή να σφάξει. Αρχίζει η γενοκτονία των "ερυθροδέρμων" εθνών και η καταστροφή του θαυμαστού και απολέμου Πολιτισμού τους, που βρισκόταν πάμπολλες βαθμίδες πιό ψηλά από τον χριστιανικό. Ο ίδιος ο Κολόμβος δίνει το παράδειγμα του πώς πρεπει να μεταχειρίζεται ένας χριστιανός τους "ειδωλολάτρες", όταν βιάζει μία ιθαγενή αφού πρώτα την μαστιγώνει μπροστά σε όλη τη φυλή της. Στην Ισπανία, ο περιβόητος Θωμάς Τορκουεμάδα, παραδίδει στα βασανιστήρια και την πυρά χιλιάδες ανθρώπους που κατά τη γνώμη των καταδοτών της "Ιεράς Εξετάσεως" "δεν τηρούν τη θρησκευτική ορθοδοξία". Κύμα τρόμου κυριεύει ολόκληρη την Ισπανία. Οι Εβραίοι εκδιώκονται από Πορτογαλία και Ισπανία. Το ίδιο έτος, η (ανατολική) χριστιανική εσχατολογία προβλέπει, ανεπιτυχώς φυσικά, ότι το συγκεκριμένο έτος θα γίνει η.. συντέλεια του Κόσμου. Για τον βυζαντινό ιεροκήρυκα Ιωσήφ Βρυέννιο, το τέλος της εβδόμης χιλιετίας από κτίσεως κόσμου (υποτίθεται το 5.500 π.α.χ.χ.) αντιστοιχούσε στο 1492.

1493 Παπική Βούλα νομιμοποιεί την εξόντωση όλων των ιθαγενών της αμερικανικής ηπείρου που αρνούνται να γίνουν χριστιανοί και στο ίδιο παροτρύνει η Σύνοδος του Τρέντο που συνέρχεται την ίδια χρονιά. Οι χριστιανοί προσηλυτιστές μπαίνουν στα πλοία των "κονκισταδόρες" με προορισμό τις αμερικανικές ακτές.

1494 Η χριστιανική εσχατολογία προβλέπει, ανεπιτυχως φυσικά όπως πάντα, ότι το συγκεκριμένο έτος θα γίνει η.. συντέλεια του Κόσμου. Για τον τουρκοβυζαντινό Πατριάρχη Γεννάδιο, το τέλος της εβδόμης χιλιετίας από.. κτίσεως κόσμου (υποτίθεται το 5.500 π.α.χ.χ.) αντιστοιχούσε στο έτος 1494

1495 Πρωτοεμφανίζεται στην Ισπανία το φαινόμενο των. αυτοκαταδιδομένων στην "Ιερά Εξέταση" για εντελώς φανταστικά "αμαρτήματά" τους, ώστε να προλάβουν πιθανή κατάδοσή τους από άλλους. Οι αυθορμήτως παρουσιαζόμενοι στην "Ιερά Εξέταση" παίρνουν άφεση αμαρτιών δίχως βασανισμό, πράγμα αδύνατο αν η κατηγορία προέρχεται από τρίτους.

1497 Οι Ιεροεξεταστές καίνε σε τεραστιες πυρές, στη Φλωρεντία, αρχαία βιβλία, ποιητικες συλλογές, γυναικεία κοσμήματα, μουσικά όργανα και πίνακες ζωγραφικής.

1499 Οι χριστιανοί Ισπανοί κάνουν γενοκτονία κατά των ειρηνικών Ινδιάνων της επαρχίας Καρθαγένης και Σενού και καίνε όλα τα Ιερά τους, από τα οποία προηγουμένως ληστεύουν τον χρυσό διάκοσμο.

1500 - 1520 Η "Ιερά Εξέταση" εξοντώνει στην Ισπανία όλους τους "Αλομβράδους" ("Πεφωτισμένους"), επειδή περιφρονούσαν ανοικτά τις εκκλησιαστικές αρχές.

1501 Φθάνουν στην Πολωνία από την άγνωστη ανατολική πατρίδα τους οι πρώτοι Αθίγγανοι και αντιμετωπίζονται, φυσικά, με πολύ μεγάλο μίσος και από τους εκεί χριστιανούς.

1504 Οι χριστιανοί Ισπανοί κατασφάζουν τους ειρηνικούς Ινδιάνους των πέντε Βασιλείων της νήσου Εσπανιόλ. Ο ανθρωπιστής ιεραπόστολος Βαρθολομαίος Ντε Λας Κάζας περιγράφει την κτηνωδία· "Οι χριστιανοί έμπαιναν στα χωριά

και δεν άφηναν ούτε παιδιά, ούτε γέρους, ούτε γυναίκες σ'ενδιαφέρουσα κατάσταση ή ετοιμόγεννες που να μη ξεκοιλιάσουν και κομματιάσουν.. Στοιχημάτιζαν ποιός θ' άνοιγε έναν άνδρα με μόνο ενα κτύπημα.. σούβλιζαν σ'ένα σπαθί μανάδες και παιδιά αλλά και όποιον άλλον έβρισκαν, κρεμούσαν άλλους κατά ομάδες ανά δεκατρείς προς τιμήν του Λυτρωτού μας και των δώδεκα Αποστόλων, μετά άναβαν φωτιά και τους έκαιγαν ζωντανούς.." Οι επιζήσαντες, κυρίως γυναίκες και παιδιά, ρίχνονται από τους χριστιανούς σκλάβοι στα χρυσωρυχεία και τα χωράφια, όπου πεθαίνουν μαζικά από την πείνα και τις κακουχίες.

1505 Φθάνουν στη Ρωσία και τη Σκωτία από την άγνωστη ανατολική πατρίδα τους οι πρώτοι Αθίγγανοι. Ως νομάδες και παγανιστές, αντιμετωπίζονται και σε αυτές τις χριστιανικές χώρες με απέραντο μίσος. Στις γερμανικές χώρες ήδη έχουν εξαπολυθεί εναντίον τους σοβαροί διωγμοί ("Straff die Heyden", "Τσάκισμα των Ειδωλολατρών").

1509 Οι Ισπανοί χριστιανοί εξοντώνουν ένα εκατομμύριο (σύμφωνα με την μαρτυρία του ιεραποστόλου Βαρθολομαίου Ντε Λας Κάζας) ιθαγενείς της Τζαμάϊκα και του Σαν Ζουάν, με κατασφαγή, παράδοση στη φωτιά, κατασπαραγμό από σκυλιά, ψήσιμο και καταναγκαστική εργασία στα ορυχεία. Ο νομικός Encisco, γράφει με απέραντο κυνισμό: "το δικαίωμα να πάρουμε τη γή από τους Ινδιάνους ειδωλολάτρες μάς έχει δοθεί από τον ίδιο τον Πάπα και τον Χριστό. Αν αυτοί αρνηθούν, δικαιούμαστε να τους πολεμήσουμε, να τους σκοτώσουμε, να τους πάρουμε σκλάβους, όπως έγινε και με τους κατοίκους της Χαναάν.."

1510 Στην ιταλική πόλη Μπρέσια (Brescia), θανατώνονται στην πυρά 140 άτομα με την κατηγορία της "μαγείας". Πέντε χιλιάδες Ιταλοί ανακρίνονται με άγρια βασανιστήρια απο την "Ιερά Εξέταση", ως ύποπτοι "αιρέσεως" ή "μαγείας" και αρκετοί από αυτούς καταλήγουν στην πυρά.

1511 Οι Ισπανοί χριστιανοί καίνε ζωντανούς, σφάζουν ή ρίχνουν στα ορυχεία, όλους τους κατοίκους της νήσου Κούβα.

1513 Στην ιταλική πόλη Κόμο (Como), θανατώνονται στην πυρά 350 άτομα με την κατηγορία της "μαγείας" και άλλα 70 στη Βαλκανόνια (Valcanonia).

1514 - 1522 Οι χριστιανοί Ισπανοί, καίνε ζωντανούς, σφάζουν ή ρίχνουν στα ορυχεία σημαδεμένους με καυτά σίδερα, πάνω από δύο εκατομμύρια κατοίκους της χώρας από Παναμά έως Νικαράγουα.

1514 Φθάνουν στην Αγγλία από την άγνωστη ανατολική πατρίδα τους οι πρώτοι Αθίγγανοι. Ως νομάδες και παπανιστες, αντιμετωπίζονται και εδώ με απέραντο μίσος από τους χριστιανούς.

1517 Η "διαμαρτυρία" του Μαρτίνου Λουθήρου σηματοδοτεί τη γέννηση ενός νέου ρεύματος μέσα στον Χριστιανισμό, το οποίο βρίσκει ευρύτατη αποδοχή σε Γερμανία, Κάτω Χώρες, Ελβετία, Αγγλία, Σκωτία, Σκανδιναβία και τμήματα της Γαλλίας, της Ουγγαρίας και της Πολωνίας. Οι λεγόμενοι "Διαμαρτυρόμενοι" (ή "Προτεστάντες"), εισάγουν μία έντονη επανιουδαιοποίηση της λογικής του Χριστιανισμού, τονίζουν την απέχθεια προς την εικονιστική, τη συμβολιστική και την τελετουργία, και κατηγορούν τους Ρωμαιοκαθολικούς ως.. "διαδόχους των ειδωλολατρών". Ο πόλεμος ανάμεσα στις δύο πλευρές αρχίζει με καταστροφές εικονων και πυρπολήσεις εκκλησιών των Καθολικών. Αργότερα, ο Ιωάννης Καλβίνος θα ιδρύσει στη Γενεύη μία ακόμη εκδοχή του Ιουδαιοχριστιανισμού, δημιουργώντας μία απερίγραπτη αστυνομική θεοκρατία για την εφαρμογή των δογμάτων του (ανάμεσα σε αμέτρητα άλλα εγκλήματα, οι Καλβινιστές χριστιανοί θα κάψουν στην πυρά και τον ιατρό Michael Servetus) Αργότερα, ο οπαδός του Καλβίνου Τζών Νοξ (John Knox) θα ιδρύσει έναν ακόμη κλάδο του Ιουδαιοχριστιανι-

σμού, τον σκωτικό Πρεσβυτεριανισμό. Σύμφωνα με τα δόγματα του τελευταίου, όλος ο φυσικός κόσμος ειναι.. σατανικός και η κάθε είδους ηδονή (φυσική, ερωτική ή, απλώς, αισθητική), είναι καταδικαστέα.

1518 Στις 18 Απριλίου, οι χριστιανοί Ισπανοί αποβιβάζονται στη Νέα Ισπανία (Μεξικό). Ο Λούθηρος διακηρύσσει ότι μετά την.. "πτώση του Αδάμ" δεν μπορεί να γίνεται καν λόγος για ελευθερία βουλήσεως του ανθρώπου. Στο Μεξικό, ο επίσκοπος πλέον της επαρχίας Τσιάπας Βαρθολομαίος Ντε Λας Κάζας, προτείνει, για τη σωτηρία των Ινδιάνων που πεθαίνουν μαζικά ή αυτοκτονούν για να γλυτώσουν τη φρίκη της δουλείας, την εισαγωγή 12 μαύρων αφρικανών σκλάβων για κάθε Ισπανό ευγενή. Αρχίζει μεγάλη επιδημία ευλογιάς σε ολόκληρη την Καραϊβική, που εξοντώνει μαζικά τους αυτοχθονες πληθυσμούς.

1518 - 1530 Οι χριστιανοί Ισπανοί του Φερδινάρδο Κορτές, σφάζουν όλους τους κατοίκους των πόλεων Γεπεάκα και Χαλούλα. Στο Μεξικό, όπου εισέβαλαν στις 8 Νοεμβρίου του 1519, συλλαμβάνουν τον Αζτέκο αυτοκράτορα Μοντεζούμα, παρά την φιλική υποδοχή και τα δώρα του, και αργότερα, στο όνομα του . "Αγίου" Ιακώβου, κατασφαζουν τον άοπλο λαό του και ληστεύουν τα κοσμήματα των νεκρών. Οι Αζτέκοι, εξεγείρονται ανοργάνωτα και σκοτώνουν αρκετούς από τους μακελάρηδες. Η εκδίκηση των χριστιανών όμως είναι κάτι περισσότερο από φοβερή. Κατασφάζουν ή ψήνουν ζωντανούς εκατοντάδες χιλιάδες ιθαγενείς και ερημώνουν ολόκληρες τις επαρχίες Πάνουκο, Κουτουτεπέκ και Κολιμά.

1519 Ο Ισπανός βασιλεύς επιτρέπει την ετήσια εισαγωγη 4.000 μαύρων σκλάβων στις νήσους Εσπανιόλ, Κούβα, Τζαμαϊκα και Πουέρτο Ρίκο, που είχαν μείνει σχεδόν έρημες μετά την πρωτοφανή γενοκτονια των αυτοχθόνων.

1520 - 1584 Ξεσπά στους βορειοαμερικανικούς ινδιάνικους

πληθυσμούς η πρώτη μεγάλη επιδημία που έφεραν οι άποικοι. Σύμφωνα με τον Henry F. Dobyns ("The Historic Demography of Indoamericans", 1977), η επιδημία αυτή προκαλεί την εξόντωση του 70 % του ιθαγενούς πληθυσμού !!

1521 Στην περιοχή Poligny της Γαλλίας, τρείς άνδρες (Michel Verdung, Pierre Bourgot και Philibert Mentot) καίγονται στην πυρά με την κατηγορία της.. "λυκανθρωπίας" (..). Στις Φιλιππίνες, οι Ισπανοί αρχίζουν τον βίαιο εκχριστιανισμό των αυτοχθόνων μέσα σε όργιο σφαγών και βασανιστηρίων. Οι διοικητές της Βενετίας, διώκονται από τον Πάπα Λέοντα ως.. "συνεργοι σε αίρεση" επειδή αρνούνται να κάψουν ζωντανούς κάποιους καταδικασμένους από την "Ιερά Εξέταση". Ο Ισπανός τυχοδιώκτης Πόντσε (Ponce), κάνει πλήρη στρατιωτική απόβαση στη Φλόριντα με άλογα, πυροβόλα όπλα, σιδηρόφρακτους οπλίτες και πολλούς προσηλυτιστές, αλλά δέχεται την επίθεση των Ινδιάνων Καλούζα (Calusa), με αποτέλεσμα σοβαρές απώλειες και από τις δύο πλευρές. Οι Ισπανοί ρίχνονται στη θάλασσα, ο δε Πόντσε πεθαίνει σε λίγο από τα πολλά τραύματά του στην Αβάνα.

1522 Ο Πάρις, αρχηγός (κασίκ) μίας φυλής του Παναμά, μάχεται απελπισμένα κατά των χριστιανών. Όλη η φυλή του εξοντώνεται μέχρι ενός.

1523 - 1533 Οι χριστιανοί Ισπανοί κάνουν γενοκτονία κατά των ιθαγενών της Νικαράγουα.

1524 - 1540 Οι χριστιανοί εξοντώνουν δέκα εκατομμύρια ανθρώπους σε Γιουκατάν, Νάκο, Κουζκατάν, Παρία, Σάντα Μαρία και Ονδούρα.

1525 Γενοκτονία κατά των Ινδιάνων των επαρχιών Πανούκο, Μιχοακάν και Ζαλίσκο. Όλοι οι ευγενείς ψήνονται ζωντανοί, ενώ οι υπολοιποι κατακρεουργούνται απο τα ξίφη των "κονκισταδόρες" ή πεθαίνουν σιδηροδέσμιοι στα ορυχεία από την πείνα και τις κακουχίες.

1526 Στη Βενεζουέλα και Σάντα Μάρτα, οι Ισπανοί και Γερμανοί χριστιανοί κατασφάζουν ή ψήνουν ζωντανούς τους ιθαγενείς και εγκαινιάζουν μάλιστα, ως.. σπορ, το κυνήγι των "ειδωλολατρών" σκλάβων, για τους οποίους οι χριστιανοί ιερείς διαβεβαιώνουν τους σφαγείς ότι είναι κτήνη και δεν έχουν καν ψυχή.

1528 Ο μονόφθαλμος τυχοδιώκτης Panfilo de Narvaez, αποβιβάζεται με στρατό και προσηλυτιστές στον κόλπο Tampa Bay της Φλόριντα, περιοχή των Ινδιάνων Τιμουκούας (Timucuas) και λεηλατεί τα χωριά του "μεγάλου αρχηγού" Ουτσίτα (Ucita), ο οποίος όμως αποφεύγει να πολεμήσει όπως ζητούν οι πολέμαρχοί του, νομίζοντας ότι θα αποτρέψει έτσι την ολοκληρωτική εξόντωση της φυλής του. Οι κατακτητές διατάσσουν άμεσο εκχριστιανισμό, συλλαμβάνουν τον Ουτσίτα, του κόβουν τη μύτη για εξευτελισμό και πετούν την υπέργηρη μητέρα του στα σκυλιά. Οι Τιμουκούας εξεγείρονται και εξοντωνουν σχεδόν όλους τους κατακτητές. Ο 18χρονος Ισπανός Χουάν Ορτίζ (Juan Ortiz), καταδικάζεται να ψηθεί ζωντανός, αλλά ελευθερώνεται μετά από παρακλήσεις της συζύγου και της θυγατέρας του Ουτσίτα, σε περίτρανη απόδειξη ότι καμμία Θρησκεία ή Πολιτισμός δεν δικαιούται να μονοπωλεί την ευσπλαχνία. Στη Σκωτία, καίγεται ζωντανός ο προτεστάντης Πάτρικ Χάμιλτον (Patrick Hamilton).

1530 Η επιδημία ευλογιάς εξαπλώνεται στη Φλόριντα και από εκεί σε ολόκληρη την ανατολική ακτή της βορειοαμερικανικής ηπείρου.

1533 Στις 29 Αυγούστου, θανατώνεται από τους χριστιανούς του Πιζάρο, με στραγγαλισμό στην γκαρόττα, ο βασιλιάς των Ίνκας Αταχουάλπα. Στην Ευρώπη, ο Λούθηρος αρχίζει έντονα μισογυνικά κηρύγματα, ενώ ο "Αναβαπτιστής" Μελχιόρ Χόφφμανν (Melchior Hoffmann) ορίζει (ανεπιτυχώς φυσικά) το συγκεκριμένο έτος, ως χρονικό σημείο της Δευ-

τέρας Παρουσίας του Τζεσουά.

1533 - 1600 Πολυετείς και σκληροί διωγμοί κατά των "μάγων" και των Αθιγγάνων στις Κάτω Χώρες. Είναι το λεγόμενο "Heidenjachten", δηλαδή το "Κυνήγι των Ειδωλολατρών".

1535 Στις 5 Ιουνίου, ο επίσκοπος Βάλδεκ σφάζει μαζικά στη Γερμανία όλους τους "Αναβαπτιστές" του Μύνστερ. Τη σφαγή επικροτούν τόσο οι Καθολικοί όσο και οι Προτεστάντες. Ο "βασιλεύς" των "Αναβαπτιστών" Γιόν Μπόκελσον (Jon Bockelson) και ο συνεργάτης του Bernt Knipperdolling, βασανίζονται έως θανάτου, και τα μέλη τους εκτίθενται σε δημόσια θέα προς παραδειγματισμό.

1536 Ο Ουίλλιαμ Τύνταιηλ (William Tyndale), καίγεται στην πυρά, επειδή ετόλμησε να μεταφράσει την "Βίβλο" στα.. αγγλικά (!!). Ο αρχηγός των "αιρετικών" "Χουττεριτών" Γιάκομπ Χούτερ (Jacob Hutter), συλλαμβάνεται στο Τυρόλο, βασανίζεται και καίγεται ζωντανός.

1537 - 1538 Οι Ισπανοί και οι Καθολικοί ιερείς, ασκούν τρομοκρατία προσπαθώντας να εκχριστιανίσουν τους Ινδιάνους Χόχοκαμ (Hohokam) και Πουέμπλος (Pueblos) της Νοτίου Αριζόνα που τους είχαν αρχικά υποδεχθεί με χαρά, θεωρώντας τους μία χαμένη "λευκή" ινδιάνικη φυλή των θρύλων τους. Για να καταργήσουν τις τελετές των Ινδιάνων, οι χριστιανοί μαστιγώνουν και αργότερα βασανίζουν και απαγχονίζουν τους ιερείς των δύο φυλών, ενώ χρησιμοποιούν όλον το πληθυσμό σε καταναγκαστικά έργα.

1538 Ο φραντσεσκανός μοναχός Μάρκος (Marcos de Niza) εξερευνά τις πόλεις του βορείου Μεξικό και στην επιστροφή του υπόσχεται πλούσια λάφυρα στους "κονκισταδόρες".

1539 Οι Ινδιάνοι Χόχοκαμ και Πουέμπλος, σι νειδητοποιούν πλέον ότι οι χριστιανοί δέν είναι η χαμένη φυλή των θρύλων

και εξεγείρονται εναντίον τους. Η εξέγερση πνίγεται στο αίμα από τους Ισπανούς στρατιώτες. Ο Ισπανός Χερνάντο ντε Σότο (Hernando De Soto), ενθουσιασμένος από τις διηγήσεις του μοναχού Μάρκος, αποβιβάζεται στο Τάμπα Μπαίη (Tampa Bay) της Φλόριντα και αρχίζει σφαγές, εμπρησμούς, βασανιστήρια και αιχμαλωσίες δούλων από τις φυλές Τοκομπάγκα (Tocobaga), Οκάλε (Ocale), Ποτάνο (Potano) και Οναθέκ (Onatheque).

1540 Ο Ισπανός στρατηγός Φραντσίσκο Βάσκεθ Ντε Κορονάντο (Francisco Vasquez de Coronado), και αυτός ενθουσιασμένος από τις αφηγήσεις του μοναχού Μάρκος, καταλαμβάνει με 300 στρατιώτες όλη την περιοχή γύρω απο τον ποταμό Ρίο Γκράντε (Rio Grande) Στην, κατά τον τερατολόγο Μάρκος, "χρυσή μητρόπολη" Τσίμπολα (Cibola), που, στην πραγματικότητα, δεν ήταν παρά ένας φτωχικός οικισμός των Ινδιάνων Ζούνι (Zuni Pueblo Hawikuh), οι επιδρομεις δέχονται βροχή από ξύλινα βέλη, ως απαντηση στην θρασεία απαίτηση του ντε Κορονάντο να υποταγούν "στον Βασιλέα και τον Ιησου Χριστό". Όλη η φυλή κατασφάζεται μέσα σε λιγώτερο από μία ώρα και η πλειοψηφια των γύρω φυλών δηλώνουν τρομοκρατημένες υποταγή Πρώτη γνωριμία των Ινδιάνων με το άλογο. Όταν οι Ισπανοί βιάζουν δεκάδες Ινδιάνες και ο ντε Κορονάντο αρνείται να τους τιμωρήσει, οι άνδρες των φυλών κλέβουν τα πρώτα άλογα (από τα οποία τα περισσότερα αφήνονται ελεύθερα και δημιουργείται έτσι το είδος Απαλούζα). Ο στρατηγός Ντε Καρντένας (Lopez de Cardenas) καταδιώκει τους "κλέφτες" και καίει ζωντανούς στην πυρά 200 συλληφθέντες. Στη Φλόριντα, ο αρχηγός της φυλής των Ανκουέρα (Ancuera) στέλνει επιστολή στον Ντε Σότο, στην οποία δηλώνει με υπερηφάνεια τα εξής: "..είμαι αρχηγός στο έθνος μου και δεν χρειάζεται να υποταχθώ σε κάποιον που δεν έχει περισσότερες φλέβες από εμένα στο σώμα του… εγώ και το έθνος μου, ορκισθήκαμε ήδη να πεθάνουμε εκατό θανάτους ο καθένας μας, αν χρειασθεί, για να διατηρήσουμε την μονάκρι

βη ελευθερία μας. Αυτή ειναι η απάντησή μας, χριστιανέ, για το παρόν και για το πάντοτε !!". Οι Ανκουέρα και οι Τιμουκούαν Γιουστάγκας (Timucuan Yustagas), αρχίζουν απελπισμένο αγώνα κατά των πάνοπλων κατακτητών. Σε μία ολοήμερη μάχη, οι Τιμουκούαν Γιουστάγκας εξοντώνονται σχεδόν ολοκληρωτικά, ο δε αιχμάλωτος αρχηγος τους κομματιάζεται από τα σπαθιά των Ισπανών, όταν, ακόμη και αλυσοδεμένος επετέθη κατά του Ντε Σότο, προσπαθώντας να τον στραγγαλίσει.

1541 Ο Ντε Σότο, εισβάλλει στη χώρα των Ινδιάνων Απαλάχη (Apalachee) και κατασφάζει τους κατοίκους της. Ο Ντε Κορονάντο, μετά από τρίμηνη πολιορκία της πόλεώς τους, κατασφάζει ολόκληρη την φυλή των Μόχο Πουέμπλος (Moho Pueblos). Λίγους μήνες αργότερα, βασανίζει άγρια και στραγγαλίζει στη "γκαρόττα" τον ιθαγενή οδηγό του, που υποσχόταν ανύπαρκτα κοιτάσματα χρυσού, και επιστρέφει απογοητευμένος, με άδεια χέρια, στο Μεξικό.

1542 Ο Βαρθολομαίος Ντε Λας Κάζας, ολοκληρώνει το βιβλίο του για την γενοκτονία των Ινδιάνων. Παρά τα όσα είδε, δεν κατάλαβε τίποτε και παρέμεινε μυωπικά χριστιανός και μάλιστα ιερωμένος. Στον επίλογο του βιβλίου του, ανησυχεί μάλιστα, επειδή "όλοι οι Ινδιάνοι χάθηκαν και οι λιγοστοί που επέζησαν, εξακολουθούν να χάνονται χωρίς Θρησκεία (..) και χωρίς τη θεία ευχαριστία (..)". Υπό την πίεσή του πάντως, ο αυτοκράτωρ Κάρολος Ε καταργεί την "encomienda", η οποια έδινε δικαίωμα στους χριστιανούς να υποδουλώνουν ασύδοτα τους "ειδωλολάτρες" ιθαγενείς. Ο "νέος νόμος" δεν γίνεται πάντως αποδεκτός στο Μεξικό.

1546 Θανατώνεται στη Γαλλία ο Peter Chapot, επειδή πωλούσε.. μεταφρασμένες "Βίβλους". Σέ όλον τον "Νέο Κόσμο", καταργείται ο "νέος νόμος" του Καρόλου Ε.

1549 Δομινικανοί προσηλυτιστές αποβιβάζονται στο Τάμπα

Μπαίη της Φλόριντα. Τα κηρύγματά τους, ότι μόνο ο δικός τους Θεός είναι αληθινός, εξοργίζουν τους Ινδιάνους Τιμουκούας, που θυμούνται καλά την προ ετών κατασφαγή της φυλής τους στο όνομα αυτού ακριβώς του Θεού. Η ιεραποστολή καίγεται και σφάζονται όλοι οι προσηλυτιστές.

1550 Με ανείπωτες σφαγές και όργιο βασανιστηρίων, οι Ιησουίτες προσηλυτιστές επιβάλλουν τον Χριστιανισμό σε ολόκληρη την μέχρι τότε "ειδωλολατρική", στο μεγαλύτερο μέρος της, Λιθουανία. Απαγορεύονται επί ποινή φυλακίσεως, και συχνά θανάτου, όλες οι συγκεντρώσεις στα δάση και τα αφιερώματα κάθε είδους προς τους παραδοσιακούς Θεούς. Όλα τα τελευταία Ιερά των εθνικών, φτιαγμένα σύμφωνα με την παραδοσιακή λιθουανική αρχιτεκτονική αποκλειστικά από ξύλο (ύλη των Θεών), καταστρέφονται με τσεκούρι και φωτιά, και πάνω στα αποκαΐδια τους κτίζονται εκκλησίες των χριστιανών.

1550 - 1600 Η νέα παράνοια των χριστιανών περί υπάρξεως.. "λυκανθρώπων" (..) κοστίζει τη ζωή σε εκατοντάδες ανθρώπους των αγροτικών περιοχών της Γαλλιας, της Ολλανδίας και της Γερμανίας.

1555 Ο Πάπας Παύλος Δ, προστάζει να κλείνονται οι Εβραίοι σε γκέττο τις νύκτες και τους υποχρεώνει να φορούν συνεχώς στο στήθος τους το κίτρινο άστρο του Δαβίδ Θανατώνεται στην πυρά ο προτεστάντης επίσκοπος του Ουώρτσεστερ Τζών Χούπερ (John Hooper).

1556 Θανατώνεται στην πυρά ο προτεστάντης αρχιεπίσκοπος του Καντέμπουρυ Τόμας Κράνμερ (Thomas Cranmer).

1557 Ιδρύεται η "Ιερά Εξέταση" της Πορτογαλίας, η οποια ξεκινάει ένα ακόμη παρανοϊκό κυνήγι "μαγισσών". Χιλιάδες άνθρωποι βασανίζονται και οι περισσότεροι καταλήγουν στις πυρές των χριστιανών. Το ίδιο κλίμα επικρατεί και στις

άλλες χριστιανικές χώρες. Στην Τουλούζη, σε μία μόνον δίκη, καίγονται στην πυρά 40 γυναίκες.

1560 Με το "Διάταγμα του Ρομοραντέν", καταργείται, στα χαρτιά και μόνον, η "Ιερά Εξέταση" της Γαλλίας, η οποία εξακολουθεί να δρα με το πρόσχημα πως.. ποτέ δεν έπαψε ν'απειλείται η "ορθή πίστη" από τους "αιρετικούς".

1562 Γάλλοι Ουγενότοι, υπό τον Ζαν Ριμπώ (Jean Ribault), αποβιβάζονται στη Φλόριντα και τη Νότιο Καρολίνα. Οι αποικίες τους, αφανίζονται μέσα σε έναν μόνο χειμώνα όχι μόνο από την πείνα και, κυρίως, από την αλληλοσφαγή.

1563 Η βασίλισσα της Αγγλίας Ελισάβετ Α (Elizabeth) νομοθετεί την δια θανάτου τιμωρία των "μαγισσών". Ο Βέλγος ιατρός Γιόχαν Βέγιερ (Johan Weyer) συγγράφει το βιβλίο του "De Praestigis Daemonum", με το οποίο εκφράζει την συμπάθειά του προς τις "μάγισσες", που τις θεωρεί γυναίκες ψυχικά διαταραγμένες αλλά εντελώς άκακες, και εκδιώκεται γι' αυτό από τις Κάτω Χώρες, με διαταγή των καθολικών αρχών.

1564 Αποβιβάζονται στη Φλόριντα νέες ομάδες Γάλλων Ουγενότων, αυτή τη φορα υπό τον Rene Laudonniere, και αρχίζουν επιθέσεις κατά των ιθαγενών, τους οποίους χαρακτηρίζουν.. "λαό του Σατανά".

1565 Ολοκληρώνεται στις Φιλιππίνες, η βίαιη επιβολή του Χριστιανισμού από τους Ισπανούς και την Καθολική Εκκλησία. Στη Φλόριντα, οι Ισπανοί του Pedro Menendez de Aviles, επιτίθενται κατά των Γάλλων Ουγενότων του Laudonniere, για να σώσουν τάχα τους Ινδιάνους από την πλάνη των "αιρετικών". Καταλαμβάνεται και πυρπολείται το οχυρό των Γάλλων. Οι Ισπανοί αποκεφαλίζουν όλους τους αιχμαλώτους, αφού προηγουμένως κάνουν κάθε είδους αγριότητες. Οι αυτόπτες μάρτυρες Ινδιάνοι ρωτούν τους Ισπανούς

πώς μπορεί να λατρεύουν αυτοί "καλά" και οι Γάλλοι "κακά" τον ίδιο "Έναν και Μοναδικό Θεό";

1566 Δικάζονται στο Chelmesford της Αγγλίας τρείς γυναίκες, με την κατηγορία της "μαγείας", και η μία τους, η Agnes Waterhouse καταδικάζεται σε θάνατο δι`απαγχονισμού. Στη Φλόριντα, ο Pedro Menendez φέρνει ιησουΐτες προσηλυτιστές και διατάσσει άμεσο εκχριστιανισμό. Ο Κάρλος, αρχηγός των Ινδιάνων Καλούζα (Calusa) γελοιοποιεί δημοσίως τους προσηλυτιστές και "τον δολοφόνο Θεό τους", ενώ λίγες γυναίκες που είχαν βαπτισθεί επιστρέφουν στην φυσική λατρεία. Οι χριστιανοί συλλαμβάνουν τον Κάρλος και τον αποκεφαλίζουν μαζί με 20 ακόμα αξιωματούχους της φυλής του. Στην Ιταλία, εξαπολύεται μέγας διωγμός κατά των ιταλιωτών ελευθεροφρόνων, από τον Πάπα Πίο τον Ε

1567 Είσοδος στο παγκόσμιο δουλεμπόριο "εν ονόματι του Χριστού", το οποίο έως τότε μονοπωλούσαν οι Ισπανοί, οι Πορτογάλοι και, λιγώτερο, οι Γερμανοί, των Ολλανδών, των Σουηδών, των Δανών και των Γάλλων. Οι δυστυχείς σκλάβοι, συχνά πετιούνται μαζικά στη θάλασσα αν υπάρχει πρόβλημα τροφής κατά τη διάρκεια του ταξιδιού των δουλεμπορικών, ενώ στον τόπο αφίξεως μαρκάρονται στα στήθη με πυρακτωμένο σίδερο και δέχονται κατηχήσεις από ιεροκήρυκες για να.. "ασπασθούν" τις "αλήθειες" του Χριστιανισμού. Στην Φλόριντα, οι Ινδιάνοι Καλούζα εξεγείρονται κατά των χριστιανών, που επιβιβάζονται στα πλοία για να σωθούν. Ο Pedro Menendez, εμποδίζεται από τον βασιλέα της Ισπανίας να επιστρέψει και να εκδικηθεί την.. "προσβολή κατά του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού". Στην Ιταλία, αποκεφαλίζεται κατά διαταγή του Πάπα Πίου Ε, ο ελευθερόφρων Πιέντρο Καρνεσέκκι (Piedro Carnecsecchi) και το σώμα του καίγεται στην πυρά.

1568 Οι Γάλλοι, συμμαχούν με πολεμιστές των Ινδιάνων Τακατακούρα (Tacatacura) και Σατούρνιους (Saturnius) για να

καταλάβουν ένα οχυρό των Ισπανών, στον "Άγιο Ιωάννη". Οι Ισπανοί κατασφάζονται και οι Γάλλοι φεύγουν με τα πλοία τους. Ολόκληρος ο ινδιάνικος πληθυσμός της περιοχής υφίσταται σε λίγο τα άγρια αντίποινα των Ισπανών. Στην Ευρώπη, η "Ιερά Εξέταση" αρχίζει διωγμό κατά των "Αλομβραδών".

1570 Η ισπανική "Ιερά Εξέταση", ιδρύει παραρτήματά της στο Περού και το Μεξικό, για την εξόντωση δια πυράς τόσο των ερυθροδέρμων "ειδωλολατρών" που αρνούνται να βαπτισθούν, όσο και των λευκών "αιρετικών". Στη Βόρειο Αμερική, οι Ινδιάνοι όχι μόνο αρνούνται να εκχριστιανισθούν, αλλά, επιπλέον, αυτοκτονούν μαζικά όταν οι χριστιανοί τους φορούν αλυσίδες. Ξεμένοντας από σκλάβους, οι χριστιανοί άποικοι αρχίζουν την μαζική πλέον εισαγωγή αμέτρητων μαύρων αφρικανών δούλων, που, εξ αιτίας του μη ισχυρού εθνισμού τους, όχι μόνο αποδέχονται την δουλική ιδιότητα, αλλά επίσης προδίδουν την πατρογονική τους Θρησκεία και προσηλυτίζονται εύκολα στον Χριστιανισμό. Στο ίδιο έτος, ο ουνιταριανιστής χριστιανός θεολόγος Giorgio Blandrata ορίζει, για μία ακόμη φορά (και για μία φορά ακόμη ανεπιτυχώς), την λεγομένη . Δευτέρα Παρουσία του ραβί Γζεσουά.

1572 Οι αλληλοσφαγές Καθολικών και Διαμαρτυρομένων χριστιανών, κορυφώνονται με την περιβόητη "Νύκτα του Αγίου Βαρθολομαίου" (24 Αυγούστου 1572), κατά την οποία κατασφάζονται στη Γαλλία 10 000 Διαμαρτυρόμενοι. Ο Πάπας Γρηγόριος ΙΓ επαινεί τον βασιλιά Κάρολο Θ με τα ακόλουθα λόγια: "Χαιρόμαστε μαζί σου που, με τη βοήθεια του Θεού, απήλλαξες τον κόσμο από τους αθλίους αιρετικούς" Στην πόλη Treves της Γερμανίας, καίγονται ζωντανές, ως. "μάγισσες", 5 γυναίκες Οι ιησουίτες προσηλυτιστές, εγκαταλείπουν τη Φλόριντα, εκτιμώντας ότι δεν είναι εφικτος ο εκχριστιανισμός των "σιχαμερών αγρίων".

1574 Δεύτερος μεγάλος διωγμός της Ιεράς Εξετάσεως κατά

των "Αλομβραδών".

1576 Αποβιβάζονται στην Φλόριντα οι πρώτοι φραντσεσκανοί προσηλυτιστές. Διδαχθέντες από την αποτυχία των ιησουϊτών, αυτοί κατασφάζουν εξαρχής τους φυλετικούς και θρησκευτικούς ηγέτες και σαμάνους των Ινδιάνων για διευκόλυνση της πνευματικής υποταγής των ακυβέρνητων φυλών. Στη θέση των εξοντωθέντων, τοποθετούν εκχριστιανισμένους ηγετίσκους - μαριονέτες.

1578 Κυκλοφορεί ο φοβερός οδηγός βασανιστηρίων "Directorium Inquisitorum" του Νίκολας Έϋμερικ (Nicolas Eymeric), που αυτοαποκαλείται "ατρόμητος ιεροεξεταστής" και καυχάται ότι έκαψε ζωντανούς χιλιάδες "δαιμονολάτρες". Την ίδια χρονιά, ο "συνάδελφός" του Φραντσίσκο Πένα (Francisco Pena) δηλώνει κυνικά ότι το ζητούμενο των βασανιστηρίων και των εκτελέσεων, δεν είναι να σώσει την ψυχή των θυμάτων, αλλά να εξασφαλίσει την δημόσια τάξη με το να ενσταλαχθεί ο τρόμος του δημίου στους υπόλοιπους ανθρώπους.

1580 Σε Ελβετία και Γερμανία, νομοθετείται ο κατά βούλησιν βασανισμός, ή η δίχως το παραμικρό κόστος θανάτωση των "ειδωλολατρών" Αθιγγάνων. Ο Γάλλος δικαστής Jean Bodin, εκδίδει το εξωφρενικό βιβλίο του "De la Demonomancie des Sorciers", στο οποίο διακηρύσσει ότι όλοι όσοι αρνούνται την ύπαρξη των "μάγων και μαγισσών" είναι οι ίδιοι τέτοιοι (..)

1582 Θανατώνονται 18 γυναίκες, μετά από δίκη για. "μαγεία" στο Chelmesford της Αγγλίας.

1584 Ο Ρεγκινάλδος Σκώτ (Reginald Scot), δημοσιεύει το βιβλίο του "The Discoverie ov Witchcraft" ("Η Ανακάλυψη της Μαγείας") στο οποίο αμφισβητείται η ύπαρξη πραγματικών μαγισσών.

1584 - 1620 Ξεσπά η δεύτερη μεγάλη επιδημία που έφεραν οι λευκοί στους βορειοαμερικανούς Ινδιάνους Εξοντώνεται το 90 % των όσων είχαν επιβιώσει κατά την προηγούμενη επιδημία της περιόδου 1520 - 1584

1586 Σε Γερμανία, Γαλλία και Ελβετία, οι ιεροεξεταστές αφανίζουν ολόκληρο τον γυναικείο πληθυσμό σε αρκετά χωριά, προσπαθώντας να.. καταπολεμήσουν τη "μαγεία". Στη Φλόριντα, οι Άγγλοι φέρνουν ,μία ακόμη επιδημία που σκοτώνει μεγάλους πληθυσμούς των ιθαγενών.

1589 Νέες δίκες και θανατώσεις "μαγισσών" στο Chelmesford της Αγγλίας.

1590 Ο ναύαρχος Σερ Τζών Χώκινς (Sir John Hawkins), εισάγει και τους Άγγλους επισήμως στο διεθνές δουλεμπόριο, με οργανωμένο στόλο 8 δουλεμπορικών. Εισάγει επίσης μετοχές των δουλεμπορικών στο Χρηματιστήριο, η δε βασίλισσα Ελισάβετ η Α (Elizabeth) του χαρίζει το πλοίο.. "Ιησούς".

1595 Ο Γάλλος νομικός Nicolas Remy, συγγράφει το βιβλίο του "Demonaltry", με το οποίο προτρέπει σε ένταση των διωγμών κατά των "μαγισσών".

1597 Ο Σκώτος βασιλεύς Τζαίημς ο ΣΤ (James). εκδίδει το περιβόητο βιβλίο του "Demonologie", με το οποίο στηρίζει και θεωρητικά την εξολόθρευση όλων των "αιρετικών" και "μαγισσών".

1599 Στο Νέο Μεξικό, οι χριστιανοί του Αντελάντο Δον Χουάν Ονάτε (Adelantado Don Juan Onate) κατασφάζουν 800 γυναικόπαιδα της φυλής Ακόμα Πουέμπλο (Acoma Pueblo) και κόβουν το ένα πόδι από 200 αιχμαλώτους πολεμιστές. Στην Ιταλία, συλλαμβάνεται, βασανίζεται και κλείνεται στην φυλακή ο Τομάσσο Καμπανέλλα (Tomasso Campanella), μετά από αποτυχημένη εξέγερση κατά της Εκκλησίας για την

εδραίωση μίας ουτοπικής κοινωνίας.

1600 Στη Ρώμη, καταδικάζεται (στις 8 Φεβρουαρίου) σε θάνατο πάνω στην πυρά, ο επιφανής Ιταλός πανθεϊστής φιλόσοφος Τζιορντάνο Μπρούνο (Giordano Bruno). Τα βιβλία του καίγονται μπροστά στα σκαλοπάτια του "Αγίου" Πέτρου και ο ίδιος καίγεται στο Campo dei Fiori, στις 27 Φεβρουαρίου, εν μέσω λιτανειών. Ο Καρδινάλιος Bellarmino, που πρωτοστάτησε στην εκτέλεση, αγιοποιήθηκε το 1930 από την Καθολική Εκκλησία. Στη Θεσσαλία της Ελλάδος, ο από την Εκκλησία αποκαλούμενος "σκυλόσοφος" Διονύσιος, οργανώνει εξέγερση κατά των Οθωμανών και του Πατριαρχείου.

1600 - 1630 Ο Χριστιανισμός επεκτείνεται και στην Ασία. Η "Ιερά Εξέταση" στην Ινδία δολοφονεί πάνω από 5.000 άτομα, ενώ στην Άπω Ανατολή καίγονται αμέτρητα Ιερά και δολοφονούνται συστηματικά οι ιερείς των εθνικών θρησκειών. Ισπανοί, Πορτογάλοι, Εβραίοι και Άραβες δουλέμποροι σκλαβώνουν ολόκληρες φυλές της Αφρικής και τις πωλούν στους χριστιανούς αποίκους της Β. Αμερικής. Οι συνθήκες διαβιώσεως και μεταφοράς των σκλάβων είναι τόσο φρικτές, που από τα 11 εκατομμύρια μαύρων σκλάβων που υπολογίζεται τελικά, με τις πλέον συντηρητικές εκτιμήσεις, ότι αιχμαλώτισαν οι δουλέμποροι (ενώ ο καθηγητής W. E. B. Dubois υπολογίζει σε πάνω από 100 εκατομμύρια αυτούς που είτε κατεσφάγησαν, είτε έγιναν δούλοι), μόνο το 10 τοις εκατό, δηλαδή 1,1 μόλις εκατομμύριο, έφθασε τελικά στην άλλη πλευρά του Ατλαντικού.

1601 Στις 15 Μαΐου, η φιλότουρκη Ορθόδοξη Εκκλησία αναθεματίζει τον πρώτο νεο-Έλληνα αντιστασιακό, τον "σκυλόσοφο" Διονύσιο ή.. "Δαιμονοδιονύσιο". Η εξέγερση αποτυγχάνει, και αυτός καταφεύγει στην Ιταλία. Στην Γερμανία, η "Ιερά Εξέταση" θανατώνει στην πυρά τον καλβινιστή Nicolas Crell.

1603 Ο βασιλεύς της Αγγλίας Τζαίημς, νομοθετεί τον βασανισμό και τη θανατωση όλων των "αιρετικών και μάγων" της χώρας του.

1604 Οι χριστιανοί απαγορεύουν κάθε είδους συζήτηση γύρω από ένα φαινομενο "υπερνόβα", με την αιτιολογία ότι "οι ουρανοί είναι τέλειοι και δεν αλλάζουν".

1608 Ο Francesco Maria Guazzo, εκδίδει ενα ακόμη "αντιμαγικό" βιβλίο, το "Compedium Maleficarum".

1609 - 1622 Ο επίσκοπος Φον Ασκχάουσεν (Von Aschhausen) καίει στην πυρά πάνω από 300 ανθρώπους στην πόλη Μπάμπεργκ (Bamberg) με την κατηγορία της "μαγείας".

1609 Ο αναθεματισμένος από την φιλότουρκη Ορθόδοξη Εκκλησία, ως "απατεών και νεός Διάβολος", Διονύσιος, επιχειρεί στην Ήπειρο νέα εξέγερση κατά των Οθωμανών και των συνεργατών τους Μετά από μερικά χρόνια αγώνα, συλλαμβάνεται μετά από προδοσία και γδέρνεται ζωντανός.

1610 Ο ιεροκήρυκας Ντομίνγκο Ντε Σάρντο (Fray Domingo de Sardo), πυροδοτεί ένα ακόμη υστερικό "κυνήγι μαγισσών" στη χώρα των Βάσκων, με πάμπολλα θύματα. Οι φραντσεσκανοί προσηλυτιστές εισβάλλουν στους ινδιάνικους οικισμούς του Νέου Μεξικό, συνεπικουρούμενοι από ενόπλους Ισπανούς και δολοφονούν όλους τους ιερείς των φυλών.

1612 Μεγάλη επιδημία που έφεραν οι χριστιανοί άποικοι, αφανίζει τον μισό πληθυσμό των Ινδιάνων από τη Φλόριντα έως τη Νέα Αγγλία. Οι πανούργοι προσηλυτιστές φοβίζουν τους Ινδιάνους, λέγοντάς τους ότι οι ανθεκτικοί (λόγω αντισωμάτων φυσικά) λευκοί είναι δυνατοί επειδή είναι.. δυνατός ο Θεός τους και εκχριστιανίζουν έτσι μέγαλα ποσοστά από τις φυλές Als, Apalaches και Utinas

1614 Ο Σογκούν της Ιαπωνίας Ίγεγιάζου (Iyeyazu), εκδιώκει από το νησί του τους χριστιανούς προσηλυτιστές, δομινικανούς και ιησουΐτες, αποκαλώντας τους "πανούργα ανθρωπάρια που προσπαθούν ν'ανατρέψουν την νόμιμη εξουσία της χώρας και ν'αναδειχθούν τύραννοι της ανθρώπινης ψυχής". Η Ιαπωνία γλυτώνει τον εκχριστιανισμό.

1616 Πρώτος διωγμός κατά του Γαλιλαίου (Galileo) με αφορμή την διατύπωση ότι η Γη δεν αποτελεί το κέντρο του Σύμπαντος.

1616 - 1617 Μεγάλη επιδημία ευλογιάς, που έφεραν οι χριστιανοί λευκοί, σκοτώνει το 70 % του ινδιάνικου πληθυσμού στη Νέα Αγγλία.

1618 Η Σύνοδος του Ντορτ (Dort) καταδικάζει τους "Αρμινιανιστές" χριστιανούς (οπαδούς του Ολλανδού θεολόγου Jacobus Arminius, που κήρυσσε ότι οι άνθρωποι σώζονται από τις ηθικές επιλογές τους και όχι από την "σταυρική θυσία") και εξαπολύει εναντίον τους μεγάλο διωγμό.

1619 Στην Τουλούζη της Γαλλίας, θανατώνεται στην πυρά, αφού πρώτα του κόβουν την γλώσσα, ο Ιταλός ελευθερόφρων Λουκίλιο Βανίνι (Lucilio Vanini), με την κατηγορία ότι διέδιδε την αθεΐα στο βιβλίο του "Περί Των Θαυμασίων Μυστηρίων Της Φύσεως" ("De Admirandis Naturae Arcanis"). Στη Νέα Αγγλία, μία ακόμη επιδημία ευλογιάς που έφεραν οι χριστιανοί λευκοί, σκοτώνει το 60 % των επιζησάντων από την προηγούμενη επιδημία Ινδιάνων. Οι χριστιανοί του Πατουξέτ (Patuxet), που μετωνομάσθηκε από αυτούς σε Πλύμουθ (Plymouth), ευχαριστούν στις εκκλησιες τους τον Θεό τους που.. καθάρισε πλήρως τον τόπο από τους "ειδωλολάτρες" και έδωσε εύφορα εδάφη στον "εκλεκτό του λαό" !!

1620 Μέγας διωγμός κατά των τελευταίων "Αλμπιγκενσια-

νών" (ή "Καθαρών") της Δυτικής Ευρώπης.

1621 Ο υπότουρκος Πατριάρχης των Ορθοδόξων χριστιανών Κύριλλος Λούκαρις, αυτοστέφεται, με έγκριση των μωαμεθανών, με τη βυζαντινή αυτοκρατορική Μίτρα ως.. η ύπατη αρχή των χριστιανών "ραγιάδων".

1622 Τα μισαλλόδοξα κηρύγματα των Πουριτανών ηγετών των λευκών αποίκων, που χαρακτηρίζουν "υιούς του Σατανά" τους αυτόχθονες Ινδιάνους της Βιρτζίνια, προκαλούν αμέτρητες μικρές συγκρούσεις, οι οποίες κορυφώνονται στις 22 Μαρτίου εκείνου του έτους, με την σφαγή 347 λευκών γυναικοπαίδων, ως αντίποινα των ιθαγενών για την ταπείνωση και γενοκτονία που έχουν υποστεί εδώ και 30 χρόνια .

1623 Τρίτος μεγάλος παπικός διωγμός κατά των "Αλομβραδών".

1624 Το αγγλικό Κοινοβούλιο ποινικοποιεί με νόμο του τους όρκους και τις κατάρες. Ο Λούθηρος γράφει προς τους ηγεμόνες της Σαξωνίας, αναφορικά με όσους μιλούν κατά της δουλείας και προσπαθούν να περάσουν μηνύματα κοινωνικής δικαιοσύνης μέσα από τη χριστιανική θρησκεία: "Πρέπει να συντριβούν και να ψηθούν ζωντανοί ακόμη, όπου τουλάχιστον είναι εφικτό. Τα λυσσασμένα σκυλιά πρέπει να θανατώνονται.."

1626 - 1630 Σειρά από δίκες "μαγείας" στις γερμανικές πόλεις Treves, Strasbourg, Breslau, Fulda, Wuerzburg και Bamberg. Θανατώνονται στην πυρά γύρω στα 500 άτομα. Κάποιοι αξιωματούχοι που επιχειρούν να σταματήσουν την παραφροσύνη, κατηγορούνται επίσης ως "μάγοι" και καίγονται μαζί με τις οικογένειές τους, σε μία περίπτωση μάλιστα παρά την αντίθετη διαταγή του ιδίου του αυτοκράτορος.

1627 Κυκλοφορεί ο κατάλογος του Ιουλίου Σίλλερ με τίτλο "Χριστιανικός Αστερόεις Ουρανός", που επιχειρεί να καθιερώσει για τους αστερισμούς χριστιανικά ονόματα από την Βίβλο αντί των "ειδωλολατρικών": η Μεγάλη Άρκτος μετονομάζεται σε.. Πλοιάριο του Αγίου Πέτρου ή Άμαξα του Δαυίδ, η Αργώ μετονομαζεται σε.. Κιβωτό του Νώε, ο Ταύρος σε.. Άγιο Ανδρέα, ο Κριός σε.. Άγιο Πέτρο, ο Τελαμώνας του Ωρίωνος σε.. Τρείς Μάγους, ο Περσέας σε.. Ράβδο του Ααρών κ.λ.π.

1629 Στο Wuerzburg, οι ιησουΐτες "κυνηγοί μαγισσών" θανατώνουν στην πυρά, ανάμεσα σε 160 άτομα, ακόμη και μικρά παιδια ηλικίας 3-15 ετών με την κατηγορία της.. "συνουσίας με δαίμονες" (..)

1630 Οι Πουριτανοί Ολλανδοί φθάνουν επισήμως στη Νέα Αγγλία και ξεσπούν το θρησκευτικό τους μίσος στους "ειδωλολάτρες" Ινδιάνους, σε χειρότερο βαθμό από τους Άγγλους. Σύμφωνα με την θρησκευτική τους διαστροφή, το άγριο δάσος είναι.. "βασίλειο του Σατανά" και όλοι ή όλα όσα ζουν εκεί είναι.. "σπορά" του !!

1631 Ο Γερμανός κυνηγός μαγισσών Franz Buirmann, καίει 150 ανθρώπους στο Ράινμπαχ (Rheinbach), με την κατηγορία της "μαγείας".

1632 - 1633 Στην Νέα Αγγλία, οι Πουριτανοί χριστιανοί διογκώνουν την υστερική εκστρατεία τους κατά της. "αμαρτίας" του ανθρωπίνου σώματος. Εκτός αυτού, μοιράζουν μολυσμένες κουβέρτες στις ινδιάνικες φυλές Pequots, Narragansetts, Massachusetts και Nipmucks, με αποτέλεσμα μεγάλη διετή επιδημία (1633-1634), που εξοντώνει δεκάδες χιλιάδες ιθαγενείς.

1633 Καταδίκη του Γαλιλαίου από την "Ιερά Εξέταση" σε

ισόβια δεσμά και "ισόβιο σιωπή". Τα βιβλία του ρίχνονται στην πυρά. Το Βατικανό, θα παραδεχθεί το σφάλμα της καταδίκης των θεωριών του μόλις το.. 1992 (!!)

1634 Οι Πουριτανοί, ποινικοποιούν στη Νέα Αγγλία τον κάθε είδους καλλωπισμό. Ο προτεστάντης John Canne αποκαλεί "διαβολικά" και "ειδωλολατρικά" τα Μυστήρια των Καθολικών.

1636 Ο Franz Buirmann ξαναεπισκέπτεται το Ράινμπαχ και καίει δεκάδες ανθρώπους με την κατηγορία της "μαγείας", κατηγορεί δε και θανατώνει στην πυρά ακόμη και τον.. δήμιο της πόλεως (!).

1637 Εκατοντάδες γυναικόπαιδα, τόσο από τους αυτόχθονες Ινδιάνους όσο και από τους λευκούς αποίκους, κατασφάζονται σε ανηλεείς συγκρούσεις στο Κοννέκτικατ. Σε μία ακόμη "Αγία Σταυροφορία" των Πουριτανών, οι ένοπλοι του Τζών Μέησον (John Mason) επιτίθενται στον καταυλισμό των Ινδιάνων Πεκώ (Pequot), τον πυρπολούν και κατασφάζουν 700 περίπου αμάχους, εξαφανίζοντας έκτοτε την φυλή.

1639 Στην Νέα Αγγλία, η παράνοια των Πουριτανών απαγορεύει, ως.. "ειδωλολατρική επίκληση", την ευχή "εις υγείαν" πριν το ποτό. Το ίδιο έτος, αρχίζει μεγάλη εξέγερση των Ινδιάνων Taos και Jenez Pueblos κατά των κατακτητών.

1645 Ο περιβόητος "κυνηγός μαγισσών" Μάθιου Χόπκινς (Matthew Hopkins) "ανακαλυπτει", επί πληρωμή, εκατοντάδες "μάγισσες" στην Αγγλία, τις βασανίζει και τις θανατώνει με απαγχονισμό.

1646 Στη Βέρνη, νομοθετείται το ατιμώρητο της θανατώσεως των "ειδωλολατρών" Αθιγγάνων ή των υπόπτων για "μαγεία".

1647 Σε πλήρη ανάπτυξη το κυνήγι των "μαγισσών" στην

Ιταλία, όπως και στην υπόλοιπη Ευρώπη. Μυριάδες άνθρωποι βασανίζονται, και οι περισσότεροι καταλήγουν στις πυρές των χριστιανών. Ο Peter Piperinus κατάγραφει στο βιβλίο του "De Effecubus Magicis" την ιστορία της "μάγισσας" Βιολάντα (Violanta), που ομολόγησε με βασανιστήρια ότι λάτρευε μαζί με άλλες γυναίκες τη Θεά Diana κοντά σε μία υπεραιωνόβια καρυδιά του Μπενεβέντο. Στην Αγγλία, το προτεσταντικό Κοινοβούλιο θέτει εκτός νόμου τον εορτασμό των Χριστουγέννων και διαφόρων άλλων.. "παγανιστικών εορτών".

1648 Μέγας διωγμός στη Λιθουανία και την Πολωνία κατά των τελευταίων "Αλμπιγκενσιανών" (ή "Καθαρών"). Ανάμεσα σε εκατοντάδες "αιρετικούς", οι Κοζάκοι ψήνουν ζωντανό και τον ιερωμένο Άντριαν Χαλίνσκι (Adrian Chalinski)

1650 Στη Νέα Αγγλία, οι Πουριτανοί ποινικοποιούν την γυμνότητα των χεριών (!). Οι θρησκευτικοί ηγέτες των Ινδιάνων Τάος (Taos), συγκαλούν διαφυλετικό συμβούλιο κατά των χριστιανών, αλλά συλλαμβάνοναι μετά από προδοσία χριστιανών ομοφύλων τους. Εννέα από τους εθνικους ιερείς θανατώνονται στην κρεμάλα και οι υπόλοιποι πωλούνται από τους χριστιανούς ως δούλοι.

1652 Κοινοβουλευτική Πράξη επαναλαμβάνει, στην Αγγλία, την απαγόρευση του εορτασμού των "Χριστουγεννων", που για μία ακόμη φορά χαρακτηρίζονται "παγανιστική εορτή". Στη Νέα Αγγλία, ο εορτασμός των "Χριστουγέννων" τιμωρείται από τους Πουριτανούς με δημόσια μαστίγωση και φυλάκιση, για ν'αποκαλύπτονται δε οι.. "χριστουγεννολάτρες" καθιερώνεται η 25η Δεκεμβρίου ως εργάσιμη ημέρα, ακόμη κι αν συμπίπτει με ημέρα Κυριακή.

1656 Οι Ινδιάνοι της Βιρτζίνια, κατανικούν στη μάχη του Ρίτσμοντ το στρατό των Πουριτανών αποίκων. Σε άλλα μέρη της Β. Αμερικής, οι χριστιανοί λευκοί εξακολουθούν τη συ-

στηματική γενοκτονία κατά των Ινδιάνων. Στη Φλόριντα, οι Ισπανοί πνίγουν στο αίμα μεγάλη εξέγερση των Ινδιάνων Saturiwas, Potanos και Timucuas.

1657 Τον Μάρτιο, στραγγαλίζονται και καίγονται στην πυρά οι "μάγισσες" της πόλεως Sugny του Βελγίου.

1659 Αμέτρητοι "ειδωλολάτρες" Αθίγγανοι, κατασφάζονται στο Neudorf της Νοτιοανατολικής Γερμανίας.

1661 Ο ηγεμόνας της Σαξωνίας Γεώργιος Β, διατάσσει την άμεση θανάτωση όλων των Αθιγγάνων της επικρατείας του που αρνούνται να βαπτισθούν. Ο Γερμανός "κυνηγός μαγισσών" Geiss, βασανίζει και καίει δεκάδες ανθρώπους στο Λίντχαϊμ (Lindheim). Οι Σκώτοι "κυνηγοί μαγισσών" αποφαίνονται ότι "η ανυπακοή είναι η μητέρα της Μαγείας".

1666 Το "Βιβλίο της Πίστεως" των Ρώσων Ορθοδόξων Χριστιανών, ορίζει το συγκεκριμένο έτος ως χρονικό σημείο ελεύσεως του.. Αντιχρίστου (!!) και το 1669 (μετά δυόμιση έτη δηλαδή, σύμφωνα με την.. "Αποκάλυψη" του Ιωάννου) ως το έτος της.. "Δευτέρας Παρουσίας" του ραβί Τζεσουά. Από το 1668, οι περισσοτεροι Ρώσοι παύουν να σπέρνουν τα χωράφια τους, ενώ το 1669 εγκαταλείπουν ακόμη και τις στοιχειώδεις προς επιβίωση εργασίες. Εξαθλιωμένοι και μαζεμένοι σε ομάδες γύρω από τους παπάδες τους, περιμένουν ματαίως να.. τελειώσει ο κόσμος.

1670 Δικαστήριο των Πουριτανών χριστιανών, δικάζει στο Νέο Λονδίνο τους John Lewis και Sarah Chapman, επειδή.. κάθονταν κάποια Κυριακή κάτω από μία μηλιά (!)

1672 Οι Ινδιάνοι Wampanoag της Νέας Αγγλίας, συνειδητοποιούν ότι οι λιγοστοί προσήλυτοι στον Χριστιανισμό ομόφυλοί τους προσπαθούν να διαλύσουν την εθνική τους συνοχή, παράδοση και τρόπο ζωής, και, με επικεφαλής τον Με-

τακόν (Metacon) ή τον λεγόμενο "Βασιλέα Φίλιππο", ενώνονται με τα υπολείμματα της φυλής Narragansetts και κηρύσσουν απελευθερωτικό πόλεμο ενάντια σε όλους τους χριστιανούς, λευκούς ή Ινδιάνους Τους τελευταίους άλλωστε κατασφάζουν πρώτοι - πρώτοι οι ίδιοι οι εκχριστιανιστές τους, θεωρώντας ότι όλοι οι Ινδιάνοι είναι συνένοχοι στην "ανταρσία κατά του Πολιτισμού και του Χριστιανισμού". Δεκάδες χωριά των λευκών γίνονται στάχτη από τους επαναστάτες.

1675 - 1690 Οι Γάλλοι χριστιανοί άποικοι, καταστρέφουν τις φυλές του Μισισιπή Νάτσεζ και Τσένσα.

1675 Στη Σάντα Φε, με προτροπή των χριστιανών προσηλυτιστών, ο κυβερνήτης του Νέου Μεξικό Χουάν Φραντσίσκο Ντε Τρεβίνο (Juan Francisco de Trevino), απαγχονίζει δημοσίως τέσσερις "ειδωλολάτρες" ιερείς Πουέμπλο και μαστιγώνει 43 άλλους.

1676 Ο "Βασιλεύς Φίλιππος", γνωρίζει τελικά την πλήρη στρατιωτική συντριβή στη λεγόμενη "Μάχη των Βάλτων", με πάνω από 3.000 Ινδιάνους νεκρούς. Οι εκατοντάδες αιχμάλωτοι Ινδιάνοι πολεμιστές, πωλούνται σκλάβοι στις Δυτικές Ινδίες από τον νικητή Μπέντζιαμιν Τσέρτς (Benjamin Church), όπου και πεθαίνουν όλοι τους, σχεδόν αμέσως, από τις κακουχίες και τις αρρώστειες των λευκών

1679 Στο Νέο Μεξικό, μαζικοποιούνται όλο και περισσότερο οι επαναστατικές ομιλίες του ηλικιωμένου υπερασπιστού του εθνισμού και θρησκευτικού ηγέτου των Ινδιάνων με το ψευδώνυμο "Πάπας" ("Pope"). Ο φωτισμένος αυτός Ινδιάνος της φυλής Tewa, είχε σε όλη του τη ζωή αντισταθεί με πάθος στον Χριστιανισμό. Οι κατακτητές, τού είχαν απαγορεύσει να ιερουργεί και η άρνησή του να συμμορφωθεί του είχε κοστίσει δύο δημόσιες μαστιγώσεις και πολυήμερες φυλακίσεις στη Σάντα Φε, καθώς και την πώληση των συγ-

γενών του σε δουλεμπόρους.

1680 - 1780 Οι Βρετανοί χριστιανοί μεταφέρουν στις αμερικανικές αποικίες τους, δυόμισυ εκατομμύρια μαύρους δούλους. Η Εκκλησία των Βαπτιστών βρίσκεται με 225.000 δούλους στην κατοχή της, η δε Εκκλησία των Μεθοδιστών με 250.000 δούλους.

1680 Οργανώνεται η Σουηδική "Ιερά Εξέταση" για την εξαφάνιση των τελευταίων Σουηδών εθνικών, αλλά και του Σαμανισμού των Λαπώνων. Οι Λάπωνες σαμάνοι ξεκοιλιάζονται και τα πτώματά τους καίγονται μαζί με τα ιερά τύμπανά τους. Στη Βοστώνη, οι χριστιανοί απαγχονίζουν διακόσιους Ινδιάνους πολεμιστές. Στο Νέο Μεξικό, ο φωτισμένος "Πάπας" επιτυγχάνει, στις 10 Αυγούστου, να συνενώσει και να εξεγείρει 12 διαφορετικές φυλές των Pueblos, των Zuni και των Hopi (που μιλούσαν 6 διαφορετικές γλώσσες και οι καταυλισμοί τους απήχαν ανάμεσά τους περισσότερο από 100 μίλια) κατά των χριστιανών. Μετά από 11 ημέρες εξεγέρσεως, εξοντώνονται πάνω από 400 Ισπανοί στρατιωτικοί και 21 προσηλυτιστές, και οι υπόλοιποι, μαζί με τα γυναικόπαιδά τους εγκαταλείπουν πανικόβλητοι το Νέο Μεξικό. Καίγονται όλες οι εκκλησίες των κατακτητών και γίνονται πολυήμερες τελετές για τον πλήρη εξαγνισμό του τόπου από το χριστιανικό μίασμα. Οι αρκετοί εκχριστιανισθέντες Ινδιάνοι, καθαρίζονται με μαζικές τελετές από το μίασμα της βαπτίσεως στο όνομα "του Θεού των δολοφόνων" και επιστρέφουν στην εθνική λατρεία. Ο "Πάπας", παρακινεί τους ομοφύλους του να ξεφορτωθούν από τις ζωές τους όλα όσα έφεραν οι χριστιανοί, ακόμη και εκείνα που θεωρούνται ευεργετικά, όπως λ.χ. σπόρους, βελόνες κεντήματος, κ.ά. Η περιοχή μένει ελεύθερη για πάνω από μία δεκαετία. Η ίδια η Σάντα Φε, καταλαμβανεται από 2.500 εξεγερμένους και οι χριστιανοί, πολιορκημένοι στο Κυβερνείο, παρακολουθούν έντρομοι τους Ινδιάνους να σπάζουν "ιερά σκεύη" και σταυρούς, ψάλλοντας κοροϊδευτικά το "άβε Μαρία".

1681 Ο "Πάπας" και οι οπαδοί του, φροντίζουν για τον, έως την ελάχιστη λεπτομέρεια, αποχριστιανισμό της καθημερινής ζωής των φυλών Πουέμπλος (Pueblos), Ζούνι (Zuni) και Χόπι (Hopi).

1683 Πεθαίνει αλκοολικός ο Μοϊκανός (Mohican) Ούνκας, ο μεγαλύτερος προδότης Ινδιάνος και γενοκτόνος των ομοφύλων του, αφοσιωμένος συνεργάτης τών χριστιανών στην σφαγή των φυλών της Νέας Αγγλίας. Το όνομά του θα ωραιοποιηθεί αργότερα από την προπαγάνδα των νικητών, το 1826, όταν ο James Fenimore Cooper θα γράψει το γνωστό βιβλίο "Ο Τελευταίος Των Μοϊκανών".

1684 Γίνεται στην Αγγλία ο τελευταιος απαγχονισμός "μάγισσας".

1687 Ο ιησουΐτης προσηλυτιστής Κίνο (Kino), βαπτίζει τους Ινδιάνους Πίμα (Pima) και Παπάγκο (Papago), εκμεταλλευόμενος έναν θρύλο τους που υποσχόταν την επιστροφή μίας χαμένης "λευκής" ινδιάνικης φυλής. Η Ισπανική "Ιερά Εξέταση" συλλαμβάνει και φυλακίζει, ως "αιρετική", την Jeanne Marie Bouvier de la Mothe.

1690 - 1700 Ιδρύεται στη Ρωσία από τον Ντανίλα Φιλλίπωφ, η ορθόδοξη σέχτα των "Khlysty" που υποτίθεται ότι αναζητά την θέωση μέσω της.. μαστιγώσεως από λευκοντυμένες παρθένες.

1691 Μετά από δεκαετή πόλεμο και απερίγραπτες αγριότητες (λ.χ. κόψιμο των χεριών και των ποδιών των αιχμαλώτων Ινδιάνων), και με τον μεγάλο ηγέτη του ινδιάνικου εθνισμού "Πάπα" ήδη νεκρό απο γηρατειά, οι Ισπανοί του Ντιέγκο Ντε Βάργκας (Diego de Vargas) επανακαταλαμβάνουν τα εδάφη των Ινδιάνων Πουέμπλο (Pueblo). Η φυλή υποχρεώνεται να καταφύγει στα εδάφη των Νάβαχο (Navajo).

1692 Μία μεγάλη έκρηξη δεισιδαιμονίας στο Σάλεμ της Μασ-

σαχουσέττης, μετά από τα τρομοκρατικά κηρύγματα του ιεροκήρυκος Σαμουήλ Πάρρις (Samuel Parris), καταλήγει στον απαγχονισμό των 18 λεγομένων "Μαγισσών του Σάλεμ". Μαζί με τις "μάγισσες" θανατώθηκε και ένας.. συνένοχος σκύλος (..)

1694 Νέα μεγάλη εξέγερση των Ινδιάνων Πουέμπλο, πνίγεται στο αίμα από τους χριστιανούς.

1696 Μία ακόμη εξέγερση των Ινδιάνων Πουέμπλο, με σφαγή όλων των προσηλυτιστών, πνίγεται στο αίμα από τους χριστιανούς. Στην Ευρώπη, ο "νεοδρυΐδης" Τζών Τόλαντ (John Toland) εγκαταλείπει την Ιρλανδία για να μη θανατωθεί εξαιτίας των έργων του, που εξυμνούσαν την Λογική ως ανωτέρα του Χριστιανισμού και της όποιας τυφλής πίστεως σε παράλογα δόγματα.

1698 Με την επίδραση του Επιστημονισμού, η χριστιανική ιδεα περί "μαγικής συνωμοσίας", αρχίζει να φαντάζει τουλάχιστον γελοία Σε αντεπίθεση κατά των ελευθεροφρόνων (freethinkers) και των διαφωτιστών, οι χριστιανοί της Αγγλίας εφευρίσκουν νέο "αντίπαλο δέος" και επιτυγχάνουν την ψήφιση του περιβόητου "Νόμου κατά της Βλασφημίας και Ασεβείας": "Κάθε πρόσωπο που έχει διαπαιδαγωγηθεί χριστιανικά, ή είχε έστω κάποτε υπάρξει μέλος της Εκκλησίας.. αν ποτέ γράψει, τυπώσει ή διδάξει πράγματα που αμφισβητούν έστω και ένα από τα Πρόσωπα της Αγίας Τριάδος, ή διακηρύξει ότι υπάρχουν περισσότεροι από ένας Θεοί, ή αρνηθεί το ότι η χριστιανική Θρησκεία είναι αληθινή, ή το ότι οι ιερές Γραφές της Παλαιάς και Καινής Διαθήκης εχουν θεία προέλευση, θα τιμωρείται σκληρά και παραδειγματικά"

1702 Αρχίζει στην Γαλλία η δράση των "Καμισαρντών", λευκοντυμενων προτεσταντών τρομοκρατών που καίνε εκκλησίες καθολικων και σφάζουν ιερείς. Οι υπολογιζόμενοι

σε 4.000 "Καμισάρντοι", προξενούν σημαντικές φθορές και στον αποτελούμενο από 60.000 άνδρες τακτικό στρατό των Καθολικών, ο οποίος απαντά ωστόσο με αθρόες κατασφαγές σε χωριά προστεσταντών.

1702 - 1703 Οι Άγγλοι άποικοι της Ν. Καρολίνας, μετατρέπουν σε δούλους χιλιάδες Ινδιάνους της περιοχής.

1712 Στις 4 Μαρτίου, διεξάγεται η τελευταία δίκη "μάγισσας" στην Αγγλία, με κατηγορούμενη την Jane Wennam.

1714 Ο βασιλεύς Φρειδερίκος Γουλιέλμος της Πρωσίας, βάζει τέλος στους παράλογους διωγμούς "μαγισσών".

1721 Ο αυτοκράτωρ Κάρολος ΣΤ, οργανώνει γενοκτονία κατά των Αθιγγάνων με την κατηγορία ότι αποτελούν.. "σπορά του Διαβόλου".

1722 Στο Ντόρνοχ (Dornoch) της Σκωτίας, γίνεται η τελευταία σκωτική θανάτωση "μάγισσας" στην πυρά.

1723 Ειδικός νόμος "Κατά της Βλασφημίας" στο Μαίρυλαντ (Maryland) της Αμερικής, επιβάλλει το κάψιμο της γλώσσας με πυρακτωμένο σίδερο, το μαρκάρισμα στο μέτωπο με το γράμμα "Β" σε περίπτωση υποτροπής, και, τέλος, τον θάνατο πάνω στην πυρά σε περίπτωση επαναλήψεως του "εγκλήματος" της όποιας κριτικής κατά του Χριστιανισμού.

1727 Στη Βέρνη, νομοθετείται το κόψιμο του ενός αυτιού των "ειδωλολατρών" Αθιγγάνων και των δύο φύλων, αρκεί οι κατάδικοι να είναι άνω των 15 ετών.

1736 Με την επίδραση του Επιστημονισμού, η χριστιανική ιδέα περί "μαγικής συνωμοσίας" αρχίζει, όπως προείπαμε, να θεωρείται γελοία. Στην Αγγλία, ακυρώνεται ο νόμος του

1603 που τιμωρούσε με θάνατο τη "μαγεία". Η τιμωρία περιορίζεται σε απλή φυλάκιση των ενόχων.

1739 Οι Άγγλοι (προτεστάντες) παίρνουν το περιβόητο "asiento" (συμβόλαιο διεθνούς δουλεμπορίου) από τα χέρια των (καθολικών) Ισπανών. Ο βασιλεύς Φίλιππος Ε, το διεκδικεί πίσω και ο πρωθυπουργός της Αγγλίας Sir Robert Walpole κηρύσσει τον πόλεμο στην Ισπανία. Στο Παρίσι, απαγορεύεται η κατανάλωση κρέατος αλόγου ως "ειδωλολατρικό" έθιμο, ανάρμοστο για χριστιανούς. Στην Αγγλία, κυκλοφορεί το πρώτο "ανατρεπτικό" έργο του Νταίηβιντ Χιουμ (David Hume) "A Treatise Of Human Nature", όπου ασκείται σκληρή κριτική κατά της χριστιανικής τυφλής πίστεως και κατά του χριστιανικού ιερατείου.

1740 Η τσαρική Ρωσία και η Ορθόδοξη Εκκλησία, αρχίζουν βίαιο εκχριστιανισμό του έθνους των Ουντμουρτών (Udmurts).

1750 - 1850 Μέγας αγώνας για την κατάργηση της δουλείας από Άγγλους ουμανιστές, που κορυφώνεται με το Κίνημα των Καταργητών (Abolitioners) και έρχεται συχνά σε ρήξη με τη χριστιανική Εκκλησία που επιμένει να υποστηρίζει τον θεσμό της δουλείας. Περίφημοι Abolitioners υπήρξαν οι Σαρπ Γράνβιλλ (Sharp Granville, 1735-1813), Τόμας Κλάρκσον (Thomas Clarkson, 1760-1846) και Ουΐλιαμ Ουΐλμπερφορς (William Wilberforce, 1759 1833).

1757 Νέες υστερίες των Άγγλων χριστιανών, αμέσως μετά την κυκλοφορία της "Φυσικής Ιστορίας" του "αντιχρίστου" Νταίηβιντ Χιούμ.

1759 Γάλλοι και Άγγλοι, στρατολογούν, ως συμμάχους τους, διαφορες φυλές Ινδιάνων των ανατολικών ακτών στον μεταξύ τους πόλεμο. Ολόκληρες φυλές αποδεκατίζονται σε μία εντελώς αναίτια αδελφοκτονία. Οι Κομάντσι (Comanche),

καταστρέφουν δύο τεξανές ιεραποστολές και αντιμετωπίζουν με επιτυχία τον ισπανικό στρατό.

1763 Οι Ισπανοί αποσύρονται από την Φλόριντα, που περνά πλέον στα χέρια των Άγγλων. Ήδη έχουν εξαφανισθεί ολοκληρωτικά οι τοπικές φυλές Saturiwas, Utinas, Potanos, Apalacheans, Ais, Tocobagas, Yustagas και Acueras. Στο Λανκάστερ της Πενσυλβάνια, οι χριστιανοί κατασφάζουν τους ήδη υποταγμένους και προσκυνημένους Ινδιάνους Κονεστόγκα (Conestoga) ως.. αντίποινα κάποιων εναντίον τους επιθέσεων από άλλες, ελεύθερες, φυλές. Στην Ευρώπη, ο εβδομηντάχρονος Πήτερ Άννετ (Peter Annet), στέλνεται σιδηροδέσμιος στα κάτεργα, επειδή ειρωνευόταν δημοσίως την υστερική θαυματομανία της Βίβλου.

1769 Οι Ισπανοί φραντσεσκανοί προσηλυτιστές, αρχίζουν τον βίαιο εκχριστιανισμό των ινδιάνικων φυλών Γιούμα (Yuma), Τσούμας (Chumash) και Πόμο (Pomo) της Καλιφόρνια. Οι Ινδιάνοι κλείνονται μέσα σε "ιεραποστολές", διαμορφωμένες ως στρατόπεδα συγκεντρώσεως, Οι δραπέτες τιμωρούνται με ακρωτηριασμό, ενώ όσοι "αμαρτάνουν" μαστιγώνονται από τους παπάδες μέχρι αίματος, ανεξαρτήτως φύλου και ηλικίας. Πολλές Ινδιάνες σκοτώνουν τα νεογέννητα παιδιά τους, για να μη ζήσουν μέσα σε αυτή την κόλαση.

1770 - 1834 Οι χριστιανοί, αποκόπτουν τους Ινδιάνους της Καλιφόρνια από κάθε δυνατότητα για αυτοσυντήρηση, χρησιμοποιώντας τους ως δούλους και απαγορεύοντας την ιδιοκτησία ζώων. Όταν το 1834 οι φραντσεσκανοί εγκαταλείπουν τις "ιεραποστολές" - στρατόπεδα συγκεντρώσεως, οι Ινδιάνοι πεθαίνουν κατά χιλιάδες από την πείνα.

1772 Καταργείται η Γαλλική "Ιερά Εξέταση".

1775 Τελευταία θανάτωση στην πυρά από τους Γερμανούς

"κυνηγούς μαγισσών". Τον Μάρτιο του ιδίοι έτους, ο Αμερικανός πολιτικός, φιλόσοφος και ελευθερόφρων (μη χριστιανός, Freethinker) Τόμας Παίην (Tomas Paine, 1737-1809) στο κειμένό του "Justice and Humanity", καταφέρεται ανοικτά κατά της δουλείας. Ένα μήνα αργότερα, ο γνωστός πολιτικός και φιλόσοφος Βενιαμίν Φρανκλίνος (Benjamin Franklin), ιδρύει την "American Antislavery Society". Οι υπόδουλοι Ινδιάνοι του Σαν Ντιέγκο, εξεγείρονται κατά των χριστιανών και πυρπολούν τις ιεραποστολές.

1779 Εισβολή του αμερικανικού στρατού στην περιοχή των Ινδιάνων Σενέκα (Seneca), με πυρπολήσεις, σφαγές και εκτοπίσεις των κατά πλειοψηφία αόπλων Ινδιάνων.

1781 Η τελευταία θανάτωση στην πυρά από την Ισπανική "Ιερά Εξέταση"

1782 Απαγχονίζεται δημοσίως, στις 17 Ιουνίου, η "μάγισσα" Anna Goeldi, στο Γκλάρις (Glaris) της Ελβετίας.

1789 Η Γαλλική Επανάσταση, ανάμεσα σε άλλα, κτυπάει τόσο στη θεωρία όσο και την πράξη τον Χριστιανισμό και καταργεί τη δουλεία. Ο γνωστός συγγραφέας McCabe, αναφέρει ότι μόνο ένας επίσκοπος είχε στην κατοχή του 40.000 δουλοπάροικους (!!) Στην Αυστραλία, επιδημία ευλογιάς σκοτώνει τους μισούς Αβοριγίνους της περιοχής τοι Σύδνεϋ.

1792 Οι δύο τελευταίες θανατώσεις στην πυρά από την Πολωνική "Ιερά Εξέταση". Οι ορθόδοξοι χριστιανοί Ρώσοι προσηλυτιστές, με κέντρο την Σίτκα (Sitka), αρχίζουν βίαιο εκχριστιανισμό των Ινδιάνων της Αλάσκα.

1793 Οι Άγγλοι χριστιανοί, χαρακτηρίζουν τους παγανιστές Αβοριγήνους της Αυστραλίας "μία διαβολική ράτσα, εντελώς ανεπίδεκτη του όποιου εκπολιτισμού, ισότιμη των αγρο-

διαίτων ζώων" (..)

1795 Ιδρύεται η Ιεραποστολική Εταιρεία Λονδίνου, με σκοπό την επιβολή του Χριστιανισμού στις φυλές των εθνικών του Ειρηνικού Ωκεανού.

1796 Πρώτη έκδοση του βιβλίου "Age Of Reason" ("Εποχη της Λογικής") του Τόμας Παίην (Tomas Paine), στο οποίο προτείνεται η επιστροφή στη λογική σύλληψη του Κόσμου και καταγγέλλεται ο παραλογισμος των ιουδαιοχριστιανικών δογμάτων: "Όσο διαβάζουμε τις ανήθικες ιστορίες, τις κτηνώδεις σφαγές, τις απάνθρωπες και μαρτυρικές θανατώσεις και τη σκληρή εκδικητικότητα από τα οποία αποτελείται πάνω από το μισό της Βίβλου, γίνεται όλο και πιό προφανες ότι θα ήταν πρέπον να την αποκαλέσουμε Λόγο του Διαβόλου αντί Λόγο του Θεού. Είναι μία Ιστορία της διαστροφής, η οποία χρησιμοποιείται αποκλειστικά και μόνον για να διαφθείρει και να αποκτηνώσει την ανθρωπότητα"

1797 Οι πρώτοι Άγγλοι ιεραπόστολοι, αποβιβάζονται στην Ταϊτή. Οι αυτόχθονες τους υποδέχονται φιλικά, αλλά κανείς τους, ούτε καν μετά από έντονο ιεραποστολικό έργο επτα ετών, δεν δέχεται την αφύσικη και ξένη θρησκεία. Μάταια οι φανατικοί προσηλυτιστές επιχειρούν μία πρωτοφανή πλύση εγκεφάλου στα μικρά παιδιά των ιθαγενών, βάζοντάς τα στη γραμμή και διατάσσοντάς τα να επαναλαμβάνουν ατελείωτα την φράση: "No te iaha e ridi mei ei Jehove ia oe? No te taata ino wou no to'u hamani ino !" ("Γιατί είναι θυμωμένος ο Ιαχωβάς εναντίον μου ; Επειδή είμαι πολύ κακός άνθρωπος και κάνω αμαρτίες !"). Στην Αγγλία, ο βιβλιοπώλης Ουίλλιαμς (Williams) φυλακίζεται με τον Νόμο του 1698 ως "βλάσφημος", επειδή πωλούσε απλώς το βιβλίο του Παίην "Age Of Reason"

1798 Ο ορθόδοξος Πατριάρχης Γρηγόριος Ε, αφοριζει τον Ρήγα Φεραίο και καταδικάζει τα βιβλία του ως "τοίς δόγμα-

σι της ορθοδοξου πίστεως εναντιούμενα".

1803 - 1804 Πρώτη εγκατάσταση των λευκών χριστιανών στη λεγόμενη χώρα του Van Diemen, δηλαδή στη μετέπειτα Τασμανία. Παρά το ότι ήδη κατοικείται από 8.000 ιθαγενείς (Αβοριγήνους) η χώρα, εν ονόματι πάντοτε του "Ιησού", χαρακτηρίζεται Terra Nullius, δηλαδή άγνωστη χώρα που ανήκει στον πρώτο "πολιτισμένο" που την ανακαλύπτει.

1804 Μεγάλη σφαγή κατά τον μήνα Μάϊο, εκατοντάδων Αβοριγήνων της Τασμανίας. Στον Ειρηνικό, οι Άγγλοι προσηλυτιστές, αδυνατώντας να επιβάλλουν έστω και στο ελάχιστο τον Χριστιανισμό στους Ταϊτινούς, εξοπλίζουν με τουφέκια τον φύλαρχο Πομάρε (Pomare), τον οποίο έχουν προηγουμένως κάνει αλκοολικό, και τον εξαπολύουν κατά των υπολοίπων αόπλων φυλών με την προσυμφωνία να εκχριστιανίζει με την βία όσους υποτάσσει. Ο προσηλυτιστής J. M. Orsmond, γράφει χαρακτηριστικά στο ημερολόγιο του: "Ολόκληρο αυτό το ειδωλολατρικό έθνος υπετάγη και εκχριστιανίσθηκε μέσα σε μία μόνον ημέρα". Για τους Ταϊτινούς αρχίζει πλέον μια εποχή απερίγραπτου τρόμου. Ένοχοι ή ύποπτοι "ειδωλολατρίας" συλλαμβάνονται παντού και συνεχώς από τις ένοπλες ομάδες που ίδρυσαν οι ιεραπόστολοι, βασανίζονται φρικτά και θανατώνονται με άγριους τρόπους για παραδειγματισμό των υπολοίπων "βαπτισμένων" Ταϊτινών. Σε όλα τα νησιά του Ειρηνικού, απαγορεύεται πλέον επί ποινή θανάτου ο στολισμός με άνθη, ο χορός, η πρόβλεψη του καιρού, η γυμνότητα, ο δημόσιος εναγκαλισμός των ζευγαριών, το τραγούδι (εκτός των.. χριστιανικών ύμνων) και αυτή ακόμη η απλή κολύμβηση.

1806 Ο ορθόδοξος Πατριάρχης Καλλίνικος Δ, αφορίζει τους "κλέφτες" της Πελοποννήσου και προτρέπει τους ραγιάδες χωριάτες να συνεργασθούν με τους Τούρκους για την εξόντωση των επαναστατών. "Κατήντησε ο πατήρ να συλλαμβάνει τον υιόν και να τον παραδίδη. Έτσι έγινεν ο χα-

λασμός των Κλεφτών του Μωριά" γράφει ο χρονογράφος Αναγνώστης Κοντάκης.

1806 - 1807 Επειδή οι ιθαγενείς του Ειρηνικού, παρά τον βίαιο εκχριστιανισμό τους, αρνούνταν να δείξουν προθυμία στην σχεδόν καταναγκαστική τους χρησιμοποίηση από τους κατακτητές σε καλλιέργεια ζακχαροκαλάμου, οι χριστιανοί κόβουν όλα τα καρποφόρα δένδρα. Μέσα σε ελάχιστα χρόνια δράσεως των χριστιανών, από τους 200.000 ιθαγενείς που πρωτοσυνάντησε ο Κάπταιν Κούκ, δεν απομένουν πάνω από 6.000 εξαθλιωμένοι σκλάβοι των ιεραποστόλων. Όλοι οι υπόλοιποι έχουν χαθεί από την πείνα και τις ασθένειες που έφεραν οι εισβολείς (σύφιλη, φυματίωση, ευλογιά και τύφο).

1807 Με την ευρεία αποδοχή των ιδεών των "Καταργητών", η Αγγλία κηρύσσει παράνομο το δουλεμπόριο, παρά το ότι η δουλοκτησία παραμένει γενικά εν πλήρει ισχύ.

1809 Ο Γάλλος βιολόγος J. B. Lamarck, εκδίδει το βιβλίο του "Ζωολογική Φιλοσοφία", στο οποίο καταρρίπτει την αφελή ιουδαιοχριστιανική άποψη περί της δημιουργίας του Ανθρώπου από τον Ιαχωβά. Εγκαινιάζεται το μετέπειτα "δαρβινικό" ανθρωπολογικό ρεύμα, το οποίο φέρνει σε πολύ δύσκολη θέση όλες τις χριστιανικές Εκκλησίες.

1810 - 1830 Στη χριστιανικη Ευρώπη, τα εννέα δέκατα του πληθυσμού εργάζονται πάνω από 90 ώρες την εβδομάδα, υποσιτίζονται τρώγοντας μόνο ψωμί ή πατάτες, και είναι αναλφάβητοι σε ποσοστό 96 τοίς εκατό. Στον απόηχο της Γαλλικής Επαναστάσεως, διαμορφώνονται νέες κοινωνικοεπαναστατικές ιδέες.

1811 Ο Shelley, αποβάλλεται από την Οξφόρδη με την κατηγορία της "αθεΐας".

1812 Φυλακίζονται στην Αγγλία, ως.. "βλάσφημοι", οι εκδό-

τες του βιβλίου "Age Of Reason".

1813 Ο Άγγλος συγγραφέας και εκδότης Ρίτσαρντ Κάρλαϊλ (Richard Carlile) καταδικάζεται σε φυλάκιση 9 ετών, ως.. "βλάσφημος". Το ίδιο έτος όμως, αποδεσμεύεται η εκκλησιαστική ποινή του Αφορισμού από την, έως τότε, συνακόλουθη απώλεια των αστικών δικαιωμάτων και υποχρέωση σε φυλάκιση έως ότου ζητηθεί συγχώρεση από την Εκκλησία.

1814 Στην Ιταλία, ο Πάπας Πίος ο Ζ, επανιδρύει την "Ιερά Εξέταση" που είχε καταργήσει ο Ναπολέων. Στην άλλη πλευρά του Ατλαντικού, οι Αμερικανοί αρχίζουν γενοκτονία κατά των Ινδιάνων της Τζώρτζια.

1815 - 1819 Στην Αγγλία, φυλακίζονται σταδιακά η γυναίκα, οι αδελφές και διάφοροι φίλοι του ήδη φυλακισμένου εκδότη Richard Carlile, που προσπαθούσαν απλώς να διατηρήσουν ανοικτό τον εκδοτικό του οίκο.

1815 Στην Αυστραλία, ο κυβερνήτης Lachlan Macquarie ιδρύει χριστιανικά σχολεία για να κτυπήσει τον εθνισμό των Αβοριγήνων. Όταν οι τελευταίοι αρνούνται να στείλουν τα παιδιά τους στους ιεραποστόλους, οι χριστιανοί χρησιμοποιούν βία, με φυσικό αποτελεσμα οργισμένες αντεπιθέσεις των Αβοριγήνων κατά των λευκών.

1816 Τα στρατεύματα του κυβερνήτου Lachlan Macquarie εξοντώνουν εκατοντάδες Αβοριγήνους ως.. τρομοκράτες (..) Απαγορεύεται επί ποινή θανάτου (από τα όπλα είτε των στρατιωτών, είτε των πολιτών) η απλή οπλοφορία των Αβοριγήνων ή η συγκέντρωσή τους κοντά σε εγκαταστάσεις χριστιανών.

1818 Οι χριστιανοί του Άντριου Τζάκσον (Andrew Jackson) κατασφάζουν τους Ινδιάνους Σεμινόλες (Seminoles) της Φλόριντα.

1819 Οι Η.Π.Α. προσαρτούν την Φλόριντα. Η απόπειρα εκδιώξεως των Ινδιάνων, προκαλεί την εξέγερση των Mikasukis και των υπολειμμάτων της φυλής Seminoles.

1820 Καταργείται η πορτογαλική "Ιερά Εξέταση" επί Ιωάννου του ΣΤ. Στην Αυστραλία, οργανώνονται οι πρώτοι.. "Κυνηγετικοί Όμιλοι" για, χάριν παιδιάς, ανθρωποκυνηγητό των "ειδωλολατρών" Αβοριγήνων. Τα πρώτα "κυνήγια" είχαν αποτέλεσμα τον θάνατο 20 μόνον χριστιανών "κυνηγών" και χιλιάδων από την άλλη πλευρά Αβοριγήνων της φυλής Βιραντζούρι (Wiradjuri). Την ίδια εποχή, μόνο στην Καλιφόρνια, πάνω από 30 000 Ινδιάνοι εργάζονται καταναγκαστικά ως σκλάβοι στις ιεραποστολές των χριστιανών.

1821 Ο πληθυσμός της Τασμανίας υπολογίζεται σε λιγώτερο από το 15 τοίς εκατόν εκείνου του 1803, όταν έφθασαν για πρώτη φορά εκεί οι χριστιανοί λευκοί. Ο Ρώσος τσάρος Αλέξανδρος, επεκτείνει τα χωρικά ύδατα της χωρας του, ώστε να μείνουν έξω από την Αλάσκα οι Άγγλοι και οι Αμερικανοί και επίσης γενικεύει τον βίαιο προσηλυτισμό των ιθαγενών. Οι ορθόδοξοι προσηλυτιστές κόβουν από τους αστραγάλους τα πόδια των "ειδωλολατρών" ιερέων, αλλά και όλων όσων αρνούνται να βαπτισθούν.

1823 Το Ανώτατο Δικαστήριο των ΗΠΑ νομιμοποιεί την κατάσχεση ινδιάνικων εδαφών από τους λευκούς.

1824 Μαζική υστερία των χριστιανών του Σύδνεϋ της Αυστραλίας (Sydney) κατά των "αγρίων παγανιστών" Αβοριγήνων. Οι εφημερίδες της πόλεως, ζητούν την εξαφάνισή τους. Αρχίζουν μεγάλες εκστρατείες γενοκτονίας και κηρύσσεται στρατιωτικός νόμος από τον κυβερνήτη Τόμας Μπρίσμπαιην (Sir Thomas Brisbane). Εξοντώνονται χιλιάδες Αβοριγήνοι της φυλής Βιραντζούρι. Σε μία μόνο επίθεση, αναφέρονται ως.. "τρόπαια" 45 κεφάλια ιθαγενών, που στη συνέ-

χεια βράζονται, και τα γυμνά τους κρανία, στιλβωμένα με λούστρο, στέλνονται στην Αγγλία ως.. "σουβενίρ"

1830 Ψηφίζεται στις 28 Μαΐου, στις ΗΠΑ, η "Πράξη για Μετατόπιση των Ινδιάνων" (Indian Removal Act). Οι Ινδιάνοι οδηγούνται στο "μονοπάτι των δακρύων", δηλαδή μετατρέπονται σε πρόσφυγες στην ίδια τους τη χώρα. Γενικεύονται οι σφαγές και οι κάθε είδους κακοποιήσεις σε όλη την περίοδο 1830-1887: σε κάποιες πολιτείες (λ.χ. Μοντάνα) οι χριστιανοί λευκοί αποκεφαλίζουν τους νεκρούς Ινδιάνους, αποθηκεύουν τα αυτιά τους σε γυάλες με ουΐσκυ και βράζουν τα κρανία τους για να παίρνουν τα λευκασμένα οστά τους και να γράφουν επάνω "χαριτωμένα" λογοπαίγνια κατά των "κοκκινότετσων ειδωλολατρών".

1831 Θανατώνεται στο Μπρίστολ της Αγγλίας, με απαγχονισμό, ένας διαδηλωτής, επειδή είχε απλώς φωνάξει το σύνθημα "γκρεμίστε τις εκκλησίες". Στη Γεωργία των ΗΠΑ, οι Ινδιάνοι Τσερόκη (Cherokee) χανουν τη γή τους και χαρακτηρίζονται από τις αρχές "υπόδουλο έθνος".

1832 Οι λευκοί χριστιανοί, αιχμαλωτίζουν μετά από προδοσία τον αρχηγό των Ινδιανων Σώουνυ, Μαύρο Γεράκι, τον κλείνουν σε κλουβι και τον περιφέρουν, σαν άγριο ζώο, από πόλη σε πόλη.

1834 Ο κυβερνήτης της επαρχίας Swan River της Δ. Αυστραλίας Τζαίημς Στίρλινγκ (Captain James Stirling), σκοτώνει γυναικόπαιδα Αβοριγήνων και διακηρύσσει ότι οι "παγανιστές άγριοι" οφείλουν "ή να εγκαταλείψουν επιτέλους τον παραδοσιακό τρόπο ζωής, ή να εξαφανισθούν από προσώπου γής" (..)

1835 Στις 11 Νοεμβρίου, αρχίζει στη Δανία μέγας διωγμός κατά όσων Αθιγγάνων αρνούνται να εκχριστιανισθούν. Στη Φλόριντα, επιχειρείται εκτοπισμός των Ινδιάνων Σεμινόλες

(Seminoles) στην Οκλαχόμα.

1835 - 1840 Οι ινδιάνικες φυλές Σεμινόλες της Φλόριντα αγωνίζονται ενόπλως κατά του εκτοπισμού τους στην Οκλαχόμα, με αρχηγό τους τον μιγάδα Οσεόλα (Chief Osceola).

1836 -1850 Περιοδικές αλλά μεγάλες συγκρούσεις, ανάμεσα στους χριστιανούς αποίκους της Τασμανίας και τους παγανιστές Αβοριγήνους, που αρνούνται να υποταχθούν στον Χριστιανισμό και τον "πολιτισμό" των εισβολέων. Το αποτέλεσμα των συγκρούσεων είναι χιλιάδες νεκροί Αβοριγήνοι πολεμιστές και γυναικόπαιδα. Οι ιεραπόστολοι συμβάλλουν και αυτοί στην γενοκτονία, μοιράζοντας δηλητηριασμένο

1838 Βίαιος εκτοπισμός των Ινδιάνων Τσερόκη (Cherokee), από την Καρολίνα στην Οκλαχόμα. Στις 11 Ιουνίου, στο Μύαλ Κρηκ (Myall Creek) της New South Wales, οι λευκοί χριστιανοί δολοφονούν 30 ανυπεράσπιστους Αβοριγήνους, κυρίως γυναικόπαιδα. Δεμένοι με σχοινιά οι ιθαγενείς, κατακομματιάζονται με μαχαίρια και σπαθιά και τα κομμάτια τους ρίχνονται στην πυρά. Στην Τασμανία, αρχίζει βίαιη προσηλυτιστική δράση ο Τζώρτζ Ρόμπινσον (George Robinson).

1839 Πρώτες επιθέσεις του Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως κατά του διαφωτιστού ιερωμένου Θεοφίλου Καΐρη, εμπνευστού μίας πανθεϊστικής φιλοσοφίας την οποία αποκαλούσε "Θεοσέβεια" : δικάζεται από την Ιερά Σύνοδο ως "αιρετικός" και σφραγίζεται, τον Μάρτιο, το Ορφανοτροφείο της Άνδρου, το οποίο διηύθυνε. Στις 25 Αυγούστου, η Ιερά Σύνοδος επανέρχεται και απαιτεί από αυτόν "ομολογία πίστεως", την οποία ο Καΐρης αρνείται. Φυλακίζεται σε μοναστήρι της Αιγίνης και, στις 21-23 Οκτωβρίου, δικάζεται από την Ιερά Σύνοδο και καταδικάζεται σε καθαίρεση και φυλάκιση (με βασιλικό διάταγμα) σε μοναστήρι της Σκιάθου, ό-

που βασανίζεται από τους αποκτηνωμένους και φανατικούς καλογέρους.

1839 - 1846 Ο κυβερνήτης Hutt της αυστραλιανής επαρχίας Swan River, αρχίζει συστηματική εκστρατεία για εκχριστιανισμό και απορρόφηση των Αβοριγήνων από την κοινωνία των λευκών.

1840 Στη Φλόριντα, οι εκτοπισμένοι Ινδιάνοι Κρηκ συνεχίζουν τον απελπισμένο πόλεμο κατά των χριστιανών, υπό την ηγεσία του μιγάδα Οσεόλα. Σε αλλεπάλληλες μάχες των δασών και των βάλτων, οι Ινδιάνοι ηττώνται και αποδεκατίζονται.

1841 Το υπόδουλο στην Ορθόδοξη Εκκλησία Ελληνικό Κράτος απελαύνει, στις 9 Νοεμβρίου, τον Θεόφιλο Καίρη.

1844 Πεθαίνει στην Αγγλία ο διανοούμενος Robert Taylor (γεν. 1784) που είχε και αυτός σταλεί, με την κατηγορία της.. "βλασφημίας", στα κάτεργα για τρία ολόκληρα χρόνια επειδή είχε υποστηρίξει την ηλιακή και παγανιστική προέλευση της μυθοθεολογίας του Ιησού-Ραβι Τζεσουά των χριστιανών.

1845 Ο G. J. Holyoake, φυλακίζεται στην Αγγλία για "αθεϊσμό" και "αντιχριστιανική προπαγάνδα". Στη Βοστώνη, ο πρώην σκλάβος Φρειδερίκος Ντάγκλας (Frederick Douglas), εκδίδει βιβλίο του, στο οποίο περιγράφει τη φρικτή ζωή των σκλάβων και ασκεί εντονώτατη κριτική κατά του Χριστιανισμού: "Βλέπουμε σε αυτή τη θρησκεία τον κλέφτη να μιλάει κατά της κλοπής και τον μοιχό κατά της μοιχείας. Βλέπουμε να αγοράζονται άνδρες σκλάβοι για να κτισθούν οι εκκλησίες και γυναίκες σκλάβες για να υπηρετήσουν τους εκπροσώπους του "θείου λόγου".. Η θρησκεία και το δουλεμπόριο χέρι - χέρι. Το δεσμωτήριο και η εκκλησία δίπλα-δίπλα.. Στην περίπτωση αυτής της θρησκείας έχουμε συνε-

ταιρική δράση των παπάδων και των εγκληματιών. Έχουμε διαβόλους με στολές αγγέλων.." ("Narrative of The Life of An American Slave", σελ. 121)

1847 Ο επαναπατρισθείς Θεόφιλος Καΐρης, υφίσταται νέους διωγμούς από τους φανατικούς Ορθοδόξους. Οι Ινδιάνοι Καϋούζε (Cayuse), εξοντώνουν ολόκληρη την ιεραποστολή του Waiilatpu.

1848 Οι λευκοί χριστιανοί ανακαλύπτουν χρυσό στην Καλιφόρνια. Μέσα σε μισό αιώνα θα καταφέρουν να εξοντώσουν το 85 τοίς εκατό του εκεί ινδιάνικου πληθυσμού, που "ενοχλούσε" την οικονομική τους πρόοδο. Οι Η.Π.Α. νικούν το Μεξικό και οι εκχριστιανισμένοι Ινδιάνοι Πίμα και Παπάγκο, εξαθλιωμένοι και αλκοολικοί, αφομοιώνονται από το χριστιανικό σύστημα.

1850 Μεθοδεύεται ο προσηλυτισμός όλων των αφρικανικών και ασιατικών φυλών από τους ιεραποστόλους. Ο ελευθερόφρων Γκάρρισον (William Lloyd Garrison), ξεκινά στη Νέα Αγγλία πολυετή αγώνα κατά της δουλείας. Η Εκκλησία στρέφεται εναντίον του, ενώ στη Βοστώνη, αργότερα, ο χριστιανικός όχλος θα προσπαθήσει να τον λυντσάρει. Στο Όρεγκον, οι χριστιανοί θανατώνουν στην κρεμάλα πέντε επιφανείς Ινδιάνους Καϋούζε, με ανάμεσά τους τον αρχηγό της φυλής Τιλουκαΐκτ (Tiloukaikt).

1850 - 1860 Οι λευκοί χρυσοθήρες εξοντώνουν συστηματικά τους τελευταίους Ινδιάνους της Καλιφόρνια, της οποίας οι επίσημες αρχές, με ειδικό νόμο (Indenture Act), υποβιβάζουν όλες τις αυτόχθονες φυλές σε δούλους του χριστιανικού πληθυσμού (μόνο στην εικοσαετία 1850-1870, οι χριστιανοί θα εξοντώσουν 120.000 καλιφορνέζους Ινδιάνους, που απλώς. αρνούντο να υποταχθούν). Η απελπισμένη εξέγερση των Ινδιάνων Μοντόκ (Modoc) πνίγεται στο αίμα.

1851 Τον Μάϊο, το υπόδουλο στην Ορθόδοξη Εκκλησία Ελ-

ληνικό Κράτος, παραπέμπει σε δίκη τον Καΐρη και τους μαθητές του, με την κατηγορία του.. "προσηλυτισμού".

1852 Στις 21 Δεκεμβρίου, ο Θεόφιλος Καΐρης καταδικάζεται σε φυλάκιση δύο ετών. Κατάσχεται η περιουσία της "Θρησκευτικής Εταιρείας Θεοσέβεια".

1852 - 1873 Οι χριστιανοί υποδουλώνουν ολόκληρη την φυλή των Ινδιάνων Υάνα (Yana) της Καλιφόρνια Για μία σχεδόν εικοσαετία, οι άνδρες της φυλής χρησιμοποιούνται ως δούλοι, ενώ όλες οι γυναίκες βιάζονται και υφίστανται υποχρεωτική εκπόρνευση. Αφροδίσια νοσήματα, φυματίωση, τύφος κ.λ.π., σκοτώνουν ολόκληρη τη φυλή και οι 10 περίπου (!) επιζήσαντες γίνονται πλάνητες. Το 1911 θα βρεθεί από ανθρωπολόγους σε κατάσταση αποκτηνώσεως, ο τελευταίος της φυλής (που θα πεθάνει τελικά στις 25 Μαρτίου 1916).

1853 Το ξημέρωμα της 10ης Ιανουαρίου, πεθαίνει, στις φυλακές Λαζαρέτο Σύρου, ο Θεόφιλος Καΐρης. Επειδή η Εκκλησία απαγορεύει την ταφή του, ο νεκρός θάβεται στο προαύλιο των φυλακών, μεταφερθείς μάλιστα από μωαμεθανούς αχθοφόρους γιατί οι "ευσεβείς" χριστιανοί αρνούνταν να τον μεταφέρουν. Την ίδια νύκτα, ο χριστιανικός όχλος, υπό την προτροπή των παπάδων, ξεθάβει και βεβηλώνει το νεκρό σώμα, πετώντας το στη συνέχεια σε άγνωστη τοποθεσία. Την επόμενη ημέρα, οι χριστιανοί της Σύρου ευχαριστούν μέσα στις εκκλησίες τον Θεό τους, για τον θάνατο του "αιρετικού" και την.. "σωτηρία των ψυχών των παιδιών τους"

1854 Ο αμερικανικός στρατος επιτίθεται στους Ινδιάνους Λακότα (Lakota), σκοτώνει 90 άνδρες, με ανάμεσά τους τον αρχηγό Conquering Bear, και συλλαμβάνει 200 γυναικόπαιδα.

1855 Στην Tacoma και το Seattle οι χριστιανοί αμερικανοί

οργανώνουν μαζικά λυντσαρίσματα Κινέζων μεταναστών.

1856 Συμπλοκές και πολλές άγριες δολοφονίες ανάμεσα σε δυναμικούς οπαδούς της καταργήσεως της δουλείας και οπαδούς της δουλοκτησίας, στο Κάνσας. Ο "καταργητής" Τζών Μπράουν και οι 40 οπαδοί του, εκδιώκονται βιαίως από την Πολιτεία.

1857 Στην Πολιτεία της Ιούτα (Utah), ο αμερικανικός στρατός κηρύσσει τον πόλεμο κατά της ιουδαιοχριστιανικής αιρέσεως των Μορμόνων, για να καταργηθεί η πολυγαμία των τελευταίων. Στο Mountain Meadows της νοτίου Ιούτα, Μορμόνοι και Ινδιάνοι Παϋούτ (Paiute), επιτίθενται μαζί σε καραβάνια εποίκων. Συνέλευση στο Λεκομπτον (Lecompton) του Κάνσας, κηρύσσει ολόκληρη η Πολιτεία "δουλοκτητική".

1858 Στο Μεξικό, ο στρατός κατασφάζει τη φυλή των Απάτσι Τσιρικάουα (Chiricahua Apache) της Ανατολής. Η μεξικανική Κυβέρνηση, προσφερει ως αμοιβή χρυσάφι γιά όσους προσκομίζουν κεφάλια Ινδιάνων.

1859 Καταργείται οριστικά και η ιταλική "Ιερά Εξέταση". Στην Αρίσπα του Μεξικού, οι ενωμένοι Απάτσι εκδικούνται τη σφαγή του περασμένου έτους, κατανικώντας 2 ίλες ιππικού και 2 λόχους πεζικού του μεξικανικού στρατού. Στο Χάρπερ's Φέρρυ (Harper's Ferry) της Βιρτζίνια, θανατώνεται με απαγχονισμό ο "καταργητης" Τζών Μπράουν μετά από αποτυχημένη απόπειρα εξεγέρσεως για την κατάργηση της δουλείας.

1860-1870 Ο ιεραπόστολος Ρόμπινσον (Augustus Robinson) πρωτοστατεί στην τελική γενοκτονία των Τασμανών ιθαγενών.

1860 - 1869 Δύο χιλιάδες πολεμιστές Απάτσι, εξεγείρονται κατά των λευκών χριστιανών με επικεφαλής τον Κοτσίζ (Co-

chise).

1861 Υπό την πίεση των δυτικών επαναστατικών ιδεών, που βεβαίως ουδεμία σχέση έχουν με τον Χριστιανισμό, καταργείται η δουλεία και στη Ρωσία. Απελευθερώνονται σαράντα τρία εκατομμύρια δούλοι !!

1862 Εξεγείρονται οι Ινδιάνοι Σιού (Sioux) της Μινεζότα. Εναντίον τους εκστρατεύει ο στρατηγός Σέλμαν, που γράφει κυνικά στον γερουσιαστή αδελφό του τα εξής "Όσο περισσότερους σκοτώσουμε εφέτος, τόσο λιγωτερους θα έχουμε να σκοτώσουμε του χρόνου, γιατί όσο παρατηρώ τους Ινδιάνους τόσο πείθομαι ότι πρέπει να τους σκοτώσουμε όλους".

1863 Μετά από προδοσία, αιχμαλωτίζεται, βασανίζεται και δολοφονείται στο Νέο Μεξικό από τους λευκούς χριστιανούς, ο ηγέτης των Ινδιάνων Απάτσι Μάγκνους Κολοράντο (Magnus Colorado), μαζί με τους μισούς άνδρες της φυλής του. Το κεφάλι του, κόβεται και στέλνεται ως τρόπαιο στις ανατολικές Πολιτείες. Σε άλλες Πολιτείες, οι χριστιανοί αρχίζουν να μοιράζουν στους Ινδιάνους καλαμποκάλευρο ζυμωμένο με στρυχνίνη (!) Ο συνταγματάρχης Κιτ Κάρσον (Kit Carson), καταστρέφει μετά από δωδεκάμηνη εκστρατεία και "καθολικό πολεμο" τις φυλές Νάβαχο (Navajo) και Μεσκαλέρο (Mescalero): σκοτώνει όλα τα άλογά τους, καίει όλα τα σιτηρά και κόβει όλα τα οπωροφόρα δένδρα της περιοχής τους. Στην Αθήνα, το υπόδουλο στην Ορθόδοξη Εκκλησία Ελληνικό Κράτος δικάζει για προσβολή της θρησκείας τον Ιωνά Κίγκ, επειδή σε σύγγραμμά του είχε ονομάσει την Παναγία "Μητέρα του Χριστού" αντί "Θεοτόκο" (!!)

1864 Στις 29 Οκτωβρίου, ή Νοεμβρίου, 700 στρατιώτες του στρατηγού Τσίβινγκτον (J.M. Chivington), κατασφάζουν 500 γυναικόπαιδα και άοπλους άνδρες Τσεγιέν και Αραπάχο στον καταυλισμό Σαντ Κρηκ (Sand Creek), και στη συνέ-

χεια, αφού βεβηλώνουν τα πτώματα, αφήνουν άταφους τους νεκρούς "ειδωλολάτρες".

1865 Οι ιδέες και οι μακροχρόνιοι αγώνες των "Καταργητών" (Abolitioners), συντελούν στην κήρυξη εκτός νόμου της δουλεμπορίας και δουλοκτησίας στις ΗΠΑ μετά την τελική νίκη των Γιάνκηδων κατά των Ομοσπονδιακών στον εμφύλιο πόλεμο του 1861 - 1865. Από όλα τα ιουδαιοχριστιανικά δόγματα των ΗΠΑ, μόνο οι Κουακέροι (Quakers) δεν είχαν τοποθετηθεί υπέρ της δουλείας.

1866 Η Ιερά Σύνοδος της Ορθοδόξου Εκκλησίας, αναθεματίζει τον Ροΐδη και το βιβλίο του "Πάπισσα Ιωάννα" και ζητάει από το υπόδουλο σε αυτήν Ελληνικό Κράτος την ποινική δίωξη του συγγραφέως. Στην Αμερική, ο στρατηγός Φίλιπ Σέρινταν (Philip H. Sheridan), διατάσσει την πλήρη εξόντωση όλων των βισώνων της ηπείρου: "Σκοτώστε τους βίσωνες και σκοτώνετε αυτομάτως και τους Ινδιάνους". Οι Ινδιάνοι Λακότα, με επικαφαλής το "Κόκκινο Σύννεφο" (Red Cloud), εξοντώνουν μονάδα του αμερικανικού στρατού, υπό τον λοχαγό Φέττερμαν (William J Fetterman).

1868 Ο στρατηγός Κάστερ (George Armstrong Custer), κατασφάζει έναν ολόκληρο καταυλισμό ειρηνικών Ινδιάνων Τσεγιέν, μαζί με τα άλογά τους, στο Washita River.

1870 Το περίφημο "αλάθητο του Πάπα", γίνεται επίσημο δόγμα των Καθολικών χριστιανών.

1871 Τον Απρίλιο αυτού του έτους, 150 δολοφόνοι από την Τουσόν, με ανάμεσά τους και χριστιανούς Ινδιάνους Παπάγκο (Papago), εισβαλλουν νύκτα στον καταυλισμό του Φορτ Γκραντ και κατασφάζουν 800 κοιμώμενους Απάτσι, εκ των οποίων μόνο οι 8 ήσαν άνδρες, αφού οι υπόλοιποι απουσίαζαν σε κυνήγι.

1873 Στις 3 Οκτωβρίου, οι Η.Π.Α απαγχονίζουν σαν κοινούς εγκληματίες, τους ηγέτες της εξεγέρσεως των Ινδιάνων Μοντόκ.

1876 Στις 25 Ιουνίου, ο γενοκτόνος στρατηγός Κάστερ ηττάται από τις ενωμένες υπό την ηγεσία του "Τρελλού Αλόγου" (Crazy Horse), ινδιάνικες φυλές Σιού και Τσεγιέν στο Λίτλ Μπίγκχορν (Little Bighorn) και χάνει όλον τον στρατό του, αλλά και αυτή την ίδια τη ζωή του. Οι χριστιανοί στέλνουν στην ευρυτερη περιοχή πολυάριθμο στρατό υπό τον Σέρινταν, που καίει συστηματικά τα χωριά των Ινδιάνων και σκοτώνει αδιακρίτως μάχιμους και αμάχους.

1877 Δολοφονείται στα κρατητήρια του Φορτ Ρόμπινσον (Fort Robinson) της Νεμπράσκα, ο υπερήφανος ηγέτης των Ινδιάνων "Τρελλό Άλογο". Ο Ινδιάνος Βικτόρια ξεκινάει ανταρτοπόλεμο κατά των λευκών χριστιανών, με 100 μόνο πολεμιστές Απάτσι. Ο Αρχηγός Γιόζεφ (Chief Joseph), ηγέτης της φυλής Nez Perce, παραδίνεται στον διώκτη του στρατηγό Oliver Howard, μετά από ηρωϊκή τετράμηνη ένοπλη πορεία πάνω από τα παγωμένα βουνά του Όρεγκον, όταν οι εναπομείναντες 87 πολεμιστές του και τα δεκαπλάσια γυναικόπαιδα αρχίζουν να πεθαίνουν μαζικά από το κρύο και την πείνα.

1878 Ο Τζερόνυμο, μαζί με μία μικρή ομάδα Ινδιάνων Απάτσι Τσιρικάουα, βγαίνει στην παρανομία και αρχίζει ανταρτοπόλεμο κατά των λευκών χριστιανών. Μία (τότε) μικρή σέχτα φανατικών σιωνιστών, ιδρυθείσα από τον Charles Russel, αναγγέλλει για το συγκεκριμένο έτος την.. "συντέλεια του Κόσμου". Παρά το ότι έκτοτε η "προφητεία" έχει μετατεθεί χρονικώς (και πάντα ανεπιτυχώς) για τα έτη 1914, 1918, 1925, 1941 και 1975, η συγκεκριμένη σέχτα αριθμεί σήμερα εκατομμύρια μέλη και διαθέτει τεράστια οικονομική δύναμη ("Χιλιαστές", "Μάρτυρες του Ιαχωβά").

1879 Το αμερικανικό Γραφείο Ινδιάνικων Σχέσεων (Bureau

of Indian Affairs), αρχίζει τη συστηματική καταστροφή του ινδιάνικου εθνισμού, κτυπώντας τη Θρησκεία, τη γλώσσα και τα καθημερινά ήθη των φυλών.

1880 Στις 14 Οκτωβρίου, και μετά από κυνήγι πολλών μηνών, ο μεξικανικός στρατός εξοντώνει τους Ινδιάνους Απάτσι του αρχηγού Βικτόρια. Στην Αυστραλία, η εφημερίδα "Queenslander" ζητάει ανοικτά την εξόντωση όλων των παγανιστών Αβοριγήνων: "Υπάρχει χώρος και για τους δύο μας εδώ; Όχι ! Συνεπώς, όσο συντομώτερα ο αδύνατος εξαφανισθεί, τόσο καλύτερα για τον πολιτισμό μας, αλλά και προς οικονομία των πολυτίμων ζωών των δικών μας ανθρώπων.."

1881 Τον Σεπτέμβριο αυτού του έτους, ο Τζερόνυμο καταφεύγει στο όρη Σιέρα Μάδρε.

1883 Οι χριστιανοί λευκοί ολοκληρώνουν, μέσα σε 12 μόνο χρόνια, την εξολόθρευση των εκατομμυρίων βισώνων της Βορείου Αμερικής, όπως είχαν προτείνει οι στρατηγοί Σέρμαν και Σέρινταν: "ο ταχύτερος τρόπος για να εξαφανισθούν οι Ινδιάνοι είναι η καταστροφή όλων των πηγών διατροφής τους" (..)

1885 Η Πράξη Major Crimes Act, απαγορεύει στους Ινδιάνους να χρησιμοποιούν στις κοινωνίες τους το φυλετικό και παραδοσιακό τους Δίκαιο.

1886 Στις 27 Μαρτίου, οι Ινδιάνοι Τσιρικάουα παραδίδονται μετά από γενναία αντίσταση στον στρατηγό Κρουκ. Στις 4 Σεπτεμβρίου, οι ηγέτες Τζερόνυμο και Ναΐς παραδίδονται στις αμερικανικές αρχές και στέλνονται μαζί με τους συντρόφους τους αλυσοδεμένοι στη Φλόριντα, όπου οι περισσότεροι πρόκειται να μείνουν φυλακισμένοι έως το 1914. Η Ομοσπονδιακή Κυβέρνηση των ΗΠΑ, ξεκινά την απόπειρα "λευκοποιήσεως" των Ινδιάνων (1886 - 1928) προσπαθώντας να τους μετατρέψει σε αγρότες, ώστε ν'ακολουθήσουν

"χριστιανικό τρόπο ζωής".

1889 Ο φανατικός χριστιανός Τόμας Τζέφφερσον Μόργκαν (Thomas Jefferson Morgan), αναλαμβάνει διοικητής του Bureau of Indian Affairs και δηλώνει κυνικά: "Αυτοί οι άγριοι (οι Ινδιάνοι) πρέπει να προσαρμοσθούν στον χριστιανικό τρόπο ζωής, ειρηνικά αν θέλουν ή με τη βία αν χρειασθεί. Πρέπει να προσαρμοσθούν στο νέο περιβάλλον τους και να αλλάξουν τον τρόπο σκέψεως και ζωής τους, σύμφωνα με τον δικό μας Πολιτισμό, που μπορεί και να μην είναι ο δυνατόν καλύτερος, αλλά είναι σίγουρα ο καλύτερος που δικαιούνται να έχουν οι Ινδιάνοι. Δεν μπορούν άλλωστε να τον αποφύγουν και πρέπει να υποταχθούν πλήρως σ'αυτόν, ή, στην αντίθετη περίπτωση, να συντριβούν ανελέητα από αυτόν.. Οι μικροί Ινδιάνοι εκλιπαρούν να τους πάρουμε από τους καταυλισμούς, από την κυριαρχία του "μάγου", από την ανόητη θρησκεία των αγρίων που δεν είναι παρά ένα σαχλό ανακάτωμα δεισιδαιμονίας, μύθων και δίχως νόημα τελετών.. Θα τους απογοητεύσουμε ; Θα διαψεύσουμε τις ελπίδες τους ; Όχι ! Η δικαιοσύνη, η φιλανθρωπία, ο πατριωτισμός και ο Χριστιανισμός, λένε όχι !"

1889 Τον Ιανουάριο αυτού του έτους, ο Ινδιάνος Παϊούτ Ουαβόκα (Wavoka), νηπιοβαπτισμένος από τους ιεραποστόλους ως.. Jack Wilson, βιώνει στη διάρκεια μίας ολικής εκλείψεως ηλίου την επιφάνεια των προγονικών πνευματών, που του διδάσκουν, μετά από έναν τριήμερο λήθαργο, τον "Χορό των Πνευμάτων" για την ψυχική επανένωση των φυλών με τους προγόνους τους, για άντληση δυνάμεως ώστε ν'απελευθερωθούν από τους χριστιανούς και ο κόσμος να γίνει ξανά όμορφος, όπως πριν την έλευση των τελευταίων. Γεννιέται έτσι ένα νέο, πολιτισμικό, θρησκευτικό και εθνικοαπελευθερωτικό ουσιαστικά κίνημα, το οποίο πολύ σύντομα αποκτά πολυάριθμους οπαδούς, καθώς απλώνεται από φυλή σε φυλή, αλλά, ταυτοχρόνως, προκαλεί την εναντίον του υστερία των χριστιανών.

1890 Ο "Χορός των Πνευμάτων" του, θρηκευτικού ηγέτη πλέον, Ουαβόκα, κηρύσσεται εκτός νόμου από τους χριστιανούς κατακτητές, και δολοφονείται στον καταυλισμό του Στάντινγκ Ροκ (Standing Rock) ο αρχηγός "Καθιστός Βούβαλος". Στις 29 Δεκεμβρίου, στα πλαίσια της καταστολής της πιό πάνω λατρείας, αμερικανοί στρατιώτες δολοφονούν εν ψυχρώ, στο Γούντεν Νή (Wooden Knee), 350 άοπλους άνδρες και γυναικόπαιδα των Σιού και Ντακότα.

1900 Ο χριστιανός καθηγητής Τσάρλς Κάρολ (Charles Carroll, γεν. 1849) συγγράφει το περιβόητο βιβλίο του "The Negro a beast", στο οποίο χρησιμοποιεί ως.. "επιχειρήματα" τα γραφόμενα στην Βίβλο, για ν`αποδείξει τάχα ότι οι μαύροι δεν προέρχονται από τον.. Αδάμ και την Εύα, αλλά από διασταύρωση του Καΐν με.. θηλυκό πίθηκο.

1912 Τα "Αθεϊκά" του Βόλου. Είκοσι τρία άτομα δικάζονται από το υπόδουλο στην Ορθόδοξη Εκκλησία Ελληνικό Κράτος, με την κατηγορία της.. "αθεΐας". Ανάμεσα στα άλλα, ο εκ των κατηγορουμένων καθηγητής Λαζαρίδης, κατηγορείται (σε βαθμό πλημμελήματος μάλιστα !!) ότι, προ οκταετίας, έφαγε κοτόπουλο την Μεγάλη Παρασκευή. Κλείνεται το δημοσυντήρητο Παρθεναγωγείο του Βόλου και λιθοβολείται από τον χριστιανικό όχλο ο διευθυντής του.

1917 Με τον νέο Κώδικα Codex Juris Canonici, παύουν να είναι.. "θεάρεστα" και "σύμφωνα με το πνεύμα του Χριστιανισμού" τα βασανιστήρια αλλοθρήσκων κι "αιρετικών", όπως τα είχε αποκαλέσει (και ευλογήσει !!), το 1252, ο Πάπας Ιννοκέντιος ο Δ.

1923 Στις 24 Φεβρουαρίου, ο βαθύπλουτος γερουσιαστης Τσαρλς Μπιούρκ (Charles H. Burke), αναλαμβάνει τη διεύθυνση του Bureau of Indian Affairs και εκδίδει το περιβόητο "Μήνυμα προς Όλους τους Ινδιάνους" ("Message to All Indians"), με το οποίο τους δίνει διορία ενός έτους για να εγ-

καταλείψουν "τις άχρηστες και γελοίες τελετουργίες των προγόνων τους".

1924 Στις ΗΠΑ, με την Πράξη Indian Citizenship Act, δημιουργούνται ειδικά σχολεία για τα παιδιά των Ινδιάνων, που αποσκοπούν στο να τα αποκόψουν από τον παραδοσιακό τρόπο ζωής και να τα εκχριστιανίσουν. Το Φυλετικό Συμβούλιο των Πουέμπλος, απαιτεί πλήρη θρησκευτική ελευθερία και σε αντιπερισπασμό οι χριστιανοί ιδρύουν την αντιοργάνωση "Προοδευτικοί Χριστιανοί Ινδιάνοι" που όμως δεν τυγχάνει αποδοχής και διαλύεται πολύ σύντομα. Το Συμβούλιο των Πουέμπλος, στέλνει επιστολή στον Μπιούρκ, με την οποία του γνωστοποιεί ότι η εθνική Θρησκεία των Ινδιάνων είναι πολύ πιό σημαντική από χρήματα, άλογα, γή ή ο,τιδήποτε άλλο μπορεί να τους προσφερθεί. Ο Μπιούρκ, τους αποκαλεί "ημικτήνη" ("half animals") και "άθλια ράτσα του Σατανά".

1925 Οι ΗΠΑ συλλαμβάνουν τους θρησκευτικούς ηγέτες των Πουέμπλος, και το Bureau of Indian Affairs δηλώνει επισήμως και με πολύ μεγάλη θρασύτητα, ότι η αντίσταση των Ινδιάνων υποδαυλίζεται από.. "κομμουνιστικά χρήματα που έρχονται από τη Μόσχα" (..) Στην Ευρώπη, η Εκκλησία καταδικάζει ως.. "αιρετική και βλάσφημη" την Θεωρία της Εξελίξεως (κάτι που θα επαναλάβει και το έτος.. 1968 !) .

1926 Οι αρχές της Αυστραλίας, δολοφονούν αναίτια εκατοντάδες Αβοριγήνους σε διάφορες περιοχές της χώρας. Ο J. H. Curle, στο "ευσεβές" βιβλίο του "Today & Tomorrow", γράφει κυνικά: "Η πρόοδος απέρριψε ήδη αυτό το είδος ανθρώπου και σίγουρα αυτή γνωρίζει πολύ καλά τι κάνει" (..)

1926 - 1929 Αλλεπάλληλα "κυνήγια αγρίων" στη Δυτική Αυστραλία. Οι συλλαμβανόμενοι από τους λευκούς χριστιανούς Αβοριγήνοι, αλυσοδένονται κατά δεκάδες, σφάζονται με μαχαίρια και τσεκούρια και τα κομμάτια τους ρίχνονται στην πυρά.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Εδώ, στο πρώτο τεταρτο του αιώνος που φεύγει, τελειώνει η, εν περιλήψει, παράθεση των ιστορικών στοιχείων που αφορούν την Ιστορία της παγκοσμίου χριστιανικής επικρατήσεως, κάτι για το οποίο καμαρώνει μέσα σε απέραντη άγνοια, αν όχι μέσα σε απέραντο θράσος, ένα μεγάλο ποσοστό της συγχρόνου ανθρωπότητος (όπως άλλωστε καμαρώνει για την δική του Ιστορία και κατάσταση και το ΟΜΟΘΡΗΣΚΟ πλήθος του Μωαμεθανισμού). Η διακοπή της παραθέσεως δεν σημαίνει φυσικά ότι.. τελείωσαν τα γεγονότα. Αντιθέτως, όπως αυτά αποδεικνύουν, δυστυχώς, τόσο στις χριστιανικές όσο και τις μωαμεθανικές ή ιουδαϊκές (ή ιουδαιοκρατούμενες) χώρες, τίποτε δεν άλλαξε από τις εποχές του αίματος και της πυράς. Απλώς, το νύν νομικό πλαίσιο των πολιτισμένων τουλάχιστον χωρών, δεν επιτρεπει την "απρόσκοπτη έκφραση" της μισαλλοδοξίας και του φθόνου των καθ' έξιν πλεον μισούντων, τα οποία, ούτως ή άλλως, εξακολουθούν πάντως να "εκφράζονται" αδιάκοπα, ανενδοίαστα και πληθωρικά στην τριτοκοσμική πραγματικότητα.

Οι λιγοστοί συνειδητοί υπερασπιστές της ανθρωπίνης Ελευθερίας, ας μη κοιμώνται. λοιπόν τον μακάριο "ύπνο του δικαίου", αλλά ας παραμένουν σε πλήρη εγρήγορση, και πάντοτε με το όπλο παρά πόδας Για τον απλό λόγο ότι από τα αίσχη που (δειγματοληπτικά μόνον) παρουσιάσθησαν στις σελίδες του ανά χείρας βιβλίου, τιποτε δεν έχει οριστικά εξουδετερωθεί ή ακυρωθεί. Απλώς, η κτηνωδία, μαστιγωμένη ανελεητα από τη Λογική και την απαίτηση για ανοχή και ανεξιθρησκία που ανέδειξαν ο ουμανισμός, ο ορθολογισμός, η κοινωνική επαναστατικότητα, ο αντικληρικαλισμός και η αρχαιολατρία των δύο τελευταίων αιώνων, έχει αποτραβη-

χθεί στη γωνία και περιμένει την πρώτη κατάλληλη στιγμή για ν'αντεπιτεθεί, δηλαδή τη στιγμή που θα μάς πέσει το μαστίγιο ή θ' αφαιρεθούμε προσωρινά, οπότε ο παραλογισμός, η θεοφοβία, η μισαλλοδοξία, η αμορφωσιά και η δεισιδαιμονία θα ξανασύρουν ασύδοτα τον απαίσιο χορό του αίματος. Όσο θα υπάρχουν άλλωστε άνθρωποι που θα πιστεύουν ανοησίες, θα διαπράττονται αγριότητες, όπως είχε σωστά παρατηρήσει πριν από πολύ - πολύ καιρό ο Βολταίρος. Και τα γεγονότα, ακόμη και κάποια πολύ πρόσφατα από αυτά, συμφωνούν με την παρατήρηση αυτή και την επαυξάνουν:

Το 1976 η Γερμανίδα Elizabeth Hahn κακοποιήθηκε ως.. "μάγισσα" από τους συγχωριανούς της που της έκαψαν επίσης το σπίτι και τα ζώα.

Το 1977 ένας υπερήλικας Γάλλος λυντσαρίστηκε ως.. μάγος.

Το 1981 βασανίσθηκε και δολοφονήθηκε στο Μεξικό από τον όχλο, μία αθώα γυναίκα, με την κατηγορία ότι ήταν τάχα.. "μάγισσα" και.. προκάλεσε αυτή (με τα.. μάγια της) την απόπειρα κατά του Πάπα Ιωάννου Παύλου Β (..)

Κατά την εικοσαετία 1979 - 1999, είχαμε ένοπλες επιθέσεις φανατικών Αμερικανών χριστιανών κατά "νεοειδωλολατρών", πάνω από τριακόσιες βομβιστικές ή εμπρηστικές επιθέσεις κατά κλινικών που έκαναν αμβλώσεις και τουλάχιστον 20 δολοφονίες ιατρών, και, επίσης, προσφάτως, το καλοκαίρι του 1994, είχαμε την τραγική περίπτωση της 71χρονης Σέρβας Dragojla Djokovic, αγρότισσας στο χωριό Vuckovica, την οποία βασάνισαν άγρια και θανάτωσαν στην πυρά οι Ορθόδοξοι χριστιανοί με την κατηγορία της.. "μαγείας", ενώ στην Νότιο Αφρική, μόνο κατά τη διάρκεια του 1994, κατεμετρήθησαν υπερδιακόσιες περιπτώσεις λυντσαρίσματος από τον όχλο και θανατώσεως στην πυρά ανθρώπων που κατηγορούντο από χριστιανούς Ζουλού για το ίδιο

"έγκλημα".

Μέσα πάντως σ' αυτή την ορατή απειλή επανεξαπλώσεως του χριστιανικού και ισλαμικού σκότους και τρόμου (που στη χώρα μας περνά μέσα από την εκρηκτική αναβίωση της θεομανίας και του βυζαντινισμού) κρύβεται πάντοτε η αχνή ελπίδα ότι ο έμφρων Άνθρωπος (με κεφαλαίο πάντοτε Α), ίσως κατανοήσει στο άμεσο μέλλον κάποια βασικά πράγματα και κάνει άλλη μία προσπάθεια για να επανανακαλύψει τις παλαιές, αρχαίες συνταγές της Ανοχής, της Παιδείας και της Λογικής, αφού ο εξανθρωπισμός των τελευταίων δύο αιώνων αφέθηκε πασιφανώς ημιτελής, καθώς σε ελάχιστες μόνον περιπτώσεις εντοπίσθηκε η αρχή όλων των τυραννιών, και σε ακόμη λιγότερες υπέστη την ανοικτή κριτική ή καταγγελία της από τους οπαδούς της Ελευθερίας.

Αυτή η **ολοκλήρωση του εξανθρωπισμού** της μεταχριστιανικής ανθρωπότητος, είναι το μοναδικό ευκταίο και προτεινόμενο του γράφοντος για τους καιρούς που έρχονται. Ο ίδιος, ούτως ή άλλως, στέκεται εκεί που οφείλει να στέκεται και με συνέπεια κτυπάει ασταμάτητα με το δόρυ προς την σωστή αντίπαλη πλευρά. Δίχως μεγάλο άγχος περί της προσωρινής εκβάσεως, αλλά πάντοτε με τη στωϊκή σιγουριά ότι κινείται με κύκλους ο γερο-Χρόνος και πάντοτε, μοιραία, κάποτε, "τ'αρχαία καινά γίγνεται". Το ακριβές "πότε" ελάχιστα πρέπει ν' αγχώνει εμάς που κατέχουμε τη σοφία του Απείρου και της Ολότητος. Νομοτελειακά, αυτή η σκοτεινή παρένθεση της μονοθεϊστικής ανωμαλίας (μόνο το 8 % της πανανθρώπινης Ιστορίας), θ' αποτελεί κάποτε, σίγουρα, ένα πολύ ανιαρό θέμα μελέτης για τους ψυχοπαθολόγους του μέλλοντος.

Θα το ζήσουμε αυτό εμείς ; Ίσως ναι, ίσως όχι. Πάντως, σε κάθε περίπτωση και, κυρίως, ως πολεμιστές, ας μη ξεχνάμε ούτε στιγμή ότι για την ώρα

ΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙ ΑΚΟΜΗ

Αλλοίμονο σε εκείνους που το κουβαλάνε και μέσα τους

Όπως κανείς και σε κανένα σχολείο δεν μας έδωσε το ανθρώπινο δικαίωμα της συνειδητής επιλογής, παρουσιάζοντάς μας αντικειμενικά τις καταφάσκουσες την ζωή φυσικές Θρησκείες των εθνικών, όπως κανείς ποτέ δεν συζήτησε μαζί μας για το κατά πόσο είχε δίκιο ο Νίτσε που συνέστηνε να πλένουμε τα χέρια μας μετά από την ανάγνωση της Βίβλου, έτσι και κανείς έως τώρα από τους πομπώδεις "ιστορικούς" που η Χριστιανοσύνη χρησιμοποιεί ως λακέδες ή τουλάχιστον ως υπηρέτες της, δεν φρόντισε να μας παρουσιάσει και την αηδιαστική Ιστορία των εγκλημάτων αυτής της εχθρικής προς τα έθνη ιδεολογίας, της πιό εγκληματικής ιδεολογίας που γνώρισε ποτέ το γένος των ανθρώπων, και η οποία, με διάφορα πρόσωπεία, καταδυναστεύει σήμερα πνευματικά, ψυχικά, αλλά και υλικά, ολόκληρη σχεδόν την ανθρωπότητα, μετά από μία αιματηρή πορεία αναρριχήσεως που διήρκεσε αιώνες και άφησε πίσω της δισεκατομμύρια νεκρούς, τρισεκατομμύρια κακοποιημένους και, το χειρότερο, πισωγύρισε τουλάχιστον τρείς χιλιετίες τον ανθρώπινο Πολιτισμό.

ISBN 960-7748-21-2